

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:

ஸ்ரீ ரங்கேச புரோகிதரான ஸ்ரீ பராசரபட்டர்

அருளிச்செய்த

ஸ்ரீ ரங்க ரா ஜ ஸ் த வ ம்.

இஃது

திருமழிசை கோயில்கந்தாடை

ஸ்ரீமத்-உ-வே-அண்ணா அப்பங்காரால்

இட்டருளப்பட்ட

மணிப்ரவாள வ்யாக்யாநத்துடன்

அநேகதாள பத்ர சுத்த ஸ்ரீ கோஸங்களைக்கொண்டு

ஸ்ரீராமாயணத்தைப் ப்ரதிபததாத்பர்ய ஸம்ப்ரதாய

விசேஷார்த்தத்துடன் த்ரமிடத்தில் மொழிபெயர்த்து

அச்சிட்டு வரும்

பழந்தண்டலம்-மாடபூச்சி

ஸ்ரீநிவாஸராகவாசாரியரால்

யதாமதி பரிசோதிக்கப்பட்டு

சென்னை:

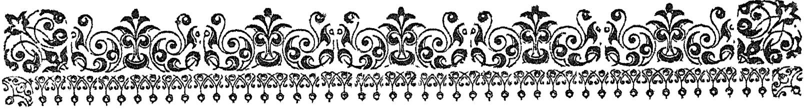
ஸ்ரீநிகேதந முத்ராக்ஷரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

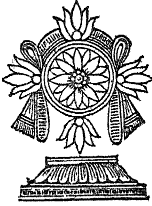
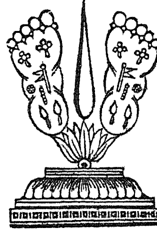
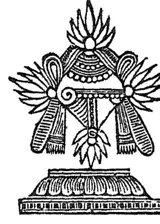
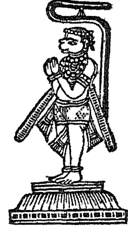
மன்மத ௵

Registered Copy-right.

இதன் விலை ரூபா-1.

ஶ்ரீ:.

ஶ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:.

பட்டர் திருவடிகளே ஶரணம்.

ஶ்ரீரங்கராஜஸ்தவம்.

ஶ்ரீரங்கராஜஸ்தவே - [illegible]

[illegible]

ஶ்ரீபராஶரபட்டார்ய: ஶ்ரீரங்கேஶபுரோஹித:।
ஶ்ரீவத்ஸாங்கஸுத: ஶ்ரீமாந் ஶ்ரேயஸே மேஸ்து பூயஸே॥

(அவதாரிகை.)

பரமகாருணிகனுன ஸர்வேஸ்வரன், ஸர்வசேதநோஜ்ஜீவநார்த்தமாக ஸ்ரீபராஸரபட்டரை விஸேஷகடாக்ஷம பண்ணியருள, அவற்ருலும், மொழியைக்கடக்கும் பெரும்புகழான் வஞ்ஜமுக்குறும் பாம்குழியைக்கடக்கும நங்கூரத்தாழ்வாஞெடு, , வித்யையாலும் ஜந்மத்தாலுமுண்டான ஸம்பநதத்தாலும், ஸாக்ஷாத் க்ருதபராபர தத்வராய், பரவ்யூஹ விபவாந்தர்யாம யர்ச்சாவதாரங்களில் வைசதுக்கொண்டு, ப்ரமேயசரமமான பெரியபெருமாளை பெரியபிராட்டியாரோடு

நித்ய ஸம்ஶ்லிஷ்டரா யாஶ்ரயண ஸௌகர்ய கார்யாபாதகங்களான ஸௌலப்யாதிகளோடுமே, ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகளோடுங்கூடி, என்னமுதனைக்கண்ட கண்கள் மற்றொன்றினைக் காணாவென்னும்படி நிரதிஶய போக்யராயிருக்கையாலே, த்வயத்தில் சொல்லுகிற உபாயோபேயமன்றநுபவித்து, அவ்வநுபவமுள்ளடங்காமே, பெரியபிராட்டியாருடைய புருஷகார த்வோபேயத்வோபயோகிகளான குணங்களை, ஸ்ரீகுணரத்நகோஶத்தில் வெளியிட்டருளி, நாராயணநிஶப்தார்த்தங்களை ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவத்தில் வெளியிடத்திருவுள்ளமாய், பூர்வஶதகத்தில் ஶரணஶப்தார்த்தமான விக்ரஹவைலக்ஷண்யத்தைப் பரக்கப்ரதிபாதித்து,உத்தரஶதகத்தில், தன் நிர்ஹேதுக க்ருபையாலே ஶாஸ்த்ரப்ரதாநம்பண்ண வவற்றாலே ஸதஸத்விவேகம்பண்ண ப்ராப்தமாயிருக்க,அதுசெய்யாதே விக்ரஹமில்லை குணமில்லை விபூதியில்லை,என்றிப்படிச்சொல்லுகிற பாஹ்யகுத்ருஷ்டிகளை நிரஸித்து, பகவத்குணங்களையும், குணபரீவாஹரூபங்களான அவதார சேஷ்டிதாதிகளையும், பரக்க வருளிச்செய்து அக்குணங்களுக்குத் தோற்று ஸ்வதைந்யத்தையும் விஸ்தரேண வெளியிடுகிறார்.

அதில் முந்தரமுன்னம் குருபரம்பராநுஸந்தாநம், “[illegible]” என்றும, “[illegible]” என்றும், (வேதம்வல்லார்களைக்கொண்டு விண்ணோர்பெருமான் திருப்பாதம் பணிந்து) என்றும் இத்யாதி ப்ரமாண ஸித்தமாகையாலே அதுசெய்யத் திருவுள்ளமாய், முதலடியிலே வித்யாஜந்மங்களாலே ஸ்வஜநகராய் மஹோபகாரகரான ஆழ்வான்விஷயத்தில் ஶேஷத்வாத்யவஸாயயுக்தராய், யாதொருத்தருடைய ஸ்ரீஸ்தவாதிகளான ஸ்ரீஸூக்திகள், ருக் யஜுஸ் ஸாமரூபங்களான வேதமாகிற ஒருஸ்திரீக்கு நாராயணை யநிஷ்டத்வமாகிற பாதிவ்ரத்திய ஸூசகமான மங்கள ஸூத்திரமாகிறதுகளோ! அப்படிப்பட்ட பூஜ்யரான வாழ்வான்பொருட்டு,ஶேஷத்வஸூசகமான நமஶ்ஶப்தத்தை அப்யஸிக்கக்கடவோமென்கிறார்.

க. ஸ்ரீவத்ஸசிஹ்நமிஸ்ரேப்யோ நம உக்திமதீமஹி।
யதுக்தயஸ்த்ரயீகண்டே யாந்தி மங்கலஸூத்ரதாம்॥

(வ்யாக்யாநம்.)

யதுக்தய:-* “கதம் வர்ண்யதே கூரநாத:” என்னும்படியான வைபவமுடைய வாழ்வானுடைய ஸ்ரீஸ்தவாதி ரூபங்களான ஸ்ரீஸூக்திகள், த்ரயோவயவா யஸ்யா: ஸா த்ரயீ தஸ்யா: கண்டஸ்தஸ்மிந்-பாகத்ரயாத்மகமான வேதத்ரயத்தினுடைய கண்டஸ்தாநமான உபநிஷத் பாகத்தில், மங்கலாநி ச தாநி ஸூத்ராணி ச தேஷாம் பாவஸ்தத்தாம் - பாதிவ்ருத்திய ஸூசகமான மங்களஸூத்ரமாயிருக்கையை, யாந்தி-லபிக்கிறதுகள், ஸ்ரீவத்ஸசிஹ்நம் யஸ்ய ஸ ஸ்ரீவத்ஸசிஹ்ந: ஸ சாஸௌ மிஸ்ரஸ்ச தேப்ய:-(பூஜாயாம் பஹுவசநம்.) ஸ்ரீவத்ஸசிஹ்நரென்கிற திருநாமமுடையமிக்வும பூஜ்யரான வந்த வாழ்வான்பொருட்டு, நம இதி உக்தி: நம உக்தி: தாம் - பாரதந்த்ர்ய ஸூசகமான, நம: - என்கிற ஸப்தத்தை, அதீமஹி - அடுத்தடுத் தநுஸந்திக்கக் கடவோம். (அதீமஹே - என்று பாடமானபோது அநுஸந்திக்கிறோமென்றபடி.)

(தாத்பர்யார்த்தம்.)

(க) எம்பெருமானுர் பெரியநம்பி நியமநப்படி, திருக்கோட்டியூர்நம்பி ஸந்நிதிக்கு பதினெட்டாவர்த்தி யெழுந்தருளி அவர் திருவடியைத்தொட்டு தேவரீராலருளிச் செய்யப்பட்ட அர்த்த விசேஷங்களை அடியே னொருவருக்கும் சொல்லுவதில்லையென்று அவர் திருவுள்ளப்படி ஸபதம்செய்து, பெரிய திருமந்திரார்த்தத்தை ப்ரஸாதிக்கப் பெற்று க்ருதார்த்தராய் அதின் மற்றைநாள் அவ்வூரில் எம்பெருமானை தெக்காழ்வான் கோயிலிலே “[illegible]” என்கிறபடியே, பராநர்த்தத்தை ஸஹிக்கமாட்டாதவராய், அபேக்ஷித்த வநேகம் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கெல்லாருக்கும் அப்பரமரஹஸ்யமான திருமந்திரார்த்தத்தை வெளியிட்டருளி, இப்படி தாம் குரோர்வசநாதிக்ரமணம் பண்ணினமையால் தமக்கு துர்கதியையே நிஸ்சயித்திருக்குங்காலத்திலே, ஆழ்வான, நம்பெருமாள் ஸந்நிதியிலே சென்று ஸேவித்து தேவரீரை அநுபவிப்பதற்கு விரோதியான இந்த ஸரீரத்தை விடுவித்துத் தரவேணுமென்று கேட்க, பெருமாளுமுகந்து ஆகில். உமக்கும், உம்முடைய ஸம்பந்தமுடையாரெல்லாருக்கும் பரமபதம் தந்தோமென்றருளிச்செய்ய, அப்பொழுது,* “ஸோயம் ராமாநுஜமுநிரபி ஸ்வீயமுக்திம் கரஸ்தாம் யத்ஸம்பந்தாதமநுத கதம் வர்ண்யதே கூரநாத:” என்கிறபடியே, திருமுடிஸம்பந்தத்தால் முன்னுசாரியர்களுக்

(அ-கை.) அநந்தரம், "ராமாநுஜாய முநயே நித்யதே" என்கிறபடியே தன் நிர்ஹேதுக க்ருபையாலே அபிமாநித்து த்வயோபதேஶாதிகளாலே நேரே ஆசார்யரானவெம்பார விஷயத்தில், "ராமாநுஜார்ய ஸச்சிஷ்யம் | தஸ்ய நித்யமநுவ்ரத: ஸாக்ஷாந்நாராயணோ ஹி ஸ: || ஸ்ரீவத்ஸாங்கம் ஸக்தம் ஸாமர்த்யவத்த்வ: | தந்நிஷ்டாவஸாநேவத ஜ்ஞாநப்ராணமஹர்ஷித: || யதா ராஜீவ ந்ருபதிம் யதா லக்ஷ்மணமேவ தத் || ததைவ ஶிஷ்யம் ஶிஷ்யாவாயமுநிர் நியாந்தித: | ராமாநுஜ பதாம்புஜம் ஸேவமாநஸ்து ஸந்ததம் ||" இத்யாதியான விஶிஷ்டாதிகாரி விஷய விஶேஷ ஶாஸ்திரத்தின்படியே நிரவதிக பக்தி ப்ரேரிதராய், கோவிந்தரென்று திருநாமமுடையராய், பெருமாளுக்கு இளையபெருமாளைப்போலே யெம்பெருமானாருக்குத் திருவடிச் சாயைபோலே பிரியாதவராய், "தஸ்ய நித்யமநுவ்ரத" என்கிறபடியே, அவரதீநமான ஸ்வரூபாதிகளையுடையராய், ஸம்ஸார தாபார்த்தரான வென்போல்வாருக் கொதுங்க நிழலான வெம்பாருக்குப் பல்லாண்டென்கிறார்.

கும், திருவடி ஸம்பந்தத்தால பின்னுசாரியர்களுக்கும் முக்திப்ரதராக ப்ரஸித்தரான வெம்பெருமானாரும், இதைக்கேட்டு உடுத்த காஷாயவஸ்திரத்தை வாங்கி ஆகாசத்தேரவெறிந்து நமக்காழ்வான் ஸம்பந்தாலன்றோ பரமபதம் ஸித்தித்ததென்று கூத்தாடினாரென்று ப்ரஸித்தமிறே, அப்படிப்பட்ட வெம்பெருமானாருக்கும் முக்தியைத் தரவல்லரான ஆழ்வானை ஸ்துதிப்ப தெங்ஙனம்? என்றபடி.

ஸர்வசேஷியான வெம்பெருமான், வெங்கதிரோன் குலத்திற்கோர் விளக்காய்த்தோன்றி,ஶரணமடைந்தோரை யிரக்ஷிப்போமென்கிற தம் திருவுள்ளக்கருத்தை ஸ்ரீராமாயணத்தில் வெளியிட்டவரும், தம்முடைய நிர்ஹேதுகமான கிருபை யொருவடிவுகொண்டு வந்ததோவெனும்படி விளங்கும் ஜநகன திருமகளுக்கு வல்லபனும், தம்மை யாஶ்ரியித்தவர்களான பரதன முதலானோருக்குத் தம்முடைய பாதுகைகளைதந்து அவர்களின் அநிஷ்டத்தை யொழித்தவரும், தமதவ்யாஜமான கிருபாதிசயத்தால் ஸம்ஸாரஸாகரத்தினின்று ஸகல சேதநாசேதநவர்க்கங்களை யிரக்ஷித்தவருமான சக்கரவர்த்தித்திருமகன், தம்மால் நன்காராதிக்கப்பட்ட தம் குலதநமான ஸ்ரீரங்கராஜனையே, இராக்ஷஸஜாதியாக இராவணனோடொருகுடலிறபிறந்து, ஒருகுடியில வளர்ந்து, தம்மைச் சரணமடைந்த ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வானையும்பொருட்டு அவிரோதமான புத்தி யொனறுக்காகத்தந்தருளினாரன்றோ? அப்படிப்பட்ட அந்த திருவரங்கச்செல்வனை பெரியபெருமாளை, ஸ்ரீபராஶரபட்டர், பெரியபிராட்டியாரோடு ஸ்தோத்திரம செய்ய நினைப்பிட்டவராய், முதலடியிலே மங்களம்செய்வது ஆவஶ்யகமாகையாலே, தமக்குப் பிதாவாய், மஹார்த்தங்களை யுபதேசித்த மஹோபகாரருமான ஸ்ரீவத்ஸாங்கரான கூரத்தாழ்வானடிபணிகிறதாகிற மங்களம் செய்தருளினாரென்று கருத்து.

உ. ராமாநுஜபதச்சாயா கோவிந்தாஹ்வாநபாயிநீ |
ததாயத்தஸ்வரூபா ஸா ஜீயாந்மத்விஶ்ரமஸ்தலீ ||

(வ்-ம) ராமாநுஜபதச்சாயா - இளையபெருமாளுடைய வவதாரமாயவர் திருநாமமுடைய வெம்பெருமானாருடைய திருவடிச்சாயைபோ லிருப்பாராய், ஈவாயஃஈஸ்ராகஸ்த்ரீ வாயிநீ - ஸாநவதீதநவாயிநீ - விஶ்லேஷத்தை யுடைத்தாகாதவராய், ததாயத்தஸ்வரூபா - அந்த வெம்பெருமானார் திருவடிக ளதீநமான ஸ்வரூபத்தையுடையராய், கோவிந்தாஹ்வா - கோவிந்தரென்று திருநாமமுடையரான, ஸா - ப்ரஸித்தரான, மத்விஶ்ரமஸ்தலீ - எனக் கிளப்பாறுகைக்கிடமான வெம்பார், ஜீயாத் - உத்கர்ஷத்தோடு எழுந்தருளியிருக்கக்கடவர். (மத்விஶ்ரமஸ்தலீ என்றது, எம்பாரென்றதற்குப்பர்யாயமாய் விஶேஷ்யமாகவுமாம், அன்றிக்கே இது விசேஷணமாய், ராமாநுஜபதச்சாயா-என்றது விஶேஷ்யமாகவுமாம்.)

(அ-கை,) அநந்தரம் எம்பாருக்குப் பரமோத்தேஶ்யரான வெம்பெருமானார் விஷயமாக, " கலௌ கஶ்சித்விஷ்ணுபக்தி ' கலியுங்கெடுமென்று ஸூசிப்பிக்கப்பட்ட வைபவமுடையராய் ஆஶ்ரிதவிரோதி நிரஸநஶீலரான வெம்பெருமான்விஷயமான தைலதாராவத விச்சிநந ஸ்ம்ருதி ஸந்த திரூப ப்ரீதியாகிற பிரஸாசோச்சாடந ஸாதநத்தாலே கலிகாலத்திலுடைய கோலாஹல ஶப்தத்தோடுகூடின ஒரு லீலையென்றும்படியான பக்தி வைகல்ய ஸம்பாதநமாகிற நிர்நிபந்தந பிஶாசத்தை நிராகரித்த வெம்பெருமானார் ஸர்வோத்க்ருஷ்டராகக் கடவரென்கிறார்.

ங. ராமாநுஜோ நிஜீயாத்யோ ஹரேர்பக்தியந்த்ரதஃ |
கலிகோலாஹலக்ரீடாஶேஷபக்திவிஹாரகம் ||

(வ்-ம்) யஃ - யாதொருத்தர், ஹரேஃ - விரோதி நிரஸநஶீலநவிஷையையான, பக்தியந்த்ரதஃ - (யந்த்ரதஃ என்று பாடமானபோது,பக்தியாகிற யந்திரத்தையுடையராயென்றபடி. பக்தியாகிற யந்த்ரத்தாலேயென்று முந்தினபக்ஷத்திலாத்தம். யந்த்ராத் - என்றுபாடமுமுண்டு. அப்போது, யந்த்ர-யந்த்ரணம் - ஸாவெகவவ

(உ) மணிதனை விட்டுப்பிரியாத நிழல்போல், பெருமாளைவிட்டு ஒருக்ஷணமுமகலாமல் அவர் கைங்கரியமாகிற ஸம்பத்தையே ஸ்வரூபமாயுடைய இளையபெருமாளைப்போல் உடையவருடைய திருவடிகளையே தஞ்ஜமாகப்பற்றி அவரைப்பிரிந்து ஸகிக்கமாட்டாதவராய், அவருக்காள்பட்டிருப்பதையே முக்கியமாகக்கொண்டு, ஶரணம் புகுந்தோரை யிரக்ஷிக்கவல்ல எம்பார் பாங்காக வெழுந்தருளியிருக்கக்கடவர் என்று கருத்து.

யவார்த்தமதுவே.)கலெளகொலாஹலஸஹிதா கீூாலெலெவகூயா மூஹ: கழு-கலியினுடையகோலாஹலரவத்தோடுகூடின லீலையாகிற வ்யர்த்தபிரசாசத்தை, கவாஹ - அபகரித்தார், ராமாநுஜ நி: - பகவத்குண மநநஸீலரான வந்த வெம்பெருமானார், ஜீயாக ஸ்பஷ்டம், ஜீஜயெஜய - உத்கர்ஷ ப்ராப்திஃ, கூஸீஷி.

(அ-கை.) அநந்தரம் எம்பெருமானாருக்காசாரியரான பெரிய நம்பிகளை மநஸா வநுஸந்தித்து அவருக்காசார்யராய் ஆமுதல்வனென்றே எம்பெருமானாரைக் கடாக்ஷித்த வாளவந்தார்விஷயமாக ஸ்வதஃ ப்ரமாணமான வேதத்தில் ப்ரதிபாதித்த தத்வாசாரரூபமான மார்க்கத்தை குதஃ? குதஃ? வென்று கேட்டுக்கொண்டு ஹேதுமாத்ர ஸரணரான பாஹ்ய குத்ருஷ்டிகளாகிற முள்ளில்லாமல் ஸித்தித்ரயாதிகளான ஸப்ரபந்தங்களாலே செய்து அதில் ஜ்ஞாநாதி பூர்ணனான வெம்பெருமான் விஷயமான பக்தியை நடத்தாநின்ற வாளவந்தாரை மநநம் பண்ணக் கடவோமென்கிறார்.

௪. விபாயவெஷிகஂமாமஷிகளதலைதகணகழு|
நெதாரஂஸமவஜூகெபஷிாமநமஸவாமவெஹ॥

(வ்-ம்.) வெதெஸவஂ வெஷிகழு மாமஷிழு-வழியை, கதஃக தஃ வ்யூஹதிெதஸவகஂடகாநவிஷ்ஷெயஷிநுதஂ-கேவலதார்கிகராகிற முள்ளில்லாததாக - விபாய-பண்ணி, ஸமவதிஸதிஸஷூாஃ- எம்பெருமான்விஷயமான ப்ரீதிரூபாபந்ந ஜ்ஞாநத்தை, (கர்மணிஷஷ்டி.) நெதாரஂ-ப்ராபியாநின்ற, யமுநாயாஂஸவொயாமநஸ்து-யமுனத்துறைவனை ஸ்ரீ ஆளவந்தாரை, மநவாமவெஹ-குணவத்தாநுஸந்தாநம் பண்ணக்கடவோம. (மநகவலொபயெநவொஷதவெ ஹவவநழு-குணாநுபவத்தாலாதல் தமக்குப்பிறந்த நாநாபாவத்தாலாதல் ஸ்வகீயரையுங் கூட்டிக்கொண்டாதல் பஹுவசநம்.)

(அ-கை.) இதில் ஸ்ரீஆளவந்தாருக்கு ஆசார்யரான மணக்கால்நம்பியையும், ப்ராசாரியரான உய்யக்கொண்டாரையும்,மாநஸமாக வநுஸந்தித்து அவருக்கும் " ஸாமெயாநஃவிதாமஹஂநாயமூநிஂவிஷொக " என்றும்

---

(௩) எம்பெருமானிடத்தி லுண்டான பக்திவிசேஷத்தாலே கலியின் கொடுமையு மழியும்படியான வைபவமுடைய எம்பெருமானார் மிக மேன்மையாக விளங்கக்கடவரென்று கருத்து.

(௪) ஸகல ப்ரமாணங்களுக்கும ஹேதுவான வேதத்தி லோதியிருக்கும் தர்மாநுஷ்டாநங்களை தூஷித்து ஆக்ஷேபிக்கும் மற்ற வலபப்ரபந்தங்களை, தம் ப்ரபந்தங்களால் கண்டித்து பகவத்பக்தியை ஊட்டும் ஸ்ரீயாளவந்தாரை தியானிப்போமென்று கருத்து.

படி, பரமோத்தேஶ்யரான நாதமுனிகள் விஷயமாக ஸாமஸாரிக தாபஶாந்தி கரமான பக்த்பக்தி பிறைக்கைக்கு ப்ரதிபந்தகங்கள் மேலிட்டகாலத்தில் ஆழ்வாருடைய நிர்ஹேதுக க்ருபையாலே லபித்த ஶ்ரீஸூக்த்யாதி முகமாஹ ஶப்தாதிவிஷய ப்ராவண்யத்தைத் தவிர்த்து பகவத ஜ்ஞானபக்திகளை குணு குண நிரூபணம்பண்ணாதே ப்ரத்யுபகாரநிரபேக்ஷமாக உபகரித்து அத்தால் ப்ரபந்நகுலத்துக்கு நாதராய் பகவத்குணாநுஸந்தானஶீலரான நாதமுனி களென்று பிரஸித்தமான ஒருமேகத்தை நிரந்தரம் ஸ்துதித்து வாய்படைத்த ப்ரயோஜனம் பெருகிறேனென்கிருர்.

ரு. நௌமி நாதமுநிம் நாம ஜீமூதம் பக்த்யம்புவர்ஷஹ்ராஸே ।
வைராக்யஸமவேதஜ்ஞாநபக்திவிவர்ஷகம் ॥

(வ்-ம்.) பக்த்யம்புவர்ஷஹ்ராஸேபி - பக்தியாகிற தீர்த்தத்தினுடைய வர்ஷமில்லாதகாலத்தில், (வர்ஷோ ஹ்ராஸோ வர்ஷோ ஹ்ராஸோ - என்று கோஶம்.) விமதாராமாத்யஸ்த தவைராக்யஸாவஸக தத்வஜ்ஞாநம் ச பக்திஶ்ச தைர்வைராக்யம் ச ஸமவேதஜ்ஞாந பக்தித்தாஸாம் ஸம்ஹித: வர்ஷகஸ்தம் - பகவத் வ்யதிரிக்தவிஷயத்தில் வைராக்யமென்ன, பகவத்விஷயத்தில் ஶேஷித்வாதி யாதாத்ம்யஜ்ஞாநமென்ன, தத்விஷய பக்தியென்ன, இதுகளை, ஸம்ருத்தமாக வர்ஷியாநின்றுள்ள, நாதமுநிம் நாம - நாதமுனியென்று பிரஸித்தமான, ஜீமூதம் - மேகத்தை, நௌமி - ஸ்தோத்திரம் பண்ணுகிறேன். (ஹுஸ்தாவித்யாதௌ பக்தமெகவசநம்.)

(அ-கை.) அநந்தரம், இதுகொண்டு ஸூத்ரவாக்யார்த்தம் ஒருங்கவிடு வொன்னும்படி யுடையவருக்கு, ஶ்ரீப்ராஷ்யநிர்மாணோபகாரகராய், மாதாபி தேத்யாதிப்படியே, ப்ரபந்நகுலத்திற்கு முதலடியாய், “ நாதாநுதாவஸ்ய வகுளாபிராமம்” என்று நாதமுனிகளுக்கு ஸகலார்த்தோபதேஷ்டாவாய், அவ்வழியாலே தமகுப் பரமோத்தேஶ்யரான நம்மாழ்வாரை விஷயமாக, பகவத்ப்ராப்தியில் தமக்குண்டான வத்யாதரமும், எம்பெருமானுக்கு ஸம்ஸாரிகளுடைய ரக்ஷணத்திலுண்டான வத்யாதரமும் ஒருவடிவு கொண்டாப்போலே அவதரித்து, மயர்வறமதிநல மருளினனென்றும்படி, பகவந்நிர்ஹேதுக க்ருபையாலே த்ரமிடபாஷாரூபையாய், ப்ரம்ஹ ப்ரதிபாதகையாய், ஆயிரம்பாசுர ரூபையுமான, உபநிஷத்தை முந்தரமுன்னம், ஸாக்ஷாத்கரித்தத்தாலே, ரிஷி ஶப்தவாச்யரான நம்மாழ்வாரை ப்ரீதியோடு ஸேவிக்கிறோமென்கிருர்.

(ரு) எம்பெருமான விஷயமான பக்திக்கு யெதிர்த்தட்டான இதர வஷய ஸுகங்களில்ஆசை மேலிட்டகாலத்தில், அதிலடிக்கொத்தித்து எம்பெருமானை யடையச்செயும் நாதமுனிகளை வணங்குகிறேனென்று கருத்து.

௬. ருஷிம் ஜுஷாமஹே க்ருஷ்ணத்ருஷ்ணாதத்த்வமிவோதிதம்|
ஸஹஸ்ரசாகாம் யோ(அ)த்ராக்ஷீத் த்ராவிடீம் ப்ரஹ்மஸம்ஹிதாம்||

(வ்-ம.) ய:-யாதொருத்தர், த்ராவிடீம்-த்ராமிட பாஷையாக ப்ரகாசித்த, ஸஹஸ்ரசாகாம்-ஆயிரம் பாசுரங்களையுடைத்தான, ப்ரஹ்மஸம்ஹிதாம்-ப்ரஹ்ம விஷயையான உபநிஷத்தை, அத்ராக்ஷீத்-ஸாக்ஷாத்கரித்தாரோ, உதிதம் இந்த ஜகத்திலவதரித்த, க்ருஷ்ணத்ருஷ்ணாதத்த்வம் த்ருஷ்ணாதத்த்வமிவ - (க்ருஷிர்பூவாசக: ஶப்தோ ணஶ்ச நிர்வ்ருதிவாசக:.) என்று, ஸர்வாநந்த ஹேதுவாய், ஸுலபனான வெம்பெருமான்விஷயத்தில் தமக்குண்டான வாசையுடையவும், எம்பெருமானுடைய வாசையுடையவும் ஸ்வரூபம்போலிருக்கிற, ருஷிம் - நம்மாழ்வாரை, ஜுஷாமஹே - ஸேவிக்கிறோம். ஜுஷீ ப்ரீதிஸேவநயோ:. (அத்ராக்ஷீத்-என்கையாலும, ருஷிம்-என்கையாலும் திருவாய்மொழிக்கு ப்ரவாஹதோ நித்யத்வம் ஸூசிப்பிக்கப்பட்டது.)

(அ-கை,) அநந்தரம், குருபரம்பரையி லவஶ்யாநுஸந்தேயரான ஸ்ரீஸேனைமுதலியாரை, மாநஸமாக வநுஸந்தித்து அவர் முகமாக வாழ்வாருக்கு த்வயோபதேசத்தாலே ஆசார்யகோடி ப்ரவிஷ்டையான பெரியபிராட்டியார் விஷயமாக சேதநாசேதநாத்மகமான விந்த ஜகத்தினுடைய நியாம்ய நியாமக பாவரூப தாரதம்யமாகிற மேடுபள்ளம், தன்புருவம் நெறித்த விடத்திலேயாம்படியான பெருமையை யுடையளாய் "தேவதேவஸ்ய மஹிஷீம்" என்கிறபடியே, பெரியபெருமாளுக்கு வல்லபையான பெரிய பிராட்டியாருக்கு, என்னை யெழுதிக்கொடுக்கிறேனென்கிறார்.

௭. நம: ஸ்ரீரங்கநாயக்யை யத்ப்ரூவிப்ரமபேதத:|
ஈஶேஶிதவ்யவைஷம்யநிம்நோந்நதமிதம் ஜகத்||

(வ்-ம்.) இதம் - ப்ரத்யக்ஷ ஶாஸ்த்ரஸித்தமான, ஜகத் - பிரபஞ்சமானது, யஸ்யா: ப்ரூவோ: விப்ரமபேதத: - (ஈஶேஶாநேத்ராதி.) ஶ்ருதி பிரஸித்தையான யாதொரு பிராட்டியினு

(௬) தமக்கு எம்பெருமானை அடையவேண்டுமென்கிற ஆசையும், சவியின் மஹிமையால் தம்மைப் பற்றாதாரை பற்றச்செய்து ஸம்ரக்ஷிக்கவேண்டுமென்கிற எம்பெருமானுக் குண்டான ஆவலுமொன்றுசேர்ந்து இவராக மூர்த்திகரித்து வந்ததோவெனும்படி பகவத்க்ருபையால், உபநிஷத்ஸாரமாய் ஆயிரம் பாசுரமுள்ள திருவாய்மொழி யெனும் தமிழ்வேதத்தை பரகாசிப்பித்த நம்மாழ்வாரை அடைகிறேனென்று கருத்து.

டைய புருவங்களுடைய வ்யாபாரவிஶேஷத்தால், ஸம்ஸ்தம் ஸ்தவ்ருத்தயொவிஷ்ஷைஷ ஹாவஷ்ட - நிர்வஹ தஸ்- நியாமகமாயும் நியாமயமாயு மாகுகையாகிற தாரதம்யத்தாலே மேடு பள்ளமாகிறது; ஸ்ரீரங்கநாயகஃ தஸ்யை-கோயி லுக்கு நிர்வாஹகரான பெரியபெருமாளுக்கு வல்லபையான பெரிய பிராட்டியார்பொருட்டு, நமஃ - நமஸ்காரம.

(அ-கை.) அநந்தரம், ப்ரதமாசாரியனான பெரியபெருமாள் விஷயமான வைந்துஶ்லோகத்தில் முதல் ஶ்லோகத்தாலே தாமிப்ரபந்தத்திலருளிச்செய் யப்போகிற த்வயார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹிக்கத் திருவுள்ளமாய் (மலராள் தனத் துள்ளான்)என்கிறபடியே,பெரியபிராட்டியாருடைய திருமுலைத்தடங்களுக் கு ஓராபரணமென்னும்படியாய், கோயிலிலே திருவநந்தாழ்வான் மடியிலே மிகவும் விளங்காநின்றுகொண்டு ஸர்வாபீஷ்டப்ரதமாய், வைத்த கண் வாங் காதே இருக்கும்படியான அழகையுடைய ஒரு சிந்தாமணி யென்னலாம்படி யாய், ஹேயப்ரதிபடதையாலே, நிரவதிக தேஜோரூபரான பெரியபெருமா ளை உபாயோபேயமாகப் பற்றுகிறேனென்கிறார்.

அ. ஸ்ரீஸ்தநாபரணம் தேஜஸ்ரீரங்கேஶயமாஶ்ரயே|
சிந்தாமணிமிவோத்வாந்தமுத்ஸங்கே நந்தபோகிநஃ||

(வ்-ம்.) ஸ்ரீயஸ்தநயோராபரணம் ஸ்ரீயதே ஶ்ரயதே-என் று எல்லாருக்கும் தன்னைப்பற்றி ஸ்வரூபலாபமாய், தனக்கு மவளை ப்பற்றி ஸ்வரூபலாபமாம்படியான பெரியபிராட்டியாருடைய திரு முலைத்தடத்திற் கலங்காரமாய், அநந்தபோகிந-திருவநந்தாழ்வானாகிற ஸர்பத்தினுடைய, உத்ஸங்கே - திருமடியி லே, உத்வாந்தம் - நன்றாக விளங்காநின்றுள்ள, (உத்பாந்தம் - என்று பாடமானபோது, கக்கப்பட்டதென்றபடி.) சிந்தாமணிமிவ - மநோ ரதித்தார் மநோரதமடையத் தரவத்தான சிந்தாமணிபோலிருக்கிற, ஸ்ரீரங்கேஶயம் - (ஸப்தமி யலுக் ஸமாஸம்.) ஸர்வஸம்பத் ஸம்

(எ) எந்த பிராட்டியினுடைய புருவத்தி னசைவதை அடையாளமாகக் கொண்டு, ஸகல சேதநாசேதநங்கள் நிறைந்த இவ்வுலகமுழுமையும், ததத் கர்மாநுகுணமாக (தேவர்களை வைத்துககொண்டு மானிடரும், மானிடரில பிராம்ஹணரை அபேக்ஷித்து சூத்திரரும், கற்பகவிருக்ஷங்களை யபேக்ஷித்து, கொன்றை முதலானவிருக்ஷங்களும், பக்ஷிகளில் கருடனை அபேக்ஷித்து,கோ ட்டான் முதலானவையுமான விப்படியே கிரமமாக) தாரதம்மியத்தைஅடை கிறதோ, அப்படிப்பட்ட அந்த பெரிய பிராட்டியாரைத் தொழுகிறேனெ ன்று கருத்து.

ருத்தமான கோயிலிலே கண்வளர்ந்தருளுகிற தேஜஃ! "ஙாராயண வரொஜெ்ாதிஃ" என்று நிரவதிக தேஜோரூபரான பெரியபெருமாளை, ஆஶ்ரயெ - பற்றுகிறேன்.

(அ-கை.) இதில் "நெதிநெதியதொவாவொநிவத்தெ - ஹூஶ்ருதெஐக்ஷீஹுவதௌ" என்றித்யாதியில் பரிச்சிந்நமின்றிக்கே, ஸ்ரீயஃபதியாக நிரூபிக்கப்பட்ட பரவஸ்துவானது அவதரிக்கும்படி பாக்யமுடைய கோயிலிலே பிராட்டி புருஷகாரமடியாக ஸர்வ ஸமாஶ்ரயணீயமாகைக்காக வவதரித்து "ஸவணகாகீஙரவெக" என்கிற விழவுதிர நித்யம் ஸத்தை பெற்றதென்குரர்.

கூ. ஊஸ்திவக்ஷிஉஇஃஸஂக்ஷபரஸஂவராஙவராஜூவஜ|
ஸ்ரீஉதராயதநெஐக்ஷீவஉஐாகெக்ஷகஐக்ஷணஜ||

(வ்-ம்.) ஐஉஂவ ஐஃஸஂவ தயொஹர்ாவளதாஹராஂ பரஸஂ வராஙஂதஸரவராஜூவஜ - இதந்த்வேநவும், இத்தந்த்வேநவும், ப்ரக்ருஷ்டஜ்ஞாநத்திற்க விஷயமான இதமென்றும், இத்தமென்றும், பரிச்சேதித் தறியக்கூடாததானவென்றபடி, ஐக்ஷாரஃவஉயொஐர க்ஷாஸாவணகஂஐக்ஷணஂயஸரதக -பெரியபிராட்டியாருடைய திருவடிகளிலுண்டான செம்பஞ்ஜியை ப்ரதாநமான சிஹ்நமாகவுடைய, வஸ்து-நிருபாதிகமாக ஸர்வாந்தர்யாமியான பரதத்வமானது, ஸ்ரீரஙராஷ்திஸ்ரீஉத்தஸிநு - ஸம்ருத்தியையுடைத்தான, ஆயதநெ - கோயிலிலே, ஊஸ்தி - நித்தியமாக ஸத்தைபெற்றிருக்கிறது.

(அ-கை.) இதில் பெரியபிராட்டியார புருஷகாரமாக ஸம்ஸாரத்திற்குத் தோள் நீண்டியான கோயிலிலே, நித்திய ஸந்நிதிபண்ணி யுகச்குமாப்போலே பெரியபிராட்டியாராகிற கல்பகக்கொடியினுடைய உயர்ந்த திருமுலைத்தடங்களாகிற பூங்கொத்துக்களிலே நித்யசாபலம்பண்ணுகிற பெரியபெருமாளாகிற தைவவண்டானது ஸம்ஸாரிகளில் தலைவனென வென்னுடைய மநஸ்ஸை

(அ) பெரியபிராட்டியாரோ டிணைபிரியாமல், திருவநந்தாழ்வான்மீ தெழுந்தருளியிருக்கும் பச்சைமாமலை மேனியனான பெரியபெருமாளை அடைகிறேனென்று கருத்து.

(கூ) ஸ்ரீயஃபதியென்று காட்டிததரவல்லதான பெரிய பிராட்டியாருடைய திருவடிகளி லலங்காரமாயுள்ள செம்பஞ்ஜிக்குழம்பைத் திருமார்பிலுடைய பெரியபெருமாள், இவ்வளவென்று அளவிடுவதற்கரிய வைபவமுடையவராகிலும் அவள் புருஷகாரத்தாலே எல்லாரும் காணும்படி ஸகலமும் நிறைந்த திருவரங்கப்பெருநகரில் நித்யவாஸம் செய்கிறாரென்று கருத்து.

யும், அவள் புருஷகாரத்தாலேயே தாமரைப்பூவாகக்கொண்டு அதில் க்ரீடிக்கக்கடவதென்கிறார்.

க0. [illegible]
[illegible]

(வ்-ம்.) [illegible]-பெரியபிராட்டியாராகிற கற்பகக்கொடியினுடைய உயர்ந்த ஸ்தநங்களாகிற பூங்கொத்துக்களிலே அதிசபலமான, [illegible] - பெரியபெருமாளாகிற வண்டானது, [illegible] - என்னுடைய, [illegible] - ஹ்ருதயமாகிற தாமரைப்பூவில், [illegible] - ஸந்தோஷத்துடன் வஸிக்கக்கடவது, [illegible].

(அ-கை.) இனி த்வயத்தி லுத்தரகண்டார்த்தமான விருவருமான சேத்தியில் அடிமையைப் பெரியபெருமாளும் பிராட்டியாருமான திருச்சேர்த்தியிலே செய்ய வாசைப்பட்டு, அந்த வடிமையாகிற மங்களத்தை, பெரிய பிராட்டியாருடைய திருமுலைத்தடத்திலுண்டான கஸ்தூரிமயமான மத்ஸ்யஸ்த்ரீயாலே சிஹ்நிதமான திருமார்வையுடைய பெரியபெருமாளிடத்தில் நித்யமாகப்போர ப்ரார்த்திக்கிறோமென்கிறார்.

கக. [illegible]
[illegible]

(வ்-ம்.) [illegible] - பெரியபிராட்டியாருடைய திருமுலைத்தடங்களில் கஸ்தூரியா லெழுதப்பட்ட மத்ஸ்யஸ்த்ரீயாலே அடையாளமிடப்பட்டதிருமார்வையுடைய, [illegible] - பெரியபெருமாளிடத்தில் நின்றும, [illegible] - மங்களத்தை, [illegible] - அநேகவருஷங்களிலே, ([illegible]) [illegible] - மிகவும் ப்ரார்த்திக்கிறோம்.

(அ-கை.) அநந்தரம், நீரிப்படி மங்களத்தை ப்ரார்த்திக்கிறீர், விரோதிகள் கனக்க உண்டாயிருக்க, அது ஸித்திப்பதெங்ஙனே? விரோதி நிவ்ருத்தி

(க0) அதிமோஹத்தோடு பெரியபிராட்டியாருடன் சேர்ந்திருக்கும் பெரியபெருமாள் என் ஹ்ருதயத்திலும் வஸிக்கக்கடவரென்று கருத்து.

(கக) பெருமாளும் பிராட்டியாருமாகிய இருவருமானசேத்தியில் அடிமைத்தொழில் செய்ய வாசைப்பட்டு அதற்கொருபழுதும் வாராமல் பாங்காகவிருக்கும்படி ஸநக்ரஹிச்க பெரியபெருமாள் ஸந்நிதியில் ப்ரார்த்திக்கிறார்.

ச்குப் பரிகரம் வேண்டாவோ? என்ன, பெரியபெருமா ளப்போதாகத் தேட வேண்டாதபடி, ஸ்ரீபஞ்சாயுதாழ்வார்களை யெப்போதும் தரித்துக்கொண்டிருக்க, எனக்கு ப்ரார்த்திக்கைக்குக் குறையென்? என்கிறார்.

கஉ. வாதூலவ்ருக்ஷாரக்ஷாயாம் விளம்பம் ஸஹந்திவ |
ஸதாவம்வயாயிம்விப்ருத் ந ஸ்ரீரங்கநாயக: ||

(வ்-ம்.) வ்ருக்ஷணதா வைஷ்ணவரக்ஷாதஸ்ராம் - வேரற்ற மரம்போலே நிரஹங்காரராய் வணங்கின்வர்களுடைய ரக்ஷணத்தில், விளம்பம் - காலவ்யவதானத்தை, ஸஹந்திவ - ஸஹிக்கமாட்டாதவர்போல், வம்வா நாராயாயா நாம்ஸாஹாஸ்ராம் - ஸ்ரீஸுதர்ஸநாழ்வார் முதலான வைந்தாழ்வார்களுடைய ஸமூஹத்தை, ஸதா - எபபொழுதும், விப்ருத் - பரியாநின்றுள்ள, ஸ: - அந்தத் தெய்வ்ராதிப்படியே, ஆஸ்ரிதரக்ஷணத்வரயில் பரஸித்தரான, ஸ்ரீரங்கநாயக:-பெரியபெருமாளானவர், ந: - அகிஞ்சனரான வென்போல்வாரை, வாதூ - விரோதியைப்போக்கி அரங்கனுர்க் காள்செய்கையாகிற விஷ்டத்தைத் தரக்கடவர்.

(அ-கை.) ஆக விவ்வளவால் ஆழ்வான் முதலாக, பெரியபெருமாளளவாக, மந்த்ரரத்நவிவரணரூபமான ஸ்வப்ரபந்தாரம்பத்தில் அவஸ்யம் கர்தவ்யமான குருபரம்பராநுஸந்தானத்தைத் தலைக்கட்டினராய் நின்றது; இனி, ஏழுஸ்லோகத்தாலே, இப்ரபந்தகரணத்தில் தமக்கதிகாரமில்லாமையை ஸங்கித்து, எனக்கு மதிகாரமுண்டென்றருளிச்செய்கிருர்; அதில் முதல் ஸ்லோகத்தாலே "யஸ்யாமதம்தஸ்யமதம்மதம்யஸ்ய நவேதஸ: - அவிஜ்ஞாதம்விஜாநதாம்-விஜ்ஞாதமவிஜாநதாம்" இத்யாதி ஸ்ருதியிலுள்ளபடி, அறியக்கூடாததென்ருல் அறியப்பட்டதாகவும், உள்ளபடி அறியத்தக்கதென்ருல் அறியப்படாததாகவும், உள்ளபடி ஸ்துதிக்கலாமென்ருல் நிந்திக்கப்பட்டதாகவும், உள்ளபடி ஸ்துதிக்கக்கூடாதென்ருல் ஸ்துதிக்கப்பட்டதாகவும், எல்லாரு மறியும்படி சொல்லப்பட்ட பரவஸ்துவான பெரியபெருமாளை ஸ்துதிக்கிறேமென்ருல் நிந்தித்தோமாய்த் தலைக்கட்டுமாகையாலே ஸ்துதிக்கமாட்டோமென்கிருர்.

கங. அமதமதமயோர்மதம்ஸ்துதம்வாரிநிந்திதம்ஸ்வதிநிந்திதம்ஸ்துதம் | உதிரங்கராஜமேதஜஸ்வாஷ்ட்யோஸ்துமஹேவயம்கிமிதிஜஸக்ருத: ||

(கஉ) அப்படி நித்யமாகசசெய்யுங் கைங்கரியத்திற்குப் பல இடர்களிருந்தா லென்செய்வதென்ருல், எப்பொழுதும் பெரியபெருமாள், திருவாழியாழ்வான் பாஞ்சஜந்யம் முதலான திவ்யாயுதங்களை அழகுக்கோ தரித்திருக்கிருர? ஆஸ்ரிதர்களின் விரோதிகளைக் கழிப்பதற்கல்லவோ? என்று கருத்து.

(வ்-ம்.) அஜ்ஞாதம் - அறியக்கூடாதது, (இதிஜ்ஞாதம் பவதி-என் றத்யாஹரிக்கவும்.) என்றறியப்பட்டால், ஜ்ஞாதம் - அறியப்பட்டதாக, ஭வதி - ஆகிறது, அந்யதா - அன்றிக்கே, ஜ்ஞேயம் - அறியத்தக்கது, (இதி ஜ்ஞாதம்பவதி.) அவிஜ்ஞாதம்-அறியப்படாததாக, ஭வதி-ஆகிறது, ஸ்துத்யம் - ஸ்துதிக்கத்தக்கதென் றறியப்பட்டால், பரிநிந்திதம் - நன்ருக நிந்திக்கப்பட்டதாக, ஭வதி-ஆகிறது, நிந்த்யம்- உள்ளபடி ஸ்துதிக்கக்கூடாததென்றறியப்பட்டால, ஸ்துதம் - ஸ்து திக்கப்பட்டதாகிறது, இதி - என்று, த்ரயீ - வேதமானது, ஶ்ரீரங்கராஜம் - பெரியபெருமாளை, உத்கோஷயந்தீ - நன்ருகத் தெரியப்படுத்தித்து, தம் - அந்த பெரியபெருமாளை, வயம்-ஜ்ஞாந ஶக்திகளன்றிக்கே, பக்தியுமில்லாத நாம், கிமிதி - என்னவென்று, ஸ்துமஹே - ஸ்துதிக்க விழிகிறோம், (வக்தவ்ய நஸாமீசீநம்.) நஶக்நும: - (ஸ்துத்யநதிகாரம் ஸர்வஸாதாரணமாகையாலே பஹு வசநம்.)

(அ-கை.) இப்படி, பகவத் ஸ்துயில் யெனக்கு ஶக்தியில்லையென்னும் போதைக்கும், திருவநந்தாழ்வான்போலவும், பெரியபெருமாள்போலவும், ஸஹஸ்ரவதநத்வாதி வைபவமுண்டாக வேணுமென்கிருர்.

கசு. யதிஶேஷஸஹஸ்ரவதநாடீவேஷம் நிஜவேஷமேஷ தத்தே ஸ்ரீ ரங்கராஜ: | அஹமேஷ வதநைகதயைவ வாஸ்துதி ஶக்த்யா வதிஶேஷிதா ||

(வ்-ம்.) ஸ:-"ஸஹஸ்ரஶீர்ஷா புருஷ:" இத்யாதி ப்ரமா ணப்ரஸித்தரான, ஸ்ரீரங்கராஜ: - கோயிலுக்கு ப்ரகாஶகரான பெரி யபெருமாள், நிஜம் - தம்முடையதான, ஸஹஸ்ரவதநாடீவேஷ வம் - ஸஹஸ்ரவதநாநிரூபீயஸ்ரத்தம் - என்று, த்ருபதபஹு வ்ரீஹியாதல், அயவா-ஸஹஸ்ரஸ்ரவதநாநாம்ஸமாஹார:ஸஹஸ்ர வதநம் - பாத்ராதிபாட கல்பநத்தாலே, ஶீஷாவமாயிருக்கிறது, முந்தினபக்ஷத்தில் ஸஹஸ்ரஸங்க்யாயுக்தமான திருமுகங்களை முத

(கரு) ப்ரும்ஹத்தை எவனறிவேன், ஸ்தோத்திரமும் செய்கிறேனென் கிருனே, அவனறியாதவன், நிந்தனை செய்கிறவனுமாக ஆகிருன், எவன் அறியமாட்டேன், ஸ்துதிக்கவும் வகையிலேனென்கிருனே அவன், அறிந்தவ ன், ஸ்தோத்திரம் செய்கிறவனுமாக ஆகிருன், என்று வேதமானது, எந்த பர வஸ்துவைக்காட்டிற்றே; அந்த பரவஸ்துவான பெரியபெருமாளை ஒன்றும் தெரியாத யான் எப்படி ஸ்துதிக்க வெத்தனிக்கிறேனென்று கருதது.

லாகவுடைத்தான வைஶ்வர்யத்தை யென்றபடி, ஹெவஹஃ - என்று ப்ரதக்பதமாகவுமாம், ஜெ - அதில்லாத வெனக்கு, ஊவடிடுயெஷ ஷி - தந்தருளிஞரோயாஞல், ஊய - பின்பு, ஶெஷவக - திருவநந்தாழ்வானுக்குப்போலேதான, தஆஜெவவா - பெரியபெருமாளுக்குப போலேதான, ஜொவி - எனக்கும, ஷு-திஶக்ரூஹாவவிஹவெ ஷு-தஶக்திஷஹஜவாவஷ வவவிஹவஷஷிநு - ஸ்தோத்திரத்தில் ஶக்தியில்லாமையாகிற வைஶ்வர்யத்திலே, ஸாமிகா - பாகத்தையுடையஞ யிருக்கையானது, (ஸாஷிதிஶெஷஃ.) உண்டாமென்றபடி, அதில்லாமையாலே ஸ்தோத்திரஶக்தி யில்லையென்கைக்கும் தமக்கு அதிகாரமில்லையென்று கருத்து, கிஃ-என்கிறது, ஸ ம-என்கிறத்தோடேகூடி ப்ரஸித்தி அதிஶயத்தைச் சொல்லுகிறதாதல் வார்த்தைப்பாடாதல்.

(அ-கை.) முதல் ஶக்தியில்லையென்ருர், அநந்தரம், எனக்கு ஶக்தியில்லையென்பதறகு மதிகாரமில்லையென்ருர், பகவத்விஷய மபரிச்சிந்நமாகையாலே, இனி ஶப்ததோஷத்தாலும், அதுக்கு ஹேதுவான ஜ்ஞாநதோஷத்தாலும், அர்த்ததோஷத்தாலும், எனக்கு ஸ்தோத்திரத்தி லதிகாரமில்லையாயிருக்க, பெரியபெருமாள், நிரங்குஶ ஸ்வாதந்த்ரியத்தாலே தம்மை ஸ்துதிப்பித்துக்கொண்டு தம்மைஶ்வர்யத்தை மறைத்து வேதத்திற்கும் ஸந்தேகிக்கும்படி யாகிருரென்குருர். ஸோஅங்கேத்யாதியால்.

கரு. ஹொஃஜவெஷயஷிவா நகிஜெதிவெஷஷநெஜ நவடு விஷஜாதூநிஶஜநாயஃ । ஷுாநெதஜெஷவஷாஜொஷஜீஜஸாஹி ஜஆஹூஜெஶஜதிஶாயிநஜாவு ணொதி॥

(வ்-ம்.) ஹொஜவெஷயஷிவாநெதி ஸஃ- "யொஊஸாய ஷஃவாஜெவெரஜநு" என்கிற பூர்வவாக்யத்தில் இந்த ஜகத்துக்கு ஸ்வாமியாய்,பரமாகாஶவாஸியானவன் யாதொத்தனே?அவனென்றபடி, ஊஜ - வாராய் ஜந என்று ஶேஷம், வாராய் ஜநமென்றர்த்தம், (ஷஜஹிஜாநஃ-என்று ஶேஷம், ஸ்வமாஹாத்மியத்தையென்றபடி.) வெஷயஷிவாநெதி - ஸஹஸ்ரவதநத்வாதி வைபவத்தை அறிவனே? அன்றிக்கே அறியமாட்டானே? என்று இது, ஸநெஷி - என்றத்தோடே அந்வயிக்கிறது, வெஷஃ - அங்கேத்யாதி வேதமானது, ஊந

(கசு) பெரியபெருமாள், தம்முடையவும், திருவநந்தாழ்வானுடையவும், மஹிமையை, எனக்கும் தந்தருளிஞராகில், அப்பொழுதுதான், ஸ்துதிசெய்யெனென்பதற்கும் உரியனுவேன் என்று கருத்து.

ஸர்வவித் - ஸர்வவிஷயவிஜ்ஞாநவத் - ஸர்வவிஷயகமான ஜ்ஞாநத்தையுடையவென்றபடி, ரங்கநாதம்-ரங்கநாதம் - பெரியபெருமாளை, ஸ்துதி - ஸ்வவிஷயத்திலே, ஶங்கதே-ஸந்தேஹிக்கிறது, தத் - ஸந்தேஹிக்கிறதானது, ஸ்வாமிநாதஸ்ய-ஸ்வாமிந: - இந்த பெரியபெருமாளானவர், தோஷமலிமஸாபி: - தோஷமலிமஸாபி: - அஸாதுத்வாதிரூபமான ஶப்தவதோஷமென்ன, அந்யதாஜ்ஞாநமூலத்வாதிரூபஹேது தோஷமென்ன, அலங்காரமில்லாமையாகிற அர்த்ததோஷமென்ன, இப்படி தோஷத்ரயத்தாலே அழுக்கேறின, (மலிமஸாமலிநாஸ்து) மமவாக்பி: - மமவாக்பி: - என்னுடைய வாக்குக்களாலே, ஸ்வம் - ஸ்வஸம்பந்திநம் - ஸ்வஸம்பந்தியான, அபிப்ராயம்-அபிப்ராயத்தை,(அபிப்ராய மிதி-என்னவேண்டியிருக்க, அபிப்ராயமி என்றது, அபிப்ராயமேத உகாராநுபந்தத்தாலே.) ஸ்வாதந்த்ர்யாத் மறைத்துக்கொள்ளுகிறார், ஆகையாலே யுக்தமென்று கருத்து.

(அ-கை.) இப்படி பெரியபெருமாள், தோஷயுக்தமான உம்முடைய, வாக்குக்களாலே தம்மபிப்ராயத்தை மறைத்தாரென்றீர்,இப்படி ஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலே அவர் செய்தாலும், நீர் சேதநனாகையாலே, அவருக்கவத்யாவஹமான ஸ்தோத்ரத்தில் நின்று மொழியவொண்ணாதோவென்ன, அவன் ஸாவஶக்தனாய், நிரங்குஶஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலே ஸம்ஸ்க்ருத த்ராவிடவேதங்களாலே விளங்காநின்றுள்ள தம்மை யென்னைக்கொண்டு ஸ்துதிப்பிக்கும்போது நிவாரகராரென்று மர்த்தத்தை ஸத்ருஷ்டாந்தமாக வருளிச்செய்கிறார், - ஸ்வ ஸம்ஸ்க்ருதேத்யாதியாலே.

௧௬. ஸம்ஸ்க்ருதத்ராவிடவேதஸூக்தைர் ஆத்மாநமீட்டே ஜநவாக்பிரேவ | ஶ்ரீரங்கசந்த்ர: ஸஹகாரவாசா பிகம்விதேநேஷ.

(வ்-ம்.) ஶ்ரீரங்கசந்த்ர: - ஶ்ரீரங்கசந்த்ர: - ஸ்ரீரங்கத்திலே மிகவு மபிநிவேஶயத்தையுடைய பெரியபெருமாள், (சந்த்ர:காமேயிதா வீக இதிகோஶ:.) ஸம்ஸ்க்ருதத்ராவிடவேதஸூக்தை:-ஸம்ஸ்க்ருத

---

(௧௫) தம்மாலு மறியக்கூடாததான அப்படிப்பட்ட வைபவமுடைய பெரியபெருமாள், ஸ்வாதந்த்ர்யராகையாலே, தோஷமேயுள்ள வென்வாக்கைக்கொண்டு ஸ்தோத்திரம் செய்விப்பித்துக்கொள்ளுகிறாராகையால், தம் வைபவத்தை உள்ளபடி அறிவதில் வேதமும் ஸந்தேகிக்கிறதென்பது யுக்தந்தானென்று கருத்து.

ஸ்வாரஸிகஸம்ஸ்க்ருதத்ராவிடாஃ - த்ராவிடாஸ்ச ஸ்வாரஸிகஸம்ஸ்க்ருதத்ராவிடவாசஃ தைவதாநிர்தோஷாநிநதைஃ - ஸம்ஸ்க்ருதங்களாயும், த்ராமிடங்களுமாயுமிருக்கிற நிர்தோஷமான வாக்குக்களாலே, ஸ்புரந்தம்-விளங்காநின்றுள்ள, ஸ்வம்-தம்மை, மம துஷ்டைஃ மம துஷ்டாநிநதைஃ - என்னுடைய தோஷதுஷ்டமான வாக்குக்களாலே, மலீநீகரோதி-பூர்வம் மலிநமாகாதவனை, மலினனாகப்பண்ணுகிறார், என்போலவென்னில்? ஸ்நாதஃ-ஸ்நாநம்பண்ணியும், யதேஷ்டரஜஸ்கம்-யதேஷ்டம் ரஜஸ்கம்-புழுதிமண்ணுலே ப்ரீதியையுடைத்தான, கலபம் - முப்பதுவயதுள்ள யானையை, (த்ரிம்ஸத்வர்ஷகஃ கலப இத்யபிதாநம்.) கோவா - எவன்தான், நிஷேத்தா - நிஷேதிக்கப்போகிறான், (இவ்விடத்தில் விதிவாய்க்கென்று காப்பாரார்) என்றநுஸந்தேயம்.

(அ-கை.) கீழ் நிவாரகரில்லாதபடி ஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலே, என்னாலே தம்மை ஸ்துதிப்பித்துக்கொண்டானென்றார், அதுமாத்ரமன்றிக்கே என்னுடைய ராஜகுலமும், பெரியபெருமாளுடைய உபலாளநமும் அநாலோசிதமாக வென்னை ஸ்தோத்திரத்திலே மூட்டி, என்னை இந்த ஸ்துதியிலே ப்ரவர்த்திப்பித்ததெனகுறார். கிந்த்வித்யாதியாலே.

கஎ. கிஞ்ச வ்யுத்பத்திவைசித்ரீதாரிதவிஷ்ணுமாயாமயம்ப்ரராஜகம் | ஸ்ரீரங்கராஜகாருண்யமவதாரிதகம் ... ப்ராவர்தயத்ஸ்துதிஸாஹஸேஷ்விஹ ||

(வ்-ம.) கிஞ்ச கிஞ்ச - என்றபடி, வ்யுத்பத்த்யாதி வைசித்ரீ தாஞ்ச - வ்யுத்பத்தேஃ வைசித்ர்யம் வ்யுத்பத்திவைசித்ர்யம் வ்யுத்பத்திவைசித்ரேண தாரித தாரிதா விஷ்ணுமாயா விஷ்ணுமாயா வ்யுத்பத்திவைசித்ர்யதாரிதாவிஷ்ணுமாயா யேந ஸஃ - மம ஸஃ மம்ஸஃ-மம்ஸம்பந்தஃ மம்ப்ரஃ-ஸ்வ ராஜாதஸ்ர்கம் தஸ்ர்யகாரிதபிதிவிக்ரஹஃ - (அடிக்கீழமர்ந்து புகுநதேனே) என்கிற, தாம்பண்ணின ப்ரபத்திபலத்தாலே, தாண்டிவிபபிக்கப்பட்ட, ‹‹மமமாயா துரத்யயா›› என்று சொல்லப்பட்ட, பகவந்மாயையையுடைத்தான வாழ்வாராகிற ராஜாவினுடைய குலத்தினுடைய துஸ்சேஷ்டிதமானது என்றபடி, (ஸாவம்கிஹவதீதிஸேஷஃ ஸாவம்கிஹவதீத்ருயஃ-இப்படி ஸ்தோத்திரத்திலே

(கரு) நின்மலஙகளான வாகருக்களாலே ஸ்துதிப்பிக்கப் பட்டதனுல் நின்மலராகவிளங்கும் பெரியபெருமாள், பாலகஜம்போல் தம் ஸ்வதந்த்ரத் தாலே யென்வாக்கையிட்டுத் தம்மை மலிநமாக்கிக்கொள்ள நினைத்தா லதைத்தடுப்பவர்யார் ? என்றுகருதது.

ப்ரவ்ருத்திரூபமாக வாச்சுதன்றே; யதா - அன்றிக்கே, ஸ்ரீரங்க ராஜகமலாவதஸாஸிதகவம்-ஸ்ரீரங்கஸ்யராஜா-ஸ்ரீரங்கராஜ: - ஸ வகமலா வ ஸ்ரீரங்கராஜகமலே-தயோ: வதெ-தயோ:-ஸாஸிதக இதிவிக்ரஹ: - பெரியபெருமாளென்ன, பெரியபிராட்டியாரென்ன, இவர்களுடைய கோயில்களிலே கொண்டாடபபடுகையானது, மம- என்னுடைய, கவிது-இப்படிப்பட்ட, ஸ்துதிஸாஹஸெ ஸ்துதெ: ஸாஹஸம் தவிது - ஸ்தோத்திரத்தினுடையவநாலோசித பரவ்ருத் தியிலே, கவராஸக்தி - நிக்ரஹஹேதுவாகிறது.

(பெரியபெருமாளும் பெரியபிராட்டியாரும். பட்டரை புத்ரஸ்வீகாரம் பண்ணிக்கொண்டு, உபலாளநமபண்ணினார்களென்கிற ஸம்ப்ரதாயமுண்டு, ஆகையாலே புத்ரனுக்கு மாதாபிதாக்களுடைய உபலாளநபலத்தாலே, ததப ராதத்திலே பயமில்லையிறே, இப்படி ராஜகுலத்திலே பிறந்தவனுக்கும் ராஜா பராத பயமில்லையென்று மிடம் ஸ்பஷ்டமிறே.)

(அ-கை.) கீழ் தமக்கு ஸ்தோத்திரததி லதிகாரமில்லையென்னு ஸாதித்து மேல் வேதபுருஷன் முதலானவர்களுக்குண்டான வதிகாரமெனக்கு முண் டாகையாலே நான் ஸ்தோத்திரத்திலே அதிகரித்தேனென்குறர். நாதஸ்ய சேத்யாதியாலே.

கஅ. நாதஸ்ய ஸந்தி ரணவாரபூஜ்யவிஜ்ஞாநவாக்விஷயதாம் தெநவேத:| குர்வெந்நிகம்யதிதவஸ்த்ரரோமிதெந ஸ்ரீரங்க மிணஸ்துதிர் யாவஹாஸக்காஷதீ||

(வ்ய.) வேத: - "யதோவாசோ நிவர்த்தந்தெ அப்ராப்ய மநஸா ஸஹ" இத்யாதி ஶ்ருதியானது, நாதஸ்ய - பெரியபெருமாளு டைய, ஸந்தி ரணவாரபூஜ்யவிஜ்ஞாநவாக்விஷயதாம் - ஸஸ் ந்திரெவகணவ: - தஸ்யவாரபூஜ்யா-விஜ்ஞாநம்வாகவிஜ்ஞாந வாவள-தயோவிஷயதா வாரபூஜ்யாவதஸ்வாக்விஷயதாம்வத யாவிய இதிவிக்ரஹ:-தமமுடைய மாஹாத்ம்யமாகிற ஸமுதாத்தை க்கரையறிந்ததான மநோவாக்குககளுடைய வ்யாபாரத்தையென்றப

(கஎ) ஆழ்வான திருக்குலத்தில பிறநததாலோ? பெரியபெருமாளுக் கென்னிடத்திலுண்டாயிருக்கும் ப்ரேமாதிஶயமோ? என்னை யிந்த ஸ்தோத ரூபமான வபராதத்தி விழியச்செய்ததெனறு கருதது.

(கஅ) பரமபுருஷனை பெரியபெருமாளுடைய அநந்த கலலியாணகுண ங்களை உள்ளபடி வர்ணிப்பதில் திறமிலோமென் றதில் நம்பிக்கையில்லாம லிருந்தும் தெரிந்தளவு ஸ்துதிக்கலாமென் றதிலிழிநத வேதமபோல். யானும் ஸ்துதிசெய்யத் துணிந்தேனென்று கருத்து.

டி, நஸஹதே - அங்கீகரிக்கவில்லை, நிஷேதிக்கிறதென்றபடி, எம்பெருமானுடைய யாவத்குணகதந ஸ்துதி அஸம்பாவிதமென்று கருத்து, தச - அநத விஜ்ஞாந வாக்விலஸிதமானது, ஆபேக்ஷிகம்யதி- அபேக்ஷயா ஆகதம் ஆபேக்ஷிகம்-தன்னுடைய ஶக்தியை அபேக்ஷித்துவந்ததாகில், ஶக்த்யநுகுணமாக வந்ததாகிலென்றபடி, தச-என்று, புநஶ்ச அநுஸந்திக்கவும், அதாவது, ஆபேக்ஷிகமான விஜ்ஞாந வாக்விலஸிதமானது, மமாபி-எனக்கும், அஸ்தி-இருக்கிறது, தேந- அதினாலே, ஶ்ரீரங்கிண: - பெரியபெருமாளுடைய, ஸ்துதிவிஷய- ஸ்தோத்ரகரணத்திலே, அஹம்-மந்தனான நானும், அப்யுத்யத:- அங்வயித்தேன்.

(அ-கை.) மேல் ஆரோபிதகுணகதநரூபஸ்துதியும், பகவத்விஷயத்தில் சேராதென்று மர்த்தத்தையுங் கூட்டிக்கொண்டு முன்னருளிச்செய்த வர்த்தத்தை விவரியாநின்றுகொண்டு ஸத்ருஷ்டாந்தமாக த்ருடீகரிக்குமுர். அந்யத் ரோத்யாதியாலே.

கக. அந்யத்ராதத்குணோக்திர்பவதி ந து ததுத்கர்ஷவர்ணோபயுக்தா ஸ்துத்யத்ராஸ்வஸ்தமஞ்ஜாதிகரணமிதி ரவிதந்தோசேஷவதிஸ்வத்தி ...

(வ்-ம்.) அதத்குணோக்தி: - தஸ்மிந் குணா: தத்குணா: - தத்குணா நபவந்தீதி அதத்குணா: தஸ்யோக்தி:-அயவா ஸ: நபவதீதி அதத்குணஸ்யோக்தி: - இதி விக்ரஹ:-ஸ்தோதவ்யனுடைய குணமன்றிக்கே யிருக்கிறத்தினுடைய உக்தியாதல், ஸ்தோதவ்யனன்றிக்கே யிருக்கிறவனுடைய குணோக்தியாதலான ஸ்தோத்ரமானது, அந்யத்ர - பகவத் வ்யதிரிக்த விஷயத்தில், (பவதீதி சேஷ:) - பவதி- ஹேயப்ரதிபடனாய் ஸமஸ்த கல்யாண குணாகரரான பெரியபெருமாளிடத்திலே, ததுத்கர்ஷவர்ணோபயுக்தா:- தஸ்ய உத்கர்ஷா: தேஷாம் வர்ணோபயுக்தா: - எம்பெருமானுடைய ஸ்வரூபாத்யுத்கர்ஷங்களுடைய வபவஹாரங்களாலே, வர்ஷாதி-பகவத் வ்

(கக) ஒருவராலு மறியக்கூடாததான மஹிமாதிஶயமுடைய பெரிய பெருமாளை யுள்ளபடி ஸ்தோத்திரம் செய்யாமற்போனபோதிலும், ஶக்தியநுகுணமாக ஸ்துதிப்பது மொரு ஸ்த்தை பெறுமாகையாலே யானு மிதிலிழிந்தேன், அநுலவருக்கொரு தோஷமும் வாராதென்று கருத்து.

யதிரிக்த விஷயங்களுக்கு, ஸ்தோத்ராய - ஸ்தோத்ரம் பண்ணத்த க்கதுகளாகையாலே, ந-நஹவதி - என்றபடி, யாவதஃ - யாவ த்குண ப்ரதிபாதகமான, ஸ்துதி - ஸ்தோத்ரமும். தயா - பெரியபெருமாளிடத்திலே, ஸம்பவி யாது, தஸ்ய - அந்த பெரியபெருமாளுக்கு, நிஸ்ஸீமாநாம் - நிரவதிகஸ்வரூபாதிகளை - அப ரிச்சிந்நமான ஸ்வரூபாதிகளை யுடையராகையாலே, ஆனால் வேதங்க ள் பகவத்விஷயத்தில் குணகதநம்பண்ணினபடி யெப்படியென்ன? அ ருளிச்செய்குறார், - எல்லையில்லாமலிருக்கிற அநந்தங்களான வென்றபடி, ஆம்நாயாநாம்-வேதங்களுக்கும், ஹரிவிஹவே-பெரியபெருமாளு டைய வைபவத்தில், வர்ஷஜலத்திலுடைய திவலைக்கு, ஸமுத்ரத்திலே. ஸம்ப ந்தேவ - ஸமபந்தத்தாலேபோல். ஸ்வாத்மோஜ்ஜீவநம் - ஸ்வஸ்வரூபோஜ் ஜீவநமானது, (ஸ்தோத்ரத்தினாலே) ஸ்தோத்ருக்கு - கைங்கர்யத்தின் குறத்தாலேயோவென்றால், ந-இல்லை, ஏவம்-இப்படி, ஸ்தோதா- ஸ்தோதாவான, மே - எனக்கு, நகிம் - இல்லையாயுண்டென்றபடி, பகவத்விஷயத்தில் சக்த்யநுரூபமாக யத்கிஞ்சித் குணகதநரூபமான ஸ்துதி ஸ்வரூபலாபஹேதுவாகையாலே எனக்கு மந்த ஸ்துதியில் அதிகரிக்கக்குறையில்லையென்று கருத்து.

(அ-கை.) இனிமேல், நாராயண ஶப்தார்த்தத்தை விவரிப்பதாகத் திரு வுள்ளம்பற்றி, பெரியபெருமாளுக்கு வாஸஸ்தாநமான கோயிலுக்கு அணித் தாய், ஸகல சேதநோஜ்ஜீவந ஸாதநமாய், அழகிய மணவாளனென்கிற மு றையாலே, அநேகோபஹாரங்களைக் கொண்டுவரத்தக்கதாய், ஆராதநாத்யுப யுக்த தீர்த்தங்களை ப்ரவஹியாநிர்ப்பதாய், பகவத்க்ருபையாலே குணதோ ஷங்களிலே கண்வையாததாய், கரையிலுண்டான வ்ருக்ஷங்களில் நின்றும், ப்ரவஹிக்கிற தேன்களோடேகூடின தீர்த்தத்தையுடைத்தான திருக்காவேரி யை ஸ்துதிக்குறார், காவேரீத்யாதியான வைந்து ஶ்லோகத்தாலே.

அதில் முதல் ஶ்லோகத்தாலே, ஸாக்ஷாத் விரஜாநதியே ஸகல சேதநா நுகூலமாகக் கோயிலைச் சூழ்ந்துகொண்டதென்னும்படியான திருக்காவேரி யை, நானவகாஹிக்கக்கடவேனென்குறார்.

உ0. காவேரீவிரஜா ...

[illegible]

ரதோர்ச்சிராதி ஸரணிவ்ரஜஸம்ஹஸம்ஹாயயாஜௌகெஷ்டிப்ரஜெ
வவெஷ்டி தஜஜா ஸ்ரீரங்கராஜ்ஞம்மதி॥

(வ்-ம்.) யா-யாதொரு திருக்காவேரியானது, (கு॥ வாரீவஹோ ஹாஹா - இத்யாதி ப்ரஸித்தியைக் காட்டுகிறது.) ஸம்ஸாரத: - ஸம்ஸாரியாநின்றுள்ள, ஜந்தோ: - ஜந்துவுக்கு, அர்ச்சிராதிஸரணிவ்ரஜஸம்ஹஸம்ஹாய - அர்ச்சி: ஆதி: யஸ்யா: ஸாசஸா ஸரணிஸ்ச அர்ச்சிராதிஸரணி: தஸ்யாம் வ்ரஜஸம்ஹதஸ்ய ஸம்ஹாயேதி விக்ரஹ: * "அர்ச்சிராதிநைவ விதுஷா கதிரேவ" -வருளிச்

(உ0) எம்பெருமானை அடையவதற்கு விலக்கான ப்ரதிபந்தகங்களை அடியறுத்து அவன் திருவடிகளில் சேர்ப்பிவிக்கும்படியான இந்த திருக்காவேரியில் ஸ்நாநம் செலயக்கடவேனென்று கருத்து.

* அர்ச்சிராதிநைவ விதுஷா கதிஸ்ஸேவ ஸர்வஸாதாரணம்।
ஸுஷும்நவிஷ்ணுநார்கஸ்யாக்ரஷீர்ஷஸ்த்ஸ்ஸம்ஸ்யாஸ்யத:॥
ஸ்ரீவைகுண்டவைஷ்ணவித்ருஷ்டிஜஸம்தஸ்யுபுரோ ஷூர்ணம்।
ஸாயுஜ்யம்ஸவோ ப்ரதிஷ்டிரேம் தரெஷியப்ர:வைரா॥

என்கிறபடியே, கர்மத்தில் நின்று விடுபட்டு ஸுஷும்னையெனும் நாடியின் வழியாய்ப்புறப்பட்டு ப்ரும்ஹகபாலத்தைப் பிளந்துகொண்டு ஹார்த்ரனெனு மந்தர்யாமியுடன், ஸூரியகிரணத்தின் வழியால் அக்நிலோகமடைந்து,தின ஶுக்லபக்ஷ உத்தராயண ஸம்வத்ஸர நிலைகளுக்கபிமான தேவதைகளான வாயு ஸூாயன் சந்திரன் மின்னலிவைகளாலும், இந்திரப்ரஜாபதிகளாலும் பூஜிக்கப்பட்டு ப்ரகிருதிமண்டலத்துக் கெல்லையாயிருக்கும் விரஜையில் நீராடி அங்கு ஸூக்ஷ்மஶரீரத்தைவிட்டு அமாநவகரஸ் பாஶத்தால் திவ்ய ஶரீரமெடுத்து சதுர்ப்புஜயுக்தனாய், ப்ரும்ஹாலங்காரத்தா லலங்கரிக்கப்பட்டு தெளிவிஶும்பு பெருநாடான ஸ்ரீவைகுந்தப்பெருநகரை யடைந்து, அங்கு ஐரம்மதம் என்கிற அம்ருதஸரஸ்ஸையும், ஸோமஸவநம் என்கிற அரஶமரத்தையும் கண்டு, பிறகு அநந்தகருட விஷ்க்ஸேநர் முதலானவர்களையும் ஸ்வாசாரியனையும் பணிந்து, அவர்களால் ஸத்கரிக்கப்பட்டவனாய், அங்கு பர்யங்கத்தின் மேற்கமலத்தில், ஸ்ரீபூமிநீளைகளோடும், ஶங்கசக்ராதி திவ்யாயுதங்களோடும்கூடி ஜாஜ்வல்யமான கிரீட மகுட சூடாவதம்ஸ மகரகுண்டல க்ரைவேயக ஹார கேயூர கடக ஸ்ரீவத்ஸ கௌஸ்துப முக்தா தாமோதரபந்தனபீதாம்பர காஞ்சீ குண நூபுராத்ய பரிமித திவ்யபூஷணபூஷிதராய், அபரிமிதோதாரகுண ஸாகரராய எழுந்தருளியிருக்கும் எம்பெருமானையடைந்து,அவருடன்கூடி அவரநுக்ரஹத்தா லவருடைய வழுவிலாவடிமைசெய்யப்பெற்றமகாபாக்யமுடையவனெவனோ? அந்த முக்தன் செல்லுமது அர்ச்சிராதிமார்க்கமென்றபடி.

செய்யப்பட்ட வர்ச்சிராதிமார்கததி லுண்டான பரிஶ்ரமத்தினுடைய பரிஹாரத்தின்பொருட்டென்றபடி, அஸ்மிந்-ஸம்ஸாரபூயிஷ்டமான இந்த, லோகே-பூலோகத்திலே, வேஷ்டிதஜலா-வேஷ்டிதம்ஜலம்யயா லஸதிவிஶ்ருஹா:-அலைக்கப்பட்ட ஜலத்தையுடைத்தான, விரஜேவ விரஜாநதீபோலே, ஶ்ரீரங்கம் - கோயிலை, ஆவ்ருணோதி - சூழ்ந்துகொள்ளுகிறது, (தாம் என்று- அத்யாஹார்யம்) அப்படிக்கொற்றதாய், ஸமஸ்தப்ராணிஸ்ராதஸ்த்ரம்-ஸமஸ்தாலோக - தஸ்த்ர-அநந்தராயா: அநந்தராயா: ஸந்திதந்த்ராயீ- ஸந்தே:-கர்ணிக லேஶாஸஹாநிவ ஆஶயாஸ இதி அங்க:-அநந்தராயீஸந்தஸ்தே கர்லேஶஸஹாஶயாஸ்தயாவியா:-தேஷாம்வ்ருஶநந்தஸ்ததா உபேக்ஷம்வதா அநேக்ஷம்வ தஸ ஸ்ராதஃயஸ்ராஹாம்-பகவதநுபவத்த்துக்குப்ரதிபந்தகஙகளானபுண்யபாபரூபகர்மஙகளென்ன, அவித்யாஸ்மித ராகத்வேஷாபி நிவேஶங்களாகிற க்லேஶபஞ்சகமென்ன, ஜாத்யாயுர்ப்போக ரூபங்களாகிற பலங்களென்ன, ஸஜாதீயகர்மாந்தர ப்ரவ்ருத்தி ஹேதுவாஸநாரூப ஆஶயங்களென்ன, இவைகளுக்கு ஶாந்திகரமாயும், கூலங்கஷமாயும, நிர்மலமாயுமிருக்கிற ப்ரவாஹத்தையுடையவென்றபடி, காவேரீம் - திருக்காவேரியை, அவகாஹிஷீய - அவகாஹநம் பண்ணக்கடவேன், (ஆஶிஷிலிங்.) ஸித்தவிஷயத்திலே ப்ரார்த்திக்கிறது, நித்யாபூர்வதையாலே.

உக. துக்தாப்திர்ஜநகோஜநந்யஹமியம்ஶ்ரீரேவபுத்ரீவர ஶ்ரீரங்கேஶ்வர ஏதஹர்ஹமிதங்கார்யமார்யாவ்ருணீ | அம்ஸ்வர வரஸ்த்ரீ வாநஹாஸணிகர் ஸ்தோதாக்ஷாநு காவேரீஹர்ஷ தோவிலயதீயவேஸ்திஸாலேவஸ்தாம்||

(வ்-ம.) யா காவேரீ - யாதொரு திருக்காவேரியானது, ஜநக:-தகப்பனுர், துக்தாப்தி: - க்ஷீரஸமுத்ரம, ஜநநீ-தாயானவள், அஹம், பொன்னியென்று ப்ரஸித்தையான நான், புத்ரீ-பெண்ணுனவள்-இயம்-ஶ்ரீ:-இந்த-ஶ்ரீரங்கநாச்சியார், வர:-ஜாமாதாவானவர்-ஶ்ரீரங்கேஶ்வர: - பெரியபெருமாள், ஏதத் - இந்த விஷயத்திலே, அஹம்-நான், ஏதஹர்ஹம் ஏதயோ: அஹம்-ஏதஹர்ஹமிதிஶ்ருஹ:-

(உக) இநத திருவரஙகத் தமுதனுககுத்தக்கபடி,ப்ரகாசகங்களான அலைகளாகிற கைகளாலே உபசரிப்பதுபோல் அவனை ப்ரதக்ஷிணம் செய்துப் பெருகுமிந்த திருககாவிரியை ஸகலருமடையுங்களென்று கருத்து.

பெரியபெருமாளுக்கும் பெரியபிராட்டியாருக்கு முசிதமாகவென்ற படி, கிழ - என்னத்தை, கூடயாழ - பண்ணக்கடவேன், ஐதி - என்று, ஆகூவெவ-பரபரக்கையோடே கூடினதுபோல், [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]-ப்ரகாரமாநங்களான சாமரங்களென்ன கற்பூரங்களென்ன சந்த நவ்ருக்ஷங்களென்ன ஶ்லாக்கியமான ரத்நங்களென்ன முத்துக்களெ ன்ன இவைகளுடைய ஸமூகங்களேயென்றபடி, [illegible]-[illegible] [illegible] - அலேகளாகிற கைகளாலே, விஜய தீஸதீ ஸமர்ப்பியாநின்றுகொண்டு, வயெடுதி - சூழ்ந்துகொண்டு வருகிற தோ? ஸா - அந்த திருக்காவேரியானது, ஸெவ்யதாழ - ஸேவிக்க த்தக்கது, (ஜஜெநஃ - என்று ஶேஷம்) இன்னுரினியாரொன்று பாரா தே எல்லாருமொக்கத் திருக்காவேரியைப் பற்றுங்கோளென்று கீழ் தாம் ப்ரார்த்தித்தபடியே பரோபதேஶமும் பண்ணினாராய்த்து.

உஉ. [illegible] ॥

(வ்-ம்.) ஹெஉரவமா-ஸ்வர்ணநதியான திருக்காவேரியானது, தீஸடுஂ - பெரியபெருமாள் தீர்த்தம் ஸாதிக்கிறதற்குசிதமான கஙா யை, ஶாஂஸதி - ஶாத்தம் பண்ணுகிறது, யதா - (துலாமாதத்தில் ஸகல புண்யதீர்த்தமும் பாபிகளுடைய ஸ்நாநத்தால் வந்த தங்களு டைய பாபத்தைப் போக்கிக்கொள்ளுகைக்காகத் திருக்காவேரியை ஸந்நிதிபண்ணி அத்தைப் பரிஶுத்தமாக்குகிறதென்றுகதல்) [illegible]

(உஉ) யான் திருவிக்ரமனுடைய சரணாரவிந்தங்களினின்றுண்டானப டியால், எனக்கிணையுண்டோ? என செருக்குகொண்டுதன் பெரியதான வலேக ளின் ஶப்தத்தால் கர்ஜியாநிருக்கிற கங்கையை, பெரியபெருமாளுக்குஸகல விதகைங்கர்யமும் செய்யாநின்றுகொண்டு,வேதத்திற்குமெட்டாததான அந் தபரவஸ்து இதோவென்று காட்டிக்கொடுக்கும்படியான வெளகுநீகரா வையோ? உன் கொக்கரிப்பெல்லாம் பயன்படாதென்று தன் நுறைகளாலே பரஹஸிப்பதுபோல் விளங்குமித் திருக்காவேரியானது என்பாபத்தைப் போக்கக்கடவதென்று கருத்து.

ரௌ - ஆராமஞ்சூழ்ந்த வென்கிறபடியே, கோயில் திருநந்தவநத்தி லுண்டான வ்ருக்ஷங்களை, பாதி - ரக்ஷிக்கிறது, ரஸாந்ம் ஸணா நி - ரஸாந்ஸு ஸம்ஸணாநிவதாநி - வீதிகளையும், நற்சந்திகளையும், உக்ஷதி-நனைக்கிறது, (உக்ஷஸெவநஉதியாதஃ)-ஸாநீயு - ஸ்நா நத்துக்கு யோக்கியமான, ஸஹஹ்ணம் வபாநம்வஸஹஹ்ணவாநெ தயொவஹ்ாரீ ஸஹஹ்ணவாநவாரீஸாநீயம்வ தஸ ஸஹஹ்ணவா நவாரிவ-திருமஞ்ஜநத்திற்கு யோக்யமாயும், ஆராதநத்திற்கும் அமு துசெய்வதற்கும் யோக்யமான தீர்த்தத்தை, வஹதி - ப்ரவஹிக்கிற து, தரிக்கிறதென்றுதல், ஸாதஃ ஸ்நாநம்பண்ணுகிற, ஜநாநு-ஜநங் களை, பாநீதெ - பரிஶுத்தமாக்குகிறது, பாஹெந- மணற்குன் றிலே, ஶ்ராஜு - கறுத்திருப்பதான, வெஶ்ரஹஃ - ஸகல வேதரஹ ஸ்யமான பெரியபெருமாளை, வ்ந்நக்தி - எல்லாருமறியும்படி ப்ரகா ஶிப்பிக்கிறது, தஸ - ஆகையாலே, விஷ்ணுபதீஃவாதுஃவாரு - விஷ்ணுபஶ்ராஃ ஹாவஃ விஷ்ணுபதீஃவு தந்தூநெதுணஃவாராு-பெ ருமாளுடைய திருவடிகள் நின்றும் பிறந்தமாத்ரத்தாலே பிறந்த ஶப்தத்தையுடைத்தான, ஸம்ஸாு - கங்கையை, ஹெஹெநஃ-நுரை களாலே, ஹஸஞ்வஸிதா - கங்கைக்கு என்னோடொத்த பகவது பகாரகத்வமில்லையென்று சிரிக்குறதுபோலே யிராநின்றுகொண்டி ருக்கிற திருக்காவேரியானது, ஸவு - மத்பாபத்தை, ஹஜ - போக்கக்கடவது, (ஹநஹிம்ஸாயாு ஜொடீ)-அர்ஹணபாந ஶப்த ங்கள் கரணேகர்மணிசல்யுடுத்தமாய்வாரி ஶப்தத்தோடே கர்மதா ரயனுகவுமாம்.

(அ-கை.) பகவத் க்ருபைபோலே, குணுகுணநிரூபணம் பண்ணுதே ஸர் வத்தையு மாப்யாயநம் பண்ணிக்கொண்டுவருகிற திருக்காவேரியானது என் போல்வாரைப் பரிஶுத்தமாக்கக்கடவதென்குறுர். அகணிதேத்யாதியாலே.

உ௬. ஸமணிதமஹணாவஶ்ஹ்ஸஸவஹ்ம்ஸிரதுஸஃவுதிக்யஃ விவயஃவஶ்ரெஶாவஹ்ாயயஜெந்நஜாமுதீ| வுவஹதிஜமஸ தீருஹஶெக வாஶம்மவதெஶ்ஹ்யாஶிஶிரஃயராமாயாஸாநஃவா நாதஃரஶ்யா||

(உ௬) ப்ரதிக்ரியை யொன்றையு மபேக்ஷியாத பெரிய பெருமாளுடைய நிரவதிக க்ருபையானது கரைபுறண்டு, இப்படி வெள்ளமாகப் பெரிகிற்றே? எனும்படியான இத்திருக்காவேரி யென்போல்வாரைப் பரிஶுத்தம் பண் ணட்டுமென்று கருத்து.

(வ்-ம்.) ஶாகாஶ்ரயா-ஶாகாநாமாஶ்ரய இதி ஶாகாஶ்ரயா- (மெ திமெஷ:.) காத்தாலே வ்ருத்தியடையத்தக்கதான திருக்காவேரி யானது, அமணிதமாணாவஷ்டி மாணஸ்ய அவஷ்டம் மாணா வஷெ்டு - அமணிதெ மாணாவஷெ்டயஸ்யாஸ் அஜுணி-எண்ணப்படா மலிருக்கிற குணதோஷங்களை யுடைத்தாயிருக்கும்படி, ஸவஜ்டு- ஸமஸ்தமான, ஸ்ரீராதுஸம்-ஸ்ரீராம்வநு ஸம்வ தயொஸுஶஹாரா: - ஸ்ரீராதுஸம் - ஸ்த்தாவர ஜங்கம ஸமுதாயத்தை, கவ்ஜதிகிஜ ஶவீநவிஷ்டிதெ வ்ஜதிகிஜாயஸுக்க - ப்ரத்யுபகார ஶூந்யமா யிருந்தாலும், வய:வாமெரா: - ஜலப்ரவாஹங்களாலே, ஷுவா ஶயதீஸதீ - ஸகல தாபங்களையும் ஹரியாநிற்பதாய்க்கொண்டு, அநாஜாமுதீ - ப்ரகாஶியாகின்றுள்ள, ஶிஶிரஶயாராமயா - ஶிஶிராஶயா வாமாயாவெதிகஜுயாரய:-குளிர்ந்து மதுர மாய் கம்பீரமாயிருந்துள்ள, ஜமஸாதீ - லோகத்திற்குத் தாயாக, ஸூத்வா - ஆகி, ரம்மவதெ: - ரம்மஸ்ஸவதி: - தஸ்ய - பெரிய பெருமாளுடைய, உமெயெவ - க்ருபைபோலே யிராநின்றுகொண்டு, வ்ஜவஹதி - ப்ரவஹியாநிற்குறதோ? ஸா - அப்படிக்கொத்த திரு க்காவேரியானது, ந: - எங்களை, வாநாதா - பரிஶுத்தம் பண் ணக்கடவது.

(அ-கை.) தன்னுடைய சிறிதான வலைகளாலே, கரைகளிலுண்டான வ்ரு க்ஷங்களை மந்தமாகச் சலிப்பித்து அதிலுண்டான வண்டுகளுக்கு ஸுகத்திற் கு ஹேதுவான திருக்காவேரியானது என்னுடைய ஸுகவிரோதியைப் போ க்கக்கடவதெனகுரர். தரளேத்யாதியாலே.

உ௪. தரஊதநாதரம்மெமஜுஇஶாஜெஊ்டிஶாநஸுதட விடவீராஜீஶஜுரீஸுவ்ஹூ்மா | கூலவதாகநகநாதீநிஜமாநா ஊஷெகாரகஜ ஶாகஜஶகாமெநூஶுராஸஊராவாஶஷம்ஹ: ||

(வ்-ம்.) தரஊாஸ்ுமெதநவஸ்ு தயாஹியாஸ்ுமெதரம்மா ஸ்ுமெதை: - சஞ்சலங்களாயும் சிறிதுகளாயுமிருக்கிற அலைகளாலே, ஶஊடி-மெள்ள, குஜெஊஶாநெதாஷி-ஸுஸுதடெ - ஸுதடெ

(உ௪) கரையி லநேக விருக்ஷங்கள் நெருங்கியிருப்பதால், அத்தினி றும் பெருகும் தேன்களின் ஸம்பந்தத்தால் அதிமதுரமாகவும், மரத்தின நு னியிலிருக்கும பூங்கொத்துக்களில் வஸிக்கிற வண்டுகளை, தன் சிறிய அலைக ளாலுரங்கச்செய்யும்படியான அவ்வளவு பெருக்குடைய இத்திருக்காவேரி என் பாபத்தைப் போக்கக்கடவதென்று கருத்து.

தயோர்விடபிந: க்ஷௌத்ராட்யாநாம் தத்விடபிநாம் தேஷாம் ராஜ்யை: தாஸாம் ஜீர்ணை: தாஸாம் தாஸாமூர்ணா: ஸ்ரம்ஸமாநயஸ்ரஸா - அலைக்கப்பட்டதுகளான தன் கரையில் வ்ருக்ஷபங்க்திகளுடைய பூங்கொத்துக்களிலே தூங்காநின்றுள்ள வண்டுகளையுடைத்தான வென்றபடி, நாளிகேரக்ரமுகஜகேரரை: - நாளிகேராஸ்ய க்ரமுகாஸ்ய தேஷு: ஜாயந்த இதி தயாவியா: கேரகா: தை:-தென்னமரங்களில் நின்றும் பாக்குமரங்களில் நின்றும் ப்ரவஹியானின்றுள்ள தேன்களாலே, ஸாம்ஸா: க்ஷுபயஸ்ரஸா - (ஐக்ஷவீமித்யாதிநாஸ ஸாஸாங்கா ந க்ஷாரவ்த்யெ ஸாம்ஸாவா - என்று ரூபம்.) வியாப்தங்களான தீர்த்தங்களையுடைத்தான, கநகநாதீ-பொன்னியென்று திருநாமமுடைய, நிம்நகாதீதி நிம்நகா-நதியானது, மே அம்ஹ: மே அம்ஹ: - என்னுடைய பாபத்தை, க்ஷிபதா - நிரஸிக்கக்கடவது. (க்ஷிபீ நிரஸநே.)

(அ-கை.) இவ்வளவால் திருக்காவேரியை அநுஸந்தித்து தன் மத்தியவர்த்தியான கோயிலாகிற த்வீபத்தை யெல்லாரும் வந்தநம் பண்ணுங்கோளென்குமர், கதளேத்யாதியாலே.

உரு. கதளீவகுளஜம்பூபநஸாம்ரகணஸயஸஸாரஸநீரஸ்ரஸாந்தரஸ்ய ஸஹ்யகந்யாந்த்ருதீ। வநபஜவிபாஸாபவஸாநாம்பா ஊனவஹ்நிகேரதாவ்யூஹம்வக்ருதாதீபம்ஶ்ரீவத்‌॥

(வ்-ம்.) கதளீஸ்ய வகுளாஸ்ய ஜம்பூஸ்ய பநஸாஸ்ய ஆம்ரகதாஸ்ய தேஷாம் கணஸயஸம்ஸாரஸம் நீரம்யஸ்ரஸாம் - வாழைமரங்கள் மகிழ்வ்ருக்ஷங்கள் நாவல்மரங்கள் பாக்குமரங்கள் இதுகளுடைய கழுத்தளவாய் மாதுர்யத்தோடேகூடின தீர்த்தத்தையுடைத்தான, ஸஹ்யகந்யாம் - காவேரியினுடைய, அந்தரா - மத்தியத்திலே, வநபஜம்வதஜம்வதவிவாஸாதயாஜம்வாநஸ்ய அம்பூநாஸோவ்யூஹம் கரோதீதி தயாவியம்-தாரணாம்ப்யம் ஐயவ்ஹிரு தக - அதிகமான தீர்த்தத்தைப் பாநம்பண்ணவேணுமென்கிற வாசையினாலே இறங்காநின்றுள்ள மேகங்களுடையக் கூட்டமென்கிற ப்ரமத்தைப் பண்ணாநின்றுள்ள விருக்ஷஸமூகத்தை யுடைத்தான, அந்தரீபம் - த்வீபமானது, (த்விர்கதாஆபோயஸ்மிந்நிதி

(உரு) வாழைமுதலான வநேக விருக்ஷங்களாலும், திருக்காவேரியின் தீர்த்த ஸமிருத்தியாலும் அதி மநோஹரமாக விளங்கும் திருவரங்கத்தை அடையுங்களென்று கருத்து.

தர்ஶ: -(அர்ஜுநாவேக்ஷமாண ஊதீசார:) வஷர்தாம்-ஸேவி க்கப்படுமவது, ஸ்துதிக்கப்படு மவனெனறுதல், (ஸம்வேக்ஷிதி ஶேஷ:-ஸவீஶப்தாகாரவஸர்ஜநகார:.)

(திருக்காவேரிதீர்த்தம் விருக்ஷங்களுடைய கழுத்தளவாக ப்ரவஹிக்கை யாலே அதுக்குமேலுண்டான ஶாகா ஸமூகஜலத்தைப் பாநம்பண்ணவேணு மென்றுமையாலே இழிந்த மேகஸமூக ப்ரமதநை உண்டாகுமென்று கரு த்து. இத்தால் (ஆராமம் சூழ்ந்த வரங்கம்) என்றபடியே, கோயிலுடைய நிரதிஶயபோக்யத்தைச் சொல்லிற்று.)

(அ-கை.) இனி விரஜாதீரவர்தியாய், ரஜஸ்தமோரஹிதமாய், ஶ்ரேஷ் டமாய், விஷ்ணுவுக்கு ஸ்தாநமாய், முக்தர்களுக்கு ப்ரகாஶிக்கத்தக்கதா யா தொன்றை ஶ்ருதிகள் ஶொல்லுகிறதுகளோ? அப்படி பரிஶுத்தமான விர ஜையினுடைய மணற்குன்றே யிக்காலத்தில் ப்ரத்யக்ஷீகரிக்கலாம்படி திருக் காவேரிமத்தியத்திலே விளங்காநிற்குறது, அப்படிக்கொத்த திருக்காவேரி மத்தியத்தை நானும் நிரந்தரமாக ஸேவித்துக்கொண்டிருக்கக் கடவேனென் குறார். யத்விஷ்ணோ ரித்யாதியாலே.

உ௲. யத்விஷ்ணோ: பதமாஹு: பரமரஜஸ: ஶ்ரேஷ்டம் முக்தபோகம் விரஜம் விபுத்வம் (?) ஆஹு:| தத் பஶ்யாம் ஸைகதம் இதி கலயந் காவேரீமத்யதீர்த்தம் ...||

(வ்யா.) விரஜாயா: ஸீம்நி விரஜே - விரஜையினுடைய ஸமீபத்தில், (அவ்யயம் விபக்தீத்யாதியாலே, ஸமீபார்த்தத்தி லநுஶ ப்தத்தோடவ்யயீபாவஸமாஸம்) நிர்ஹததம: யஸ்ய - தமோ குணரஹிதமாயும், ரஜஸ: பரம் பரரஜ: - ரஜோகுணத்திற்கப்பால் பட்டதாயும், ஶ்ரேஷ்டம் - ஆகையாலே ஶ்ரேஷ்டமாயும், யத் - யாதொரு, விஷ்ணோ: பதம் - "தத்விஷ்ணோ: பரமம் பதம்" என்றோதப்பட்ட வெம் பெருமானுடைய பரமபதத்தை, முக்தாநாம் - ஸம்ஸாரத்தில் நின் றும் விடப்பட்டவர்களுக்கு, விபாதி - விஶேஷேண ப்ரகாஶிக்கிற தாக, ஆஹு: - ஶொல்லாநிற்கிறதுகள், (ஶ்ருதிகளென்று பூரிப்பது,) "ஸதா பஶ்யந்தி" த்யாதிக ளிங்கு விவக்ஷிதங்கள், தத் - அந்த பரம பதமானது, காவேர்யா: மத்யே காவேரீ - (அவ்யயீபாவ:) காவேரியினுடைய மத்யத்தில், அத்ர - இந்த ஸம்ஸாரதஶையிலும்,

(உ௲) நித்யமுக்தர்களா லெப்பொழுது மநுபவிக்கத்தக்கதான பரமபத மே நேராக ஸகலரும் நன்றாகக் காணும்படி காவேரியினிடையில் வந்திரங்கி ற்றோ? வென்னும்படியான திருவரங்கத்தை எப்பொழுதும் காணக்கடவே னென்று கருத்து.

வ⁻ண ௵ - புண்யவர்த்தகமான, வ⁻ஃ௯ நழு-மணற்குன்றாய்க்கொண்டு, கூஸ ௵ஸாவ ஊ௨ஞா_தயா - இதமென்று நிர்தேஶிக்கும்படி ப்ரயத்யக்ஷீகரிக்கலாமபடி யென்றபடி, ஸூ⁻ா தி - ப்ரகாஶிக்கிறது, தக-அந்த மணற்குன்றை - கோயிலென்றபடி, நித௵-இடைவிடாமல், ௦ாக்ஷிஷீய - கணகளாலே காணக்கடவேன், (ஞூஶிஷிஶிஞீ உத்தவோாா௭ஷகவவநழு.)

(அ-கை.) திருக்காவேரியினுடைய த்வீபத்தில் கோயிலுக்கணித்தான உத்யாந ப்ரதேஶங்களிலே நித்யமாக வர்திக்கக்கடவேனென்குறார். த்ரய்யந்தேத்யாதியாலே.

உஎ. த்ரய௵ஞவஹதிஃதீஷ⁻௭வெஷ்வாநா௦வாவ௵ா ஸ⁻வவ⁻ாஹவஶ்ரௗாவஹாஸ⁻ | காவெரீவரிவரிதாஸ⁻வாவநீஷ⁻ஶ்ரீா௦௭ஶாவவநதடீஷ⁻வதி௲ஷீய॥

(வ்-ம.) த்ரய௵ஞஸ௵ வஹதிஃஸா ஞூஸாஃவீதித்ரய௵ஞ வஹதிஃத்யஃ தாஸ⁻ - வேதாந்தத்தினுடைய வப்யாஸத்தை யுடைத்தாநதுகளான, (இவ்விடத்தில்-“ஞூவி௭௲ாஊவஸ்திதஶக⁻நாநஶிதவஹூவொஷாழு” என்றதநுஸந்தேயம்.) ஹவெஶ்ரஃஹவஶ்ரஃ-வ⁻வ⁻ாஶ்ராஸளஹவஶ்ரஃஶ்ரதயாவியஃ தவெஞ்தீதிவவ⁻ா ஹவஶ்ரௗாவஹாஃ - தாஸ⁻ - பஹு⁻ளமான ஸாம்ஸாரிக ஶ்ரமநிவர்தகங்களாய், வாவநீஷ⁻ - இஷ்ட ப்ராபிகைகளுமாய், வெஷ்வாநாழு - எம்பெருமானையே உபாயோபேயமென்று பத்தினவர்களுக்கு, வாவ௵ாஸ⁻-பரமபதமபோலே நிரதிஶயபோக்யங்களாய், காவெரீவரிவரிதாஸ⁻ - திருக்காவேரியாலே பரிசர்யை பண்ணப்பட்டதுகளான, ஶ்ரீா௦௭ஶாவவநதடீஷ⁻ - கோயிலுக்கணித்தான உத்யாந ப்ரதேசங்களிலே, வதி௲ஷீய - வர்த்திக்கக்கடவேன். “ஶ்ரீா௦௭ஸ⁻வஃவெஸதி” பெரியபெருமாளுடைய நியமநாநுகுணமாக வஸிக்கக்கடவேன்.

(அ-கை.) கீழ் வைஷ்ணவாநாம் ப்ராப்யாஸ⁻-என்றது, இதில் தநுகுணபோக்யதையை அருளிச்செய்குறார், ஸ்புரிதேத்யாதியாலே.

உஅ. ஸூ⁻ரிதஶஷாதீா௵ஞாஃகெரீம⁻ஊ⁻ஷவஷஃா ஃய⁻க⁻ஞ௵ாவயி௲தா௭நாகஹாநீ | ாதிஃவிாதிா௦மாாாஃாஃ௵ ஷ்ஞாநிக்ாஃ⁻கவநஸஃாவாஃவகாநிகி்யாஸ⁻ஃ॥

(உஎ) ப்ரபன்னருக்குப்பரமபதம்போலே, ஸம்ஸாரதாபத்தை யொழிக்க வல்ல விந்த கோயிலைசசேர்ந்த ப்ரதேசஙகளில வஸிக்கக்கடவேன்.

(வ்-ம்.) ஸுபரிதாஸ்ய தஸ்யஹாஸ்யைஃ தீயமத்ஸ்ய நாளி கேரீணாம் மஞ்ஜுளாஃ தைஸ்ரவ்ய ஸப்ரதாயாத் நாம் ஸுஜ்ஞாத யாவயிதாஃ - ஸநாகஹாஃ - ஸஹஷாஜா நி - துடியா நின்றுள்ள மத்ஸ்யங்களாலே வெடியாநின்றுள்ள தென்னமரங்களுடைய பூங் கொத்துக்கள் நின்றும் ப்ரவஹியாநின்றுள்ள தேன்களுடைய ஸரி றிய பிரவாஹத்தாலே வளர்க்கப்பட்ட மரங்களை யுடைத்தாயிருப்ப தாய், க்ரமுகபந ஸரோசவகாநி - க்ரமுகாஸ்ய பநஸாஸ்ய ரோசாஸ்ய தாஸிஃ ரோசகாநி - பாக்குமரங்கள் பலாமரங்கள் வாழைம ரங்களிதுகளாலே ஸ்யாமங்களான, ஸ்ரம ஸ்ரமாஸ்ரோஸ்ரேண்யுரநி - ஸ்ரம ஸ்ருஜாஸ்ரோ தேஷாம் ஸ்ரேணியுரா நி - கோயிலுக்கணித்தான உத்யாநங்களுடைய மனோஹரமான தேஶங்களானதுகள், ஸதிம் - ஸந்தோஷத்தை, கவிரதி நவித்ரு தைவிரதிஃ - யவதிநு கமுணித க - விச்சேதமில்லாமல், க்ரியாஸுஃ-பண்ணக்கடவதுகள்; (ஸுக்ஷ்ம கரணை ரூபரீயிதிஃ.)

(அ-கை.) இனி மூன்று ஸ்லோகத்தாலே கோயிலை அநுபவிக்குறர், அதி பரமபதமித்யாதியாலே.

உகூ. அயிபரமபதம் பரமீசயோஷ்ரமம்ருத வ்ருதாமபரா ஜிதாமுமுஞ்சி| பூதிநமுபரிரமராஜயா தீவிஸ்ரீதந்ருமாமவி ஸாவபரீவகாஷ்டி||

(வ்-ம்.) அயிபரமபதம் பரமபதெ - (விஜாத்ரு தைமூகவ்ரு யீஹாவஃ) பரமபதத்திலென்றபடி, அம்ருதவ்ருதாம் - அம்ருதெ நாவ்ரு தாதாம்-அம்ருதெநாவ்ருதாம்-என்று ஸொல்லுகிறபடியே, அம்ருத மயமான விரஜாதீர்த்தத்தாலே ஸூழப்பட்டதாய், அன்றிக்கே, அம்ரு தைராவ்ருதாம் - என்று விக்ரஹமாய், மரணமில்லாத நித்யமுக் தாளாலேவ்யாப்தமாயென்றுதல், அப்போது "அம்ருதெநாவ்ருதாம்" என்கிற ஸ்ருதியில் ஜாத்யேகவசநமாகக் கொள்ளவேணும், அபரா ஜிதாம் - அபராஜிதை என்று பெயரையுடைத்தானதாயும், அயோ

(உஅ) தென்னை முதலான விருக்ஷங்கள் நிரம்பித் திருவரங்கத்தைச் சூழ் ந்து அதிமநோஹரங்களாக விருக்கும் திவ்யோத்யாந வநமானது எனக்கு நித்யாநந்தத்தைக் கொடுக்கட்டுமென்று கருத்து.

(உகூ) வைகுந்தப்பெருநகரான திவ்யலோகமே திருவரங்கமாக ஆகி ஸகலரும் காணும்படி ப்ரகாசிக்கிறதென்று கருத்து.

ஐ ந்ாஜ-அயோத்தியையென்று திருநாமத்தையுடைத்தாயுமிருக்கிற, வாரீஜ - திவ்யநகரியை, உஶந்தி - இச்சிக்கிறதுகள், ஸொல்லுகிற துகளென்றபடி, (வெதாநா: - என்று ஶெஷஃ) ஸா - அப்படிப்பட்ட திருவயோத்தியையானது, வாஸிநஃவரி - திருக்காவேரியினுடைய மணற்குன்றின்மேலே, (உஸலவாக தவொாரித்ர்ாஜிநா உவரிஶபயொமெ - புளிநமென்று த்விதீயை காணப்படாது, ஆகையாலே, தவொாநத்ராவடிதிஜிதீயா-இப்படியே, "க்ஷவ௯ழி வியிஃவரி"-என்கிற விடத்திலும் கண்டுகொள்வது) ரங்மராஜயாநீ - ஸ்ரீரங்க திவ்யநகரரூபமாக, விஶிஷ்டசக்ஷுஶாஃவி - விஶிஷ்டசக்ஷுஶஎ யெஷாஞெஷாஜ - மாம்ஸ சக்ஷுஸ்ஸை யுடைத்தானவர்களுக்குமென்றபடி, ஸகாஷி-ஸாக்ஷாத்கரிக்கும்படி யிருக்கிறது, (ஸகாஷ்ருதீவ்ஷளவநாஃாநெநஜீ,)

(இத்தால் பரமபதத்திலுண்டான திருவயோத்தியையாகிற திவ்ய நகரியே திருக்காவேரிமத்தியத்திலே கோயிலாக திருவவதரித்ததென்று கோயிலுடைய வைபவம் அநுஸந்திக்கப்பட்டது.)

(அ-கை.) மேல் கோயிலிலுண்டான திருமாளிகைகளுடைய வுயர்த்தியை அநுபவிக்குறுர், பவபதமபீத்யாதியாலே.

௩௦. ஸவவதஃவிஜிவ்யாஃகதாங்தஷஸயதஞ்தஷஃாஃர் ஃாஶிகெவ । ஸவநஃணிதமெவிஜ்ரூஂஸஃாணாஜயதிதராஃிஹாரங் மராஜயாநீ ||

(வ்-ம்.) ஸவஸ்வதஜ ஸவவதஜ - ஸம்ஸாரத்தினுடைய ஸ்தாநத்தையும், (லீலாவிபூதியையுமென்றபடி) ஜிவ்யாஃஜிவ்ஂவயாஃவதயாவியஜ - அப்ராக்ருத ஸ்த்தாநமாக, (நித்யவிபூதியாகவென்றபடி) கதாஃிவ - செய்கைக்குப்போல, தஷஸயதஞ்தஹ ஃர்ாஶிகா தயொரஸயஜஷிநுத ஞ்தாஹஃர்ாணாஜாஶி காயஸ்ாஷா-லீலாவிபூதி பரமபதம் இந்த விரண்டுகளிலும் ஸம்பந்திப்பிக்கப்பட்ட ப்ராஸாதங்களுடைய பங்திகளை யுடைத்தானதாய்க்கொண்டு, ஸவநஃணிதமெ: - ஸவநாநாஜணிதஹாநிமெத: - திருமாளிகைகளுடைய ரத்நமயங்களான ஊர்த்துவ ப்ரதேஶங்களாலே, விஜ்ரூஂஸஃாணா - விருத்தியடையாநின்ற, ரங்மராஜயாநீ-கோயிலாகிற திவ்யநகரியானது, உஹ - இந்த லீலாவிபூதியில், ஜயதிதராஜ - மிகவு முத்கிருஷ்டையாகா நின்றது.

(௩௦) திருவரங்கத்திலுள்ள திருமாளிகைகளின் மகடிகள், அத்யுன்னதமாயிருக்கையாலே, இந்த லீலாவிபூதியையும் நித்யவிபூதி யாக்குவதற்குப் பரமபதத்தை யளாவுகிறதோ? என்னும்படி விளங்குகிறது.

(அ-கை.) இதிலும் திருமாளிகைகளுடைய உச்ச்ராயத்தை ப்ரகாராந்த ரோண வருபவிக்கிறார், மணிமகரேத்யாதியாலே.

௩௧. ഀணிഀகரஉா-வீழிதத ്വாஶா ஹிஸ்ஂஉா கெதகை മെ ഉ-1ூஂஹிഉாஂஶொ: | ஸ்ரீய ஊவ நவகெலெயெജிவுக்ஷூவய திஶஂഉவா-ரீவகாவதீ நஃ ||

(வ்-ம.) மணிமயாநாம் மகராணாம் ரூசி: - ரத்நமயமான மகரதோரணங்களுடைய காந்திகளை, வாஶாநு - கயிறுகளாக(வலை யாகவென்றபடி,)விததுய-பரப்பி, விஸ்ஂഉா கெதகை மெ:-விஸ்ரு ஊா: கெதவ ஊவகா: மெ ஜஃ - பரமபாகின்றுள்ள த்வஜங்களா கிற கைகளாலே, ஹிஂஉாஂ ஶொ: - சந்திரனுடைய, ஊுமூ - மானை, ஸ்ரீய: - பெரியபிராட்டியாருக்கு, நவகெலயெ - நவாவலாகெ ஸிஸூதமெ - அபூர்வமான விளையாட்டின்பொருட்டு. ஜிவு க்ஷூரிவ - க்ரஹிக்கவேண்டுமென் றிச்சையுடைத்தானதுபோலே, ஊகாவதீ - விளங்காநின்றுள்ள, ஶஂഉவாரீ - கோயிலாகுற திவ்ய நகரியானது, நஃ - ஶப்தாதிவிஷய ப்ரவணரான வெங்களேயும், ஸு வயதி-ஸ்வபோக்யாதிஶயத்தாலே ஸுகிகளாகப் பண்ணுநிற்கிறது.

(அ-கை.) ஜநபதேத்யாதியாலே கோயில் காப்பாரான குமுத குமுதா க்ஷ புண்டரீக வாமந ஶங்கு கர்ண ஸர்வநேத்ர ஸுமுக ஸுப்ரதிஷ்ட்டிதர்க ளென்று திருநாமமுடைய கணதிபதிகளை நமஸ்கரிக்கிறேனென்குருர்.

௩௨. ஜநவஉஸரிஉஞரீவவாஷ ்வதூவரிவாஉ நநிதூ ஜாமரகாநு| வூஹாணவரிவாரவாஹநாவ ്வாநூஉஉவா நுமண நாயகாஞஉாமி ||

(வ்-ம.) ஜநாநாஂவஉஂ யஸுஸரிதொஞரீவஂ தத்ூவாஷ ்வ ஸ யஸு வாஉஂதஸ ്வரிவாஉ நெநிதூ ്வஜாமரகா நிதி விமூ ஹா: - பகவதநுபவ கைங்கர்யபரர்களான ஜநங்களுக்கு வாஸஸ்தா நமாய் திருக்காவேரியினுடைய த்வீபத்தில் ஸம்ருத்தமான கோயிலி னுடைய பரிதோரக்ஷணத்தில், (உறகலுறக) லென்கிறபடியே,நித்ய

(௩௧) திருமாளிகையினுடைய மேல மகடியிற் கட்டியிருக்கும் மகரதோ ரணங்கள் சந்திரமண்டலபரியந்த மளாவி அதனுலதி அழகாக விளங்கு மி ந்த கோயிலானது எங்களுக்கு மிக ஸுகத்தைத் தருகிறதென்று கருத்து.

(௩௨) கோயிலில் நித்யவாஸம் பண்ணுமவர்களை யிரக்ஷியாநின்ற ஸே னைமுதலியார் முதலானோை நமஸ்கரிக்குறேனென்று கருத்து.

மாக வுருப்பட்டிருப்பாளாய், வ்ர ஹாரணாநிவ வரிவாராஷ்வா ஹநாநிவகௌதாரஸாஷ்ஷாநு- ஆயுதங்களென்னபரிஜனங்களென்ன வாஹநங்களென்ன இதுகளாலே ஸமருத்தரான, கஷுஃகெவெ யெஷாஜாநு-குமுதனை முதலிலே யுடைத்தான, மணவ்யநாயகாஷாநு - ஸேனைமுதலியாருடைய ஸேநாதிபதிகளை, நமாமி-வணங்குகிறேன்.

(அ-கை.) அஹ்ருதேத்யாதி கோயில் வாஸிகளான மனுஷ்யர், திர்யக்குக்கள், ஸ்த்தாவரங்களிவையை புராண பௌராணிகர்கள், நித்யமுக்த முமுக்ஷுக்களாகச் சொல்லுகையாலே, அந்த மனுஷ்யர் முதலானோர் நமக்குப் பரமோத்தேஶ்யரென்குறார்.

௩௩. அஹ்ருதஸஹஜதாஸ்யாஸ்ஸூரயஸ்ஸ்ரஸ்தபந்தாவிமுவபாமதேஹாஜதஷ்ரீரங்கமாம | மஹிதமநுஜதிர்யக்ஸ்தாவரத்வாஶ்ரய தைஸஹ்யதமிதிஹஸ்வ்ராஹுரெவௌராணிகாஸ்||

(வ்-ம்.) அஹ்ருதம்ஸஹஜம் தாஸ்யம் வேஷாமிதி வதுவ்ரீஹிஃ - ஹரிக்கப்படாத ஸ்வாபாவிகமான தாஸ்யத்தை யுடையரான, ஸூரயஃ - நித்யஸூரிகள், ஸ்ரஸ்தபந்தாஃ - ஸ்ரஸ்தோ பந்தோயேஷாந்தே - நழுவின ஸம்ஸாரபந்தத்தையுடைய முக்தர்கள், விமுவாமதேஹாஃ-விமுஷாமஶோதேஹாவேஷாந்தே-பகவதஜ்ஞாந விரோதியனறிக்கே யிருக்கையாலே, நிர்மலமாயும், தேஹாந்தரமில்லாமையாலே, சரமமாயுமிருக்கிற தேஹத்தையுடையரான முமுக்ஷுக்கள், ஜத்ரீ-என்று ஶாஸ்த்ர ப்ரத்யக்ஷஸித்தரான விவர்கள், மஹிதமநுஜதிர்யக் ஸ்தாவரத்வாஃ-மநுஜாஶ்ச திர்யஞ்சஶ்ச ஸ்தாவராஶ்சேஷாம்ஸாவஸ்தம் - மஹிதம் மநுஜதிர்யக் ஸ்தாவரத்வம் யேஷாந்தே - பூஜிக்கப்பட்ட மநுஷ்யத்வ திர்யக் க்ஷஸ்தாவரத்வங்களை யுடையவர்களாய்க்கொண்டு, ரங்கமாம ஸ்ரீரங்கஸ்தலத்தை, ஸததம்-எப்போதுமொக்க, ஸம்ஶ்ரயந்தே-வாஸஸ்த்தாநமாகக் கொள்ளுகிறார்கள். இதிஹவ்ராஹுஃ-என்று நன்றாகச்சொன்னார்கள். (இதிஹேதௌகவந்யம் - நேதிஹாஸதிஹாவத்யமி தி கோஶாத்,) பௌராணிகர்களென்று ஶேஷம்.) வௌராணிகாஃ - இந்த மநுஷ்யதிர்யக் ஸ்த்தாவரங்கள் பொருட்டு நமஸ்காரம நித்யமாகச்செல்ல வேணும்.

---

(௩௩) திருவரங்கத்திலிருக்கும் ஸகல சேதநாசேதநங்களும், முமுக்ஷுவாகையாலே அவைகளைத் தெண்டன் ஸமர்ப்பிக்கிறேனென்று கருத்து.

(அ-கை.) ஸ்ரீ ரங்க திவ்யபவநம், இத்யாதி காலம் நடையாடுகிற தேசத்திலவதீர்ணரான பெரியபெருமாளுக்கு என்னவருகிறதோவென்றஞ்சி யொருபயநிவர்த்தகங்காணுதே அலமர்ந்தாருக்கு இரண்டருகும் ப்ராகாரங்களோடேகூடின கோபுரங்களாலே மறைத்து ரக்ஷிக்கப்பட்ட கோயில், பெரிய திருவடியும் லீலாவிபூதியில் அவதரித்து ப்ரேமத்தாலே அநேக சரீரபரிக்ரஹம் பண்ணி பரப்பப்பட்ட தம்முடைய சிறகுகளாலே மறைத்து ரக்ஷிக்கப்படுகுறதென்று நிஸ்சயிக்கலாம்படி யிருக்கையாலே அப்படி பயப்படுகிற நாம் கோயிலைக் கொள்கொம்பாகப் பற்றுகுறோமென்குருர்.

௩௪. ஶ்ரீரங்க³தா⁴மப⁴வநம் பு⁴வி கோ³புராணாம் ப்ராகாரி-
தேந நிகரேண க³ருத்மதேவ । பார்ஶ்வப்ரஸாரிதபத்ரபு-
டேந ஸக்த்யா நாநாதநுபி⁴ருபகூ³ட⁴முபாஸ்மஹே ॥

(வ்-ம்.) கோ³புராணாம் - கோபுரங்களினுடைய, ப்ராகாரிதேந - ப்ராகாரா: ஸஞ்ஜாதா: அஸ்ய இதி ப்ராகாரிதம் தேந - ப்ராகாரங்களை யுடைத்தானவென்றபடி, நிகரேண - ஸமூகத்தாலே, ஸக்த்யா - பெரியபெருமாளிடத்தில் ப்ரேமத்தாலே, பார்ஶ்வப்ரஸாரிதபத்ரபுடேந - பார்ஶ்வயோ: ப்ரஸாரிதே பத்ரபுடே யஸ்ய தேந-இருபுறமும் விஸ்தரிக்கப்பட்ட புடம்போலிருக்கிற சிறகுகளையுடைத்தான, க³ருத்மதா - பெரிய திருவடியாலே, நாநாதநுபி⁴ரிவ - அநேக சரீரங்களினாலேபோல, பு⁴வி - லீலாவிபூதியில், உபகூ³ட⁴ம்-மறைத்து ரக்ஷிக்கப்பட்டதென்றபடி, ஶ்ரீரங்க³தா⁴மப⁴வநம் - ஸ்ரீரங்கமென்று திருநாமமுடைய விலக்ஷணமான கோயிலை, உபாஸ்மஹே - கொள்கொம்பாகப் பண்ணுகிறோம், வயமென்றர்த்தஸித்தம்.

(அ-கை.) ப்ராகாரேத்யாதி மதிள்கள் வீதிகள் மண்டபங்க ளிவைகளோடேகூடின கோயிலை, ரங்கவிமாந ஸேவார்த்தமாகவுடையான த்வீபங்கள் ஸமுத்ரங்கள் ரத்நசைலங்க ளிவைகளோடுகூடின பூமியாக வநுபவிக்கிருர்.

௩௫. ப்ராகாரவீத்²யஜிரமண்டபக்ஷ்மாஸஶ்ரீவாஸதா⁴கர-
ந்த³ஶோபா⁴ | ஸத்³வீபஸாக³ரமஹீமிவ ரத்நஶைலாம் ப்ராப்தேவ தத³நுஜி-
ரங்கா³விஸ்ருஷ்டி ||

---

(௩௪) திருவரங்கச்செல்வராக வந்து திருவவதரித்திருக்கும் பரமபதநாதனைப் பரிபாலிக்கு நிமித்தம், பெரிய திருவடியே கோபுர ப்ராகாரரூபமாக வந்தனரோ? வென்னலாம்படியான அப்படிப்பட்ட கோபுர ப்ராகாரங்களையுடைய கோயிலை ரக்ஷகமாகவடையிவோமென்று கருத்து.

(வ்-ம.) ஸமுத்ர ஸப்தக ஸப்த த்வீப ஸப்த ஶைல - ஸமுத்ரஸப்தக ஸப்த த்வீபஸப்த ஶைலாகாரம் - ப்ராப்தா - அடைந்ததான, ப்ராகாரஸப்தகப்ராக்ருதமண்டபஸப்தகாநி - ப்ராகாராஸ்ச ஸப்தப்ராக்ருதாநிச மண்டபாஸ்ச தேஷாம் ஸப்தகாநி - மதள்களின் நடுவிலுண்டான நற்சந்திகள் மண்டபங்கள் என்கிற ஸப்தங்களோடேகூடின, த்வீபஸ்ரு ஸமுத்ரஸ்ரு ஶைலஸ்ரு ஸப்தகஸமந்விதா - த்வீபஸமுத்ரஶைலா - திட்டுக்களென்ன ஸமுத்ரங்களென்ன விதுகளோடேகூடின,(வஸுந்தரா) பூமியானதுபோல், ரங்கராஜ்யம் - ரங்கமந்திரமானது, ஆவிர்பவதி - ஆவிர்ப்பவித்திருக்கிறது. இவ்விடத்தில் (பராகாராதிகளும் த்வீபாதிகளும க்ரமேண ஸத்ருஶங்களாக வநுஸந்தேயம்.)

(அ-கை.) ஜிதேத்யாதி, கோயிலிலுண்டான ப்ராகாராதிகள் கோயிலுக்க ரணை மாத்ரமன்றிக்கே, கர்த்ரு வைலக்ஷண்யத்தாலும, நமக்குத்தேஶ்ய மாகக் கடவதென்குறுர்.

௩௬. ஜிதபாஹ்யஜிநாதிமணிப்ரதிமாபிரபேதவிதாம் ஸுமதே | மணிமண்டபவப்ரகணாந்விதயே பரகாலகவி: ப்ரணமேமஹி தாந் ||

(வ்-ம்.) ஜிதா பாஹ்ய ஜிநாதய: மணிப்ரதிமா - தம்மாலே ஜயிக்கப்பட்ட வேதபாஹ்யாளுடைய, ஜிநமுத லான மணிமயமாயும் ஸ்வர்ணமயமாயும் இருந்துள்ள ப்ரதிமைகளை யும், பரகாலகவி: - தம்முடைய ஸ்ரீஸூக்திகளாலே, பகவத்பரத் வஸ்த்தாபநத்தாலும், தேவதாந்தரபரத்வ ப்ரதர்ஶநாதிகளாலும் பாஹ்ய குத்ருஷ்டிகளுக்கு யமன்போலிருக்கிற காநதர்ஶியான தி ருமங்கையாழ்வார், வேதிகதாம் - ஶ்ருதிஸித்த பகவதுபகரணத்வ த்தை யுடைத்தானதுகளாகப் பண்ணுகிறவாபோல், ஸுமதே - கோயிலிலே, மணிமண்டபவப்ரகணாந் - ரத்நமயமாயும் ஸ்வர்ணமய முமான மண்டபப்ரகாரங்களை, விதயே செய்தருளினுர், தாந் - அந்த மண்டபபராகாரங்களை, ப்ரணமேமஹி - திருமஙகையாழ்வார்

(௩௫) ஸப்த ப்ராகாரங்களையே ஸப்தஸாகரங்களாகவும், அதின்மத்தியி லிருக்கும் ப்ரதேஶங்களையே ஸப்த த்வீபங்களாகவும், அங்கிருக்கும் மண்ட பங்களையே ரத்ந ஶைலங்களாகவும் கொண்டு, ஸ்ரீரங்கவிமானத்தை ஸேவிக் கவந்த பூமியோ? வெனும்படி இத்திருவரங்கம் விளங்குகிறது.

(௩௬) இந்த கோபுரப்ராகாரமண்டபங்கள், திருமங்கையாழ்வாரால் செ ய்தருளப்பட்டதாகையாலும் வணங்கத்தக்கதென்று கருத்து.

செய்ததென்கிற வாகாரத்துக்குத் தோத்த நன்றாக வணங்கக்கடவோம், (மணிஸப்தம ஸ்வர்ணத்துக்கு முபலக்ஷணம.)

(அ-கை.) ஸ்மேரோதயாதி விதில், கோயில் திருவாசல் காக்கும் முதலிகளான சண்ட ப்ரசண்ட பத்ர ஸுபத்ர ஜய விஜய தாத்ரு விதாத்ருகர்களை யச்சயலுக்குத தோற்று வணங்குகிறேனென்குறார்.

௩௭. ஸரோஜநநாக்ஷைர்நதாந்ஸாநந்தாந்தம்ஷ்ட்ரா
மஹாட்டஹாஸப்ருகுடீபிர்த்விஷதோபயாநாநாந் | சண்டப்ரசண்டமுகாந்
ப்ரணௌமி ரங்கத்வாரவரீஷு சதஸ்ருஷ்வதிகாரபாஜ:॥

(வ்ய.) ஸரோஜாநீவ அக்ஷீணிவ தாநி ஸரோஜாணி ஸரோஜாநீவ ஆநநாக்ஷீணி-தை:-விகஸித்த தாமரைப்போன்றிருந்துள்ள திருமுகங்களென்ன திருக்கண்களென்ன இதுகளாலே, நதாந்-பகவத்பாகவதவிஷயத்தி லீடுபட்டவர்களை, ஸாநந்தாந்-பரிபூர்ணர்களாகப் பண்ணுகிற்பாளாய், (ஆநுகூல்ய ப்ரதிபத்தியாலே ப்ரவேஸயோக்யாளாகப் பண்ணுகிறாளாயென்றபடி.) த்விஷத:- பகவத்பாகவத விரோதிகளை, தம்ஷ்ட்ராமஹாட்டஹாஸப்ருகுடீபி: தம்ஷ்ட்ராஸ்ச மஹாட்டஹாஸாஸ்ச ப்ருகுடயஸ்ச தாபி:-கோரைப்பல்லுக்கள் தடிகள் புருவநெறிப்புகள் இதுகளாலே, (அட்டஹாஸோட்டஹாஸோ பியாதிதந்த்ர:.) பயாநாநாந் - நடுங்கும்படி பண்ணுகிர்பாளாய், சதஸ்ருஷு-நான்குகளான, ரங்கத்வாரவரீஷு-கோயில் வாசல்களுடைய வரிசைகளிலே, அதிகாரபாஜ:-அதிகாரம் பஜந்தி இதி அதிகாரபாஜ:-காக்குகிறவதிகாரம்பெற்றவர்களான, சண்டப்ரசண்டமுகாந்-சண்டஸ்ச ப்ரசண்டஸ்ச தௌ முகௌ யேஷாம் தாந் - சண்டப்ரசண்டர் முதலானோரை, ப்ரணௌமி-நன்றாக வணங்குகிறேன், "சண்டப்ரசண்டௌ ப்ராக்த்வாரே யாம்யே பத்ரஸுபத்ரகௌ | வாருண்யாம் ஜயவிஜயௌ உதக்தாத்ருவிதாத்ருகௌ" என்கிற ப்ரமாண மிங்கநுஸந்தேயம

---

(௩௭) கீழ்வாசலை சண்டப்ரசண்டாளும், பத்ரஸுபத்ராள், தெற்குவாசலையும், மேலவாசலை ஜயவிஜயாளும், வடதிசையை தாத்ரு விதாத்ருக்களும், காத்துகொண்டு பகவத்பாகவத விரோதிகளுக்கு பயங்கரராகவும், பாகவதர்களுக்கு அநுகூலராக நிற்கும் த்வாரபாலர்களை வணங்குகிறேனென்று கருத்து.

(அ-கை.) அநந்தரம், பரமபதத்திலாநந்தமயமான திருமாமணிமண்டபமே யிங்கு ஆயிரக்கால்மண்டப ரூபேணவதரித்திருக்கிறபடியால், அத்தை ப்ராபிக்கப்பெருத விழவுதீர வித்தை ப்ராபிக்கக்கடவேனென்கிருர்.

௩அ. ஸவ்யாஷ்ட ஸாயாரணநாயமௌலிஷீவ ஶௌரவிஜ்ஞஷ்ட ரஊஹாவகாஶம் | ஸூஸாநாநரூயம்ஸஹஸ்ரஸ்தூணாதிநா நாத உவாஸ்வாநி ||

(வ்-ம்.) ஸவெஷா ஊாஷநாம் ஸாயாரணீ நாயஸ ரௌலிஷீ தயா வஶௌரவி-ட்டுஜெவாநாம் உாநவாநாம் வஸாஊாந ரூபம்'' என்கிறபடியே, அதிக்ருதாதிகாரமன்றிக்கே ஸர்வாதிகாரமாகையாலே ஸகல சேதநாளோடுங்கூடின பெரியபெருமாளுடைய திருவோலக்கத்தாலே றெப்பப் பார்த்தாலும, உஃஶௌதி வஶௌரயிதம் ஶக்ர உஷ்ட ஸயாவியோ ஊஹாநவகாஶோ யஸ்ஸதக - றெப்பக் கூடாத பெரிய விடைவெளியை யுடைத்தான, ஸஹஸ்ரஸ்தூணா யஸ்ஸதக - ஸஹஸ்ரஸ்தூணம் - தஊாதியஸ்ஸதனூஊெதந - ஆயிரக்கால்மண்டபமென்றும் மண்டபரத்நமென்றும் மஹா மணிமண்டபமென்று மிதுமுதலான திருநாமத்தோடே கூடிய, தக-ரூந ஊயம் - பரமபதஸ்த்தமான வந்த வாநந்தமயமண்டப மென்றும்படியான, ஸூஸாநம் - எல்லாரு மிருக்கும்படியான மண்டபத்தை, ஊவாஸ்வாநி - அடையக்கடவேன், (ஆநநதமயமென்கிறது ப்ரசுராநந்தத்தைப் பண்ணக்கடவதாயென்றுதல், சின்மயமாகையாலே ஆநந்த ஸ்வரூபமென்றுத லர்த்தமாகையாலே?)

(அ-கை.) அநந்தரம், பெரியபெருமாள் பெரியபிராட்டியாரோடு ஜலக்ரீடை பண்ணும்போது லீலாதபதர கரணுதிகளுக்கு உபயுக்தமாயிருக்கிற தைதலையும் ஸ்வதோபோக்யமான கரையையுமுடைத்தான சந்த்ரபுஷ்கரணியை அவ்வாகாரத்தையிட்டு த்தேஶ்யமாகப் பத்துகிறேமென்கிருர்.

௩௯. விஹாரதிஹாரளஊக்ஷ்ர யீஊாதவத்ருவரிஷியாவிநிஊ யவியாஸஶநாஸஶநிகி யாஸஹ்யொதஊாம் । கயஊாநிஊநஃ வஜெஷ்பொஸஹாயவிஹாரஜரூஊஹாரதடீம்யாஊஸூாஜெஊஜவீஊாவிஜிநீம் ||

(௩அ) ஸ்ரீவைகுநதப் பெருநகரிலிருக்கும் திருமாமணிமண்டபத்தை வடையாத குறைதீர அதுவோ? இது என்னலாம்படியான இந்த ஆயிரக்கால் மண்டபததை பஜிக்கிறேனென்று கருத்து.

(வ்ய.) ஹரௌ - விரோதிநிரஸநஶீலரான பெரியபெருமாள், லக்ஷ்ம்யா - புருஷகாரத்வைகநிரூபணீயயான பெரியபிராட்டியாரோடே, விஹரதி - ஜலக்ரீடை பண்ணும்போது, ஶீதலதரங்கா ஶ்லேஷஸம்ஶ்லேஷஸம்ப்ரயுக்தம் யத்ஸம் ஸந்தாநஸந்தயாவி யாக்ரியா - (இங்கு யுத்தமில்லாவிட்டாலும் "க்ரியாஸாதேயம் ஸா யா:" என்கிற ஶாபதிக ப்ரக்ரியையாலும், "க்ரியா உதஹியாநாக" என்கிற மஹாபாஷ்யவசநத்தாலும், "கணாகணிப்ரயுதஸய ஶாஸம்யவமௌஸஹாணி" என்கிற ப்ரயோகத்தாலும், க்ரியா மாத்திரத்தில், ஸந்தாநஸந்திஶப்தம்ஸாயவாகக்கடவது.) ஸா - ஶீதலதரங்கண வஶிஷ்யயாவிநிஸய வியயாஸந்தாநஸந்திக்ரிய யாவஸஹஶாநத்வஶாநிபஸாஸ்த்ர - ஶீலார்த்தமான சத்ரதாரணத்தாலும, அலங்கரித்துக்கொள்ளுகிறத்தாலும ஒருவர்க்கொருவர் மாத்திக்கொள்ளுகிறத்தாலும், பூச்சண்டையாலும் ஸார்த்தகங்களான நைதல்புஷ்பங்களையுடைத்தான, தய - பின்னையும், ஸநிஸந: வஷேஷ - ஸநிஸநாம் ஸெவ்வவக்ஷநிதேஷ-பராங்குஶாதி திவ்ஸூரிகளுடைய ஹ்ருதய புண்டரீகங்களிலே,ஜபாஸஹாயெத்ராதி-ஜயா ஸஹா யஸ விஹாரஜா ய ஶூஸஸக்ஸா தடீ யஸ்ரா ஸ்தா - ஸ்ரீமானுக்கு க்ரீடையாலுண்டான விளைப்பை யாத்தா நின்றுள்ள துறையையுடைத்தான, ஸௌமீ - சந்த்ரஸம்பந்தியான, புஷ்கரிணீ - புஷ்கரிணியை, (சந்திரபுஷ்கரிணியை யென்றபடி.) யாஸ: - உத்தேஶ்யமாகப் பத்துகுறோம்.

(அ-கை.) அநந்தரம், சந்திரனிதி லவகாஹித்து ஸ்வதோஷத்தைப் போக்கிக்கொண்டாப்போலே நானும் சந்த்ரபுஷ்கரிணியி லவகாஹித்து ஆத்யாத்மிக ஆதிபௌதிக ஆதிதைவிகங்களான த்ரிவிததாபங்களையும் ஶமிப்பித்துக் கொள்ளப் போகுகுறேனென்குறர்.

௩௦. தாவத்ரயீஸௌஸவஷிணீ ஸ்ராம்நிஸஜ்ரிநிவராவயிதாஸிலயஸ்ரா: | ஸஸ்ராஸதாவாஸவஸஷிணீநாம்வஷ்டஸயா தீயிதிதாஸவாவ॥

(௩௪) திருவரங்கத்தமுதனை பெரியபெருமாள, யோகிகளின் ஹ்ருதய கமலத்தில் வஸித்த விளைப்பைத் தீர்க்குநிமித்த மெழுநதருளும்போது, அதை யாற்றவல்லதான தீரத்துடன்கூடி, அவர்களிழிந்து விளையாடுவதற்குபயோகங்களான திவ்யதீர்த்தங்களையும் புஷ்பங்களையுமுடைய விந்த சந்திரபுஷ்கரிணியைத் தஞ்ஜமாகப் பற்றுவோமென்று கருத்து.

(வ்-ம்.) யஸ்யா: - யஸ்யா: - யாதொரு - சந்த்ரபுஷ்கரிணியையுடைய, ஸர்வஶேஷி - ஸர்வம் ஶேஷயதி இதி ஸர்வஶேஷி ஸ்வஸ்ய - பாபத்தைப் பொருநின்றுள்ள, ஸர்வ - தீர்த்தங்களுடைய, ஸஹ்ஸாநத: - அடுத்தடுத்த வகாஹநத்தால், ஸுதாதீதி தாம் - அம்ருதகிரணனுருகையை, ஸமாப - பெற்றான், வேதோப ஷ்கரிண்யாம் - அப்படிப்பட்ட சநத்ரபுஷ்கரிணியில், நிமஜ்ய - அவகாஹித்து, தாபத்ரயீம் - தாபத்ரயத்தை, நிவர்தயிதாஸ்மி - ஶமிப்பித்துக்கொள்ளப்போருகிறேன். (௪௰ - ஶ்லோகத்தின் அர்த்தம்.)

(அ-கை.) மேல் ஸ்ரீசந்த்ரபுஷ்கரணிக்குக் கீழ்கரையில் எழுந்தருளியிருந்து அந்த சந்திரபுஷ்கரிணியோடொத்த வதிஶயத்தையுடைத்தானவர்களாய், ,,ப்ராக்பதி:"" என்று கீழ் ப்ரஸ்துதர்களான நம்மாழ்வார் முதலான பதின்மரும் என்னை ரக்ஷிக்கக்கடவர்களென்குருர்.

௪௧, தத்பூர்வ தடஸ்தா: ப்ரதிவஸ்து ஸ்ஶ்ரீ தாஶய ஸ்தேநாயா: | ஸாராங்குஶாத்யா: பரமைகாந்தி ஸோநிவிஷ்டா: ஸோத்யஶாந்தி யோர்நு ||

(வ்-ம்.) தாம் தத்பூர்வ - அந்த சந்த்ரபுஷ்கரிணிக்குக் கிழக்கே, (ஷஷ்ட்யா த்விதீயா - ஷஷ்ட்டீஸ்தாநத்தில் த்விதீயை வந்திருக்கிறது.) நிவிஷ்டா: - எழுந்தருளியிருப்பர்களாய், தயா - அந்த சந்த்ரபுஷ்கரிணியோடொத்து, உதாரதாதி - உதாரதா: ஸ்ஶ்ரீ தஸ்ய ஶ்ரு யஸ்ய ஸேதோ நாயோ யோஷாஞ்ஞே - இஷ்டார்த்தங்களைக் கொடுக்கவற்றுயும் ஆழத்தையுடைத்தானதாயும தெளிநது அந்தஸ்ஸந்தைக்காட்டவற்றுயும தாபஹாரமாயுமிருநதுள்ள ஹ்ருதயத்தில் அவகாஹித்த பெரியபெருமாளையுடைத்தானவர்களாய், ஸாராங்குஶ: ஶ்ரு: யேஷாஞ்ஞே - பாஹ்யகுத்ருஷ்டிகளுக்கு அங்குஶமபோலேயிருக்கிற நம்மாழவார் முதலான, யோ -

(௪௰) சந்திரன் க்ஷயரோகத்தால் பீடிக்கப்பட்டதை யொழிக்க வொருவகையும் காணமல் விதில் விதிப்படி யெப்படி ஸ்நாநம்செய்து அதைப் போக்கடித்துக்கொண்டு அமிருத கிரணனுபிருக்கையை அடைந்தானே? அப்படிப்பட்ட ஸகல பாபங்களையும் போக்கவல்லதான இந்த சநதிரபுஷ்கரணியில் யானும் ஸ்நாநம்செய்து தாபத்ரயத்தைப் போக்கிக்கொள்ளுகிறேன்.

(௪௧) பெரியபெருமாளைப் பெரியபிராட்டியாரோடு ஸதா த்யானித்துக்கொண்டு, சந்திரபுஷ்கரணியின் கீழ்க்கரையில், அந்த சந்த்ரபுஷ்கரிணிக்கு நிகரான ஸாம்யத்தையுடையவர்களாக வெழுந்தருளியிருக்கும் நம்மாழ்வார் முதலான பத்தாழ்வாாகளும் என்னைக் காப்பாற்றக்கடவர்களென்றுகருத்து.

பதின் மரான, பூர்வே - பூர்வர்களான, புமாம்ஸ: - புமான்களானவர்கள், மாம் - அகதிகனான வென்னை, அவந்து - ரக்ஷிக்கக்கடவர்கள், அங்கீகரிக்கக்கடவர்கள், அவாவிவனென்றிரங்கக்கடவர்கள், (மாம் - என்கிறவிடத்தில், கர்மணி ஷஷ்ட்யாலே ஷஷ்டீ வரவேண்டியதாயிருக்க த்விதீயை வந்தது, கர்த்ருகர்மணோ: க்ருதி விவக்ஷையாலே யென்று கண்டுகொள்வது.)

(அ-கை.) இனி ஸ்லோக சதுஷ்டயத்தாலே ஸ்ரீரங்கவிமாநத்தை அநுபவிக்குறார்.

௬௨. ஆதாரஶக்த்யுபரி ப்ரக்ருதிம் பரஸ்தாத்தாம் கூர்மமேதத்
பணிநம் புவம் பணாஸு | பூம்யாம் பயோதிமத தத்ர ச பத்மமஸ்மிந்
ந்யாய ஶ்ரீரங்கதாம ஸுநிவிஷ்டமஹம் ஸ்தவாநி ||

(வ்-ம்.) ஆதாரஶக்த்யா: - எல்லாத்துக்கு மாதாரமான பகவத்ஶக்திக்கு, உபரி - மேலே, ப்ரக்ருதிம் - ப்ரக்ருதிமண்டலத்தை, ந்யாய - என்று மேலோடே அந்வயம்; தாம் - அந்த ப்ரக்ருதிக்கு, பரஸ்தாத் - மேலே, கூர்மம் - கூர்மத்தை, ஏதத் - இந்த கூர்மத்திலே, பணிநம் - ஆதிஶேஷனை, பணாஸு - படங்களிலே, புவம் - பூமியை, பூம்யாம் - பூமியிலே, பயோதிம் - ஸமுத்ரத்தை, தத்ர - அந்த ஸமுத்ரத்தில், பத்மம் - அஷ்டதளபத்மத்தை, ந்யாய - வைத்து, (தத்ர - என்கிறத்தை யிங்கு மநுஷ்டித்துக்கொள்ளவும, அந்த வஷ்டதளபத்மத்தில்) ஸுநிவிஷ்டம் - நன்றாக ப்ரதிஷ்டிப்பிக்கப்பட்ட, ஶ்ரீரங்கதாம - ஸ்ரீரங்கவிமாநத்தை, அஹம் ஸ்தவாநி - நித்யமாக ஸ்துதிக்கக்கடவேன், (ஆதாரஶக்தி - என்கிறவிடத்தில், ததோ ந்ருத்யாவிஸ்ரஸ்த - என்கிறத்தாலும், தாம் - என்கிறவிடத்தில, ஸந்தவாஶீதியா - என்கிறத்தாலும், ஷஷ்ட்யர்த்தே த்விதீயை, தத்ர - தஸ்மிந்தத்ர - என்ற வ்யயீபாவஸமாஸம், இந்த வாதார ஶக்திக்ரமம் உடையவர் நித்யத்திலே கண்டுகொள்வது.)

---

(௬௨) முதலில், ஸகலத்துக்கு மாதாரமான பகவத் சக்தியை வைத்து, அதின்மேல் பரக்ருதிமண்டலத்தையும். அதின்மேல், கூர்மத்தையும், அதற்குமேலே, ஆதிசேஷனையும், அவ்வாதிசேஷனுடைய படத்தின்மேலே பூமியையும், அதின்மேல் ஸமுத்திரத்தையும், அதின்மேல் எட்டுத்தளமுடைய பத்மத்தையும், அதின்மேல் நன்குயேற்படுத்தப்பட்டிருக்குமிந்த ஸ்ரீரங்கவிமாநத்தை வெப்பொழுதும் ஸ்தோத்திரம் செய்யக்கடவேனென்று கருத்து.

(அ-கை) அநந்தரம், ப்ரக்ருதிமண்டலத்துக் கவ்வருகே ஹிரண்யமய மான புரியில் அபராஜிதையென்று திருநாமமுடைய ப்ரும்ஹஸ்த்தாநமாகை யாலே ப்ரும்ஹகோஶமென்கிற ஸ்த்தாநமே இவ்விபூதியில் ஸ்ரீரங்கவிமாநமெ ன்கிற திருநாமத்தை யுடைததானதாய் அபௌருஷேயமாய்க்கொண்டு அவ தரித்ததென்கிறார்.

௪௩. பரேண நாகம் புரி ஹைரண்யாம் யோ ப்ரஹ்மகோ ஶோ ஹ்யபராஜிதாக்ய:। ஸ்ரீரங்கநாம்நா தத³பௌருஷேயம் விமா நராஜம் பு⁴வி பா⁴வயாமி॥

(வ்-ம.) நாகம்பரேணபரேண நாகம் - என்கிறபடியே, ப்ரக்ருதிமண்டலத்துக்கு மேலே நாகமென்று ஸ்வர்க்கமாய் ப்ரகிரு திமண்டலத்துக்குபலக்ஷணம, (த்விதீயாபஞ்சமீ) ஹைரண்யாம் - ஸ்வர்ணமயமான, புரீ - புரம், ஹிரண்மயீம் - என்று சொல்லப் பட்ட பத்தநத்தில், ய: - யாதொரு, அபராஜிதாக்ய: - அப ராஜிதேத்யாக்யயாக்யஸ:-"விவேஶாபராஜிதாம்" ப்ரமாண த்தின்படியே, அபராஜிதையென்று பெயரையுடைய, பரப்ரும்ஹ ஸ்த்தாநமானது, அஸ்தி- "ப்ரஹ்மண: கோஶோஸி" இத்யாதி-ப்ரமா ணஸித்தமாயிருக்கிறது, தம் - அந்த ப்ரும்ஹகோஶ விமாநத்தை, பு⁴வி - பூமியில், ஸ்ரீரங்கநாம்நா - ஸ்ரீரங்கமென்கிற திருநாமத்தோ டே கூடிக்கொண்டு, அபௌருஷேயம் - புருஷநிர்மித மன்றிக்கே யிருக்கிற, விமாநராஜம் - விமாநஶ்ரேஷ்டமாக, பா⁴வயாமி - அநு வஸிக்கிறேன், (பா⁴வயாநி - என்று பாடமானல், பாவிக்கக்கடவே னென்று பொருள்.)

(அ-கை.) இப்படி ஆதாரஶக்த்யாத்யாதாரகமாயும் ஸாக்ஷாத்-ப்ரும்ஹ கோஶமென்னலாம்படியாயுமிருக்கிற, ஸ்ரீரங்கவிமாநத்தை, அநந்த வேதத் தோடொத்த வரிஶைகளை யுடைத்தாயிருக்கையாலே, இஷ்டப்ராப்திக்கும், அநிஷ்ட நிவ்ருத்திக்கு முறுப்பாக்குகுமேமென்கிறார்.

௪௪. அநாத்³யநந்தஸ்வாத்⁴யாயவநாதோஷஹிதம் ஜநேந்தாம்ஸ்தாநாநிதி³யவிஸாயாஜ்ஞஹ்யஹ்ய:। ஸமேத்ய ஹா யஸம்ப⁴வவம் ஸஞ்ஜீவ்ய தீர்ஸ்ரீரங்கம்ருத்திஶதவஸ நயிஶரணம்॥

(௪௩) ப்ரக்ருதி மண்டலத்துக்குமேலே ப்ரகாஶிக்கும் அபராஜிதையெ ன்று திருநாமமுடைய ஸ்ரீவைகுண்ட விமானமானது, இந்தலீலாவிபூதியில், ஸ்ரீரங்கவிமானமென்று திருநாமமுடையதாக வநதிறங்கித்ததென்றெண்ணு கிறேன.

(வ்-ம்.) ந ருஷிய-ஃவஸ்_தக ககாஷி தயா ரூநா-தம் தவஸ் ஸா வ ஷுஸ்கவ்ஃ-தஸ்வார-"வாவாவிர-வைநிதர்யா" என்று வேதமானது, உத்பத்தியுடைத்தாகாததாக சொல்லப்பட்டதோ? அப்படி யிதுவும் புராணாதிகளாலே ஸ்வயம் வ்யக்தத்வகதநத்தாலே அநாதியாகச்சொல்லப்படுகையாலே, வ-ர-ஷஸ ரவநயா யொஷொஷஸெ நர ஹிதஃ - வேதமானது புருஷனாலே செய்தத்தால் வநத ப்ரமப்ரமாதாதி தோஷஸ-ஈயமாமாப்போலே யிதுவும் அத்தால் வந்த லக்ஷணப்பழுது முதலான தோஷஸ-ஈயமான, ஜநெ - (தர்மார்த்த காம மோக்ஷாக்யகங்களான புருஷார்த்தங்களை வாஸைப்பாடாநின்றுள்ள) ஜநவிஷயத்தில், தாநுஸாநு - அநதவநத, காரோநு - காரர்ஷு யிதிகாரோஸாநு - ஆஸைப்பட்ட புருஷார்த்தங்களை, விதயதவி - "வ-ஜயாவபர-ஸிரஷாஷெ நஸெஉயயஜெராதிஷெராஉநஷு மஃகாஉரோயஜெத" இத்யாதியாலே, வேதம் தத்தத் ஸாதநஸாத்யங்களாக விதிக்குறாப்போலே யிதுவும் அந்தவந்த பலங்களையுண்டாக்கா நிர்க்கச்செய்தேயும், ஸோநெநாய-க யஸ்ஸய-க தஸ்ஸாவ ஸாய-ஜர்ஃ - தஸிநு ஹ-தயஃ யஸ்தக-வேதம். "ஸொஸ-தெஸவஃாநு காரோநு" "ஸொமரோதஸார் ரிஷிமாது" என்று ஸமான போகவத்வரூப மோக்ஷத்திலுன்றி யிருக்குமாப்போலே, இதுவு மப்படியேயிருக்குற, ஸநெஹஸாய ராஸுதளநவிதர் தெயஸிநு தக-வேதம்போலே ஸம்ஸய விபர்யயமில்லாதபடி, ஸமவத வ-வஸஹஸர்ஷுஃ - ஹேயப்ரதிபடனாய் ஸகல கல்யாணகுணாகரனை ஸர்வேஸ்வரனை யறியத்தக்கவிடமான, ஸ-தீநாஸ தஃ - தெநஸோநா ஜஇய-ஃவஸ் தக - ஆகையாலே அநேக வேதத்தோடொத்த வதிஸயத்தையுடைத்தான, ஸ்ரீஸஃ - "ஸெகணாதவிதஹாஸெயஃாமிநாஹஷயாதவி| ஸதிமதொஹஸி ஸுதஸ்தஸாத் மஜிதிஸுதஃ||" என்கிறபடியே, பெரியபெருமாளுக்கு, ஆஸ்ரிதரக்ஷணத்துக்குறுப்பாக பரமோத்தேஸ்யமான ரங்கவிமாநத்தை, கடீ - புகலத்த நாங்கள், ஸரணஃ-ரக்ஷகமாக, வ-தீஃ- அத்யவஸிக்குறோம்.

---

(௪௪) ஒருபுருஷனல் செய்யப்பட்டதன்றிக்கே, அநாதியாய், அந்தந்தவதிகாரிகளுக்குத் தக்கதானபலப்ரதமாய், அநந்தகல்யாணகுண பரிபூர்ணமானவெம்பெருமானை அறியத்தக்கவிடமானவேதம்போலிருக்குற விந்த ஸ்ரீரங்கவிமாநத்தை ரக்ஷகமாகப்பற்றுகிறோம்.

(அ-கை) கீழ் ஸ்ரீரங்கவிமாநத்தினுடைய உபாயபாவத்தை அநுபவித்து இதி லத்தோடு சேர்த்து போக்யதாதிஶயத்தையு மநுபவிக்கிறார்.

௪௫. சுவிஹணிவ திஶாவாஞு-ஜு உஜெஶயாஜெோஉ-ாா தக ஸூகா-உாஸெோாஂஶஆதடு-உயஒஸெவெஃ| ஸகஒஜஒயிவாநஶ்ரா உஜீஉஒதஸெஜதுஂவா-ஊகயதிவிஉாநஂவாவநஂஸெொவஸெநநஃ||

(வ்-ம்.) ஹணீநாஂவதிஃ தவஶ்ஹாவ ஸஹாகூ - (சென்றால் குடையாம்) இத்யாதிப்படியே, பாம்பணையனை திருவநந்தாழ்வானு யிருக்கையாலே, ஶா-ஶு உஷி - வெளுத்திருந்தாலும், கஶஃ - கர்ப்பக்ராஹத்தில், ஶயாஜெோஃ - பள்ளிகொண்டிருக்கிற, ரஂஶஆதடு-ஃ - பெரியபெருமாளுடைய, உாதகஸூகா-உாஸெோஃ - உாதகாநாஉிவ ஸூகா-உாஸெோஃ - பச்சைக்கல்லுக்களுடைய காந்திகள்போலே, ஶ லாக்கியங்களான, உயஒஸெவெஃ-கிரணங்களாலே, ஸகஒஸ்ஜஒயெஃ வாஸெநநஶ்ாஉஸ்ஜீஉஒதஸ்ஸெஜதுஃ-ஸமுத்ரத்தை நிரவஶேஷமாக பாநம்பண்ணத்தால் கறுத்த மேகத்தை ஜெயித்திருந்துள்ள, வாவநஃ - ஆஶ்ரிதர்களுடைய அஶ-த்தியைப் போக்காநின்றுள்ள, விஉாநஃ - ஸ்ரீரங்கவிமானமானது, நஃ - ஸேவித்த வென்போல்வாருடைய, ஸெொவஸெந-கண்களை, வா-ஊகயதி-மயிர்க்கூச்சை யுடைத்தானதாகப் பண்ணுகிறது, (ஸந்தோஷிப்பிக்குறதென்றபடி.)

(அ-கை.) அநந்தரம், ஸ்ரீரங்கவிமாநத்துக்கருகே வடபாகத்தில், திருகோபுரத்தின்மேலே, ந்ருஸிம்ஹரூபியா யெழுந்தருளியிருக்கிற வெம்பெருமானை, இரண்டு ஶ்லோகத்தாலே வநுபவிக்கிறார்.

௪௬. வஶ்ாவிாஒவஉஷிஸெஶாஷஉயிகவாஸகவதஒதயொஙுித வெஒஃ| தவிஷஂதவநு கெஸஙிாஒவஂஸெஶாவா-ஸொாவஙிவிஜுஂ ஷிதீஸெ||

(வ்-ம்.) வஶ்ாஷி - ந்ருஸிம்ஹாநுபவத்தில், (மஹாவிஷ்ணு வென்கையாலே) ஆகாஶத்தளவும் வியாபித்த, ாஒவஉஷி - திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தையும், ஸெஶாஷஉயிகவா-குளப்படியாம்படியாக, (ஸ்வல்பமாகப்பண்ணி யென்றபடி) ஸெஶாவா-ஸொாவஙி - (ஷஷீஸஉாஸஃ

---

(௪௫) திருவநந்தாழ்வானே விமாநமாயிருக்கிறபடியால், அவனைப்போல்வெண்மையாக விளங்கினபோதிலும், பெரியபெருமாளுடைய திருமேனி காந்தியின் ஸம்பந்தத்தாலே, நீருண்ட காளமேகமபோல், ஆஶ்ரிதருக்கிஷ்டத்தைத்தரும்படியான யிந்தவிமாநமானது ஸேவிப்பவருக் கதிஶயத்தை விளைவிக்கிறது.

தஉ-வரீதி உ ஹாஹாஷு நிதெ-ஸ்யா த்தாய-) திருகோபுரத்தின் மேலே, விஜ்ரு ம்ஹி தழ-(சூழிகஉ-ஞிக்ஷமாய்) விஜ்ரும்பியாநின்றுள்ள, (ப்ரகாஶியாநின்றுள்ளவென்றபடி) ஸக்தெ வத்ஸலஂ தவ ஹாவஷு த்தாதயா-பக்திமானுன ப்ரஹ்லாதனிடத்தில் ப்ரீத்யதிஶயத்தாலே உஙிதாஃவெஷாஃ யெநதக-விடப்பட்டமர்யாதைகளையுடைத்தான, (மர்யாதைகளாவது:—பத்துமாதம்கர்ப்பத்திலிருக்கை, மனுஷ்யாதிகளிடத்தில் நின்று மவதரிதரிக்கை மநுஷ்யத்வாத்யேகரூபேணுவதரிக்கை முதலானதுகள்) தக - அதிவிலக்ஷணமான, அிஷஜெஂதவ தீதிஅிஷஜவஂநாவஷ கெஸரீவதஷு ாஷவழ - ப்ரஹ்லாதத்விட்டான ஹிரண்யனை வாட்டானின்றுள்ள ந்ருஸிம்ஹாகாரத்தை, ஂஸஂவெ-ஸ்துதிக்கிறேன். (தஅிஷஜவெதி-ஸமஸ்தமாயும் ஶொல்லுவர்கள், அப்போது ப்ரஹ்லாதனுக்கு ஶத்ருவானவென்கிறது.)

(அ-கை.) இரண்டாம் ஶலோகத்தால், கழுத்துக்குக்கீழ் மனுஷ்யரூபியாய் மேல் ஸிம்ஹரூபியான வொரு ஜ்யோதிஸ்ஸானது ஆர்த்தரக்ஷணத்துக்கு நானே போருமென்று கோபுறத்தின்மேலே ப்ரகாசிக்கிறதென்குரு்.

சஎ. கஷஉஹஉவஷஂவஷீஉதாஅிதுஜஷுஂநிவஷஉ-வரிஸா மெஸாவ-ஸஂஸஂமயாஉஃ। க்வநநுவரிவாடீவாஷிதஂகாஷி ஷிஂஹகுஉஷ-ஸஹிதஉகஂஜெ்ாதிஸமெவகாஷு॥

(வ்-ம்.) க்வந-ஓரிடத்தில், (கழுத்துக்குக் கீழென்றபடி) நஃ வரிவாடுாஂவாஷிதழ - மநுஷ்யனுடைய க்ரமத்தாலே பரிமளிதமான, காஷி - ஓரிடத்திலே, (கழுத்துக்கு மேலென்றபடி) ஸிஂஹஷு கூஉண ஷ-ஸஹிதழ - ஸிம்ஹத்தினுடையபடியாலே வாஸிதமான, (வாஷிதஂ ஷ-ஸஹிதழ - என்கிற பதத்வயம் அநத க்ரமங்களோடே அழகாகக்கூடி நன்மையைக் காட்டுகிறது) ஷகழ-அத்விதீயமாயிருந்துள்ள, ஜெ்ாதிஃ “கஷயஉதஉவஸாஉவொஜெ்ா

(சசு) தம்மாஶ்ரிதனுன ப்ரஹ்லாதாழ்வான் ஸங்கடத்தைப் போக்கு நிமித்தம், பக்தவத்ஸலனுகையாலே, இருப்பு பிறப்பு ஜாதி இவைமுதலான மரியாதை யொன்றுமன்றிக்கேவந்து திருவவதரித்த, அப்பெரிய வாகாரத்தையும் சுருக்கிக்கொண்டு, இந்த விமாநததின்மீ தெழுந்தருளியிருக்கும் ந்ருஸிம்ஹனை ஸ்தோத்திரம் செய்குறேனென்று கருத்து.

(சஎ) ப்ரஹ்லாதாழ்வான்போல், ஸம்ஸாரதாபத்தால் துவளுமென்போல்வாருடைய விழவை யொழித்து யிரக்ஷிக்கிறேனென்று தெரிவிப்பதுபோல், ஸகலருங்காணும்படி நரகேஸரிரூபமாக இவ்விமாநத்தில் ப்ரகாசிக்குமாச்சரியகரமானதோர் தேஜஸ்ஸைத் தஞ்ஜமாகப் பற்றுவோம்.

திः - ஜெ ரிா திஸுரணாஹியா நாக" என்று சொல்லப்பட்ட நிரதி ஶய தீப்தியுக்தமானது, வீஷதாழ - ஸம்ஸாரபீடையால் அவஸந்நா ளுக்கு, கஹூழ-நானே, கூஓழ-பர்யாப்தமான, கவஓவஃ - அநிஷ்ட நிவ்ருத்திக்கும் இஷ்டப்ராப்திக்கு முறுப்பு, ஐதி - என்று, ரஓயா ரூः - ரங்கஸ்த்தலத்தினுடைய, மொவுரஉவரிஹாமெ- கோபுர த்தினுடைய ஊர்த்துவபாகத்தில், கஜஸுரழ-நிரந்தரமாக, நிவஸக- வஸியாநின்றுகொண்டு, கமெ-ஸம்ஸாரிகளுக்கும் கண்ணுக்கு முன் னே, வகாஸ்தி-ப்ரகாஶிக்கிறது, (வகாஸுதீஹுள-ஓட்).

(அ-கை.) அநநதரமுடையவர் நிததியத்தில, எமபெருமானுக்கு இடப்பக்க த்தில வடபாகத்தில் ஆசாரியர்களை எழுந்தருளியிருக்கிறதாக வநுஸந்தித்தாப் போலே இவரும், அவ்விடத்தில் தங்களுடைய கடாக்ஷங்களாலே அஶுத்த ஞனவென்னை, ஶுத்தனுக்கி பெரியபெருமாளுக்கு ஸமர்ப்பித்த வாசார்யர் களுடையக் கடாக்ஷங்களைத் தஞ்ஜமாகப்பறறி அவர்களை ப்ரதக்ஷிணம் பண் ணி ஸத்தை பெறக்கடவேனென்குரா.

சஅ. ஸஂஶோஷ ரிவாவநஉெநாஹூரஷுஷிவாஒெதஒெ வாயஉாஉவிநிவெஷயதாஂமாுரணாழ| ஸவெ ரிா துரொஹ மவஒெதா ஸ ரிகடாக்ஷவீக்ஷாவஜிஂவு வஷ ரிவரிதःவரிஒெதாஹவெயழ||

(வ்-ம்.) கஸ ரி - ஸ்தோத்ரத்துக்கு விஷயபூதரான, ஹமவதः- பெரியபெருமாளுடைய, ஸவெ்யாதுரொ - இடதான வடப்பக்கத்தி லே,உாஉவி-(அசுத்தனை)வென்னையும், வாவநாः உெநாஹுராஸு ஷுஷீநாழவாதாஒெஸ்ः - பரிஶுத்திகரங்களாயும் போக்யங்களா யுமிருந்துள்ள கடாக்ஷங்களுடைய ப்ரஸரணங்களாலே, ஸஂஶோ ஷ ரி-பகவதங்கீகார யோக்யனும்படி பண்ணி, ஒெவாய - ஸம்ஸாரிக ளையும் குணஜிதராம்படி பண்ணவேணுமென்று திருவுள்ளமுடைய பெரியபெருமாள் பொருட்டு,(தீவுகீ ஶாவிஜிதீஷா என்றதிறே)நி வெஷயதாழ-யதேஷ்டவிநியோகயோக்யனுக்கின,மாுரணாழ-(ததீ யஶேஷத்வபர்யந்தமான பகவச்சேஷத்வ விரோத்யஜ்ஞாந நிவர்த்தர் களான)வாசார்யர்களுடைய, கடாக்ஷரவா யா வீக்ஷா ஸாவஸாழ

(சஅ, பொருளல்லாத வென்னைப் பொருளாக்கி, பெரியபெருமாள் பொருட்டு அடிமைகொள்ளும்படி, தங்களமலங்களான பார்வைகளாலே குளிரக் கடாக்ஷித்து, பெரியபெருமாளைச் சுற்றி வெழுந்தருளியிருக்கும், இந்த ஆசாரியர்களுடைய வநுக்ரஹத்திற்குப் பாத்திரனய், ப்ரதக்ஷிணம்செ ய்து ஸ்வருபத்தை யடையக்கடவேன.

ரு௦. ஶ்ரீரங்கப⁴ர்த்துரிந்தி³ரயா விஹர்த்தும் விந்யஸ்ய விஶ்வசித³சிந்நயநாதி⁴காரம் | யோ நிர்வஹத்யநிஶமங்கு³லிமுத்³ரயைவ ஸேநாந்யமந்யவிமுகா²ஸ்தமஶிஶ்ரியாம: ||

(வ்-ம்.) ய: - யாதொரு ஸேனை முதலியார், ஶ்ரீரங்கப⁴ர்த்து: - கோயிலுக் காஹ்லாதகரரான பெரியபெருமாளை, இந்தி³ரயா - பெரியபிராட்டியாரோடே, விஹர்த்தும் - க்ரீடிக்கைக்கு, விந்யஸ்ய திருவநந்தாழ்வான்மேலே ஸாய்ந்தருளும்படி பண்ணி, விஶ்வசித³சிந்நயநாதி⁴காரம் - ஸமஸ்தசேதநாசேதநங்களுடைய நியமநாதிகாரணத்தை, அநிஶம் - எப்போதும், அங்கு³லிமுத்³ரயா - தர்ஜநீவிரலுடைய உந்நயநாதியான அடையாளத்தாலே, நிர்வஹதி - நன்றாக வஹிக்கிறார், தம் - அப்படிப்பட்ட, ஸேநாந்யம் தம் - அந்யவிமுகா²: - வ்யதிரிக்தவிஷயத்தில் விமுகராய்க்கொண்டு, ஆஶ்ரயாம: - தஞ்ஜமாகப் பற்றுகிறோம், (அஶிஶ்ரியாம - என்று பாடமுண்டு அப்போது ஆஶ்ரயித்தோமென்று அர்த்தமாகிறது.)

(அ-கை.) மேல் ஸேனைமுதலியாருக்கு ப்ரியதமையாய், நமக்கு மாதாவான ஸூத்ரவதியை யாஶ்ரயித்தேனென்கிறார்.

ருக. ஸைந்யேஶப்ரணயஸஹாயாம் ஸூத்ரவதீமாஶ்ரியே ஶ்ரியம்பா³ம் | ஶ்ரீபத³லாக்ஷாலாஞ்சி²தஸேவாவேத்ராந்தஶோப⁴ ஹஸ்தாப்³ஜாம் ||

(வ்-ம்.) ஸைந்யேஶஸ்ய ப்ரணயஸஹாயாம் - ஸேனைமுதலியாருக்கு தாரகபூதையான. ஸூத்ரவதீம் - திருநாமம், ஶ்ரிய: பத³யோ லாக்ஷா யா லாஞ்சி²தம் ஸேவாயா: வேத்ரம் தேந ஶோபி⁴ ஹஸ்தாப்³ஜாம் - பெரிய பிராட்டியாருடைய திருவடிகளிலுண்டான ஸெம்பஞ்ஜியாலே அ

(ரு௦) பெரியபெருமாளைப் பெரியபிராட்டியாரோடு விகரிப்பதற்கு, திருவநந்தாழ்வான்மீ தெழுந்தருளப்பண்ணி தாம் ஜகத்ரக்ஷணத்தில் ஜாகரூகராய்த் தமது திருக்கைகளின் பெருவிரலினுடைய முத்ரையைக்காட்டிக்கொண்டெழுந்தருளியிருக்கும் ஸேனைமுதலியாரையே தஞ்ஜமாக வடையிவோம்.

(ருக) பெரியபிராட்டியாருக்கு, நிரந்தரம் திருவடி ஸேவைபண்ணுகிறபடியால், அவள் ஶரணகமலங்களுக் கலங்காரமாயுள்ள செம்பஞ்ஜிக்குழம்பால் நினைத்த மேல்வஸ்திரத்தோடுகூடி கொடிபோலதியழகான திருக்கைகளையுடையளாய், ஸேனைமுதலியாருக்கு ப்ராணநாயகியாய், ஸூத்ரவதியென்று திருநாமமுடைய தாயை அடைகிறேன்.

டையாளமிடப்பட்ட பரிசர்யோபகரணமான ஈரவஸ்த்ரத்தாலே வி ளங்காநின்றுள்ள கொடிபோலிருக்கிற திருக்கையினுடைய வழகை யுடைத்தான, ஈம்பாழ் - தாயானவளை, ஆஶிஶ்ரியழ் - ஆசிரியித்தே ன், (புகுந்தேனே யென்னுமாப்போலே ஆஶ்ரயணத்துக்கு ஸக்ருத்வ ஸூசகார்த்தமாக பூதநிர்த்தேஶம்) வெஸெநவெவெநஜ - (வா செயஷ ஜீ) யாரம்வஹதீதியருணீ:-பாரவாஹியென்றர்த்தம்.

(அ-கை.) அநந்தரம், ஸேனைமுதலியாருக்கு ப்ரதாநபூதர்களான கஜா நந ஜயஸேந ஸிம்ஹமுக காலப்ரக்ருதிகளை; நமக்கு ஸுகத்தைப் பண்ணக் கடவர்களென்று ப்ரார்த்திக்குறார்.

௫௨. விஊய தாஸாவம்விஷ்வக்ஸெநஸ்வெநவ்யஊஹாடா: கஜிஊவஜயஸெநகாலாஹுவஸிம்ஹஊவளவந: । ஜமதிஹஜதாம் தத்தத்ப்ரஹதஅஊவாநாலிஶிஶிஶிவாரா த்ரம்ஸ்ரீரங்கவா ஹநகஉ:॥

(வ்-ம.) ஜமதி - ஸம்ஸாரத்தில், ஹஜதாழ் - ஸேவிக்கிறவர்களு க்கு, தெதெவ்யதஹா உதிவாதெஷாம் தெஷாம் வ்யத ஹா உதிவா தஊவதஊாநிதெஷாஊவாநலா: - அந்தவந்த விக் நங்களாகிற பஞ்ஜுகளுக்கு காட்டுத்தீகளான அந்தவந்த காரியங்க ளுக்கு விக்நங்களாகிற வென்றுதல், ஶிவாராத்ரம்-எப்போதும், ஶிஶி ஶிஶி - நாலுதிக்கிலும, ஸ்ரீரங்கஸ்ஹாவநகஉ: - கோயி லுடைய ரக்ஷணவியாபாரத்தில் ஸமர்த்தாளான, கஜிஊ வஜயஸெ நள காலாஹுவஸிம்ஹஊவளவ - திருநாமம், விஷ்வக்ஸெநஸ் - ஸே னைமுதலியாருடைய, தெ - ஶாஸ்த்ர ப்ரஸித்தாளான, வ்யஊஹ - ப்ரதாநர்களான, ஹடா: - பிருத்யர்களானவர்கள், ந: - ஆஶ்ரிதரான வெங்களுக்கு, ஸுவழ் - விக்ந நிவ்ருத்தியால்வந்த ஸௌக்யத்தை, விஊயதா - பண்ணக்கடவர்கள், (லொடீவஹுவநம் - வ்யஊஹ வ்யஊஹவநஜ.)

(அ-கை.) அநந்தரம், பெரியபெருமாளுக்கு, தம்முடைய ஸ்வரூபரூப குணங்களை, கண்ணாடிப்புறத்தில்போலே கண்டநுபவிக்கும்படி முன்னேயெ

(௫௨) ஸம்ஸாரிகளுடைய ஸகலவிக்நங்களையுமொழித்து, திருவரங்கப் பெருநகரை வெகுஸமர்த்தர்களாய், நாற்புரத்திலு மெப்பொழுதும் காத்து வரும், ஸேனைமுதலியாருக்கு முக்கியபடர்களான கஜாநநன், ஜயத்ஸேநன் ஹரிவக்திரன், காலப்ரக்ருதி, என்குறவர்கள், எங்கள் துன்பத்தைப்போக்கி இன்பத்தை யளிக்கக்கடவரென்று கருத்து.

ழுந்தருளியிருக்கிற வேதாத்மாவான பெரியதிருவடியை ஶரணம் புகுகுறே மென்குறார்.

ருஈ. ஶ்ருதிமயமதிஹர்ஷப்ரஶ்ரயப்ரஸ்மேரநேத்ரம் மணி
முகுரமிவாக்ரே மங்களம் ரங்கதாம்ந꞉ | ஶரணமுபகதாஸ்ஸ்ம யத்ர
ஸ்வதநு-ஸ்வாத்மகுணமஹிமஸாக்ஷாதீக்ஷதே ஶேஷஶாயீ ||

(வ்-ம்.) யத்ர-வேதாத்மாவான யாதொரு பெரியதிருவடியிடத்தில், ஶேஷஶாயீ - திருவநந்தாழ்வான் மேலேசாய்ந்து கொண்டிருக்கிற பெரியபெருமாள், ஸ்வதநுஸ்வாத்மஸ்வதநுஸ்வாத்மகுணாஸ்தேஷா ஜஹிமாநம் ஸாக்ஷாத் ஈக்ஷதே - திவ்யமங்களவிக்ரஹமென்ன திவ்யாத்மஸ்வரூபமென்னஜ்ஞானஶக்த்யாதிரூபமானவாத்மகுணங்களென்ன ஸௌந்தர்யாதி விக்ரஹகுணங்களென்ன விதுகளுடைய வைலக்ஷண்யத்தை ஸாக்ஷாத்கரியாநின்றுகொண்டு, ஈக்ஷதே - ஸேவிக்கிறார், ரங்கதாம்ந꞉ - பெரியபெருமாளுடைய, அக்ரே-திருமுன்பே, மங்களம்-மங்களகரமான, மணிமுகுரமிவ- மணிமயமான கண்ணுடிபோலிருக்கிற, அதிஹர்ஷப்ரஶ்ரய ப்ரஸ்மேரநேத்ரம் - அத்யந்தஹர்ஷமென்ன விநயமென்ன விதுகளாலே விகஸிதமான திருக்கண்மலரையுடைய, ஶ்ருதிமயம்-தம் - என்று அத்யாகரித்துக் கொண்டு அந்தவேதாத்மாவான பெரியதிருவடியை, ஶரணம்-ரக்ஷகமாக, உபகதா꞉ - பத்தினவர்களாக, ஸ்ம꞉ - ஆகுறோம்.

(அ-கை.) இனியிவருக்கவிநாபூதைகளாய் வல்லபைகளான ருத்ராஸத்கிர்த்திகளை பூஜிக்கிறேனென்கிறார்.

(ருஈ) வேதஸ்வரூபரான பெரியதிருவடி, திருவரங்கத்தில், திருவநந்தாழ்வான்மீது பள்ளிகொண்டிருக்கும் பெரியபெருமாளுடைய, அநந்தகல்யாணகுணங்களால் பரிபூர்ணமான திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தினுடைய வைலக்ஷண்யத்தை ஸதாஅநுபவிக்கப்பெற்றபடியால், அதனுலுண்டான ஸந்தோஷாதிஶயத்தால் அலர்ந்துமலர்ந்த இருதிருதிருக்கண் கண்களையுடையவராகையாலே, தன்ஸ்வரூபங்களைக் கண்ணுடிப்புறத்தில்கண்டு களிக்குமாப்போலே, திருவரங்கத்தமுதன், தம்முடைய, ரூபஜ்ஞாநசக்தியாதிகளான திவ்யாத்மகுணங்களை நேருக்கண்டாநந்திக்கு நிமித்தம் எதிரில்கட்டியிருக்கும் ரத்நகண்ணுடிபோல்விளங்கும் கருத்மானை சரணமடைந்தோம்.

கருத்மான்வேதஸ்வரூபராகையாலும், பெரியபெருமாள் வேதாந்த ப்ரதிபாத்யராகையாலும்,தம்குணதிகளைகருத்மானிடத்தில்காண்கிறார் வென்றபடி.

ருச. தாக்ஷ்யெ ஷக்ஷ திவஷ வஷ்ஹாம் ரஷ்யா வலஹவ கீர்த்தி ஷ வய| ஹஷ்வொஷ கீர்த்திசி நாம்ய ஷவ நகஷ ஶரக டாக்ஷயெக||

(வ்-ம்.) கஹோ-சேதநவர்கத்துக்கு ஸகலஶ்ரேயோமூலமானபெரியபிராட்டியார், கஷி நாழ்-அந்தவந்தபுருஷார்த்தங்களை வாசைப்பட்டவர்களுக்கு, ஹஷ்ணவாஷ ஸ:-ஆநந்தாஶ்ருவை, கீர்த்தி-குணவத்தாப்ரதையையும், யொஷவம் ஜெந - தனக்குக்கண்ணனருத்ராஸகீர்திவழியாக, கடாக்ஷயெக-கடாக்ஷிப்பர், (உண்டாக்குவரென்றபடி) தாக்ஷ ஷ்வக்ஷ திரிவ-பெரியதிருவடிக்குபக்ஷமூலம்போல் நிரந்தரஸம்ஶ்லிஷ்டையான, கஷ - பெரியதிருவடிக்கு, வஷ்ஹாழ்-அபிமதையான, ரஷ்யாவலஹ-ரோதயதீதிவ்யுத்பத்தியாலே, கண்ணநீரை விழவிடக்கடவளாகையாலே, வந்த திருநாமமுடையவளோடேகூடின, ஶொஹநா கீர்த்தி யயாதாழ்-நல்லகீர்த்தியைப்பண்ணுகிறத்தால, வந்ததிருநாமமுடையவளை, கவஷயெ - பூஜிக்குறேன்.

(அ-கை.) அநந்தரம், பெரியபெருமாள்விஷயத்தில், கைமேலே காணலாமான ப்ரேமாதிஶயத்தாலே ஸேவார்த்தம்வந்த பிரும்ஹாதிகளுடைய, கள, கள, ஶப்தத்தை ஸத்து, ஸத்தென்கிற சப்தத்தாலும், தர்ஜநீமுத்ரையாலுமாக நிஷேதித்துக்கொண்டு, அவருடைய யோகநித்ரைக்கநுகூலாளாய், "ஜஹள நிஷ்ராஶ" என்கிறபடியே, தாங்கள் நிர்நித்ரளாயிருகிற பஞ்சாயுதாழ்வார்களையும கொண்டாடுகுறே மென்குறுர்.

ருரு. ஷாஷர வஷர நளஷிரா ஶவஜ த்ஷ நாஷர ரஷம்ஷஜ நீர ஷ்யா| நாய நிஷ்ரா ஷிதா நிஷ்தா ஷக்ஷணாம் ஷம்ஹர ஜீம்ஷஷ ஷாம்வவம்ஹாயயிழ்||

(ருச) பெரியபிராட்டியார, தம்மை யாஶ்ரயித்தவர்களான வெயவர்கள் முகமாக ஸகல சேதநர்களுக்கும் அகில புருஷார்த்தங்களையுங் கொடுக்கிறுளோ, அப்படிப்பட்ட அந்த பெரியதிருவடிக்கு வல்லபைக்ளான, ருத்ராஸகீர்த்தியென்பவர்களை ஆஶ்ரியிக்குறேன்.

(ருரு) பெரியபெருமாள் யோகநித்ரை செய்தருளுகையில், ஸ்துதிக்கு நிமித்தம் வந்த ப்ரும்ஹாதிகளை தாஜநீ விரலையிட்டுக்காட்டி, இது ஸமயமல்ல, இரையாதைங்கோள் கண்டீர்; என்றவர்களை மிறட்டி வருட்டி, அந்த நித்ரைக்கொரு பங்கமும் வாராது ஸம்ரக்ஷித்துவரும் பஞ்சாயுதாழ்வார்களை ஸ்தோத்திரம் செய்கிறேன்.

(வ்-ம்.) ஸாநிகஸூ ராணாம் ரவாணி கெத ஸரகை: உளஜ யஃயஷிநுக௨ணிதயா-தங்களுடைய ஶங்கசக்ராத்யாகாரங்களாலே ப்ரகாசியாநின்றுள்ள திருகிரீடங்களை யுடைத்தாயிருக்கும்படி, உாஶ வெஜதி - ஶப்திக்கவேண்டாமென்று சொல்லியும், தஜிநூாஉ உாதயா-தர்ஜநீவிரலுடைய சிஹ்நத்தாலும், ஸுராநு - பிரம்ஹாதிதேவதைகளை, உஸநாநாழ-நன்றாகநடுங்கும்படி பண்ணுநின்றுள்ள, நாயஸு நிஜ்ராயாஉவிதழ உநிஜ்ராணிதாஉ ராணீக்ஷணாநியஸு ராஷாழ - பெரியபெருமாளுடைய யோகநித்ரைக்குசிதமாமபடி நித்ராபண்ணுமையால் வந்தசிவப்பையுடைய கண்களையுடைத்தான, ஸஞ்ஜரழ-உதஸூத: - ஸஞ்சரியாநின்றுள்ள, தாழ வஂஶாயாயீஂவ-பிரஸித்தமான பஞ்சாயுதாழ்வார்களுடைய ஸமூகத்தையும், ஸூஉ:-ஶ்லாகிக்குறோம், (ஜ-காரம, உக்தஸமுச்சாயகமாகவுமாம் அன்றிக்கே ப்ராதாநயஸூசகமாய் ஸ்வத: ப்ரஸாதோந்முகாளான ஆழ்வார்களுக்குஸ்துதி அதிசைஎன்றுமர்த்தத்தைக்காட்டுகிறது.)

(அ-கை.) மேலிவர்களில் தலைவரான திருவாழியாழ்வானைப பத்துகிறேனென்குறார்.

ருக. கஸஹ்ராஉாஹ ஸாஂநாயவீக்ஷாவீயகூீஹாஉ மநூதாவிராஉழ | வக கெஜதஜெ க்ஷாஷிதாஂஹஂஜாஉஜா மாஉாமஹாரிவ்யவெ ||

(வ்-ம்.) ஜாஉஜை: யாஜாமா ஸூஸாஜாமாஂவிஶதீநிதக-நாலுபக்கவும் வ்யாப்தைகளான ஜ்வாலைகளுடைய வரிஶையை பரியாநின்றுள்ள, “ உஷெகெஷிகாதமாநாதி” த்யாதி ஸூத்ரத்தாலே மாலாஶப்தத்துக்கு ஹ்ரஸ்வம) கதவாவ - கெஜதா நாஂ ஹெஜந க்ஷாஷிதஉஂஹஂயஸுதக - விரோதிகளை யழியச்செய்கிறத்தா லழுக்கேறினதாகப் பண்ணப்பட்ட திருமேனியையுடைய, (ஷிதகிஹீரக்ஷாஷவென்கிற கோஶத்தால் நாநாவர்ணத்தையுடைத்தானவென்று ஶப்தார்த்தமாய் அர்த்தாத் அழுக்கேறினவென்றர்த்தம் கண்டுகொள்வது,) கதவாவ-நாயஸு - வீகெக்ஷவ

(ருக) எம்பெருமானுடைய கடாக்ஷவிஶேஷமாகிற மத்யபாகத்தால் கொழுத்து பகவத்விரோத நிரஸநம் நேரிடும்போது கொந்தளித்துக் கூத்தாடி அதனாலழுக்கேறின தேகத்துடன், பகவத் திவ்ய மங்கள விக்ரஹ ஸமரக்ஷணையி லெப்பொழுது மூன்றி அக்நிஜ்வாலா மண்டலம்போல் சுழண்டு கொண்டிருக்கும் திருவாழியாழ்வானை ஶரணம் புகுகிறேனென்று கருத்து.

ஸீய—ெத நகூீஷ்ஷஉ ெ௯௵ ந ந்ரெ்த நாஸிரா௨ஞ - பெரியபெருமாளுடைய கடாக்ஷமாகிற மத்யத்தாலே மதித்தும் அதிகமான வாட்டத்தால் அழகாயுமிருந்துள்ள, ஊதவஷவ - ஊஷாணாஂஹ்ரா௨ஷஹ்ராஜெ ஷாஊ-ஆயுதங்களுடைய ஸமூகத்துக்கு ஶ்ரேஷ்டரான, வக்ஜூ - திருவாழியை, வ்ரவெ௨ஹ் - பத்துகிறேன்.

(அ-கை.(அநந்தரம், (புரப்பாமுதலாப் புல்லெறும்பாதி) என்கிறபடியே, உத்தரகோஸலஸ்த்தரெல்லாரும் பெத்துப்போந்த மோக்ஷத்தை யுபேக்ஷித்து சக்கரவர்த்தித் திருமகன் தமக்கு ப்ரதிநிதியாகத்தந்த பெரியபெருமாளையே தங்களுடைய பரிசர்யையாலே ரஸிப்பித்துக்கொண்டிருக்கிற ஹநுமத் விபீஷணர்களுக்கே, நான் ஶேஷப்படக்கடவேனென்கிறார்.

௫எ. ஹநூ—ஹூ௵ஷ விஷீஷணயொஷ்ஹ்ரா௦ய தஊவிஹ௵ாக்ஷ ஊ—வெக்ஷ்!ரவ— நாயகநிஷயஹூ௵தஂஹ—விர௦ஹய நஂர௨யெதே||

(வ்-ம்.) யதஊள-யள-என்றபடி, யாதொரு ஹநுமத் விபீஷணர்கள், ௵ாக்ஷஂ-பரமபதத்தை, உவெக்ஷ்ர - அபேக்ஷியாமல், ரவ—நாயகஷ்ஹ்நிஷயஹூ௵தஂ - சக்கரவாத்தித்திருமகனுக்கு கொண்டத்துக்கு கொடுக்கவேணடிய மூலதநமாகாநின்றுள்ள, ர௦ஹஷ்ஹ்ய நஂ-கோயிலுக்கு நிதிபோலிருக்கிற பெரியபெருமாளை, ஹ—வி-இந்த விபூதியில், ர௨யெதெ-ரஸிப்பிக்கிறார்கள், (தயொஃ - என்றத்தியாஹார்யம்) ஹநூஃ ஹூ௵ஷாயஷ்ஹ்ஷஃ ஹநூ—ஹூ௵ஷஹ்ஷவிஷீஷணஹ்ஷ தயொஃ - இந்த்ரனாலே ப்ரஹரிக்கப்பட்ட கன்னத்துக்குக் கீழ்பாகத்தை அலங்காரமாகவுடைய சிறிய திருவடியென்ன விபீஷணாழ்வானென்ன விவர்களுக்கு, ஷஹ்ராஂ - ஶேஷப்படக்கடவேன்.

(அ-கை.) அநநதரம், கர்ப்பகிருஹத்திருவாஶலில், ஸேவார்த்தமாகவந்த ஜநங்கள் நெருக்குண்ணுமைக்காக, ஸுப்ரதிஷ்ட்டிதமான உழல் தடியை, ஔபாதிக நிருபாதிக போக்ய தேஶவ்யவஸ்த்தாபகமாக வநுஸந்தித்து நிர்நிரோத ப்ரவேஶார்த்தமாக ஶரணம் புகுகிறேனென்கிறார்.

(௫எ) சக்கரவர்த்தித் திருமகனுடைய பரமகிருபையாலே, திருவயோத்தியாவாஸிகளான ஸகல ஜநஙகளும், பெற்ற பரமபதத்தையு முபேக்ஷித்து அவன் திருவடிகளினுண்டான பக்தியதிஶயத்தாலே, அவரால் தந்தருளப்பட்ட பெரியபெருமாளை அவருக்கு ப்ரதிநிதியாகப்பெற்று, எவர்கள் அவருக்குத் தொண்டுபூண்ட வமுதமுண்ணுகிறார்களோ? அபபடியே யானும் அந்த சிறிய திருவடி ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வானிவாகளுக்கு, பெரியபெருமாளுடைய கைங்க்ரியத்தை யுமபேக்ஷயாமல அடிமைதொழில்பூண்கிறேனென்று காக்கக்

ருஅ. ஊ௭தாவஹிஃவஞுவபாஞிவாநிவ்ருத்ஞிதாநி ஸ்ரீமிதொஞிஸஃ | ஔவாதிகெஹெநிவாதிஹொஶ்ரு வ்ருத்யாஹரெத்ருவரஃவ்ருஜாமி॥

(வ்ம்.) வஞுவாநி-பஞ்சேந்திரியங்கள், (ஊதி்யெவிவமித்ரூமா) ஊதஃ-இந்தத்திருவாஸலுக்கு, வஹிஃ-புறம்பு, வபாஞி-பகவத்ஸம்பந்தத்தையிட்டு, போக்யபூதங்களான கோபுராதிகளைபபத்தினதுகளாக, ஸ்ரீஃ-இருக்கும, ஈஞஃ-கர்ப்பக்ருகத்தில், தாநி-அந்த பஞ்சேந்திரியங்கள், வ்ருத்ஞி- ஸ்வதோபோக்யராய், "ஸவ்ருஷம் யஸவ்ருஸஃ" என்றுசொல்லபபடுகிற திவ்யகந்தாதிகளையுடைய பெரிய பெருமாளைப் பத்தினதுகளாக, ஸ்ரீஃ - இருக்கும், ஊஸஃ-இப்படி, ஔவாயிகெஹஃ-பகவத் பரத்யாஸக்திநிபந்தநமாக போக்யங்களான கோபுராதிகளைப்பற்ற, நிவாயிஹொஶ்ரு - வேறொருஹேதுவன்றிக்கே,ஸ்வதயேவ போக்யரானபெருமாள் விஷயத்தில், வ்ருத்யாஹரக - தேஶவ்யவஸ்தை பண்ணுநிற்குற, வெத்ருவர பிறம்புஸ்ரோஷ்டத்தை, வ்ருஜாமி -நிர்விரோத பரவேஶாத்தமாக ஶரணம் புகுகிறேன்.

(அ-கை.) அநந்தரம், ஸ்ரீரங்கவிமாநத்துக் காதாரமென்கிற வ்யாஜத்தாலே பெருமாளுடைய கடாக்ஷாம்ருத ப்ரவாஹத்தில் அகப்பட்டவர்களுக் கவலம்பநமாய்,பெரியபெருமாளுடையஸௌகந்த்யமொருவடிவு கொண்டாப்போலிருக்கிற மணல்தூணை யவலம்பநமாகப் பத்துகிறேனென்கிறார்.

ருகூ. ஶெஷஶயஶொவநாமூதநீரயாகஃ்ஷீதஶொஷமா நாநா | ஞுஷஃவமிவாஶொஉஸஃஹயஞெஶஃஶமஹியாமஃ॥

(வ்-ம்.) ஶெஷஶயஸ்ரீ ஶொவநமெவாமூதநீ தஸ்ரீபெணா கஃ்ஷீதஃதெந ஶொஷமாநாவெஷ்ஷா - பெரியபெருமாளு

(ருஅ) எம்பெருமானுடைய ஸம்பந்தத்தைக்கொண்டு அநுபவிப்பதற்கு யோக்கியங்களான கோபுர ப்ராகாராதிகளைக் காட்டிலும் ஸ்வயமநுபவிப்பதற் குபயோகமான திவ்ய மங்கள விக்ரஹத்தையுடைய பெரியபெருமாள், எழுந்தளியிருக்கும் திவ்யதேஶத்தைக் காட்டாநின்றுகொண்டு, அங்கு ஜநங்களின் கூட்டத்தை விலக்குநிமித்தம் கர்ப்பகிருகத்தில் குறுக்காக நாட்டியிருக்கும் ஒழல் தடியை, பகவத்ஸேவைக்கொரு தடையும் வாராமலிருக்க ஶரணமடைகிறேனென்று கருத்து.

(ருகூ) எம்பெருமானுடைய கடாக்ஷமாகிற பெருவெள்ளத்தில், அகப்பட்டவர்களுக்கொரு ஆதாரமபோல, அவருடைய ஸௌந்தரியமே இருவடிவு கொண்டதோவென்னும்படியான மணல்தூணை ஆதாரமாகப் பத்துகிறேன்.

டைய கடாக்ஷாக்ஷமாகிற வம்ருதப்ரவாஹ வேகமலைக்க வலை குறவர்களுக்கு, ஆலம்பவிவ-தெப்பைக்கட்டைபோலிருக்கிற, ஶந்தாநம் - ஸந்நிஹிதமான, ஶேஷஸ்ய - மணல் தூணினுடைய விரட்டையை, ஶயாம: - ஆலம்பநமாகப் பத்துகிறோம்.

(அ-கை.) அநந்தரம், திருவநந்தாழ்வானும், பிராட்டிமாரு மழகிய மணவாளப்பெருமாளுமான ஸ்ரீரங்கவிமாந கர்ப்பக்ருஹத்தை,கண்ணாலே கண்டநுபவிக்கக்கடவோமென்கிறார்.

ருO. ஸ்ரீரங்கதாம்நோ ஶேஷஸ்ய ஸ்ரீபூமிநீளாஸ்ஸமேதாத் ஸமநோஹரம் | பஶ்யேம ஸ்ரீதிவ்யமாணிக்ய மஞ்ஜூஷாஸ்ஸமஷாயாஸ்து ஸமுத்காட்டிதாயா: ||

(வ்-ம.) ஶேஷே ஸ்வேஷாயஸ்திதா-ப்ரகாஶியாநின்றுள்ள திருவநந்தாழ்வானையுடைய, ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீஸ்ஶயோர்நியாதாவதெ மநோஹரம் - பெரியபிராட்டியார் பூமிப்பிராட்டியார் அவர்களுடைய அழகிய மணவாள னிவர்களை யுள்ளே யுடைத்தான, உத்கா டிதாயா:- திறக்கப்பட்ட, ஸ்ரீய: திவ்யமாணிக்க மஞ்ஜூஷாதஸ்யா: ஶம் ஜஷாயா: - பெரியபிராட்டியாருடைய ஶ்லாக்கியமான மாணிக்கமய திருவாபரணப் பெட்டிக்கு, துல்யம் - ஸமானமாயிருந்துள்ள, ஸ்ரீரங்கதாம்நோ - ஸ்ரீரங்கவிமாநத்தினுடைய, கர்ப்பக்ருஹத்தை, பஶ்யேம-கண்ணாலே கண்டநுபவிக்கக்கடவோம், (பெரியபிராட்டியாருக்கு ஶ்லாக்கியையான மாணிக்கபூஷையாகிறது பெரியபெருமாள், "ஸ்ரீவத்ஸநாராயணம் தேஜ:" என்றாறிறே கீழே?

(அ-கை.) இதில், சாமரவஸ்திரங்களைத் திருமார்பில் சாத்திக்கொண்டு பெரியபெருமாளுக்கு லீலாபோக பரிகரங்களான கட்கம் பொன்வட்டில் படிக்கங்களிதுகளைத்திருக்கையால் தரித்தும், திருவடிகளைப் பிடித்தும் அந்தரங்க கைங்கர்யபரரான பரிசாரிகைகளை பரிசர்யா ரஸமுடைய நாங்கள் ஶ்லாகிக்குறோமென்குறார்.

ருக. ஶ்வேதாதபத்ரவாணீஸ்தம்பா மரவதத்த ஹாவலீதங்கரா ம்ரா: | ஸ்வாதாவதம் ஸிதகவா: பஜாஸ்ஸம்வாஹிநீவயம் ஶமஸே ||

(ருO) திருவநந்தாழ்வான்மீது பிராட்டியாரோடு அழகிய மணவாளனை யுள்ளே யுடைத்தானதாயிருப்பதால்; பெரியபிராட்டிக்கு அலங்காரமாக ஆகாநின்றுள்ள பெரியபெருமாளாகிற திவ்யபூஷணத்தை வைப்பதற்குறியதான தோர் பேழைக்கு ஸமானமாக விளங்கு மிந்த கர்ப்பகிருகத்தைக் கண்ணாரக்கண்டு களிப்போமென்று கருத்து.

(வ்-ம்.) ஹொரெதநாவதஂஷிதளகூவளயாவஸாஙா: - ஈரவஸ்திரத்தா லலங்கரிக்கப்பட்ட திருமுலைத்தடங்களை யுடைத்தான, ஶ்ரீஶாசுபூஷதாரஶவாவ க்ருவாணீ ஷ்ருஂமாரஃவதநு ஹஸ்தெஷு வியுதாநி கராமருாணி யாவஸாஙா: - லீலார்த்தமாயும் லதைபோலுமிருக்கிற கட்கமென்ன பொன்வட்டிலென்ன படிகமென்ன இதுகளில் கொடுக்கப்பட்ட கராக்ரத்தையுடைத்தாயும், கஜெ ஐவவெநெ தெஸஂவஹஜீதாஃ - தாமரைபோன்ற திருவடிகளை பிடிக்கையை ஸ்வபாவமாகவுடைத்தாயுமிருக்கிற (பரிசாரிகைகளை யென்று ஶேஷம்) அன்றிக்கே:—வநாஜெதருாஜிெய - விஶேஷ்யமாய், இவர்களே காலபேதேந க்ருபாண்யாதிகளையும் தரிக்குமென்று கொள்ளவுமாம், வயஂ - அப்படிப்பட்ட பரிசர்யை யிலாதரமுடைய நாங்கள், ஸூஉஹெ - குணகதநம்பண்ணுகிறோம்.

(அ-கை.) அநந்தரம், ஒருதிருக்கையாலே ஶிரஸ்யஞ்ஜலியும் ஒரு திருக்கையாலே, சாமரங்களையும் தரிக்கையாலே முகுளித களிநங்களாய் நிலாவோடுகூடின நல்ல ராத்திரிகள்போலிருக்கிற சாமரதாரிணிகளான விமலாப்ரப்ருதிகளான வொன்பது திருநாமங்களையும் ஆஶ்ரயிக்கக் கடவேனென்கிறார்.

கூஉ. உகூஷிதநய நாஸகளஉஜீகாஐவஸநிஶாவிஉஶா ஜீகாநவாவி। ஶிரவிக்ருதநஉஸருெகஹஸாஊதரகரொரஆவாஉராஶ, யெயஂ॥

(வ்-ம்.) ஶிரவிக்ருதாநஉஸருஞ்ஜஸ்ருவஙகஹஸாயாவஸாஙா: - திருமுடியில் பண்ணப்பட்ட வஞ்ஜலிரூபங்களான ஒரு திருக்கைகளையுடைவர்களாயும், ஐதரெணகரெண - உஆஶாஶாஉராயாவஸாஙா: - வேறொரு திருக்கையாலே உயரச்சலியாநின்றுள்ள சாமரங்களையுடையவர்களாயுமிருக்கிற, கதஙவ - உகூஷிதாநிநஷிநாநியாவஸாஙா: - முகுளீபவித்த தாமரைகளையுடைத்தாயும், களஉஜ்ராஸஹிதாஸகளஉஜீகா: - நிலாவோடுகூடினதாயுமிருநதுள்ள,

(கூக) பெரியபெருமாளுக்கு ஸகலவித கைங்கரியங்களையும் செய்து அந்த வந்த சிஹ்நத்தோடலங்காரமாக விளங்கும் பரிசாரிகைகளை ஸ்திக்குறேன்.

(கூஉ) ஒருகையால் சிரஸில் அஞ்சலிசெய்துகொண்டு, மற்றொருகையால் சாமரங்களை வீசுகிறபடியால், சாமரத்தின் வெண்மையாகிற நிலாவால் அவர்களின் அஞ்ஜலியாகிய தாமரஸம் முகுளீபாவத்தையடைந்து சந்திரமண்டலத்தோடுகூடின இரவுபோல், பிரகாசிக்கும் விமலைமுதலான ஒன்பது பெயர்களையும் ஸ்துதிக்குறேனென்று கருத்து.

ஶாரதநிஶாஸஹஸ்ரவ-நல்லராத்திரிகள்போலிருக்கிற, விமலாத்யாபி: யாஸாஞ்ச: - விமலையென்பவளை முதலாகயுடைத்தான, நவாபி - ஒன்பது திருநாமங்களையும், ஶ்ரயேயம்-ஸேவிக்கக்கடவேன், (இவ்விடத்தில், "விமலோத்கர்ஷிணீஜ்ஞாநக்ரியாயோகா ப்ரஹ்வீ ஸத்யா ததேஶாநாநுக்ரஹா நவ" ॥ சநுரஹ்ர ஹரகணிதாரயுக்தாஸீ ஸமவஹாஸந்நாஸம்பயம்॥

(அ-கை.) இவ்வளவாக நாரஸப்தார்த்தத்தை யநுஸந்திந்து மேலிஶ்ஸ தகத்தில் அயநஸப்தார்த்தத்தை விஸ்தரேண வநுஸந்தியா நின்றுகொண்டு "ஹரணஶரணம்வ்ரவதே" என்கிற பதங்களினுடைய வர்த்தத்தையும் அநுஸந்தித்துத் தலைகட்டுகிறார், அதில் முதலிட்டுப் பதினுலுஸ்லோகத்தாலே அழகிய மணவாளப்பெருமாளை அநுபவிக்குறார். அதில் முதல் ஶ்லோகத்தாலே, "ஹம்ஸப்ரஹ்மவ்ரதிஷ்டாஹ்ஸீஷ்டீஶ்ஷ்ணீதலிவஹ்ருத்" என்கிறபடியே, அழகிய மணவாளப்பெருமாளொரு தாமரைத்தடாகமாகவும், பெரியபிராட்டியாரொரு ஹம்ஸப்பேடாகவும், பூமிப்பிராட்டியாரவருடைய நிழலாகவும் அநுபவித்து, இப்படிப்பட்ட வழகிய மணவாளப்பெருமாளை நான் கிட்டக்கடவேனென்குறார்.

சுரு. உத்புல்லபங்கஜதடாகமிவோபயாநி ஶ்ரீரங்கராஜமிஹ தக்ஷிணஸவ்யதேஶே। லக்ஷ்மீம்விஹாரரஸிகாமிவராஜஹம்ஸீம் சாயாமிவாத்ருதவதீமபி தஸ்யா:॥

(வ்-ம்.) உத்புல்லாநி பங்கஜாநி யேஷாம் தடாகமிவ - பூத்த தாமரையையுடைத்தானபொய்கைபோலிருக்கிற, ஶ்ரீரங்கராஜம் - அழகிய மணவாளனை, இஹ - இவ்விடத்தில், தக்ஷிணஸவ்யதேஶயோ: - வலமாயு மிடமாயுமிருந்துள்ள ப்ரதேஸங்களிலே, விஹாரே ரஸிகா தாம் - கிரீடையிலாதரத்தையுடைய, ராஜஹம்ஸீமிவ - அதுபோன்ற, லக்ஷ்மீம் - பெரியபிராட்டியை, தஸ்யா: - அவளுக்கு, ஸாந்த்ருதவதீம் - அபிமுகத்திலுண்

(சுரு) பெரியபெருமாளாகிற தாமரைப்பொய்கையில் விளையாட வாசைகொண்ட ராஜஹம்ஸம்போலிருக்கிற பெரியபிராட்டியாரையும், அவள நிழல்போலிருக்கிற பூமிப்பிராட்டியையும் பஜிக்கிறேனென்று கருத்து.

பரஇதனுல்வ்யூஹ விபவஅந்தர்யாமி இவைகளைக்காட்டிலும், அர்ச்சாவதாரம்அகிலராலும்ஸர்வகாலங்களிலும்அநுபவிக்கயோக்யமாகையாலேதடாகமாக வர்ணித்தாரென்றபடி, அநுபவிக்குமிடத்தில் பிராட்டிமாரோடையே வநுபவிக்கவேணடுமென்கிற வாத்தத்தையுங காட்டினாராய்த்து.

டான, ஛ாயாஇவ - நிழலபோலிருக்கிற, அவநீஞ - பூமிப்பிராட்டியையும், உவயாநி - உபாயமாகவும், புருஷகாரமாகவும் பத்தக்கடவேன், (தேஙகின மடுக்கள்போலே, அர்சசாவதாரமென்கையாலே, பெருமாளைத் தடாகமாகவும்,கர்ண கை கால் தூயசெய்ய மலர்களாகையாலே திவ்யாவயவங்களைத் தாமரையாகவும் புருஷகார பூர்த்யர்த்தமாக பூமிபபிராட்டியையும அநுபவித்தாரொன்று கண்டு கொள்வது.)

(அ-கை.) கீழ் ஶரண்யத்வோபயோகியாக வநுஸந்தித்த வர்த்ததைதை போகயத்வோபயுக்தமாக திரும்பவு மநுஸந்திக்குருர்.

௨௪. ஏஹி நயந புரஸ்தாத் ஸம்ஶயாந்யாஸிதாநந்தாதிவ பரிபாலஶ்ருதநாஶீகம் தடாகம்। ஶ்ரியஇவ விஹாரக்ஷம் ராஜஹம்ஸீ இவ ப்ரதிபிம்பஇவ ஸாஸ்ய ப்ராஸ்ய விஶ்வம்ஹராஞ்ச॥

(வ்-ம.) ஹெநயந - வாராய் கண்ணே! தெ - மாம்ஸசக்ஷுஸ்ஸான வுனக்கு, புரஃ - முன்னே. ஸ்திதம் - தேங்கின மடுக்கள்போலே யெப்போதுமிருக்கிற,பரிபாலஶ்ருதி வாணாஶீகாநி யஸ்மிந் ஸம் -நான்கு பக்கங்களிலும் பூத்த தாமரைகளையுடைத்தான, தடாகஇவ· தெளிநது குளுந்து தடாகமபோன்ற, ரங்கஶாயீ உதப்ரஸியாநம் யஸ்ய தம் - ரங்கநாதனென்று திருநாமமுடையவனை, வி வெ - ஸம்ஸார தாவதாஹமஶமிக்கும்படி பாநம்பண்ணு, அஸ்மிந் - தடாகம்போன்ற பெருமாளிடத்தில், விஹாரக்ஷீம் - ராஜஹம்ஸீஇவ ஶ்ரியம் - ஸுஷ்டும் - பெரியபிராட்டியாருக்கு, ப்ரதிபிம்பஇவ - ப்ரதிபிம்பம்போலிருக்கிற; கீழ் சாயையென்ருர், இங்கு ப்ரதிபலநமென்கிருர், இரண்டாலும் ஸாபத்நி நிவ்ருத்தியைக்காட்டுகிறது, விஶ்வம்ஹராஞ்ச - பூமிப்பிராட்டியையும், வஶ்ய-ஸேவித்து கிருதார்த்தமாகக்கடவை

(அ-கை.) இதில் ஸௌஶீல்யாதி குணங்களை ஶைத்யாதிகளாக ரூபித்து இப்படியிருந்துள்ள நம்பெருமாளாகிற ஸரஸ்ஸை அவகாஹித்தோமா ஞேமெனகிருர்.

---

(௨௪) வாராய் கண்களே! இதுவரையில் ஸம்ஸாரஸம்பந்தத்தாலுண்டான விஷயாந்தரங்களாகிற பெருங்காட்டில் அலைந்த களைதீர ஸ்ரீரங்கராஜனுடைய திவ்விய மங்கள விக்ரஹ ஸௌந்தரியாதிகளாகிற தீர்த்தத்தைப் பானம்செய். அவரோடு விளையாடிக்கொண்டிருக்கும் பெரியபிராட்டியாரையும் அவள் பிரதிபிம்பம்போலிருக்கிற பூமிப்பிராட்டியையும் ஸேவியாய்.

௯௫. ஸௌஶீல்யஶீதலமுதாரக்ருபாதரங்கஸம்ப்லாவிதாவி
ஷ்க்ருதிமஹிமநிம்நம் | லக்ஷ்ம்யாவஸிதமஹிமவிகாஸநா ஸ்ரீ
ரங்கராஜவிஷயதஸர:ப்ரஸன்னம் ||

(வ்-ம்.) ஸௌஶீல்யேந ஶீதலம் - (மஹதோமந்தைஸ்ஸஹ நீ
ரந்த்ரேண ஸம்ஶ்லேஷ)ஸ்வபாவத்வத்தாலே குளிர்ந்தும், உதாரக்ரு
பைவ தரங்க ஸ்தேந ஸம்ப்லாவிதா விஶேஷேந தத- அதிகமா
ன பரதுக்கா ஸஹிஷ்ணுதா ரூபாநுக்ரஹமாகிற வலையாலே அபிஷிக்
தாளாகப் பண்ணப்பட்ட வகிலனையுடைத்தாயும், அக்ருத்ரிமமஹி
மாதேந நிம்நம் - ஸ்வாபாவிகமான ஸ்வரூபகுண விபூதி பரப்பால்
வந்த வாழத்தையுடைத்தாயும், லக்ஷ்ம்யா - பெரியபிராட்டியாராலே,
வாஸிதம் - நிரந்தரவாஸஸ்த்தாநமாகப் பண்ணப்பட்டதாயும், பெ
ருமாள்விஷயத்தில் திருமார்பில் ஸர:பக்ஷத்தில் தாமரையில், ததை
வ - ப்ரஸன்னம் - புருஷகார ஸந்நிதியாலே காலுஷ்ய நிவ்ருத்தி
யாகிற தெளிவையுடைத்தான, ஸ்ரீரங்கராஜவிஷய-வபுஸர: தத-
நம்பெருமாளென்று வ்யாஜமாத்ரமான பத்மஸரஸ்ஸை, விமாஹமா
நா: - நன்றாக வவகாகித்தவர்களாக, அஹம் - ஆனோம். ப்ராப்த
விஷயா வகாஹநமென்று தோற்றுகைக்காக பூதநிர்தேஶம்.

(அ-கை.) அநந்தரம் ஸிம்ஹாஸநத்தில் ஸமஸ்தமும் தமக்கு பரதந்த்ர
மாம்படி பெரியபிராட்டியாருடைய ஸ்வயம் வரத்தாலே க்ருதார்த்தங்களா
ன யௌவந ஸௌந்தர்யாதிஸமயங்களாலுண்டான கர்வங்தோத்த பிராட்டி
மாரிருவரோடு மெழுந்தருளியிருந்து எஙகளுக்கு தாரகரான வழகிய மண
வாளப்பெருமாளை ஆஸ்வாதிக்கக்கடவேனென்கிறார்.

௯௬. ஸிம்ஹாஸநே கமலயாக்ஷயயாவவிஶ்வைகாதபத்ரயி
தமாத்மஸந்நிஷண்ணம் | லக்ஷ்ம்யாஸ்ஸ்வயம்வரஸநாயிதயௌவநஸ்ரீஸௌ
ந்தர்யஸம்பதவஶிஷ்டவிமாஹீய ||

(வ்-ம்.) விஶ்வம்-ஸமஸ்தத்தையும், ஏகாதபத்ரயத்ஸ்வந்த்ரம்தத
தயாகதம்- பாதந்த்ரமாக்குகைக்கென்றபடி, லக்ஷ்ம்யாஸ்ஸ்வயம்வரே

(௯௫) ஸௌஶீல்யமான திவ்யகுணமாகிற குளிர்மையோடே, எல்லையி
ல்லாத் தம்முடைய க்ருபையாகிற அலைகளாலே ஸகலரையு முள்ளடக்கி
ஸ்வாபாவிகங்களான மஹிமாதிகளை ஆழமாய்க்கொண்டு,தாமரையாளுக்கிரு
ப்பிடமாய், அவள் ஸந்நிதியாலே, தெளிந்து அழகிய மணவாளனென்கிற
இந்த தாமரைத்தடாகத்திலிழிந்து மூழ்கினவனுகிறேன்.

(௯௬) பிராட்டிமா ரிருவருடைய ஸந்நிதியாலே, எல்லாவற்றையும் தம்
வசமாக்கி எங்கள் ப்ராணதாரகனை விருக்கு மிந்ததிருவரங்கத்தமுதனை எப்
பொழுது மநுபவிக்கிறேன்.

ணஸ நாயி தாஹ்ராம் யளவநஸ்ய ஸ்ரீஸளந்யஸ்யஸம்வக தா ஹ்ராழ கவிஷிவ - பிராட்டியுடைய ஸ்வயம்வரத்தாலே ஸார்த்த கங்களான யௌவநஸௌபை ஸௌந்தர்யாதிஶய மிதுகளாலே கர்வி தன்போல, கூஷயா கூஷயாவ - இருவரோடும், ஸிம்ஹாஸநே - அதிலே, நிஷண்ணு-நிரந்தரம யெழுந்தருளியிருக்கிற, கவஷஸஷு- (ரங்கராஜ திலேஷ:) தாரகாபேக்ஷிகளான வெங்களுக்கு தாரக ரான வழகிய மணவாளனை, சூவிஷீய - நன்றாக வாஸ்வாதநம் பண் ணக்கடவேன். (ஷிஹருஷாநெமிஷீ) வஸிஹ நீவஸவ-என் கிற கோஶத்தாலே அஸம்ஶப்தம் நித்யபஹுவசநம்.

(அ-கை.) இதில், திருவடி பிடித்து திருமுடிபர்யந்தம் பரகாஶியா நின் றுகொண்டு ஸ்வாதந்த்ர்ய ஸௌஹார்த்தங்களாலே விஞ்சின திவ்யாவயவரீதி யாலே நித்யஸூரி பாமர விபாகமற வெல்லாருடைய நெஞ்சிலு மாதரத்தை யுண்டாக்காநின்றுள்ள வழகிய மணவாளப்பெருமாளை யிமைக்கொட்டாம லநுஸரிக்கக்கடவோமென்கிறார்.

௫௭. சூவாநிஷிஷணிஷளஷிஸஷஸஜ ராஸ்தஜஸள ஹாந்தரம்யிதயாம்ஸம்ஸ்ரா । ஸவந்ஸஷஜநவெதவிஸநயா நம்ஸ்ரீரங்கராஜநிஷேஷநஸ்யாஸு ॥

(வ்-ம்.) வாநயொரஷஷம் தது ஷணிஷயொ ஷளிஶ சூநஷிவி யள - பாதமூலமாரப்ய திருவடிபர்யந்தமாக, (ஷிஶஷம் - கிரீட வாசியானலு மிஙகு திருமுடியை லக்ஷிக்கிறது) கம்ஸம்ஸ்ர-என் கைக்கநுகுணமாக, ஸஷஸஜ்ர - மிகவும் விளங்காநின்றுள்ள, ஸாதந்ஞுவள ஹாநஹ தாஹ்ராழ-தரம்மிதாதயா -(ஸஞ்ஜா வவஷகவியி - அநித்யமாகையாலே உத்தரபத வ்ருத்தி வாராமல், ஹாழ-என்றுகிறது)அந்யதா,ஸளஹாநஷழ-என்றாகவேண்டிவரும். அபராதீநதையும் ஆஶ்ரிதவ்யாமோஹத்தையும் அஹமஹமிகையா பரகாஶிக்கும்படி பண்ணுநின்றுள்ள, கம்ஸா நாஸம்ஸீதயா-அவ யவங்களுடைய ப்ரகாரவிஶேஷத்தாலே,ஸஷஸாஜநா வெஷஷாஷெ தஸஷிநு - ஸ்பஷ்டம், ஸவந்ஷ - ப்ராவண்யத்தை யென்றபடி, ஸநயாநழ - நன்றாக விளங்காநின்றுள்ள, ஸ்ரீரங்கஸ்ராஜாதழ

(௫௭) திருவடிகள் தடங்கி திருமுடிபர்யந்தமுள்ள திருமேனியின் ஸௌந்தர்யத்தாலே ஆச்ரிதருக்குவ்யாமோகாதிசயத்தை விளைவியாநிற்கிறதி வ்யாங்க ஸுந்தரரான இந்தபெரியபெருமாளை இமைகொட்டாமல் ஸேவிக் கிறேனென்று கருத்து.

நவிசு ரெதநிமெஷாயஷிநு கூடுணிதயா - கூநுஸ்ரூயாஷ - அநுஸரிக்கக்கடவோம், (ஸ்ரூமதாவிதியாவிதாஸ நூவெவடுஷீசூ தூவெஹூவநடு.)

(அ-கை.) அநந்தரம், "நிவாஸவ்ருக்ஷஸாயஹெநாடு" என்கிறபடியே, அழகியமணவாளனையொரு பாரிஜாதவ்ருக்ஷமாகவநுபவிக்கிறார்.

சுஅ. க்ஷிதிகமலநிவாஸாகல்ப வல்லீவல்லீ மொஷூம நூஸவிஹொர ஆஷூஷ்ளவநாஸம்ஸஜ்ஞம்ஸ: | ஸ்ரூமவஹஜ தாஜெஸம்ஸயாலெதிதத்தூமிஸலயஹவநஜ்ஞ:வதூ ஊ:வாரிஜாத: ||

(வ்-ம்.) க்ஷிதி: கமலநிவாஸாவ தெவணவ கல்பவஷூளதயொ: ஸீஷம் ஸஉஷூம நெநநஉஸஹஸ ஷிஸாஸ உஷூஷ் யளவநாஸம் ஸஸஜ்ஞம் ஸாயஸஷஸ:-ஸ்ரீபூமிகளாகிற கல்பலதைகளுடைய வாதரத்தோடுகூடின ஸம்ஸ்லேஷத்தாலே பத்துதிக்கிலும் ப்ரகாஸியாநின்றுள்ள யௌவநாரமபத்திறுடைய வைலக்ஷண்யத்தையுடைத்தான, வதாணஷஸஷஸஜ்ஞதி வதூஊ:-யௌவநாரம்பத்திலுண்டான திவ்யாவயங்களிலுண்டான புகனர யிலைகளாக யுடைத்தான, லெஷா ஜெஷா ஜெதெவாவஸாஷ நூயாநிஹஜாநிலெதநுடு த:-ஆஸ்ரிதராலே வரிக்கப்பட்ட வைஸ்வர்ய கைவல்ய பகவல்லாபங்களாகிற பலங்களாலே தாழ்ந்திருந்துள்ள, ஸம்ஹம் யாலயஷஷ ஊதி - அழகிய மணவாளனென்று பேர்பெற்ற, வாரிஜாத:-அவ்ருக்ஷமானது, மெ-ஸம்ஸாரதாபார்த்தனை வென்னுடைய, ஸ்ரூமடு-இளைப்பை, கவெஹஸதாடு - தீர்க்கக்கடவது.

(அ-கை.) அநந்தரம், "ஜணஂவெருவருஜிவெெ" என்றும், (அடியார்க்கென்செய்வன்) என்றும்படி, பரமோதாரஸ்வபாவனுகையாலே, விரோதிநிரஸநத்துக்கு மநுபாவ்யதைக்கு முடலாகவாழ்வார்களோடு கோவிலிலே ஆஸ்த்தாநம்பண்ணி அஜ்ஞு ஸர்வஜ்ஞு விபாகமற வெல்லாருமனுபவிக்கும்படி ஸுலபமாய் ரஸ்யமானமுறுவலாலும், நோக்காலுமாகவார்த்தை யருளிச்செயயுமவர்போலே யெழுந்தருளியிருந்து ஸம்ஸாரத்தில் தண்ணியனனவெனக்கும் நெல்லபுகலான வழகியமணவாளப் பெருமாளை பத்தக்கடவேனென்கிறார்.

(சுஅ) பிராட்டிமாராகிற கற்பகக்கொடிகளோடு சேரந்து, அதனுலுண்டான சிறப்பை இலைகளாகக்கொண்டு, அவரவரபேக்ஷிதங்களைக் கொடுப்பதாகிற பலங்களால் தாழ்ந்துள்ள, ஸ்ரீரங்கராஜராகிற பாரிஜாத விருக்ஷமானது, ஸம்ஸாரதாபத்தால்நொந்த வென்னிளப்பை போக்கட்டுமென்று கருத்து.

௬௯. [illegible]

(வ்-ம்) [illegible] - பரமோதாரராயும், [illegible] - திவ்யாஸ்த்ரங்களாலே பூத்த நாலு திருக்கைகளையுடைத்தாயும், [illegible] - கோயிலை நித்யாஶ்ரயமாக வுடையராயும், [illegible] - ஸர்வஸுலபமானவென்றபடி, அன்றிக்கே — [illegible] - என்கிற வ்யுத்பத்தியாலே, ஸர்வ வஶீகரஸாதநமானவென்றுமாம், [illegible] - ரஸ்யமாயுமிருந்துள்ள, [illegible] - மந்தஹாஸத்தாலே, [illegible] _ நோக்காலும, [illegible] - வார்த்தை யருளிச்செய்பவர்போ லெழுந்தருளியிருக்கிற, [illegible] - எனக்கு, [illegible]-செல்லப் புகலிடமான வழகிய மணவாளப் பெருமாளை, [illegible] - ஆஶ்ரயிக்கக்கடவேன். (அபயமுத்ரையை, பயநிவர்தகத்வத்தாலே அஸ்த்ரமாக வநுஸந்தித்து திவ்யாஸ்த்ர புஷ்பித சதுர்ப்புஜமென் றருளிச்செய்தார்.)

(அ-கை.) அநந்தரம், அபயஹஸ்தமானது, ஸேவார்த்தம்வந்தவர்களையழைக்குது, உங்களுக்குத் திருவாழிதிருச்சங்கு ஸ்ரீகதைகளைதரிக்கிற, இந்தமூன்றுதிருக்கைகள் க்ஷேமகரங்கள், இந்தவிரண்டு திருவடிகளும், நிர்ப்பயங்களான உபாயோபேயங்களென்று சொல்லவத்தைப் பொன்சிறுப்பாலே வ்யாக்யாநம் பண்ணுகிறுப்போ லெழுந்தருளியிருக்கிற நம்பெருமாள,என்னுடையபரத்தை நிர்வஹிக்கக்கடவரென்கிறார்.

௭௦. [illegible]

(வ்-ம்.) [illegible] - வாருங்கோள் ஜநங்களே! [illegible] - உங்களுக்கு, [illegible] - நீங்கள் பார்த்த பிறர் கைகளைப்போலன்றிக்கே [illegible]

---

(௬௯) பயநிவர்தகங்களான திவ்யாயுதங்களைக் கையிற்கொண்டு கோறினவெல்லாவற்றையும் கொடுக்கவல்லராய், ஸகலராலுமநுபவிப்பதற்கு யோக்யமாயதியழகான மந்தஹாஸத்தாலும், கடாக்ஷவிசேஷத்தாலும், கிட்டினவர்களை சரணமடைவதற்கு முன்னமே வார்த்தைசொல்பவர்போ லெழுந்தருளியிருக்குமிவ்வழகிய மணவாளனை ஆச்ரியிக்கிறேன்.

பங்களுமாய், ப்ராப்தங்களுமாய் போக்யங்களுமாயிருப்பதுகளாய், ஸம்வஸ்ஐ மஹாவ ஸாஊஸ-ஒநஒ தாநி வீஹூ ஷீதிெத-வெருமபுற த்தில் ஆலத்தி விழிக்கவேண்டியதாயிருக்க, ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தையு ம், ஸ்ரீகதையையும் திருவாழியாழ்வானையும் தரியாநின்றுள்ள, வா ஹவஃ - மூன்று திருக்கைகளும், க்ஷீராணி கூவஒஷீதிெத - (பால் மருந்தாமாப்போலே) மங்களாவஹங்களுமாகிறதுகள், ஊஷூ-நீங்கள் பிடித்த கால்கள்போலன்றிக்கே, ஸௌலப்யாதிகுணயுக்தமான, வாஷ யொஅஒஂஅஷ-திருவடிகளுடைய விரட்டையானது, வஃநஸயம்யெந- பயாபஹாரியான, ஸாரண்ஷ - உபாயமாயும், ஊஷூ - உபேயமா யுமாகிறது, ஊதி-இப்படி, அஸயங்கரெ - அபயப்ரதமான, கரத ஒ - திருக்கையானது, உளவிஷீ - அபயமுத்ரையாலே, ஸம்ஹ ஹெண - ஸொல்லாநிற்க, தஊ - ஸங்க்ரஹமாகச் சொன்னத்தை, ஹூரெண - முறுவலாலே, விகஸிதவக்த்ரேண - திருமுகமண்டல த்தாலே, வ்யாகூவஒநீவ - வ்யாக்யாநம் பண்ணுகிறவர்போலிருக்கி ற, ஸ்ரீரங்கஸ்வஒஸஹஃ- கோயிலுக்கு பாரவாஹியான நம்பெ ருமாள், ஐஃ-தம்மிடத்தி லுபாயத்வ விஶ்வாஸலேஶமுமிலலாத வென் னுடைய, யாரஷ-ரக்ஷணபரத்தை, நிவஒஹெஊ-நிர்வஹிக்கக்கடவர்.

(அ-கை.) இதில், அழகியமணவாளப் பெருமாளுடைய, திவ்யாவயவங் கள், பரிமளிதமானயௌவநத்தாலே கர்வோத்தரங்களாய்க்கொண்டு, அஹ மிஹமிகயாஎன்னைக்கொள,என்னைக்கொள்ளென்றுமேல்விழுந்துங்களையநுப விப்பிக்க,(மஹாவாதத்தில் பலோபாதாநம் பண்ணுமாப்போலே)அதுகளையெ வ்விதமாக நாமநுபவிப்போமென்கிறார்.

எக. கூஂவெராஹவஹ்யஶிகாவரிதாதஊாெநராஶொஊ ஶாநநவயளவநஸாவவெவெஃ | ஹெவாஸிஜாதஶிவநஃதந தாயஶாநஸாவாஸதஂகயஶயீஷிஹிரஂமயாயஒஷ ||

(வ்-ம்.) கவவெவெநஸஹிதாநி ஸாவவெவாநி ருஶொஊ ஶாநஞ தஞவயளவநஞ ஜெதந ஸாவவெவாநிவெதஃ - பரிமளி

(எ௦) வாருங்கோள் ஜநங்களே! திருவாழியாழ்வான் முதலான ஆயுதங் களையேந்திக்கொண்டிருக்கு மிக்கைக ளுங்களுக்கு ரக்ஷகங்கள், எல்லாரும்வ ந்தடையும்படியான இத்திருவடிகள் உங்களுக்கநிஷ்டதையொழித்து இஷ் டத்தைத்தரத்தக்கதென்பதை விவரிப்பவாபோலிருக்கு முறுவலையுடைய இ த்திருவரஙகததமுகனிருக்க எனக்கு பயமென்?

(எக) நிரதிஶய ஸௌந்தர்யமுடைய பெரியபெருமாளுடைய திவ்யா வயவங்களை நான் எதைக்கண்டநுபவிப்பேன்?

யாநின்றுள்ள விளமையாலே கர்வயுக்தங்களானதுகளாய், ஸஹஸ்ரவ்ரு த்திஸஹஸ்ரம் வ்ருத்திர்யஸ்யாம் க்ரியாயாம் ஸா ஸஹஸ்ரம் வ்ருத்திகா தயா பூர்வபூர்விகா ப்ராப்தாநாம் தாநாநி யேஷாம் தாநி - நான் முன்னே நான் முன்னேயென்று அநுஷ்டிக்கப்பட்ட தநங்கள் தங்களுடைய தாநங்களையுடைத்தான, (ஸஹஸ்ரவ்ருத்திகா -என்கிறவிடத்தில்,மயூர வ்யம்ஸகாதி ஸமாஸம் என்றறியவும்) அங்கைஃ - திவ்யாவயவங்களாலே, நவநவ தாயாநாம் ஶாகாநாம் ஶதம் யஸ்ய ஸ்த - புது சுபுதுசாக விருத்தியடையாநின்றுள்ள கிளைகளுடைய வநேகத்தை யுடைத்தான, (தாயஶ்ஸஹாநஜதியா தொஶாநவிதாயரோநிரவஷ்) வாரிஜாதமிவ - பாரிஜாத வ்ருக்ஷம்போலிருக்கிற, ரங்கமயாஷ்ம் - நம்பெருமானை, கயம் - எவ்விதமாக, கயீஹி - நிரந்தராநுபவம பண்ணுவோம, ஹ - என்று விஷாதஸூசகம், (கயியீஹி-என்னவேண்டியதாயிருக்க,கயீஹி- என்றது, ஆகமஶாஸ்த்ரம்நித்யமாகையாலே ஸியுடபாவம கண்டுகொள்வது.)

(அ-கை.) இதில் நம்பெருமானைக்குறித்து தேவருடைய யௌவநகந்திகளான ஸ்வபாவங்களை, எங்களுடைய மநங்களைக் குளிரப்பண்ணுகிறதுகளென்கிறார்.

௭௨. த்ருஶோ கடாக்ஷா: ஸாபிப்ராயா: ஸ்ரவஶாதீஶாநஷஹ்ஸி தம் வ்யாயாநிவாம்ஸிவசநியா வைதஸ்ரவ்யம்வபு: | வக்ஷிமதாமதாநிதஜஜ ஶ்ரீரங்கஶ்ருங்கார தஹாவா யௌவநமயிந:கிவராம்ஸிஞ்ஜிவைதாம்ஸிந:‖

(வ்-ம்.) ஶ்ரீரங்கஶ்ருங்கார - கோயிலிலே ஶ்ருங்காரரஸம் வடிவுகொண்டாபபோலிருக்கிறநம்பெருமாளே! த்ருஶோகா: - பார்வைகள், ஸாப்ராயா: - ஸாபிப்ராயங்கள், (ஸாப்ராயா ஜஸ்ய ஸாப்ராயஃ ஜதாஸ:) ஸ்மிதம் - மந்தஹாஸமானது, ப்ரஸஹ்யவஶ்யா ஸாக - ப்ரணயரஸாதீநமாக, (பலாத்காரத்தாலென்றபடி) ஸம்ஶாநம் வஶீகரணவஸ்து, வசாம்ஸி - ஸ்ரீஸூக்திகள், வ்யக்ஷ்ட: ஸாயா: வ்யஸாயாநி-விஶ்ரமஹேதுக்களென்றபடி, வபு:-திருமே

(௭௨) கடாக்ஷத்தால் ஸகலரையும் வசப்படுத்தி, ஶொல்லால் ஸம்ஸாரிகளுடைய தாபத்தையொழித்து, திருமேனிஸௌந்தரியத்தால் பிராட்டியின் மநதுக்கிசைந்து வீதிநான்கு முலவுவதால், ஸகலருடைய மநங்களையும் கொள்ளைகொள்ளுமதான இந்த பெரியபெருமாளுடைய பவங்கள் எங்கள் மநங்களைக்குளிரச்செய்கின்றது.

ணியானது, வக்ஷ:ஸ்தலயாயா: வெதஸஃராவ்ரு - பிராட்டியுடைய திருவுள்ளத்துக்குத் தகுந்தவிஷயமாயிருக்கிறது, (தஸ்யாரெ தஃ ராவ்ரு்யமெவ்திவஹு- வீர்ஹிபாதல- அப்போது அவளுடைய திருவுள்ளத்துக்கநுகுணமாக விருக்கிறதென்றபடி) "ஒக்ஷ்ரு-ஒக்ஷம் ராவ்ஞு உத்ரா:" மதாநமதாநிவதாநி-புறப்பாடுகளில் வீதியெழுந்தருளுகிறதும், மறுபடி கோயிலுக் கெழுந்தருளுகிறதும, வக்ஷம்ஷிவஷாஸஞ்திவக்ஷ்ஷதி - த்ருஷ்டிப்ரியங்களென்றபடி, கிவொரு-வேறுசொல்லியென்? த உகெ- இப்படி கீழ்சொல்லப்பட்டதுகள்போலிருக்கிற,யளவநவஸ்மஹொவஷாஜெ-யெளவநஸஞ்சங்களான, ஹாவா: - ஸ்வபாவவிசேஷங்கள், (சேஷ்டைகளென்னவுமாம்) நஃ-எங்களுடைய - வெதாம்ஸி - மநஸ்ஸுக்களை, ஸிஞுஜி- குளிரப்பண்ணுகிறதுகள்.

(அ-கை) அநந்தரம், நம்பெருமாளுடைய திருவபிஷேகம் முதல்திருவடிபர்யந்தமான திவ்யாவயவங்களை நிரந்தரம்ஸேவிக்கிறோமென்கிறார்.

௭௩. க்ஷூயக்கிரீடஃஹொமொஷஹ-ஹுவ-ணகணஜொ அநநம்கஸகணஜ்வாஸு | உதஷவக்ஷஸஹாயஃயவாஹு ஃஹம்நீஷிஜுரம்ஹவதிஜவதிம்ஹஜா:||

(வ்-ம்.) க்ஷூயகக்கிரீடயஸ்தஜ - உன்னதமானகிரீடத்தையுடைத்தாயும், கஹெகெ-உஷஹஉளஜுஃவஃயஸ்தஜ -திருநெத்தியில் ப்ரகாசியாநின்றுள்ள வூர்த்வபுண்ட்ரத்தை யுடைத்தாயும், க்ஷகணஜ - ஜொவநெயஸ்தஜ - திருக்காதுகள்பர்யந்தம் நீண்ட திருக்கண்களையுடைத்தாயும், நகம் கஸ்ரு யயொஷளவாஸாவிவகணஜளயஸ்தஜ - அநர்க்களங்களாய்பாசங்கள்போலிருக்கிற திருக்காதுகளை யுடைத்தாயும், உதஷம் வக்ஷ: யஸ்தஜ - விசாலமான திருமார்பையுடைத்தாயும, உஷதாநராயஃயாநியெஷாஜெ ஹாஹவொயஸ்தஜ-தரிக்கப்பட்ட சக்ராத்யாதங்களையுடைத்தான திருக்கைகளையுடைத்தாயும், கஹஜீநீஷீயஸ்தஜ - ஸ்லாக்யமான எக்கையுடைத்தாயும, கஜெ ஜவவெயஸ்தஜ-தாமரைபோன்

(௭௩) உயர்ந்ததிருவபிஷேகத்தையும, நீண்ட திருக்கண்களையும், பாசம்போன்ற திருச்செவிகளையும், விசாலமான மார்பையும். திவ்யாயுதங்களைத் தரிக்கவல்ல திண்டோள்கள் முதலானவைகளையுமுடைய திருவரங்கச்செல்வனை ஸேவிக்கிறோமென்று கருத்து.

ற திருவடிகளை யுடைத்தாயுமிருக்கிற, ரங்கபதிம் - நம்பெருமாளை, ஸஜாஸ்ஃ- ஸேவிக்கிறோம.

(அ-கை.) இப்லோகத்திலும், விலக்ஷணவயவ விசிஷ்டரான நம்பெருமாளை, கோயிலிலே அநேகவாஷங்களில கண்ணலே கண்டநுபவிக்கக்கடவோமெனகிறார்.

எச. கஜ்ஜநழுலவதாஜ்ஜைக்ஷீகதடீஸம்வாகிகளமெயகம்கிஞ்ஞாணவமஸிஸம்ஹநநகம்நிவஜாஜஐஜ்ஜுஷீதம் | வசூலவசம் ஸிதீவாம்ஜம்நிஜஹஜாவிஷுராஞவிதாயபம் ஸ்ரீரங்கமெமா உதுதம்தஜதஃவமெஹ்ஜெகூஷீஸவம்||

(வ்-ம்.) கஜ்ஜை நழூஸம் வதாஜ்ஜம் யஷஷ்தம் - ஆஸநபத்மத்தில் அழுத்தப்பட்ட தாமரைபோன்ற திருவடியுடைத்தாயும், கஷீதா கடீ தயா ஸம்வாகி களமெயஷதம் - ஶ்லாக்யமான திருவரைக்குப் பாங்கான பட்டு திருபபரியட்டத்தையுடைத்தாயும், கிஞ்ஞா ணவஷ மமெயாயஷதக - ஸம்ஹநநம் - யஷதம்-ஈஷந்நாத்தந வாஸிதமான திருமேனியை உடைத்தாயும், நிவஜாஜம் ஜெதஷீதம் யஷதம் - ஸ்வாபாவிகமான முறுவலையுடைத்தாயும், வசூலம் வசம்பதீதி ஊவாம்ஜம் யஷதம்- திருவபிஷேகத்தை ஸ்பர்ஶியாநின்றுள்ள தாமரைபோன்ற திருமுகமண்டலத்தை யுடைத்தாயும், நிஜாஹ ஹஜாஹ விஶாஞாநி கிவராநாயபாநி யஷதம் - தம்முடையதுகளான திருக்கைகளிலே ஶத்ருநிரஸநத்தால் வந்த விளைப்பாராநின்றுள்ள விலக்ஷணரான வாழ்வார்களை யுடைத்தாயுமிருக்கிற, ஐகூஷீஸவம் - ஐக்ஷ்ராஸவாயம் - நம்பெருமாளை, ஸ்ரீரங்கமெ - கோயிலிலே, ஶதம் - அநேகமான, ஶரதஃ - வர்ஷங்களிலே, (சுதஞஸம்யொமெஷீதீயா) தத உதஃ - எழுந்தருளுமிடமெல்லாம, வமெஹ்ஜ - ஸேவிக்கக்கடவோம்.

(அ-கை) அநந்தரம், முன்பு பெரியதிருவடியாலும், பின்பு அநந்தசாயியானதம்மாலும், பார்ஶ்வங்களில், ஸ்ரீ பூமிகளாலும், பர்யாப்திபிறவாமல் திருக்கண்களாகிற சிறுநகைகளாலே பானம்பண்ணப்பட்டவ முதவெள்ளமாய் முறுவலித்த திருமுகத்தோடு மாழ்வார்களையுடைத்தான திருக்கைகளோடும் அனைவர்க்கும் தமமைப்ரகாசிப்பியாநிற்கிற நம்பெருமாளைஶரணம்புகுகுறேமெனகிறார்.

(எச) திவ்யாங்க ஸுந்தராகாரராய் பெரியபிராட்டியாருக்கு வல்லபரான பெரியபெருமாளை யெப்பொழுதும் ஸேவிக்கக்கடவோமென்று கருத்து .

எ௫. அக்ரே தார்க்ஷ்யேண பஶ்சாதஹிபதிஶயநேநாத்மநா பார்ஶ்வயோஶ்ஶ்ரீமஹிஷீப்யாம் நயநவநருஹை: ஸேவ்யமாநம் த்ருப்த்யபாவாத் ஸேவ்யாதோநார்தஸந்தம் | வக்த்ரேணாவிஷ்க்ருதஸ்மிதம் ஸாந்த்ரீஅபயமுத்ராஶங்கசக்ரைஸ்ஸஹஜாநாயுதைர்விஶ்வஸ்மை திஷ்டந்தம் ஶரணமஶரணா ரங்கராஜம் பஜாம: ||

(வ்-ம்.) அக்ரே - முன்னே, தார்க்ஷ்யேண - பெரிய திருவடியாலே, பஶ்சாத் - பின்னே, அஹீநாம் பதி: ஶயநம் யஸ்ய தேந - அரவரசான திருவனந்தாழ்வானிடத்தில் பள்ளிகொண்ட, ஆத்மநா - தம்மாலே, பார்ஶ்வயோ: - பக்கங்களிலே, ஸ்ரீமஹிஷீப்யாம் - பிராட்டிமாராலே, நயநாம்புஜை: காந்தை: - திருக்கண்களாகிற சிராங்கர்களாலே, த்ருப்த்யபாவாத் த்ருப்த்யா - த்ருப்தி பிறவாமையாலே, ஸேவ்யமாநாம்ருதஸ்ரவம் - நிரந்தரம் ஸேவிக்கப்பட்ட அம்ருத ப்ரவாஹமான, ஆவிஷ்க்ருதம் ஸ்மிதம் யஸ்ய தேந - ப்ரகாஶித்த பொன் ஶிறுப்பையுடைய, வக்த்ரேண - திருமுகத்தோடும், ஸாந்த்ரி அபயமுத்ராஶங்கசக்ராணி யேஷாம் தை: - ப்ரகாஶியாநின்றுள்ள அபயமுத்ரையுமாழ்வார்களையுமுடைய, ஸஹஜாநாயுதைர்தை: - அதுகளோடும், விஶ்வஸ்மை - அனைவர்க்கும், திஷ்டந்தம் - தம்மை ப்ரகாஶிப்பியாநின்றுள்ள, ரங்கராஜம் - நம்பெருமாளை, நஶரணம் யேஷாம் தே - புகலற்ற நாங்கள், ஶரணம் - உபாயமாக, பஜாம: - ஸ்பஷ்டம்.

(அ-கை.) இதில், த்வயத்தில் கண்டத்வயார்த்தங்களை க்ரமேணவருளிச் செய்கிறார்.

எசு. ஆலம்பாஶ்ரயணீய: கஷ்டஸஹ்யாமஸாக்ஷாத்ஸம் ஸஹ்யஸ்ஸ்ரீதகாமயேநேஷியஸ்வயஸ்வஸ்தநம் | ஸ்ரீரங்கேஶ ஸமாஶ்ரயேமாக்ஷேமோத்ஜீவிதம் ஸ்ரீரங்கேஸ்ஸைவாகமோ ராதேஸ்ஸமிரங்காஸ்யம் வயந்தாம்ஸ்மி ||

(வ்-ம்.) ஆலம்பநாஶ்ரயம் - ப்ரஷ்டைஶ்வர்ய காமர்க்கு அவைத்தைக்கடிப்பித்துக்கொடுக்கையாலே ஆலம்பநமாயும், அகிஞ்-

(எ௫) ஸகல ஜநங்களுக்கும் யானே ரக்ஷகனென்கிற தம்முடைய திருவுள்ளக்கருத்தை ஆயுதங்களைப்பிடித்தும் முறுவல்செய்தும் ப்ரகாஶிப்பியாநின்றெழுந்தருளியிருக்கு மிந்த பெரியபெருமாளை சரணமடைகிறோமென்று கருத்து.

நாம கஷு கழ-அபூர்வைஶ்வரியகாமர்க்கு, அத்தைக்கொடாநின்றும, சுலஹ ரா ஶ: கஈவ-ஞீதி தெஷாம க்ஷாதமு - நிரதிஶயபோக்ய ஞன தன்னிடத்தில் அபோக்யதாபுத்தியும அபோக்யரான தங்களிடத்தில் போக்யதாபுத்தியுமாகிற மஹாபராதத்தைப் பண்ணுகிற கேவலர்க்கு அவைத்தைப்பொறுத்து அத்தை கடிப்பித்தும், ஸஜ்ஃ:- அப்பொழுது; (இதுப்ரபந்த பரமாம்போது, ஸம்ஶ்ரித ஶப்தாந்வயீ) ஸம்ஶ்ரிதா நாமகாஉெய நஈழ-ஸாதநபக்திநிஷ்டர்க்கும்ஸாதநப்ரபத்திநிஷ்டர்க்கும்உத்தேஶ்யமான பகவதநுபவாம்ருதத்தைத்தாராநின்றும், சுஹிெதாயதாம்ஸவஹம ஷுமயஸ ஜதழ-மயர்வற மதிநல மருளப்பெற்று உண்ணும்ஸோற்றில்படியே, தாரகபோஷகபோக்யங்களாக வநுஸந்திப்பார்க்கு தாரகாதிகளாகாநின்றுள்ள ஸ்வஸ்வரூபத்தையுடைத்தாயும்; (உணீ ம தளவநூய ஜஸ்ஹ)யபா- சுஹியநு ஸவஹமஷும யஸ ஜதம-"ஜூ நீக்ஷா தெைதவதெஉதழ" என்கிறபடியே, தன்னையே உபாயோபேயமாகபபற்றினவனை "முத்தவும்தானுண்டான்முத்தப்பருகினான்" பூஶஈம்ஶாந்தி த்யாதிப்படியே, தாரகாதிகளாகஉடைத்தாயும், சுயவா-"நதொரஓவழ" இத்யாதிப்படியே, சுஹியஜம ஸவஹம ஸமயஸ ஜதழ-என்று ஆஶ்ரிதார்த்தமான ரூபாதிகளையுடைத்தாயும, அன்றிக்கேசுஹியதாம்ஸவஹம ஷுமயஸ ஜ-"ஐஞீ வமொதுாவலஈஹ ஜெஅவஜநாஜஹநஃ" இத்யாதிப்படியே, ஆஶ்ரிதருக்கெல்லாமாயும், அன்றிக்கே, சுஹியதாழ-நல்லஜ்ஞாநவான்களுக்கு, ஸவஹழ-ஜகத்தெல்லாம், ஷுழ ரூதூயஸ ஜதழ-"வெணதஜாதூ ஜிஜம ஸவஹழ- சுஷூகமயநழ - வஶஈஉஹநஈஷஃ வக்ஷீவ" என்கிறபடியே, கீழ்ச்சொன்ன அபியத்துக்களான ஆழ்வார் ஸம்பந்திகளான வென்போல்வாருக்கு உபாயோபேயமாயும, கஉஜா யாஶூக்ஷஈஉஹஹ ஜாஜீவிதழ- கீழ்ச்சொன்ன வாகாரங்களாலே பிராட்டிமார்க்குக் கண்ணும் பிராணனும்; அன்றிக்கே, பஹுவ்ரீஹியாய், த்வயகர்ப்ப கர்மதாரயமாய், பிராட்டிமார்களைக் கண்ணும் ப்ராணனுமுடைத்தாயும்; இத்தால் கண்ணழிவற்ற புருஷகாரமென்கிறது, ஶ்ரீரங்கமெஶூழ - ஸஈ

(எசு) பிராட்டிமார்களுக்கு ப்ராணநாயகராயிருக்கையாலே, ஸம்ஸாரிகளுடைய ஸர்வாபராதங்களையும் க்ஷமித்து, அவரவர் கருத்துக்கிசைந்து நின்று, நிகில புருஷார்த்தங்களையும் கொடுக்கவல்லரா யிங்கெழுந்தருளியிருக்கும் பெரியபெருமாள் தந்திருவடிகளின்கீழ் என்னை நித்தியகிங்கரனுக்கிஅவர் கைங்கரியஸம்பத்தை வளர்க்கக்கடவனென்று கருத்து.

லபரான நம்பெருமாளை, ஶ்ரயேம - ஆஶ்ரயிக்கக்கடவோம். ஸ: - அந்த நம்பெருமாள், ஶ்ரீரங்கே - பரமபதாதிகளிலன்றிக்கே கோயிலிலேயே, ஸ்வாதாரதயா - "ஸ்ரக்சந்தனதாம்பூலவஸ்த்ராபரணாதய: [illegible]" என்று சொல்லப்பட்ட ஸாதாரங்களாகிற ஸநுகூலங்களைப் பண்ணக்கடவர்; மயி - என்னிடத்தில், ஸதா - நிரந்தரமாயான, ஸ்வார்த்தஞ்ச - ஸ்வார்த்ததா கநதரஹிதையான கிங்கர வ்ருத்தியையும், புஷ்ணாது - போஷிக்கக்கடவர்.

(அ-கை.) இனி, மேல் பூர்வஶதகம் முடியுமதனையும், பெரியபெருமாளுடைய ஸௌஶீல்யாதிகுணங்களை யநுபவிக்கப்போகிறவராய், முந்தரமுன்னம் அவருடைய ஸௌகுமார்யாநுகுணமாக மார்தவாதி குணங்களையுடையவனாகி யவருக்கு ஊஞ்ஜல் படுக்கையான திருவநந்தாழ்வானை ஸேவித்து புருஷகார ஸம்ருத்தி விரஹத்தாலும் பகவத் ஸௌகுமார்யாநு ஸந்தாநத்தாலும், வந்த பயம் தீருகிறோமென்கிறார்.

எஎ. ஸ்வஃபணவிதாநதீப்த ரத்நாவலிகம்ரமாம்ஸலாங்கம் ஸ்வஸா[illegible] [illegible] [illegible]ஸ்ரயாவஸ்த்ரதிஸ்ய [illegible] ஸுமணிவிஷிதாஶ்வாஸநிஸ்வாஸ[illegible]ணதா:॥

(வ்-ம்.) ஸ்வஸ்ய ஃபணவவிதாநம் தத்ர தீப்தா [illegible] ரத்நாவலி: [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] - தமமுடைய படமாகிற மேல விரிப்புடவையில் ப்ரகாஶியாநின்றுள்ள மணிகளுடைய வரிசையையுடைத்தாயும், நலலபூமாலையுடையபோலிருக்கிற வெளுமையென்ன, மார்தவமென்ன, விலக்ஷண வாஸனையென்ன விதுகளையுடைத்தாயு மிருக்கிற போகத்தில் ஸுகமாகஶாய்ந்து கொள்ளுமபடி பண்ணப்பட்டகோயிலுக்கு நிதிபோலிருக்கும பெரியபெருமாளை யுடைத்தாயும், (ஃபணாதயோ[illegible]) [illegible] உச்வாஸநிஶ்வாஸிதேதாஸ்ய உத்[illegible]-பகவத் ஸ்பர்ஶத்தாலுண்டான ஹர்ஷத்

(எஎ) தன் படங்களாகிற மேல்விரிப்பேடும், அங்கு விளங்குகிற மாணிக்க வரிசைகளாகிற பூமாலையோடும், வெளுப்பாயும் மிருதுவாயும் பரிமளமாயுமிருக்கிற தன் சரீரத்தில் திருவரங்கத்தமுதனைக் கண்வளரும்படி செய்து, அதனுலுண்டான ஆநந்தாதிஶயத்தால் உச்வாஸ நிஶ்வாஸங்களை மெள்ளமெள்ள வீசி ஆடும்படி செய்து ஊஞ்ஜலாயிருக்கும் திருவநந்தாழ்வானைக்கண்டு மகிழ்கிறோமென்று கருத்து.

தினுடைய வதிசயத்தாலே மாதகதிகளான மேல்மூச்சு கீழ்மூச்சுக ளாலே மேலேயஸையாநின்று மிருக்கிற, ஹணீநாம் வதிரெவஷொ ஷிகாரவெஞஜலஷி - திருவநந்தாழ்வானுகிற ஊஞ்ஜல்படுக்கையை வுணதாஃ - இப்படி பகவத்கிஞ்சித்காரத்துக்குத் தோற்று வணங்கி னேமாய், ஶூஷஸிஃ - தேறுகிறோம்.

(அ-கை.) இதில், ஆலிலை முதல் ஆழ்வார்திருமேனிபர்யந்தமான விடங்க ளில்போலே கோயிலிலே கண்வளர்ந்துகொண்டு ஆஶ்ரிதர்க்கு விரோதியை ப் போக்கி, இஷ்டங்களையும் கடிப்பியாநின்றுள்ள பரமபுருஷனை யுபாஸிக்க க்கடவேனென்கிறார்.

எஅ. வடஉஉ தெவகீஜமர வெஉஶிரஃகஷொஷு நஶரகொவவா ஹவஷிரஂமஹ்ரஹெஶயிதஷி | வரஉஉஉாரதீவதூஹஜமொவந ஸஂஹநநவஷிரஷஉவாவஸிஷீயவரஉவுணதாதி-ஹரஷி॥

(வ்-ம்.) வடஸஉஉஂதெவகஜமரஃ வெஉாநாஂஶிரரஂஷி க உொயாஷுநள ஶரகொவஸவாக் வவஶுதெஷாஂ ஸஉஹார ஸஷிநு- (ஆலமாமரத்தினிலைமேல்) என்றும், (தேவகிதன்வயிற்றில்) என்றும், (உளன்மிகுசுருதியுள், வேதாந்த விழுப்பொருள்) என் றும், (மலரால்தனத்துள்ளான்) என்றும், (என்னருகிலிலானே) என் றும், சொல்லுகிறபடியே, ஆலிலைமுதல்ஆழ்வார்திருமேனியளவிலும், கயவா, வாக்பர்யந்தம் த்வந்த்வமாய் யிதுகளுடைய, வவரிவவவஃ யஸ - என்று, பஹுவ்ரீஹியாய், அதுகளுடைய ஆகாரம்போலி ருக்கிற வாகாரத்தையுடைய வென்றுமாம்; ரஂமஹ்ரஹெ - கோயிலி லே, ஶயிதஷி - சாய்ந்துகொண்டிராநின்றும், வுணதாநா உாதிஹ ஹரதீதிஷி - வணங்கினவர்களுடைய வார்த்தியைத் தீராநின் றும், வரடுஉாதீதிஷி - அபீஷ்டங்களைக் கொடாநின்றும், ஹஜா ஶமொவநெவ ஸஂஹநநஷு தாநி உஉாரரணிதீவதூரணிவ தா நியஸதஷி - ஆஶ்ரிதகார்யஞ் செய்கையால் பரந்ததுகளாயும் நீண் டதுகளாயுமிருக்கிற திருக்கைகள் திருக்கண்கள் திருமேனியிதுகளையு டைய, வரஉஷி - மேலில்லையென்னுமபடியான, வரஷஷி - பஹு

(எஅ) ஆலிலையிலும், தேவகியின் வயிற்றிலும், உபநிஷத்துக்களிலும், திருவாய்மொழிப்பாடலிலும் வஸித்தாப்போலே, ஆஶ்ரித ஸம்ரக்ஷணார்த் தம், இத்திருவரங்கத்தில் வாஸம்செய்யு மிந்த பெரியபெருமாளை தியானிக் கிறேனென்று கருத்து.

ப்ரகாநத்தால் புருஷஶப்தவாச்யரான பெரியபெருமாளை, உவாவஸீஷீய - ஸந்நிதியிலிருந்து பரிசர்யை பண்ணக்கடவேன்.

(அ-கை.) அநந்தரம் திருப்பாற்கடலையும் ஸ்ரீவைகுண்டத்தையும் மறந்து கோயிலிலே திருவநந்தாழ்வான்மேலே, பிராட்டிக்கு மாற்றுக்கட்டாக நித்ராநுபவம் பண்ணுநின்றுள்ள பெரியபெருமாள் எங்களைத் திருவுள்ளத்திலே பண்ணக்கடவரென்கிறார்.

எக. [illegible]

(வ்-ம்.) [illegible] - பிராட்டிக்கு உத்பத்தி ஸ்த்தானமான திருப்பாற்கடலையும் தமக்கு நித்யவாஸஸ்த்தானமான பரமாகாஶத்தையும், ([illegible]) [illegible] - நன்றாகமறந்து, [illegible] - பிராட்டிக்கு மாற்றான, (அதாவது:—ஒருக்கால் பிராட்டி அநுபவமும், ஒருக்கால் நித்ராநுபவமுமென்றபடி) [illegible] - யோகநித்ரையை, [illegible]-ஸ்ரீரங்கமென்கிற திருநாமமுடைய, [illegible], [illegible] - ஸர்பராஜனுடைய திருவநந்தாழ்வானுடைய வதிகங்களான மேல்மூச்சு கீழ்மூச்சுக்களுடைய க்ரமத்தாலே சலியாநின்றுள்ள திருக்கண்களையுடைத்தாயிருக்கும்படி, [illegible] - பண்ணுநின்றுள்ள, [illegible] - பரமபுருஷன், [illegible]-எங்களை, [illegible] - எண்ணக்கடவர்.

(அ-கை.) இதில், தம்முடைய திருமேனிகாந்தியாலே, கறுத்த ஸர்ப்ப க்ருஹத்தில் ஆதிஶேஷன்மேலே தாமரைபோலிருக்கிற திருவடி, திருக்கை, திருக்கண்களையுடைத்தாய் கண்வளரும்போது, மேகம் பருகின ஸமுத்ரம் போலவும், அதில் ஸம்ப்ரதிஷ்டிதமான மலைபோலவும், அதில் படுத்துக் கொண்டிருக்கிற யானைபோலவுமிருக்கிற புருஷஶப்தவாச்யரான பெரியபெருமாளை, வாயாரவாழ்த்தி வணங்கக்கடவோமென்கிறார்.

(எக) தமக்கு நித்யவாஸஸ்த்தாநமான பரமபதத்தையு மநாதரித்து, திருவரங்கமே பரமபோக்யமென்றுகந்து பெரியபிராட்டியாரோ டிங்கேகண்வளர்ந்தருளும் பெரியபெருமாள், அரவணையில் துயில்கையிலுண்டான பரவசத்தாலே மூடியுந்திறந்தும்போடுகிற திருக்கண்களாலே எங்களை யாதரித்து திருவுள்ளத்தில் பதித்தநுக்கிரஹிக்கக்கடவரென்று கருத்து.

௭0. [illegible]

(வ்-ம்) [illegible] - கறுத்த, [illegible] - ஸ்த்தாநத்தில், [illegible] - ஶ்யாமளராய், [illegible] - திருவநந்தாழ்வான்மேலே, [illegible] - திருவடி திருக்கை திருக்கண்களையுடைத்தாய், [illegible] - படுத்துக்கொள்ளாநின்றுகொண்டு, [illegible] - மேகத்தால், [illegible] - நிஶ்ஶேஷமாகப் பாநம்பண்ணப்பட்ட, [illegible] - ஸமுத்ரம்போலவும், [illegible] - ஸமுத்திரத்தில், [illegible] - வைக்கப்பட்ட, [illegible] - மலைபோலவும், [illegible] - மலையினுடைய கொடிகளாலே மறைக்கப்பட்ட மத்தியத்தில, ([illegible]) [illegible] - படுத்துக்கொண்டிருக்கிற, [illegible] - யானைபோலவுமிருக்கிற ([illegible]) [illegible] - நிருபாதிகபும்ஸ்த்வமுடைய பெரியபெருமாளை, ([illegible]) [illegible] - ஸேவிக்கக்கடவேன்.

(ஸமுத்திரத்துக்குக் கறுப்பு கவி ஸமயஸித்தமாகையாலும், முக்தாமுக்த்யாதிகளும் ப்ரவாளங்களு முண்டாகையாலும், மலைக்கு அருவிகளும் நல்ல செங்கல்களு முண்டாகையாலும், யானைக்கு மேல்விரிப்புடைவை ஸிந்தூராதிகளுண்டாகையாலும், ஸாத்ருஶ்யமும், மலைக்கு ஸ்த்தைர்யமும் யானைக்கு சைதந்யமுமுண்டாகையாலே உத்தரோத்தர த்ருஷ்டாந்தாதிக்யமும் கண்டுகொள்வது.)

(அ-கை.) இதில் தம்முடைய சிவந்த திருவதரமென்ன, திருவடிகளென்ன, திருக்கைகளென்ன, இதுகளாகிற பவழங்களையுடைத்தாய், திருக்காவேரி யலைகளாகிற கைகளாலே உபலாளிக்கப்பட்டு விஸ்மயநீயமான ஸமுத்ரக்கன்றுபோலிருக்கிற பெரியபெருமாளிவ்விபூதியிலெங்களுக்கு ஸ்வாநுபவ கைங்கரியங்களால் வந்த ஆநந்தத்தைத் தரக்கடவனென்கிறார்.

௭௧. [illegible]

---

(௭0) கடலைமுழுதும்பருகியமேகத்தின்சர்ப்பத்தில் விளங்கும் அந்தகடல்போலும், அதில் படுத்திருக்கும் யானைபோலும், அதின் மத்தியில் நிலைபெற்றிருக்கும் மலைபோலவும், திருவநந்தாழ்வான்மீது பள்ளிகொண்டிருக்கும் பெரியபெருமாளை ஸ்துதிக்கக்கடவேனென்றுகருத்து.

(வ-ம.) சுயாரஸ்ய வதேவ வாணீவதேஷ்டிம் ஸோஹார: க்ரு தாத்ரம் - சுயாரவதவாணெர்வ விதூரோயஸ்ர்வ: - நன்றாகச்சிவந்த திருவுதரம் திருவடிகள் திருக்கைகளாகிற பவழங்களையுடைத்தாய், காவெயடுர்ரஹயடு வவ கராதெஸ் ரவெஸாஷர்ரோ நஃ திருக்காவேரியுடைய அலைகளாகிற கைகளாலே பரிசரிக்கப்பட்ட, ஹம்ஸீரஸ்யாவாவத்ஸ்தஸ்ய - ஆழ்ந்துவிஸ்மயநீயமான, சுணடுவஸ்ர்-ஸமுத்திரத்தினுடைய, தணடுக உவ - சன்றுபோலிருக்கிற, (ஸதெர்ரஜாதஸ் தணடுக உதர்ரா:) ஸ்ரீரங்கெமய: - பெரியபெருமாள், உஹ-இவ்விடத்தில், நஃ - எங்களுக்கு, மஶடுஸௌகயத்தை, நிஶிடுஶீதாழ் - உண்டாக்கக்கடவர். (ஶஷுஸம்வெநஃபோலே, ஶஹரிகர என்கிறவிடத்தில ஹ்ர்வஸ்ழ்)

(அ-கை.) இதில், பெரியபிராட்டியாராகிற மின்னலும், திருவாபரண காந்திகளாகிற விந்தர தநுஸ்ஸும, கிருபையாகிற ஜலமும் சேர்ந்து கோயிலாகிற மலையில படிந்ததொரு பெரியபெருமாளாகிற குளிர்ந்த காளமேகம, யாசநாருப பரபத்தியின்றிக்கே யிருக்கிற வெந்த வென்னையும, ரக்ஷித்து நனைக்கக்கடவதென்கிறார

அஉ ஸிதெக்ஷுஶஷஜ நஶிந்ரயா தடிகவாநுஹஷோணிர்ர திஸிஸிந்ர்ய நஃதடுயா நஃ। ஸ்ரீரங்கமயாஶநிஶயாரவநிஹடுர கவா ஶர்ளஶயாஜஸிவஸீ தஶகாஜஶெவ:॥

(வ்-ம.) ஊந்ரயா-பிராட்டியாலே, தடிஶஸ்ராக்ஷீதி தடிகவாநு-மின்னலையுடைத்தாயும, ஹஷாணா நாஜணயஸெஷாந்ர்ரதய: க்ஷாஹி: - திருவாபரணத்திலிருக்கிற நவரத்நங்களுடைய காந்திகளாலே. ஊந்ரய நஃ-இந்திரதநுஸ்ஸை, ஶயா நஃ-தரியாநின்றுள்ள, ஶெயவரஸெஸ நிஹடுர கவாக-கருபையாகிற ஜலபூர்த்தியாலே, ஸ்ரீரங்கமயாஶநி - கோயிலாகிற, சுஶ்ர ள-மலையில, மயாஜ: - படுத

(அக) கமபீரமாயும், வியப்படையுமபடியான தோறறத்துடன் பால ஸமுத்திரமபோல விளங்குகிற இந்த பெரியபெருமாள தமமை யநுபவிப்பதாலுண்டான ஸுகத்தை யெபபொழுது மிங்கு நமக்கு கொடுககடடும.

(அஉ) காடு நாடோடு வாகியற வெங்கும வரிஷிக்கிற மேகமபோன்ற விந்த பெரியபெருமாள, கிருபையையே ரஸமாயுடையவராகையாலே, அதை யடைவதற்கொன்றும செய்யாத வென்னையும குளிரக்கடாக்ஷித்தநுக்கிரஹிக்கட்டுமென்று கருத்து.

துக்கொண்ட, காலமேக:-குளிர்ந்து கறுத்தமேகமானது, ஜந்ம மாத்ரம் - பிறப்புமாத்ரமேயாய் சைதந்யகார்யமொன்றுமின்றிக்கே யிருக்கிற வென்னையும், அபி - (ப்ரார்த்தநாநிரபேக்ஷமாக) நனைக்கக்கடவது, (இவ்வர்த்தம் மேகஸாத்ருஶ்யத்தாலே லபிக்கிறது)

(அ-கை.) இதில், திருவபிஷேகம் முதல், திருவடியளவும் வர தேஜோவிச்சித்தியாலே, மநோஹரங்களான அவயவங்களையுடைத்தாய்க்கொண்டு கோயிலிலே திருவநந்தாழ்வான்மேலே ஸாய்ந்திருக்குள்ள பெரியபெருமானைக் கண்டவர்கள் நெஞ்சில் தானே மேல் விழாநின்றுள்ள அம்ருதப்ரவாஹத்தைப்போலே கண்களாலே பாநம் பண்ணுகிறோமென்கிறார்.

௮௩. ஆமௌளிரத்நமகராத் புநராபதாப்ஜாத் தாம்நாம் க்ரமோந்நத்யுதாரமச்சிந்நாங்கரம்யம் । ஸ்ரீரங்கசேஷசயநம் நயநை: பிபாம: பஶ்யஜ்ஜநப்ரவணமோகமிவாம்ருதஸ்ய ॥

(வ்-ம்.) மௌளே: ரத்நமகரபூஷணாத் - ஆ தத்பூஷணாத் - திருவபிஷேகத்திலிருக்கிற ரத்நமயமும் மகராகாரமுமான திருவாபரணம் முதல், புந: - திரும்பவும், ஆபதாப்ஜாத் - திருவடிகளளவும், தாம்நாம் க்ரமேண உந்நதி உதாராணி அச்சிந்நாநி ரம்யாணி அங்காநி யஸ்ய தத் - தேஜஸ்ஸுக்களுடைய ஆநுபூர்வியாலே உயர்ந்ததுகளாயும அபரிச்சிந்நங்களாயும் ரம்யங்களாயுமிருக்கிற அவயவங்களையுடைத்தான, ஸ்ரீரங்கே சேஷசயநம் யஸ்ய தத் - கோயிலிலே திருவநந்தாழ்வான்மேலே கண்வளர்த்தியையுடைத்தான பெரியபெருமானை, பஶ்யதா ஜநஹ்ருதி ப்ரவணம் - கண்டவர்களுடைய ஹ்ருதயத்தில் விழாநின்றுள்ள, அம்ருதஸ்ய - அமருதத்திலுடைய, ஓகமிவ - ப்ரவாஹத்தைப்போலே, நயநை: - கண்களாலே, பிபாம:-பாநம்பண்ணுகிறோம்.

(அ-கை.) இதில், திருவடிகள், திருக்கைகள், திருமுகமண்டலம் தாமரைப்பூக்களாய் திருமேனிகாந்தி பச்சிலைமரப்பூவாய், திருவதரம் பந்துஜீவ புஷ்பமாயிருக்கையாலே, பெரியபிராட்டியார், பெரியபெருமானை யொரு நந்தவநமாக அநுபவிப்பரொன்கிறார்.

---

(௮௩) இவ்வளவென்றறிய வரிதான மஹிமையுடையவனாகிலும், கண்டபோதே ரஸித்து யெளிதாக வநுபவிக்கும்படியான விந்த பெரியபெருமானுடைய திருவடிமுதல் திருமுடிபர்யந்தமுள்ள திருமேனி ஸௌந்தரியத்தைக் கண்ணாரக்கண்டு களிக்கிறேனென்று கருத்து.

அச. [illegible] ॥

(வ்-ம்.) [illegible]-பெரியபிராட்டியார், [illegible] - (ப்ராண்யங்கமாகிலும், "[illegible]" என்கிறவிடத்தில்போலே, [illegible]) [illegible] - ஶ்லாக்யையான திருமேனிகாந்தியாலே, [illegible] - பச்சிலைமரப்பூவையுடைத்தாயும், [illegible] - திருவதரத்தாலே, [illegible] - பந்துஜீவமென்கிற புஷ்பத்தையுடைத்தாயுமிருக்கிற, [illegible] - பெரியபெருமாளை, [illegible] - லீலோத்யாநமாக வநுபவிப்பர்; [illegible]-நிஶ்சயம். மூன்றிடத்திலும் [illegible].)

(அ-கை) அநந்தரம், பரஸ்பரஶோபாவஹங்களாய், அதை ஏவ அஸத்ருஶங்களான வைஜயந்தீ பீதாம்பரம் ஆபரணங்கள் ஶாத்துப்படி இதுகள்சேதந ஸ்வரூபங்களாகையாலே, திருமேனிஸ்பர்ஶத்தாலே, புளகிதங்களாய்க்கொண்டுபோலெ, பெரியபெருமாளுடைய காந்தியை, அதிகமாக ப்ரகாசிப்பிக்கிறதுகளென்கிறார்.

அரு. [illegible] ॥

(வ்-ம்.) [illegible] - ஒன்றுக்கொன்று ஶோபாவஹமான காந்தியையுடைத்தானதுகளாயும், [illegible]-ஒப்பில்லாத காந்திகளையுடைத்தான், [illegible]

(அச) இந்த பெரியபெருமாளாகிற லீலோத்யாநவநத்தில், பெரியபிராட்டியார் அத்யாநந்தத்தோடு விஹரிப்பர் நிச்சயம்.

(அரு) வைஜயந்திமுதலானதிருவாபரணங்களும், திருமாலையும்திருப்பரியட்டங்களும் ஒன்றுக்கொன்றுசோபையில் விஞ்சினதுகளாய், கோயிலுக்குப்ரகாசகனானபெரியபெருமாளுடையதிருமேனிபட்டதனால் அதிகமாகவிளங்கி, சைதந்ய முடையதுகளாகையாலே, அவனுடைய சோபையை, விவரியாநின்றுகொண்டு அதிகமாக ப்ரகாசிப்பிக்கிறதுகள்.

ரணாநிவாம் மராமஸ்ஹெத - வைஜயந்த்யாதிகள், ஷிக்ஷாரவோ ஷிநீயாஷெஷாம்ஹாவஷி நீபகஷஷாக-சேதந ஸ்வரூபமாகையாலே, ஷம் ஷுஜா உவ-திருமேனியோட்டேப் புணாயற கலக்கையாலேபோல், வாஜகிதா:- ஸஞ்ஜாதமான மயிர்க்கூச்சுகளையுடைத்தானதுகளாய்க்கொண்டு (அதிக ஶோபையை யுடைத்தானதுகளாய்க்கொண்டென்றபடி) ரமெனெநா: காந்தி ஷாஜ் - பெரியபெருமாளுடைய சோபையை, கயிகாஜ் - விஞ்ஜிநதாக, உவெஷாயந்தி - விவரிக்கிறதுகள்.

(அ-கை.) மேல், பெரியபெருமாளாகிற மரதகமணியுடைய காந்திஸமூகமானது, திவ்யாபரண காந்தியோடுகூடியாதல் "கநககரதகாஜநஜவாணாமெயநவஜாஷிதவாரஜெநாஜ | ஜயதிகிஜஷிரவஜ" இத்யாதிப்படியே, ஸ்வதயேவவாதல், உருக்கின பொன்மலையோடு கூடின ஸமுத்ரத்தினுடைய வலைபோலே, தந்தை ஸந்நிஹிதனை விந்த ஜநத்தை மேல்விழுந்து ஸ்நாநம்பண்ணி வைக்கிறது, அழுக்கையும் போக்குகிறதென்கிறார்.

* அக. ஜாதகநகஜமிஷிவஷிஜஷஜயிவஷிதஷஹரிவஉஹஜஹிகயா | ஷவயதிஜநஜஜவஹரதிதஜணிமயஜரதகஜணிகிரணமண: ||

(வ்-ம்.) ஷணி நி மெஜ உதி ஷணி மய ஷ ஷவ ஜரதகஜணி ஷஷ கிரணாநாம் மண: - திருவநந்தாழ்வான்மேலே ஶாய்ந்த பெரியபெருமாளாகிற மரதகமணியுடைய காந்திஸமூகமானது, உஜத: கநகஜ: மிரி: தெந வரிஜஷித உஜயெ: வஷி தாஷிஜ ஹரீஷி தஜஜஜ -உரிக்கின ஸ்வர்ணபர்வதத்தோடுகூடின ஸமுத்ரத்தினுடைய வலையாநின்ற வலைகளோடொத்து, உஜ - அபிமுகமான, ஜநஜ - உத்பத்திமாத்ரமாய் வேறு குணாதாநமில்லாத வென்னை, கஹம் வஜவஜ ஜஹம் வஜவஜ திதி யஷஜம் கிஜயாயாம் தயா - நான் முன்னே நான் முன்னேயெனறுமபடி, ஷவயதி -ஸ்நாநம் பண்ணிவிக்கிறது, தஜ - அஜ்ஞாநாந்தகாரததை, கவஹரதி-நிவ்ருத்திப்பிக்கிறது.

* (அக) (பெரியபெருமாளுடைய திருமேனி, கேவலஸமுத்ரம்போலன்றிக்கே, பொனமலையையும் வுரிக்கி அநத தரவத்தோடுகூடின ஸமுத்ரம்போலே பளபளத்து, கிட்டினவர்களைக் குளிரவும் பண்ணி, அஜ்ஞாநாந்தகாரதுதையும் போக்குகிறதெனறு கருத்து.)

(அ-கை.) மேல் பெரியபெருமாளுடைய திவ்யமங்கள விக்ரஹ ஸௌரப்யம், திருவநந்தாழ்வானுடைய மூச்சுக்காத்திலுடைய பரிமளத்தாலே, அதிசயித்து, நித்ய ஸித்த பரமேச்வரத்வத்துக்கு ஸூசகமாய், ஸகல திக் வ்யாப்தமாய்க்கொண்டு ஸேவிக்கவந்தவர்களுடைய ஹ்ருதயங்களை ஆநந்தாதிசயத்தில் முழுகும்படி பண்ணுகிறதென்கிறார்.

அஎ. [illegible]

(வ்-ம்.) [illegible] - திருவநந்தாழ்வானுடைய மூச்சு பரிமளத்தாலே அபிவ்ருத்தியுண்டாக்கப்பட்ட ஸம்பத்தையுடைத்தாயும், [illegible] -(ஸ்வாபாவிகமான ஸர்வேச்வரத்வ ஸூசகமாயென்றபடி) [illegible] - வ்யாபரிக்கப்பட்ட திகந்தங்களையுடைத்தாயுமிருக்கிற, [illegible] - பெரியபெருமாளுடைய திவ்யபரிமளமானது, [illegible] - ஸேவார்த்தம் வந்தவர்களுடைய மநஸ்ஸுக்களை, [illegible] - ஆநந்தாதிசயத்தில், [illegible] - நன்றாக முழ்கும்படி பண்ணுகிறது.

(அ-கை.) மேல், பெரியபெருமாளுடைய, திருமேனி மார்தவம், கண்ணாலே உறுத்தி ஸேவிக்கவும்போராதே "[illegible]" என்று புஷ்பஹாஸரென்று திருநாமத்தையுண்டாக்கி, நின்றுகொண்டு எனக்கு வாக்காலும் மநஸ்ஸாலும் பரிச்சேதிக்கவரிதென்கிறார்.

அஅ. [illegible]

(வ்-ம.) [illegible] - ஸ்ரீரங்கநாயகருடைய, [illegible] - மார்த்தவமானது, [illegible] - கண்ணினுடைய வாலேபநத்தையும், (த்ரு

(அஎ) இந்த பெரியபெருமாளுடைய திருமேனிகாந்தியின் ஸமூகமானது, என் பாவத்தை விலக்குகிறதென்று கருத்து.

(அஅ) ஸேவிக்கும்போதே கண்களின் தேஜஸ்ஸுபட்டு வாடிவிடும்படியான அவ்வளவு மிருதுவான இந்த பெரியபெருமாளுடைய திருமேனியை யானெப்படி வாணிப்பேன்.

டதாஸ்ம்பந்தத்தையு மென்றபடி) ஸஹஸா க்ருதாநி - ஸாஹஸாநி தேஷா மேவஶிஷு - அநாலோசித வ்யாபாரங்களுடைய பங்திகளிலே, தெவயடீாநழ் - எழுதும்படி பண்ணாநின்றும், (சக்ஷு ரிந்திரியம் தேஜஸ்ஸாகையாலே என்று கருத்து.) ஆகையிறே, "தெவடீஹ்ரு௱ாஜொகஹெநாஶம௱ாநிஃ" என்றருளிச்செய்தது, (வூஷ ஹாஸஜதிநாஜ) "ஞூயாஶநிஶெயாதாவூஷஹாஸஃ வூஜாஶஃ" என்று ஸ்ரீஸஹஸ்ரநாமாத்யாயத்தில், வூஷஸ்ர ஹாஸ ஜவஹாஸெஸா யஸ்ய)-ஸத்யோவிகஸித புஷ்பம்போலிருக்கிறவனென்றர்த்த போதகமான புஷ்பஹாஸனென்கிற திருநாமத்தை, ஊஹாநழ் - அந்த திருநாமம், மார்தவநிமித்தமாகையாலே; அத்தை யுண்டாக்காநின்றுகொண்டு, அந்வர்த்தமாக்காநின்றுகொண்டென்றபடி, நஃ - (விஷயாந்தரத்தில்போலே பரிச்சேதிக்க விழிந்த) வெங்களுக்கு, ஈதிக்ராஷஂவாஜநஸெ -வாக்குக்கும் மநஸ்ஸுக்கும், பரிச்சேதிக்க வரிதாயிருக்கிறது.

(அ-கை.) இதில், பெரியபெருமாளுடைய ஸவயவஶோபையாகிறஸௌந்தர்யம், ஓரொன்றே யபரிச்சிந்நமாகையாலே, ஓரொன்றிலநுபவிக்கவிழிந்தநான், அதில் மக்நமாய் யெல்லாத்தையுமநுபவிக்க வாசையுடைய ஞன் மற்றயெல்லாத்தையும் எங்கனேயனுபவிக்கும்படி யென்று ஸமுதாயசோபையாகிற லாவண்யத்தில், கண்வைய்யாத தன்திருக்கண்மலா சங்கிக்க, அவயவஸௌகட்யஸம்பாதகமான லாவண்யம், உன்னை ஸர்வாவயவங்களையும் அநுபவிப்பிக்குமாகையாலே, நீ வ்யர்த்தமேயிருந்து சங்கிக்கவேண்டாவென்கிறார்.

அகூ. ஷஶெகைகஷிநுவாஶமெயவெநஷஸௌநுயஐஜஂஸவஐஂ ஊக்ஷெ்ககயஜிதிஜாயாஜாஜயாஜநு வக்ஷுஃ| கூாஂஸெளஹாதூவ்திகஶகஶஂஶஂமஶாஜாஂமகாநாஂதஷாவண்ஂவெஶிணஜியிதாவிஶவாரீணவுதிழ்||

(வ்-ம்.) ஜநு-லாவண்யமென்றொன்றுண்டென்றறியாத, வக்ஷுஃ- கண்ணே! ஷக ஜக ஜஜெகைகழ் தஷிநு-ஓறொன்றுன, கூவயவெ வாஶழ்-அதிலேயே, ஈநஷஂஸெளநுயஐழ்-தது ஜநூழ்-அபரிச்சிந்நமான ஸௌந்தர்யத்தில் மூழ்கினதாய்க்கொண்டு, ஸவஐழ்-மற்றெல்லாவயவஸௌந்தர்யத்தையும், கயழ்-எங்ஙனே? ஊக்ஷெ்ஷ-அநுபவிக்கப்போகிறேன், ஜதி - என்று, (ஊக்ஷெ்ஷ - என்கிற ஆத்மநேபதம்) கர்ம

(அகூ) பெரியபெருமாளுடைய திவ்யாவயங்களிலோ ரோரொன்றிலேயே முழுகிக்கிடக்கும் தம்முடைய கண்களை. திருமேனிமுழுமையும் ஸேவிக்கும்படி செய்கிறுனென்று கருத்து.

வ்யதிஹாரோயாகிறது, ஏகதேசத்தை ஸர்வதர்ஶநத்தை ஏகதே
சமாக வ்யபதேசிக்கையாலே, அந்யயோக க்ரியாகரணரூப வ்யதிகார
மிங்குண்டென்று கண்டுகொள்வது இதரேதர-வ்யர்த்தமாக, ஈஜயோ: -
ஸங்கியாதே கொள்! (யத்ர:-என்றத்தியாஹாரம், யாதொருகாரணத்
தால்) ஶ்ரீரங்கராஜஸ்ய ரம்யகாந்தி தேஷாம்-பெரியபெருமாளுடைய தி
வ்யாவயவங்களுக்கு, ஸாஹசர்ய ஸமுதாய ஸௌந்தர்யம் தஸ்யைவ
திஸ்ரம் கரோதீதி தத்-ஒன்றுக்கொன்று நல்ல ப்ராதாவாயிருக்கை
யுடைய ஸௌகட்யத்தினுடைய ஸம்பந்தத்தைப் பண்ணுநின்றுள்ள,
தத்_ஸர்வவிலக்ஷணமான, லாவண்யம்-ஸமுதாய ஶோபையானது,
அன்றிக்கே, (தஸ்ய) - லாவண்யமென்றாய் பெரியபெருமாளுடைய லா
வண்யமென்றபடியாகவுமாம்) த்வாம்-(ஸர்வத்தையு மநுபூஷிக்கிற)
உன்னை, விஶ்வஸ்மின்னாரீணாம் வ்ருத்திம்யஸ்ய தத் - ஸர்வாவயவத்திலு
மக்களாபட்ட வநுபவத்தையுடைத்தானதாக, வரிணயிதா-பண்
ணப்போகிறது, ஸுக.

(அ-கை.) இதில் பெரியபெருமாளுடைய யௌவநாவஸ்த்தையானது
திருமேனியாகிற கல்பகவ்ருக்ஷத்துக்கு, முதல் பூவடிக்கும் காலமாயும், ஸ்ரீபூமி
களாகிற பெண்வண்டுகளுக்கு ஸகலேந்த்ரியங்களினுடைய சித்தவிப்ரமத்
துக்குதேனும்: அவய வசோபையினுடைய வரிசையாகிற மாலேச்கு விகாஸ
ஹேதுவாயும், ஸ்ரீபூமிகள் விஷயத்தில் ரஸஜ்ஞாநமாகிற மதுபாநத்துக்கு
ப்ரஸ்ருதிரூபமான, ஶ்ருங்காராயுமிருந்துகொண்டு, பெரியபெருமாளுக்கு
ஸௌபாக்யத்தை பிரகாசிப்பிக்கிறதென்கிறார்.

கூ௦. வபுஸ்கல்பக்ஷ்மாருஹஸ்ய ப்ரதமகுஸுமோத்கேதஸமயஃக்ஷ
ஶ்ரீபூமீஸ்ரம்பேரமஸகலகரணோந்மாதமது | விகாஸஸ்ஸௌந்தர்ய
ஸ்ரஜிரஸிகதாஸ்வாதமதுநோ ரஸஸ்ஸம்பன்னா ரஸஸ ய
திநி தாவந்யதாம் ||

(வ்-ம்.) வபுஷ்கல்பக்ஷ்மாருஹஸ்ய - திருமேனியாகிற கல்ப
வ்ருக்ஷத்துக்கு, ப்ரதமகுஸுமோத்கேதஸமய:-ப்ரா
தமிகமான புஷ்போத்திகாலமாயும், க்ஷமா லக்ஷ்மீ ஶ்ரே ஸம்ப
ஞ்ஜயோ: - பூமிப்பிராட்டி பெரியபிராட்டி யிவர்களாகிற பெண்
வண்டுகளுக்கு, ஸகலகரணோந்மாதமது:-ஸர்
வேந்த்ரியங்களுடைய மதத்துக்குத் தேனும், ஸௌந்தர்யஸ்ரஜ
ஸ்ருதஸ்வ்ராம் - ஸாகடிதங்களான வவயவஶோபைகளாகிற மாலை

(கூ௦) பெரியபெருமாளுடைய யௌவநமானது, எல்லாவற்றையும் விள
க்கும்படி செய்கிறதென்று கருத்து.

யில், விகாஸ: - மலர்த்தியாயும், (தத்தேதுவாயுமென்றபடி) ஸவி தைவம்ஶீயா தஸ்யவாஜக: - பிராட்டிமார்விஷயத்தில் ரஸஜ்ஞா நமாகிற தேனுக்கு சிறுங்காயாயுமிருக்கிற, ரங்கநேது: - யௌவ நம் - பெரியபெருமாளுடைய யௌவநமானது, ஸாமஸ்யஹாவ ஹாம் - நல்ல ஸ்ரீயையுடைததாகையை "ஸகஸ்ரகாலாஹார்த்தா த்வம:" நித்யம் - எப்போதும, ஸாரஹயதி - ப்ரிமளிப்பிக்கிறது, (ப்ரகாசிப்பிக்கிறதென்றபடி,) இவ்விடததில் அவயவஸ்பூர்த்தி ஹே துதயா புஷ்போத்திகாலமாகவும், அவயவ ஸௌநதர்ய ஸ்ப்பூர்த்தி ஹேதுதயா, அந்த புஷ்பவிகஸமாகவும், பிராட்டிமாருக்கு அநுபாவ்யதையாலே, அந்த விகஸித புஷ்பவருத்தியான தேனுகவும், ரஸஜ்ஞாந ஹேதுதயா அந்த மதுபானபாத்ரமாகவும், யௌவநத்தை நிரூபிக்கையாலே ஒருசமத்காரமுண்டு; "வயஸோ காலா ஸோஹம்" வென்கையாலும், அல்பபரிமாணாத்த வாசகஶப்தத்தாலும், யௌவந ப்ராதுர்பாவம் ஸூசிதம்.

(அ-கை.) "ஸஹணவிதாந"-வென்று தடங்கி யிவ்வளவாகபடுக்கை வாயப்பையும், ஆபரணதிசேற்றி யழகையும், ஸௌகந்த்ய ஸௌகுமார்ய ஸௌந்தர்ய லாவண்ய நித்யயௌவநங்களை ஸாமாந்யத: அநுபவித்தாராய் நின்றார், இனிகிரீடசூடேத்யாதியான விஶேஷகஶ்லோகத்தாலே பெரியபெரு மாளுடைய திருமுடிதுடஙகி திருவடியளவாக வவயவங்களைத் தத்ததாபரணஙகளோடே,ப்ரத்யேகமநுபவிக்கக்கோலி, முந்தரமுன்னம் திருவபிஷேகததினுடையவும், அதினடியிலே ஶாற்றுஞ்ஶாற்றின சூடையென்று சொல்லப்பட்ட திருவாரணவிஶேஷத்திலுடையவும்,ரத்நபங்தியானது, பெரியபெருமாளுக்கு, ஆதிராஜ்யஸூசகமாய்க்கொண்டு, திருமுகச்சோதி தான் ஊர்த்துவம் ப்ரஸரித்து, திருமுடிச்சோதியாய்த்துதோவென்று, ஸங்தேகிக்க வேண்டும்படியிருக்கிறதென்கிறார்.

௧௧. கிரீடசூடாரத்நராஜிரதிராஜ்யஜயாங்கா வலோகா நீராஜநம் தநோதி தவ ரங்கிண:|

(வ்-ம) ரங்கிண: - ரங்கநாயகஸ்யாஸீதி தவ - பெரியபெருமாளுடைய, அதிராஜஸ்ய ஹாவ: ஆதிராஜ்யம் தஸ்ய ஜயாங்கா - ஸர்வேஸ்வரத்வத்தை நன்றாகச் சொல்லாநின்றுள்ள, கிரீடஞ்சூடா

(௧௧) திருவபிஷேகத்திலிருக்கும் மணிகளின் ஸமூகமானது, விபூதித்வயத்தையும் தனிக்கோல் செலுத்துமவனிவனென்று சொல்லுமதாய், பெரிய பெருமாளுடைய திருமுகமண்டலசசோதி, மேல்நோக்கி திருமுடிச்சோதியாயிற்றோவென்னும்படி ஜ்வலிக்கிறதுகள்.

ஶ்ரியோ ஸாமாஜ்யஸ்ய ரத்நாங்கராஜி: - திருவபிஷேகம், அதினதோபாகத்தில் ஸாத்தின வாபரணவிசேஷ மிதின் ஸமாஹா ரத்தினுடைய ரத்நவரிசையானது, ஊர்த்வம் யஸ்மிந் காரணிதஸ் - ஊர்த்வமுகமாக, ஸம்ஸார ஸம்ஜாதா ஸமரம்பிதா - அலையெறியாநின்றுள்ள, உந்மிஷத்வதஸ்யகாந்திரிவ- சந்த்ரன் போலிருக்கிற திருமுககாந்திபோலிருக்கிறது.

(அ-கை.) இதில் பெரியபெருமாளுடைய திருவபிஷேகம் பெருத்துன் னதமாயும், ஶ்ரிகாரத்நங்களாலே ஸர்வதிக்கிலும் ப்ரகாசியாநின்றும், மத் ஸ்ய ஸ்த்ரீரூபையான ரத்நாபரணங்களோடும், சூடாமணிகளோடும் கூடியி ருக்கையாலே,அத்தை யாதிராஜ்யலக்ஷ்மிக்கு ஶ்ருங்கங்களோடும்,பர்யந்தபர் வதத்தோடுங்கூடின வொருக்ரீடாபர்வதமாக வுத்ப்ரேக்ஷிக்கிறேமென்கிறார்.

கூஉ. ஶிவாரத்நாஶ்ம்ஶிஶிஶிவாணிக்யஸ்ரீஸ்த ஶம்ம்மஹாணீகிரீடஂ ஞ்மஹெ। ஸ்வத்தம் ஸம்ஶிதஸ்ஜ யிராஜ்யஸ்ரீயஹவீயாஸ்ரீஂஜஸாணிவிநிதம்பம் தஶிதஃ॥

(வ்-ம்.) திஶிதிஶி - திக்குக்கள்தோறும், ஶிவாயாமரத்நை-ஶ ஶோஷ்வஂ - நுணியில் புதைத்த ரத்நத்தாலே ஊர்த்வத்திலும் ப்ர காஶியாநின்றும், மாணிக்யஸஹிதா மைய ஸாஸிஷவஶஷி ஶஂமாணி யஸ்ய தஸ் - ரத்நங்களோடுகூடின மதஸ்யஸ்த்ரீ ரூபிக ளான வாபரணவிசேஷங்களாகிற ப்ரகாஶியாநின்ற கொடிமுடிகளை யுடைத்தாயும், ஸத்துங்கம் தஸ் ஸ் தது - உந்நதமாயும் பெரு த்து மிருந்துள்ள, ரங்கவ ஹொரயாணி மயம் கிரீடம் - பெரியபெ ருமாளுடைய ரத்நமயமான திருவபிஷேகத்தை, இஹ - இவ்விடத் தில், விஶ்வ விஶ்வத யோஃ அயி ராஜஸ்ய ஸாவஸ் தெவ ஶ்ரீஸ ஸ்ராஃ - சேதநாசேதநஸ்வாமித்வ லக்ஷ்மிக்கு, ப்ரியஸ ஸாவாக்ரீஶ ஶ தம் - அபிமதமான லீலாபர்வதமாகவும்,தம்-அந்த திருவபிஷேக த்துக்கு, அபிதஃ-நான்குபக்கத்திலும், அஶோபாயாணிஸம்-அதோபா கத்தில் ஸாத்தும் ஸமர்ப்பித்த வாபரணத்திலுண்டான ரத்நத்தை, நிதம்பவேலி - பர்யந்த பர்வதமாகவும், உந்மஹெ - உத்ப்ரேக்ஷிக் கிறோம்.

(கூஉ) எல்லா திக்குகளையும் விளங்கச்செய்யும் திவ்ய ரத்நாதிகளோடு கூடின விந்த பெரியபெருமாளுடைய திருவபிஷேகததை, ஸகலஸாம்ராஜ்ய லக்ஷ்மிக்கு மிகவுகப்பானதோர் கிரீடாபர்வதமாக உத்பேரேக்ஷிக்குறேமெ ன்று கருதது.

(அ-கை.) மேலிரண்டு ஶ்லோகத்தாலே, திருமுகமண்டலத்தை யநுபவிக்கிறார்.

கூங. விஹரது அயி ரங்கிணஸ் ஸாலகாலகதிலககோஶகுண்டலபூர்ணராஜ்யம் ஆனநம் ஸ்மிதகடாக்ஷஸம்பூர்ணாம்போஜஶ்ரீஹரஸுதீர்த்தஸுஸ்மிதம்॥

(வ-ம்.) ஸாலகாலகதிலககோஶ குண்டல பூர்ண ராஜ்யம் - கேஶபாஶபந்த ஸந்நிவேஶ விஶேஷம் நெற்றியில் தொங்குகிற முன்னுச்சி மயிர்கள் பொன்னாலே செய்த திலக ஸமாகாரங்களான வாபரணவிஶேஷங்கள் ஊர்த்வபுண்ட்ர மிதுகளாலே ப்ரகாஶியாநின்றும், ஸுதாஸம்பூர்ணதடாக ஸுதா: ஸம்போஜம் ஏதேஷாம் ஸ்யம்ஹரதீதி தஸ் - ஶஶிஸ்மித ஸுஸ்மித ஸ்மிதஸ் - அம்ருதபூரிதமான தடாகம் சந்த்ரன் தாமரஸபுஷ்பம் இதுகளுடைய கர்வத்தைப போக்காநின்றும வெளுத்ததும் ஸாந்த்ரமாயுமிருக்கிற புன்ஶிருபயையுடைத்தான, ரங்கிண: - ஆனநம் - பெரியபெருமாளுடைய திருமுகமண்டலமானது, அயி - (குணலேஶமுமில்லாதே தோஷபூயிஷ்டமான) வென்னிடத்திலேயே, விஹரது - ஸங்கோசமில்லாமல் விளையாடக்கடவது.

கூச. ஆனநபுண்டரீகஸ்யோபரி த்ரிகண்டகம் திலகாஸ்துகேஶர ஸதோஷஸௌக்திகா: । இஹ ரங்கமஹதேஜோ ராஜியஸ்ய வர்த்த வர்த்தகாரஶ்ரீ யம் ஸஹஸ்ராக்ஷிவிஹ்வதி॥

(வ-ம்.) த்ரய: கண்டகா யஸ்ய தஸ - கண்டகாகாரமான மூன்றுரோகையுடைத்தான, ரங்கமஹஸ: - புண்டரீக ஶிவஸ்ய-தாமரைபோன்ற திருமுகமண்டலத்தினுடைய, உபரி - ஊர்த்வபாகத்தில், ஸௌக்திகைஸ்ஸஹிதாஸ்ஸௌக்திகா:-முத்துக்களோடுகூடின, திலகா: - ஆபரணவிஶேஷங்கள், கேஶராணாம்ஸதோ: - தாதுகளுக்கு ஶத்ருஶங்களாயிருக்கிறதுகள், இஹ-இந்த திருமுகமண்டலத்தில்,

---

(கூங) வெண்ணிறங்களான சந்திரன்முதலானவையின், செருக்கையடிக்கி இதுக்கவ்வருகில்லையென்றும்படியான அவ்வள வழகான புன்சிரிப்போடு கூடி விளங்கு மிந்த பெரியபெருமாளுடைய முகம். எங்களுக்கு ப்ரீதியை யுண்டுபண்ணட்டுமென்று கருத்து.

(கூச) வண்டுகள் தாமரப்பூவிருக்கு மிடம் தேடி ஓடிவருமாகையாலே, இந்த பெரியபெருமாளுடைய திருமுகத்திலிருக்கும் முன்னுச்சி மயிர்கள் வண்டினங்கள்போல் விளங்குகிறதென்று கருத்து.

ஹ்ராஸகாணி - நெத்தியில் தொங்குகிற மயிர்களானதுகள், அபிய கோமேயம் ப்ரதாஷ்டாம் ப்ரமரஸம்ஹ்ருதி ஸ்ரீயம் - அபிமுகமாக வாராநின்றுள்ள வண்டுகளுடைய ஸமூகத்தினுடைய ஶோபையை, விஹ்ருதி - தரிக்கிறதுகள்.

(அ-கை.) இதில், பெரியபெருமாளுடைய திருநெத்தியிலுண்டான ஊர்த்வபுண்ட்ரமானது, திருநெத்தியாகிற வர்த்தசந்த்ரவண்டத்திலுண்டான வம்ருதப்பெருக்கென்கிற ஶங்காவஹமாய்க்கொண்டு ஹ்ருதயத்தைத் தெளியப்பண்ணுகிறதென்கிறார்.

கூரு. ஹ்ருதயம் ப்ரஸாதயதி ரங்கபதேர்லலாடே ஊர்த்வம் த்ரிபுண்ட்ரதிலகம் லலிதம் ஜனானாம் | அர்த்தேந்து ஸம்ப்ளவத ஸம்ஹிதாம்ருத ஸ்ருதி ஸங்கினீ ஶங்கயன்தீ ||

(வ்ம்.) யஃ-யாதொரு (ஊர்த்வபுண்ட்ரமானது, அர்த்தேந்து ஸம்ப்ளவதஸம்ஹிதாம் - திருநெற்றியாகிற வர்த்தசந்த்ர கண்டத்தில் ஸம்பந்தையான, அம்ருத ஸ்ருதி ஸங்கினீ - அமருதத்தினுடைய பெருக்கை, ஶங்கயன்தீ - நன்றாக ஶங்கிக்கும்படி பண்ணுகிறது. ரங்கபதே: - லலாடே - ருஜுவான, தத் - என்றர்த்தஸித்தம், ஜனானாம் ஊர்த்வம் த்ரிபுண்ட்ர திலகம் - போக்யமான ஊர்த்வபுண்ட்ரரூபமான திலகமானது, ஹ்ருதயம் - ஸேவகஜநங்களுடைய மநஸ்ஸை, ப்ரஸாதயதி - தெளியப்பண்ணுகிறது.

(அ-கை.) அநந்தரம், பெரியபெருமாளுடைய திருப்புருவங்கள், இரண்டு திருக்கண்களாகிற தாமரைப்பூக்களுடைய ஸௌந்தர்யமாகிற தேனைப்பானம்பண்ணி அத்தாலுண்டான மதத்தாலே அதுகளை, தன் கீழிட்டுக்கொண்டு மேலிருந்து நர்தநம்பண்ணுகிற வண்டினுடைய பங்க்திகள்போல ப்ரகாஶிக்கிறதுகளென்கிறார்.

கூசு. ஸரஸீருஹே ஸவநாஸ்ருதா ப்ரவிப்ரம்ய நேத்ரே ஸ்வபிவன்நி | ஸ்வாரஸ்ய ப்ரவ்ருத்த ஸுதாரஸம் ப்ரோஹநயோ ஸ்ருவிலாஸ ஸமாஸ்ருதி ரங்கஹ்ருத:||

(கூரு) சந்திரன் அம்ருதகிரணனாகையால், அர்த்தசந்திராகாரம்போல் விளங்குகிற இந்த பெரியபெருமாளுடைய நெத்தியில அம்ருதப்பெருக்கென்று ஸந்தேகிக்கும்படியாக விளங்கும் இவ்யோர்த்வ புண்ட்ரமானது, ஸேவிக்கவருகிற ஜநங்களுடைய மநதைக் குளிரப்பண்ணுகிறதென்று கருத்து.

(வ்-ம்.) [illegible] - [illegible] - திருக்கண்களுக்கு மேலே, [illegible] - திருப்புருவங்கள் [illegible] - லீலையொடுகூடின நர்தந ரீதியுடைத்தாயிருக்கும்படி, [illegible] - தாமரஸப்பூக்களை, [illegible] - கர்வத்தாலே, [illegible] - நன்றாக வணங்கும்படி பண்ணி, ([illegible]) - என்றவேண்டியிருக்க, தீர்க்கம்வந்தது, [illegible] என்று கண்டுகொள்வது) [illegible] - மேலே, [illegible] - நர்த்தநம்பண்ணாநின்றுள்ள விரண்டு வண்டு பங்திகளோடு ஸத்ருஶங்களாக, [illegible] - விளங்குகிறதுகள்.

(அ-கை.) இதிலும், பெரியபெருமாளுடைய, திருப்புருவங்களினுடைய விரட்டையானது திருக்கண்களிலே மந்மதபாணங்களான தாமரைப்பூக்களென்கிற ப்ராந்தியாலே, ஸமீபத்தில்வணங்காநின்றவிக்ஷுசாபங்களினுடைய ஶோபையையுடைத்தானதாய்க்கொண்டு, ஸ்ரீஶார்ங்கத்தினுடைய, நர்த்தனஶோபைக்கு ஆசார்ய வம்ஶம்போல் ப்ரகாஶிக்கிறதென்கிறார்.

கஎ. [illegible] ॥

(வ்-ம்.) [illegible] - ஸ்பஷ்டம், [illegible] - திருக்கண்களிலே, [illegible] - மந்மதனுடைய பாணங்களான தாமரைப்பூக்களென்கிற ப்ரமத்தாலே, [illegible] - ஸமீபத்தில் வணங்கினதுகளான கரும்புவில்லுக்களுடைய ஶோபையையுடைத்தானதாய்க்கொண்டு, [illegible] -

(கசு) வண்டுகள், தாமரஸத்திலிருக்கும் தேனைப்பருகி அதன்மேலிருந்து ஜங்காரம் பண்ணுமாப்போலே, பெரியபெருமாளுடைய இந்த விரண்டு கண்களாகிற புஷ்பத்திலிருக்கிற மகரந்தமாகிற சௌந்தரியத்தைப் பருகுகிற திருவதைக் கீழ்ப்படுத்தி நாத்தநம் செய்யும் வண்டுபோல் இந்த புருவங்கள் விளங்குகிறதென்று கருத்து.

(கஎ) மந்மதன்வில்லுபோன்ற பெரியபெருமாளுடைய, இரண்டுபுருவங்களும், திவ்யாயுதங்களிலொன்றான ஸ்ரீஶார்ங்கத்துக்கு ஆசாரிய பரம்பரைபோல் விளங்குகின்றன வென்று கருத்து.

நர்த்தம் தஸ்ய - ஸ்ரீரங்கஸ்ய - ஸ்ரீஸார்ங்கத்தினுடைய நர்த்தநத்தினுடைய வதிஸயத்துக்கு, ஸமுச்சய: இவ-அதினுடைய வ்யாபாரம் புருவம் நெறித்த ப்ரகாரத்திலே யாகையாலே, ஆசார்ய வம்ஸம்போலே, உதயதி - ப்ரகாஸிக்கிறது.

(அ-கை.) அநந்தரம், மூன்றுஸ்லோகம், திருக்கண்களநுபவமாயிருக்கிறது, அதில் முதல் ஸ்லோகத்திலே பெரியபெருமாளுடைய திருக்கண்கள் க்ருபாதிஸயத்தாலே, விலாஸங்களாய்க்கொண்டு ஸர்வாவயங்களையும், ஸர்வாவச்சேதேந திருக்கண்மலராகப் பண்ணப்போகிறதுகள்போலே முநதரதிருக்காதுகளை, வ்யாபரிக்கிறதுகளென்று சேவிக்கிறவர்களுக்கு நீட்சியாலே தோத்தும்படி யிருக்கிறதென்கிறார்.

௬௮. க்ருபயாபரயா கரிஷ்ணுநேவ ஸகலாங்கம் கில ஸர்வதோக்ஷிணீ நேத்ரே | ப்ரயதஸ்ஸ்ரவஸீ ஸமாஸ்ருணாதே இதி தைர்க்யேண விபாதி ரங்கநேது: ||

(வ்-ம்.) ரங்கநேது நாயகஸ்ய-நேத்ரே-திருக்கண்மலர்கள், பரயா-பூர்ணையான, க்ருபயா - பரதுக்கா ஸஹிஷ்ணுதையாலே, ஸகலம் அங்கம் - ஸமஸ்தமான வவயவத்தையும், ஸர்வத: - ஸர்வாமஸத்தாலும், அக்ஷி - திருக்கண்மலராக, கரிஷ்ணுநே இவ-பண்ணப்புகுகிறதுகள்போல், ப்ரயத:-முந்தற, ஸ்ரவஸீ - திருச்செவிகளை, ஸமாஸ்ருணாதே- வ்யாபரிக்கிறதுகள், (இவ்விடத்தில ப்ருக்ருதிபாவத்தாலே ஸந்திகாரயமில்லை.) என்று, தைர்க்யேண-நீட்சியாலே, விபாதி-அபிஸந்திக்கிறார்கள். (இவ்விடத்தில் ஸேவகஜநாஊதி சஸ்த்ராஹார்யம்.)

(அ-கை.) இதில், பெரியபெருமாளுடைய, வைஸால்யாதிகுணங்களுடைய, திருக்கண்மலர்களானதுகள், திருக்காது திருமூக்குகளுடைய ப்ரதிரோதத்தாலே அவ்வருகு போகமாட்டாதே, அவ்வளவிலே யலமாவாகாநின்றுகொண்டு, ஒன்றுக்கொன்று பிணங்காநின்றுள்ள விரண்டு மத்ஸ்யங்கள்போலே மநோஹரங்களாய்க்கொண்டு என்னிடத்தில் கிருபையைப்பண்ணக்கடவதுகளென்கிறார்.

௬௯. ஸ்ரவணாஸ்ரயணாதுபயிகயோராயதமேதே விஸாலஸீதாயதர்ஹிரஸிஸிராதாக்ஷியவனே | நியோவங

---

(௬௮) பெரியபெருமாளுடைய திருக்கண்கள், காதளவோடி விசாலமாயிருக்கையாலே, தன்னைப்போல் செவிகளையும் பண்ணப்புகுகிறதுகளோவென்று தோற்றுகின்றதென்று கருத்து.

ஸம்பூர்ணஸ்ரித ஸஹாரம் ஸமுபேதகி நாக்ஷாம் ஸ்ரீரங்க புண்யம்நய நாஜ்ஞயோஸ்து॥

(வ்-ம்.) ஸ்ரீரங்கே புண்யயோஸ்யாக்ஷீதி தவ்யா ஜ்ஞ்யநயநே -ஆஸ்ரிதரக்ஷணத்துக் குறுப்பாகையாலே கோயிலி லபிநிவேஶமுடைய பெரியபெருமாளுடைய தாமரைப்போன்ற திருக்கண்கள் விஶாலெஷ்ஷிதேக்ஷுயதீர்க்ஷிரே ஶிஶிரே கூதாந்த்யய ஜைவ-அகன்றும் பெருத்தும் நீண்டும் அதிககாந்தி மத்துக்களாயும் குளுந்தும் அல்பம் சிவந்தும் வெளுத்ததுகளாயுமிருந்துள்ள, ஶ்ரவஸீ வ நாஸாவ தேஷாம் ஸமாஹார: தஸ்யா ரோய ஸ்த ஸ்தாக- யத்ரா ஶ்ரவஸ் ஹிதா நாஸா தஸ்யா ரோய ஸ்த ஸாக - திருக்காதுகள் திருமூக்குக்களுடைய தகைவாலே, தத் வயப்ப்யஸ்ய் தக வொஷாயிதம் தம்யயோஷ் - திருக்காதுகளையும் திருமூக்கையும் எல்லையாகவுடைத்தாய், ஊஞ்ஜல்போலாசரிக்கிற கமநத்தையுடைத்தானதுகளாய்க்கொண்டு, தியோவஸஸம்ஸ்ராயாஸ்ராஜள - ஸம்ஸ்ரிதளவ ஶஹாள தயொமிடும் மிதவ மஷெதே - ஒன்றுக்கொன்று கட்டப்பட்ட ஜிகீஷையுடைத்தாய் துடியாநின்றுள்ள மத்ஸ்யங்களினுடைய விரட்டைபோலே மநோஹரங்களாய்க்கொண்டு, மயி- தயநீயனென வென்விஷயத்தில், தயாம் - க்ருபையை, க்ரியாஸ்தாம்- பண்ணக்கடவதுகள்.

(அ-க.) இதில் க்ருபையாகிற தீர்த்த ஸம்ருத்தியாலே கரையளவும் வந்து ப்ரணமம் பண்ணுகிறவர்களை, நல்ல வரவைக் கேட்கிறதுபோலிருந்து குளுந்து தெளிந்திருந்து கர்ணாந்த விஶ்ராந்தமாயிருநதுள்ள, திருக்கண்மலர்களாகிற விரண்டு ப்ரவாஹங்களின் பார்வையாகிற வலைவரிசையானது, என்னிடத்திலலையெறிந்து ஸத்தைபெறக் கடவதென்று பெரியபெருமாளை ஸம்போதித்தருளிச்செய்கிறார்.

கூ௦. கூர்ணாந்த்யதகுமௌசுமெஹஷாவுண்மகஸ்மதி கீவ் ஸஸஶீதா| மயிரங்கநாவகணிக்காக்ஷரஸ்ரிதாவீக்ஷணவீவிஸதிஸ்தாக:॥

(கூ) அகன்று நீண்டு விஶாலமாய, கடைக்கண் சிவநது சுற்றிலும் வெளுத்து நடுவில் கறுத்து கருவிழி பொருந்தி, மிக வழகாயும், கடாக்ஷவிசேஷாதிகளாலே போர்செய்யும் இரண்டு மத்ஸயங்கள்போல்விளங்குகிறஇந்த பெரியபெருமாளுடைய திருக்கண்மலர்கள் என்னிடத்தில்தயைபண்ணட்டும்.

(வ்-ம்.) [illegible] - கோயிலிலே தம்போலே எல்லாருக்கு முபாயோபேய பூதரான பெரியபெருமாளே! [illegible] - திருக்கண்களாகிற, [illegible]:- ஆறுகளுடைய, [illegible] [illegible] [illegible]-க்ருபையாகிற ஜலஸம்ருத்தியாலே; கரையேறினதாய், [illegible] [illegible] - [illegible] - ப்ரணமம்பண்ணுகிறவர்களை நல்ல வரவாவென்று கேட்கிறதுபோலிருப்பதாய் [illegible] [illegible]-தெளிந்தும், குளிர்ந்துமிருப்பதாய், [illegible] [illegible] [illegible] - திருச்செவியளவும் ப்ரகாசிப்பதாய், [illegible]-விலக்ஷணையான, [illegible] [illegible]:-மயி-என்னிடத்தில், [illegible] -ப்ரஸரிக்கக்கடவது.

(அ-கை.) இதில் பெரியபெருமாளுடைய திருமூக்கு, அழகுடைய ஒரு கல்பலதைபோலவும், புன்சிரிப்பு, அதினுடைய புஷ்பம்போலவும், அதரத்தின் கீழ்ப்ரதேசமும், தாடைகளும், அதினுடைய தளிர்போலவும், ப்ரகாசிக்கிறதென்கிருர்.

௧௦௧. [illegible] ||

(வ்-ம்.) [illegible] - [illegible] - திருமூக்கானது, [illegible] - ஸுந்தரையான, [illegible] - கற்பகக்கொடிபோலவும், [illegible] - மந்தஸ்மிதமும, [illegible] - அந்த கல்பகலதையினுடைய நூதனமான புஷ்பம்போலவும், [illegible] - மெவ்வாய்த் தாடைகளுடைய ஸமுதாயமும், [illegible] - தளிரினுடைய விகாஸம்போலிருக்கிறவிகாஸத்தையுடைத்தானதாகவும், [illegible] - விளங்காநிற்கிறது.

(அ-கை.) இதில் பெரியபெருமாளாகிற க்ஷீரஸமுத்திரத்தினுடைய திருமகரக்குழைகளாகிற மத்ஸ்யங்கள், திருக்கண்களாகிற ப்ரதிமத்ஸ்யங்களா

---

(௧௦௦) எங்களுக்கொரு தாம்போலிங் செழுந்தருளியிருக்கும் ஓ பெரிய பெருமாளே! கிருபைகளால்பரிபூர்ணமா யதனுல் ஸுப்ரஸன்னமாக விளங்கும் தேவரீருடைய திருக்கண்களுடைய பார்வையின் வீச்சானது என்னிடத்தில் விழட்டும்.

(௧௦௧) திவ்யாங்கசோபையுடைய விந்த பெரியபெருமாள்,கொடி தழையிலை முதலானவையோடு கூடின கர்ப்பகவிருக்ஷம்போல் விளங்குகிருர்.

லே யடியுண்டும், திருச்செவிகளாகிற வலைகளாலே தகையுண்டும், ரோஷத்தாலேபோல்; ரத்நகாந்திகளாகிற ஜ்வாலைகளைக் கக்காநின்றுகொண்டும்,முன்னுச்சிமயிர்களாகிற பாசிக்கொத்தையுடைய, திருத்தோளாகிற கரையில், புறளுகிறதுகளென்கிறார்.

௯0௨. நயநஶஃபரவி஘ட்டநக்ஷுப்தயா ஶ்ரவணவாகுராபரிக்ஷேபகலிதருஷேவ கந்தரா ஸ்ரீமுகஸ்ரோதஸா | ரத்நாம்ஶுஜ்வாலாநிஷ்டீவநபரா கைஶிகஶைவாலாம்ஸாம்ஸஸரிதோஷ்ணதடாந்தமகரிகாஸ்ஸந்த்யஜந்த்யமூ: ||

(வ-ம்.) ஶைவாலம் ஸரிதோஷ்ணதடாந்த - ஸம்ஶயாஸ்பதமான தாஸ்யமான ஸ்ரோதஸ் - நயநஶஃபரவிகட்டித - திருக்கண்களாகிற மத்ஸ்யங்களாலே யடியுண்டதுகளாயும், ஶ்ரவணவாகுரா பரிக்ஷேபகலித - திருச்செவிகளாகிற வலைகளாலே தகையப்பட்டதுகளாயும், ருஷேவ - ரோஷத்தாலேபோல், ரத்நாம்ஶு ஜ்வாலா நிஷ்டீவ-பூக்கொத்துகள்போலிருக்கிற தேஜஸ்ஸுக்களை, உத்கிரந்த்ய-நன்றாகக் கக்காநின்று மிருந்துள்ள, மகரிகா: - ரத்நமயங்களான ப்ரஶஸ்த திருமகரங்களானதுகள், கைஶிக கலாப ஶைவாலம் ஸம்ஸ்ருஷ்டாஸ் - நான்கு பக்கங்களிலும் தொங்காநின்றுள்ள முன்னுச்சி மயிர்களாகிற பாசிக்கொத்தையுடைய, அம்ஸ தடாந்தம்-திருத்தோளாகிற கரையை லக்ஷீகரித்து, லுடந்தி - புறளுகிறதுகள்.

(அ-கை.) இதில் திருவதரம் விலக்ஷணமாண தாமரைப்பூவாகவும்,திருச்செவிகள் வலயாகாரங்களான தாமரைக்கொடிகளாகவும், திருக்கண்கள் மத்ஸ்யங்களாகவும், திருமூக்குப் பாசிக்கொடியாகவும், கர்ணாபரணங்கள் மத்ஸ்யவிஶேஷங்களாகவும், முன்னுச்சிமயிர்கள் ஸமீபத்தில் கறுத்திருந்துள்ள தோட்டங்களாகவும், அதிவிலக்ஷணமாகவுமான பெரியபெருமாள் திருமுகமண்டலமாகிற ஸரஸ்ஸானது, எப்போது மெனக்கபிமுகமாகவர்த்திக்கக்கடவதென்கிறார்.

௯0௩. ஸ்மரவிலாஸஸரோஜமதரஶ்ரவணாலிகாவலயமீநமனோஜ்ஞஶைவாலஸ்ரீ: | நயநஶாலீநா ஸாஶ்ரமகரிகாமகரிகாஸ்ஸஸ்ரீமயூங்கே நீலவ நாவலி ||

---

(௯0௨) பெரியபெருமாளுடைய திருச்செவியையடைந்துத் தோளளவும் தொங்குகின்ற இருதிருக்குண்டலங்களும் மிக விளங்குகின்றன.

(வ்-ம்.) [Grantha] - திருவதரமாகிற போக்யமான தாமரைப்பூவையுடைத்தாயும், [Grantha] - வளைபோலிருக்கிற திருச்செவிகளாகிற வலயாகாரங்களான தாமரைக்கொடிகளையுடைத்தாயும், [Grantha] - திருக்கண்களாகிற மத்ஸ்யங்களையுடைத்தாயும், [Grantha] - திருமூக்காகிற பாசிக்கொடியையுடைத்தாயும், [Grantha] - கர்ணாலங்காரங்களாகிற மத்ஸ்ய விசேஷங்களை யுடைத்தாயும், [Grantha] - முன்னுச்சி மயிர்களுடைய பங்தியாகிற ஸமீபத்திலுண்டாய் கறுத்திருந்துள்ள வநங்களுடைய பங்தியுடைத்தாய், [Grantha] - அதிவிலக்ஷணமான, [Grantha] - கோயிலுக்காஹ்லாதகரரான பெரியபெருமாளுடைய திருமுகமண்டலமாகிற தடாகமானது, எப்பொழுதும், [Grantha] - எனக்கபிமுகமாக, [Grantha] - வர்த்திக்கக்கடவது.

(அ-கை.) இதில் பெரியபெருமாளுடைய திருக்கழுத்தானது, பருத்திருந்துள்ள பாக்குமரத்தினுடைய இளங்குருத்து, சங்கம், இதுகளுடைய விலாஸத்துக்கு தஸ்கரமாய், புருஷோத்தமத்வஸூசகமான ரேகாத்ரயயுக்தமாகையாலே, ஸ்நேஹத்தாலே ஆலிங்கநம்பண்ணிக்கொள்ளாநின்ற பெரிய பிராட்டியார்களுடைய, வாழைத்தண்டுகள்போலிருந்துள்ள திருக்கைகளினுடைய பொன்வளைகளாலே விளையாட்டாகப்பற்றின ரேகைகளையுடைத்தானதுபோலே, ப்ரகாசியாநின்றுகொண்டு, அதிவிலக்ஷணமாய், ஸ்வாநுபவத்தால், என்னை ஸந்தோஷிப்பிக்கக்கடவதென்கிறார்.

[Grantha verse]

(கoஈ) செவ்வாயாகிற செந்தாமரையோடும், வளைந்த திருச்செவிகளாகிற தாமரைக்கொடியோடும், திருக்கண்களாகிற மதஸ்யங்களாலும், திருமூக்காகிற பாசிக்கொடியோடும், முன்னுசசி மயிர்கள் அருகிலிருக்குமொரு திவ்யத்தோட்டங்களோடும், கூடிவிளங்குகிற இத்த பெரியபெருமாளுடைய திருமுகமாகிற வொரு ஸரஸ்ஸு இடைவிடாதென் கண்முனனே யிருக்கக்கடவதென்று கருதது.

(வ்-ம்.) ஶ்ரீரங்கமஹேந்த்ரஸ்ய - பெரியபெருமாளுடைய, உதஞ்சிதயோ:-க்ரமுகஸ்ய தருணா ஶ்ரியா கம்போஶ்ச தயோ:-ப்ரலம்பஸ்யேஶ்ரீவ: - பருத்ததுகளான பாக்குமரத்தினுடைய விளங்குருத்து ஶங்க மிதுகளுடைய விலாஸத்துக்கு சோரமாயும், ப்ரணயேந விஶ்வ மஹேந்த்ரா: லக்ஷ்ம்யா: விஶ்வம் ஹராவதயோ: கநகவலயையோ: க்ரியயா ஸம்க்ராஹாரோபாயஸ்ய ஸ இவ - ஸ்நேஹத்தாலே ஸம்ஶ்லேஷித்த பெரியபிராட்டி பூமிப்பிராட்டி இவர்களுடைய வாழைத்தண்டுகள்போலிருந்துள்ள திருக்கைகளில் ஸ்வர்ணவளைகளாலே விளையாட்டாகப் பற்றின ரேகைகளையுடைத்தானதுபோல், ஸாரநு - ப்ரகாஶியாநிற்கிற, ஸ: - அதிவிலக்ஷணமான, கண்ட: - திருக்கழுத்தானது, மாம் - என்னை, நந்தயது - ஸந்தோஷிப்பிக்கக்கடவது.

(அ-கை.) இதில் "பாஹூவாயாமவேஷ்டிப" இத்யாதியாலே, லோகமடங்கவிதுகளைப்பற்றி யிருக்கையாலே, புவநமாகிறபெரியலாட்டணத்துக்கு; இரண்டாதாரஸ்தம்பங்கள் போலவும், பிராட்டியோடு நித்யஸம்ஶ்லிஷ்டங்களாகையாலே அவளாகிற வானைப்பெண்ணுக்குக் கட்டும் ஸ்தம்பங்கள்போலவும், ஆஶ்ரிதவிரோதிகளை யழியச்செய்கையாலே அவர்களாகிறவானைஸமூஹதத்துக்குப்ரஹரணஸாதநங்களான,உலக்கைகள்போலவும், ஆதிஶேஷனுடலோடும்பெருத்தமாலையோடும், சேர்ந்து, சந்தநாகிருதங்களா யிருக்கையாலே, அதுகளோடும், விகல்பிக்கலாம்படியிருக்கிற, பெரியபெருமாளுடைய திருக்கைகள், என்னுடைய, பயநிவ்ருத்திக்குபாயமாகக்கடவதுகளென்கிறார்

௧௦௫. ஸ்தம்பௌ ஸ்கந்தௌ ஹிமாவநப்ரயாணஸ்ய ஸ்தோகௌ ரேணோரார்யா நாகமிகர்ணிகப்ரநாயஹாஸகௌ ஶ்ரீந்த்ரவஸ்த ஸ்ம்ருதி கர்ணிதஸ்ஸ்வித்ஹஸ்ஸகௌ ஹஸ்தௌ ஜாயதாமஸ்மாகம் ரங்க ப்ரணயிந:॥

(வ்-ம்.) ரங்கப்ரணயிந:-பெரியபெருமாளுடைய, ஸாவநாவப்ரயாணஸ்ய-லோகமாகிற பெரிய லாட்டணத்துக்கு, ஸ்தம்பௌ ஹஸ்தௌ - ஆதாரங்களான ஸ்தம்பங்களாயும், ஸ்தோகௌ

(௧௦௪) இளம் பாக்குமரத்துக்குருத்தினுடையவும், சங்கத்தினுடையவும் ஶோபையை அபகரித்து, வாழைத்தண்டுக்கு நிகராய்,பொன்வளையா லலங்கிருதமான பூமிப்பிராட்டிவர்களுடைய திருக்கைகளால் ஆலிங்கநம் செய்யப்பட்டதனாலுண்டானகீறலோ வென்னும்படி திவ்ய ரேகாத்ரயத்துடன் பிரகாசிக்கிறஇந்த பெரியபெருமாளுடைய திருக்கழுத்து என்னை ரமிப்பிக்கட்டும்.

ஶ்ரீகரேணோ: - பெரியபிராட்டியாராகிற பெண் யானைக்கு, ஆலாநா:- கட்டுத்தடிகளாயும், அபிச த்விட்-கரிண த்விஷாம் ப்ரஹதஸ்ய உத்யதஸ்ய ஹேதவ: - ஆஶ்ரிதவிரோதிகளாகிற யானைக் கூட்டத்துக்கு ப்ரஹாரோபயோகிகளான உலக்கைத்தடிகளாயும், பணீந்த்ர - ஶீதா ஶ்ரக் தாம்ராஸ்ம - வ்யதிகரிதே ந ஸந்தேஹ விஷய: யயோஸ்த்வ - ஆதிஶேஷனென்ன, பெருத்த திருமாலையென்ன விதுகளோடு, அதுகளென்றும், இதுகளோடு அதுகளென்றும் ஸந்தேஹிக்கும்படியான வதிஶயத்தை யுடைத்தானதுகளாயிருக்கிற, பாஹவ - திருக்கைகளானதுகள், தே-ஸம்ஸாரபீதனை யென்னுடைய, பயஸ்யாஶாவாய - பயநிவ்ருத்திக்கு, ஸத்-அபிமுகமாக, ஸந்துயாஸ்து-ஆகக்கடவதுகள்.

(அ-கை.) இதிலும், ஸமுத்ரத்துக்கெதிராக, கரையில் படுக்கையைத்திரும்பவும், விபீஷணனிடத்திலாசையாலே அங்கீகரிக்கைக்குப்போல், ஆதிசேஷனிடத்திலொருத் திருக்கையைத்தலைகணியாகவைத்து, ஒருதிருக்கையை நீட்டிக்கொள்ளாநின்றுமிருக்கிற பெரியபெருமாளுடைய வாச்ரிதேஷ்டப்ரதாநத்தி லாஸ்தையாலே நீண்டதிருக்கைகளுடைய விரண்டையுமுபாஸிக்கிறேமென்கிறார்.

கoசா. ப்ரத்யக்ஜலதி தோயஶாயிந: விபீஷணகரா தாநாதிவநாஸக்தயோ: ஶ்ரீராம்: பணிபோகஶயோ: ஸமுபாஶ்ரய: ஶுசிநா ஸாகரதோஜாநுஸம்ஶிலோதா ஜாநுராந் ஜாநுவ்ருதோவாஸ்மஹே॥

(வ்-ம்.) ஜலதித: ப்ரதி - ஸமுத்ராபிமுகமாக, (விபீஷணஸ்ய விஶக்தஸ்ய) வேலாயாம் ஶயாநாத் - கரையில்

(கoரு) அகிலபூமண்டலத்துக்கொரு ஆதாரமாயும், பெரியபிராட்டியாரை வெப்பொழுது மாலிங்கநம் செய்வதுகளாயும், பக்தஜநங்களுக்கு ரக்ஷகங்களாயும், சாத்துப்படி சாற்றி வெண்மையாக யிருப்பதால், திருவநந்தாழ்வான்மேல் ஶாய்ந்திருப்பதாலும் அவருடைய சரீரமோ? புஷ்ப திருமாலையோவென்று ஸந்தேஹாஸ்பதங்களுமாக விளங்கு மிந்த பெரியபெருமாளுடைய புஜங்களெனக்கு அபயங்களாகட்டுமென்று கருத்து.

(கoசா) முன்பு கடற்கரையில் தர்பஶாயியாய், விபீஷணாழ்வானுக் கபயம் தந்து அதனு லவரிடத்திலுண்டான வாதராதிஶயத்தாலே, மறுபடி யவருக்கந்த ஶாய்ந்தபடியைக்காட்டி அவரை அங்கிகரிக்கைக்குப்போல் அநந்தஶாயி யாய், ஒருதிருக்கையைத் திருமுடிகீழும், ஒருதிருக்கையை வாதிஶேஷன்மீது வைத்து மத்யுதாரங்களான அப்படிப்பட்ட இந்த புஜத்வயங்களையும் ரக்ஷகமாகப் பற்றுவோமென்று கருத்து.

படுக்கையை, ஶாநஃ-திருமபவும், விபீஷணை களதாகஜெஸாக - விபீஷணாழ்வானிடத்தி லாதரத்தாலே, ஶாரஸதாவ-புரஸ்கரி க்கைக்குப்போல,ஷணி நாம ஶாமவஸு-திருவநந்தாழ்வானிட த்தில், கஞ்க - ஒரு திருக்கையை, ஸஉவதயதஃ - நன்றான உப தாநமாகப்பண்ணுகின்றும, கஞ்க-மற்றதிருக்கையை, வ்யாஸாய தஃ-நீட்டாநின்றுமிருக்கிற, ஸ்ரீரஙநிணஃ-பெரியபெருமாளுடைய, ஸதா-எப்பொழுதும ஊரெநஸ ஊாஉ-கொடுக்கைகயிலாஸ்ததையை யுடைத்தாய், சதவசஜீவ-நீணடிருக்கிற, ஊஜயொஃயூ- திருக்கைகளுடைய விரண்டை, உவாஸுஹெ-த்யாநிக்கிறோம்.

(அ-கை,) இதிலும் ரத்நமயமான, மோதிரம் ஸ்வர்ண,ஹஸ்தபூஷணம் புஜவலம மிதுகளே நகங்கள்சோக்து பெருத்துத்திருவனந்தாழ்வான்மேலேநிர் பபரமாகப்படிநதிருக்கையாலே தளிர்களையும் புஷ்பஙகளையுமுடைத்தாய் ஸ்ப டிகமயமான திண்ணைமேலே, படிந்திருந்துள்ளசற்பகக்கிளைகளை மிகவும் பரி ஹஸிக்குமாப்போவிருத்கிற பெரியபெருமாளுடைய, திருக்கைகளிரண்டை யும் உபாயோபேயமாகப் பற்றுகிறோமென்கிறார்.

கoஎ. கஃஸாஊஹராஜஸஊஸடிகவெதிமயஊவிடவாவஉரத ரொஃவாஙவரிஹஸத யாரஙஹாஜஃவெஹாஉணிஉாஜகாகந கஙகணதொவஜவெெஃ கிஸலயிதொஃயஙஷணிநிநிஷஃரஸா விதிஃ॥

(வ்-ம்.) வஹ்ரா உணி உாஜ காஃ கநக கஙகணெ தொவஜ ஜஊவதெஃ - அநேகங்களான ரத்திந மோதிரங்கள் ஸுவர்ணமயங் களான கரபூஷணங்கள் பாஹுவலயங்களிவைகளாலே, கிஸலயொ ஸ்ராஷிதக - தளிரையுடைத்தாயும்,ஷணிநி-திருவநந்தாழ்வானி டத்தில், நிஷ்ரஙஸஜ -பரமெல்லாமநந்தாழ்வானிடத்தில் வை க்கையாலேஅதில்லாமல் படிந்திருக்கிறதாயும, வ்யா-பெருத்தும், கஃஸஊ நாஙஹரெணஜஸ-புஷ்பங்களினுடைய ஸமுதாயத்தா லே நிர்வ்யாபாரங்களாயும், ஸடிகமயவெதிரா மயாதெ உதிதஃ- ஸ்படிகக் கல்லுக்களாலே செய்ததிண்ணை மேலே படிந்திருந்துள்ள, கஉரவரதரொஃ-கல்பகவ்ருக்ஷத்தினுடைய, விடவஃ - கிளைகளை, வாஜ - மிகவும், வரிஹஸக -பரிஹாஸியாநிற்கிற, ரஙஹஙஸா நகி

(கoஎ) தங்களுடைய ஸோபைமுதலானவதிஸயததால கல்பகவிருக்ஷ த்தைப் பரிஹஸித்து விளங்கும பெரியபெருமாளுடைய திண்டோள்களிர ணடையு மடைகிறேனென்று கருத்து.

ரக்ஷதீதி தவ்ரோஷாயுகம் - திருக்கைகளுடைய விரட்டை யை, ஈடே - அடைகிறோம்.

(அ கை.) இதிலும், ஜகந்மாதாவாகையால், அகிஞ்சநஅநந்யகதிகளான நம்முடைய ரக்ஷணவ்ருத்தத்துக்கு காப்புக்கயிறான, நல்லவலயத்திலும், வீரபத்நியாகையாலே, பராக்ரமஸூசகமான, ஸ்ரீசார்ங்க நாணினுடைய வரச்சலாலுண்டான வடிவின், காடிந்யத்திலும், ஸுகுமாரியாகையாலே, புஷ்பமாலையென்கிற ப்ரமஹேதுவான மார்தவத்திலும், மிகவுமாசையுண்டாகி பெரியபிராட்டியாருக்கு, க்ரீடார்த்தமான தலைகணியாய் அவளுடையவிஸ்மயநீயமான முன்னுச்சிமயிர்களாலே, அடையாளமிடப்பட்ட பெரியபெருமாளுடைய விரண்டு திருக்கைகளும், ஸர்வோத்க்ருஷ்டமாயிருக்கிற தென்கிறார்.

௯0அ. ஈஷத்ராக்ஷாவ்ரதகளத்ரகேயூரகடகேகிணாங்கதோர்வ்யாஸ்பாலநஸ்தாணுவதீ ஸ்ரீகௌஸ்துபத்வாரஸ்தேஸயநகஸ்ரீரங்கத்ரபோமர்தவ்ருத்தா ... (ஸ்லோகம்) ||

(வ்-ம.) ஈஷத்ரக்ஷாயாவ்ரதஸூத்ர களத்ரகம் தவ்யிந்து - என்னுடைய ரக்ஷணநியம ஸூசகமான காப்புக்கயிறான, ஸௌஷ்டவம் கடகம் தவ்யிந்து-நல்ல வலயத்தில், விக்ரமஸ்ய கிணாங்க ஐவஸ்வயிந்து-பராக்ரமத்துக்கு ஸூசகமான, "கிணாங்கஐவஸ்தவக ஊத்ரோரா:" ஶார்ங்கஸ்ய ஜ்யாதயாகிணஸ்ய ககர்ஶிதே தவ்யிந்து - திருச்சார்ங்கத்தினுடைய, நாணியாலுண்டான வடிவின் காடிந்யத்தில், ஸுமநஸாம் ஸ்ரஜீதி மோஹநதேஸ்யிந்து - புஷ்பமாலையென்கிற மோஹஹேதுவான, மார்தவ-மிருத்வத்தில், பஹுஶ:-அதிகமாக, ஸ்ப்ருஹா- ஆசைக்கொளுத்தி, கமலாயா லீலாஉபதாநதாம் - பெரியபிராட்டியாருக்கு லீலார்த்தமான தலைகணியாக, ஆவஹ-ஆகாநிற்கிற, ஸ்ரீரங்கேஶஸ்ய-ஸம்ரோகஸ்ராஸ்தி தவ்ரோஷாயுகம் - விஜயதே - ஸர்வோத்க்ருஷ்டமாகிறது.

(அ-கை.) இதிலும், ஸம்ஸாரதாபார்த்தருக்கு, திருமுகமண்டலமாகிற வம்ருதஸரஸ்ஸின் வழியையுபதேசிக்கிறதுபோலவும், அந்த திருமுகத்தாலே, இது அவர்களுக்கு வரப்ரஸாதியென்று காண்பிவிக்கப்பட்டதுபோலவும், தாமரைப்பூக்களிலுண்டான ரோஷத்தாலே சிவந்ததுபோலவுமிருக்கிற பெரியபெருமாளுடைய தலைகணியான திருக்கையை ஆஶ்ரயிக்கிறே னென்கிறார்.

(௯0அ) பெரியபெருமாளுடைய விரண்டுதிருக்கைகள், பெரியபிராட்டியாருக்குத் தலைசணியாம், அவருடைய முன்னுச்சிமயிர்கள பட்டதனுல் மிக மேன்மையாக விளங்குகிறது என்று கருத்து.

க0கூ. ஹவார்த்தாநாம் வக்த்ராம்ருதஸரஸி மார்க்கம் திசதிவ ஸ்வயம் வக்த்ரேணேதம் ஸாதிதிஸந்தர்சிதமிவ । கரம் ஸரோஜம் ஸரோஜ ராஜீவ நராகேஷாவாஷ்டிதமிவ ஸ்ரயாமி ஸ்ரீரங்கேசய தவ தவோபதானீக்ருதமஹம் ॥

(வ்-ம்.) ஹவே த்ருஷ்தாநாம் தேஷாம் - ஸம்ஸாரத்தி லடிக்கொதித்தவர்களுக்கு, வக்த்ரேந்த்ராம்ருதஸாரஸ்ஸிது - திருமுகமண்டலமாகிற வம்ருத ஸரஸ்ஸில், மார்க்கம் - சேரும்படியான வழியை, திசதிவ - உபதேசிக்கிறதுபோலிருக்கிற, வக்த்ரேண - திருமுகமண்டலத்தாலே, ஸ்வயம் - தானாக, இதம்-இந்த திருக்கையானது, ஸாதிதி-அபேக்ஷித ஸம்விதானம் பண்ணுமது, இதி-என்று, ஸந்தர்சிதமிவ-நன்றாகக் காண்பிக்கப் பட்டதுபோலவுமிருக்கிற, ஸரோஜ ராஜீவநாத்ஸ்ஸிது - ராஜீவயா - தாமரைக்காட்டிலுண்டான ரோஷத்தாலே, வாஷ்டிதமிவ - சிவந்ததுபோலிருக்கிற, ஸ்ரீரங்கேசய தவ-கோயிலிலேசாய்ந்துகொண்ட பெரியபெருமாளுடைய, தவ தவோபதானீ க்ருதம் - தலைகணியாகப் பண்ணப்பட்ட, கரம் ஸரோஜம் ஸரோஜமிவ கரஸ்தம்-தாமரைப்பூப்போலிருக்கிற ஒருதிருக்கையை, ஸ்ரயாமி- ஸேவிக்கிறேன்.

(அ-கை.) இதிலும் பெரியபெருமாளுடைய தலைகணியாகப் பண்ணப்பட்ட திருக்கையானது, திருவபிஷேகத்தை நன்றாகத்தொட்டு, ப்ரம்ஹருத்ராதிகளுக்கும் நிர்வாஹகராகையாலே,இது யிவர்க்கே தருமென்று சொல்லுகிறது,முழந்தாலளவும் நீண்ட மற்ற திருக்கையானது இரண்டு திருவடியும், உபாயாந்தர சூந்யர்க்கு முக்யமான உபாயமென்று வ்யக்தமாகச் சொல்லுகிறதென்கிறார்.

ககO. கிரீடம் ஸ்ரீரங்கேசய தவ உபதானீக்ருதபுஜோ விபீஷாயீசத்வாத் புஜ திஸம்ஸ்ப்ருச்யவததி । நிஹீநாநாம் தேவ்யம் சரணமிதி பாஹுஸ்ஸ்திதஸ்ஸம்ப்ரதேத பாதாம்போஜயுகம் ஜாநுநிஹித: ॥

(கOகூ) தாமரஸம்போல் சிவந்து திருமுடியின் கீழ்வைத்திருக்கு மொரு திருக்கையானது, ஸம்ஸாரத்தால் பீடையுண்டவர்களுக்கு இது தாபஹரமானதென்று திருமுகத்தைத் தொட்டுக்காட்டுவதுபோல் விளங்குகிற திருக்கையை ஆசிரியிக்கிறேனென்று கருத்து.

(வ்-ம்.) ஸ்ரீரங்கே - கோயிலிலே, ஶயிதஸ்ய - ஶாய்ந்துகொண்ட பெரியபெருமாளுடைய, உபயாநீக்ருத: ஹஸ்த: - தலைகணியாகப்பண்ணப்பட்ட திருக்கையானது, கிரீடம் - திருவபிஷேகத்தை, ஸம்ஸ்ப்ருஶ்ய - நன்றாகத்தொட்டு, விபுத்வம் ஸம்ஶஸ்ய தயோ ரயமேவ க்ஷாமஸ - பிரமஹருத்ரர்களுக்கும் ஶேஷியாகையாலே, வடிதே-தகுந்திருக்கிறது, இதி - என்று, வததி-சொல்லுகிறது, தஸ்மாதித: - அந்த திருக்கையைக்காட்டிலும் வேறாய் ஆஜாநுமுழந்தாலளவும், நிஹித: - நீட்டப்பட்ட, பாஹு:-திருக்கையானது, ஸம்வேஶ ஜ உவ பாதள - தயோ யத்பத்மம்-தாமரைகள்போன்ற திருவடிகளுடைய விரட்டையானது, நிஹீநாநாம்-உபாயாந்தர ஶூந்யர்க்கு, ப்ரதாநம்-ப்ரதானமான, ஶரணமிதி-உபாயமென்று, ஸ்புடம்-வ்யக்தமாக, ப்ரூதே - சொல்லுகிறது.

(அ-கை.) இனி மூன்றுஶ்லோகம், பெரியபெருமாளுடைய, திருமார்வநுபவமாயிருக்கிறது, அதில முதல் ஶ்லோகத்தில, திருமார்பு பெரியபிராட்டியாருக்கு லீலார்த்தமான வொரு ஶய்யாக்ருஹமாகிறத்தாலே அத்தையுபாஸிக்கிறேனென்கிறார்.

கககூ. ஶ்ரீமத்ஜ பரிஶ்ரீவ்ஶம் ரோம தீக்ஷாதத்வ ஸம்ஸ்ணிஸரவிதாநம்களஸ்தூஹஸ்ஸ்ரீபூ | உந்நஜவ்ருக்ஷவிஷாணோ ரோஜ வதிதம் வக்ஷோ மஹிதமூஹேம்பர பொரம்மஸ்வம் ஸமஹோர:॥

(வ்-ம்.) ஶ்ரீமத்ஜஸ்ரீவ தாஸ்ம்ரம் ஸ்ரீவம்-சாத்துப்படிகர்ப்பூரங்களாலே பூஶப்பட்டதாயும், ரோமத்ராக்ஷலேவதல்ஶ யஸ்தக்ஷ-முலலைமாலையை படுக்கையாகவுடைத்தாயும், ஸ்ணீநாம் ஸர: விதாநம் யஸ்தக்ஷ - ஶ்லாக்யங்களான ரத்நபங்க்தியை மேல்விரியாகவுடைத்தாயும், களஸ்தூஹ வனவஸ ஸ்ரீயொயஸ்தக்ஷ - ஸ்ரீகௌ

(ககo) பெரியபெருமாளுக்குத் தலைகணியாக விளங்கு மொருதிருக்கை, உபயவிபூதி ஸாம்ராஜ்ய ஸூசகமான திருவபிஷேகத்தைத்தொட்டு, ஸர்வேஶ்வரனுகையாலே இது இவர்க்குத் தகுமென்றும், மற்றொரு திருக்கையானது முழங்காளளவும் தொங்குகிறபடியால, திருவடிகளைத்தொட்டு, பிரமஹாதிகளுக்கு மிது ஶரண்யமென்று சொல்வதுபோல விளங்குகின்றன.

(கக௧) பச்சைகற்பூரம் கலந்த சாத்துப்படி முதலானதுகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டிருப்பதாலே, பெரியபிராட்டியாருக்கொரு திவ்யக்கிரீடா க்ரகம் போல் விளங்கும் பெரியபெருமாளுடைய திருமார்பை இடைவிடாது பஜிக்கிறேனென்று கருத்து.

ஸ்துபத்தை மங்களதீபமாகவுடைத்தாயும், ஒ-ந-ஜா வாவ வ்ருஷா ஷெஷாம் விஷாணெ ரா-ஜெ்வா வாவ வி-த்ராணியஸ் தஸ - தைத்யர்களாகிற வெருதுகளுடைய கொம்புகளாலுண்டான ரேகைகளைசித்ரங்களாக வுடைத்தாயுமிருக்கிற, ரம்மவலவஹம் வாஹஸ் உரஃ-பெரியபெருமாளுடைய திருமார்வை, லக்ஷ்மீஸஹிதம் ஷீஹ- பெரியபிராட்டியாருடைய க்ரீடாக்ருஹமாக, உபாஸெ - நிரந்தரமநுஸந்திக்கிறேன்.

(அ-கை) இதில் பெரியபெருமாளுடைய திருமார்வு, கடையப்பட்ட க்ஷீரஸமுத்ரம்போலே ப்ரகாசமாயிருக்கையாலே, நிரந்தரமாக வதனை ஸாக்ஷாத்கரிக்கக்கடவோமென்கிறார்.

கக௨. ஹாரஹாரித ஹெநீகஹ- ஹரீணாவஸீ கூ ஸ
ஶ்ரேணீஸீ கர ஓ-கூ-நஜ தஉ தாவ் ராகிணீபரஜ்தாக்தர | ஶு
விஃகளஸ-ஸஷ்ஸ்ரிம்மவஸதேநிஷ்ஹீஸஹ ஸஷ்-தம் வக்ஷாஜர
ஸயாநஜஸயிம்ராவம்விஶோகெஸஹி॥

(வ்-ம்.) ஹார வாவ ஹாரிதாநி ஹெநாநி யஸ்நிந் தஸ-முக்தாஹாரங்களை பெருத்த நுரைகளாகவுடைத்தாயும், கூமஸ வாவ ஹரீணாம் ஸஉா ஸா ஸாஷ் - ஜஸியஷ்ஸிந் தஸ-காந்திகளை அலைகளுடைய பங்கிதிகளுடைய ஸம்ருத்தியாகவுடைத்தாயும், ஸக்தாஷ ஊநாம் ஶ்ரேணீவஸீகராஜெ ஓ-ஷ-ஷ்நஷ் - முத்துக்களுடைய ஸமுதாயங்களாகிற ஜலபிந்துக்களோடு கூடிக்கொண்டதாயும், தத உதஃ - அங்குமிங்கும், வ் ராகிணீஃ - ரதாநாஸ் தரஃ யஸ்நிந் தஸ - சிதறியிருக்கிற ரத்நஸமூகத்தை யுடைத்தாயும், ஶுவி ஷ-தள களஸ- ஸ ஸக்ஷீம யஸ்நிந் தஸ - ப்ரகாசியாநின்றுள்ள ஸ்ரீகௌஸ்துபம் பெரியபிராட்டியா ரிவர்களையுடைத்தாயும், ஸீஜா நிஜ-தெந ஸஜா கஜு-தஷ - அளவிறந்த பெருமையாலே, ஆஸ்சர்யாவஹமாயும், ஸஜரண-ஸயாநவஸ் ஜஸஜெவ ஶா வெவஸ்ராவாயஸ் தஸ - மந்தரபர்வதத்தாலே கடையப்பட்ட க்ஷீரஸமுத்ரத்தினுடையபோல ப்ரமைஸையையுடைத்தான, ரம்மம் வஸதியஷஸ் தஸ் - கோயிலை வாஸஸ்த்தானமாக வுடைத்தான

(கக௨) முக்தாஹாராதிகளால் அதிதாவள்யமாயிருப்பதால் அப்போது கடைந்த பாற்கடல்போல விளங்கும், பெரியபெருமாளுடைய உரஸ்ஸை தண்டம் சமர்ப்பிக்கிறேனென்று கருத்து.

பெரியபெருமாளுடைய, வக்ஷ:-திருமார்வை, விலோகயேம - கண்ணாலே நன்றாக ஸேவிக்கக்கடவோம்.

(அ-கை.) இதில் பெரியபெருமாளுடைய திருமார்பில், பரத்வஸூசகங்களான திருத்துழாய் பெரியபிராட்டியார் ஸ்ரீகௌஸ்துபம் வநமாலை முதலியவைகளைக்காட்டில் ஸௌலப்யஸூசகமாய் யசோதைப்பிராட்டிக் கட்டின பால்யாபரணமான, ஆமைப்புலிநக யுக்த மஞ்ஜாரம் பகவத்ஸ்வதந்த்ர்யபீதரானவெங்களுடைய சித்தவ்ருத்தியை ஸந்தோஷிப்பிக்கிறதென்கிறார்.

௧௧௩. வக்ஷஸ்ஸ்தலஸ்ய தரஸாக்ஷிகமல்லிகாமி ஸமுச்சயாதிசுஸ்வதே வைஜயந்தீ ஸர்வஸ்மாத்பரத்வம் வ்யஞ்சயதி தவஸ்ய ஸந்து ஸ்ரீரங்கநாதஸ்ய வக்ஷஸ்தலம் | கூர்மவ்யாக்ரநகாவலிஸ்தகிதம் யசோதாநீத ஶைசவோசிதாபரணம் மநஸ்ஸுகமதீவ நோ நந்தயதி ||

(வ்-ம்.) ரங்கநாதஸ்ய:-பெரியபெருமாளுடைய, வக்ஷஸ்ஸ்தலே-திருமார்விடத்தில், தத்ஸஹசரை கௌஸ்துபாதிபிஸ்ஸஹ:-இதுகளோடுகூடின, வைஜயந்தீ - வநமாலையானது, ஸர்வஸ்மாத் பரத்வம் - ஸர்வஸ்மாத்பரத்வத்தை யென்றபடி, வ்யஞ்சயது-நன்றாகத் தெரியப்படுத்துகிறது, தத் - அப்படிப்பட்ட பரத்வமானது, அஸ்து-இருக்கட்டும், ஶைசவோசிதாபரணம் - ஶைஶவாநுகுணமான வாபரணமாக, யசோதயாநீதம்-ஸ்ரீயசோதைப் பிராட்டியாலே கட்டப்பட்ட, கூர்மவ்யாக்ரநகாவலி ஸ்தகிதம் - கூர்மாதிகளுடன் கூடின பஞ்சாயுதஹாரமானது:-ஆமையுடையவும் புலியுடையவும் நகங்களோடேகூடின பஞ்சாயுதஹாரமானது, ந:-எங்களுடைய, மந: - சித்தவ்ருத்தியை, அதீவ-மிகவும், நந்தயதி-ஸந்தோஷிப்பிக்கிறது, "அபிவ்ருத்தமே" துளஸிபத்ரமும்ஹேதுபத்ரமும் வந்தவிடத்தில் கண்டுகொள்வது, கூர்ம - கூர்மாதிமணமான, விம்ஶ்ரதி - பாடத்தாலே, ஸ்தித்வா - வந்து, வஹதி யென்றாகவுமாம்.

(அ-கை.) இதில் பெரியபெருமாளுடைய திருவுதரமானது, உள்ளிருக்கிற வண்ட ஸமூக மென்னுடைய ரக்ஷணப்பாரிப்புக் கெவ்வளவென் றிளைத்துக் காட்டுகிறாப்போலிருக்கிறது, திருநாபீகமலமானது,இந்தரக்ஷணபாரிப்புக்கநுகுணமாக வின்னம்வேறு ஸில வண்டஸமூகத்தைஸ்ருஷ்டிக்கிறதுபோலிருக்கிறதென்கிறார்.

---

(௧௧௩) பெரியபெருமாள் சாத்திக்கொண்டிருக்கும் வைஜயந்திமுதலான திருவாபரணங்கள் பரத்வ ஸூசகமாக விளங்கிற்றேயாகிலும், எசோதையால் அலங்கரிக்கபபட்ட ஆபரணவிசேஷங்க ளெங்களுக்கு அதிபோக்யத்தைத் தருகிறது.

ககச. கியாநுஸாரோஸ்ஜமஞண்டணீத்ருப்தி தக்ருஶி தமிவோதரம்விபோ:| ரிரக்ஷிஷாவி தஜகதிவபரம்வராம்வரா மிவவ்யயதிநாபிபங்கஜம்||

(வ்-ம்.) விபோ: - ஸகல ஜகன்நிர்வாஹகருடைய, உதரம் - திருவயிரானது, ஜகதாம் ஜண்டாநி தேஷாம்ஜண்டணீ-சதுர்தஶ புவநா தாரங்களான வண்டஸமூகமானது, மம - விஞ்ஞிந ரக்ஷணப்பாரிப்பை யுடைய வெனக்கு, கியாநு - எவ்வளவது? ஸர: - பரணீயம்,இதி - என்று, அத்ருப்தித:- திருப்தியில்லாமையாலே, க்ருஶிதமிவ - இளை த்ததுபோலிருக்கிறது, நாபே: பங்கஜம்-திருநாபீகமலமானது, ப ரம் - வேறான, ரக்ஷிதும்ரிரிக்ஷிஷா தஸ்ய உவிதாஜகதீ நாம் பரம் பராதாம் - ரக்ஷிக்கவேணுமென்றுஶைக்குத் தகுதி யான ஜகத்துக்களுடைய வரிஶையை, வ்யயதிவ - ப்ரகாஶிபபி க்கிறதுபோலிருக்கிறது.

(அ-கை.) இதில் பெரியபெருமாளுடைய திருவுதரத்தில், ப்ரகாஶிக்கிற ரோகாத்ரயமானது, உள்ளிருககிற த்ருவித சேதநாசேதங்களைக் கணக்கிடா நின்றுகொண்டுபோலே நிரஙகுஶ வைஶ்வர்யத்தை வெளியிடா நிற்கிறது. தாமோதரனென்கிற திருநாமத்தைத் தாராநின்றுள்ள யஶோதைப்பிராட்டி கட்டின தழும்பானது ஆஶ்ரித பாரதந்த்ர்யததை வெளியிடாநின்றது, அங் கு ஶாத்தின வாபரணவிஶேமானது, கீழ்ச்சொன்ன விரண்டுகுணங்களு மெழிதின ஸுவர்ண ஶாஸநமென்னலாம்படி யிருக்கிறதென்கிறர்.

ககரு. த்ரிவயிதவிஷ்வ்ருதம் தாதாவளம்ஸிவலித்ரயம்விபண யதிவெஶ்யம்வ்ராவ்ராதிரம்பஜஸோஶிதா:| வ்யணதவஶதாம் வ்ருதேதராதொரதரகவகர: கிணஸ்தாஸயபாணாக்ருஷ்டம்வட்டம்கி ஞாதரபவம்யநம்||

(வ்-ம்.) ரங்கெ ஸாநீஶிதா தஸ்ய - கோயிலில் ப்ரகாஶியா நின்ற நிரங்குஶேஶ்வருடைய, தாமூ ஜவ ஞம்பைத இதிதஸ - தி

(ககச) ஸாமுத்திரிகா லக்ஷணேக்தப்பிரகாாம் விளஙகும பெரியபெரு மாளுடைய திருவயிருனது உள் அடங்கியிருப்பது, உலகமுண்ட பெருவாய ளுன எனக்கிதுஎவ்வளவென்று கிரிசித்ததுபோல் காட்டுகிறதென்றுகருத்து-

(ககரு) பெரியபெருமாளுடைய திரு உதிரத்தில் பிரகாசிக்கிற மூன்று மடிப்புகளும்,எசோதைப் பிராட்டியினுல் சிறுத்தாம்பினுல் கட்டப்பட்டு அத னுல் உண்டான திருநாமத்தையும் தமக்கியறகையாயுண்டான ஐஸ்வரிய வி சேஷத்தையும் எல்லோரும் காணும்படி செளலப்பிய பரத்துவங்களை எழுதி யிருப்பதுபோல காணப்படுகின்றதென்று கருத்து.

ருவுதரத்தைப்பற்றின, வஸீநாம் த்ரயம் - லோகத்ரயமானது, [illegible] [illegible] - மூன்று வகைபட்ட சேதநாசேதநங்களுடைய ஸமூகத்தை, விஶேஷேண [illegible] - வ்யக்தமாக வெண்ணுநின்றுகொண்டுபோல், ஸம்ஸ்ர [illegible] - ஐஸ்வர்யத்தை, [illegible] - நன்றாக வெளியிடாநிற்கிறது, [illegible] - தாமோதரரென்கிறதிருநாமத்தையுண்டாக்காநின்ற, கிண: - தழும்பானது, [illegible] - ஆஶ்ரிதபாரதந்திரியத்தை, [illegible] - வெளியிடுகிறது, [illegible] - அரைக்கட்டான வாபரணவிஶேஷமானது, [illegible] - கீழ்ச்சொன்னவிரண்டு குணங்களுமெழுதின, [illegible] - ஶாஸநம் போலிருக்கிறது.

(அ-கை.) இதில் பெரியபெருமாளுடைய திருநாபீகமலமானது, ப்ரம்ஹருத்ரர்களுக்கு ஆதிகாரணமாய்க்கொண்டு, ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதி ஸம்ஹார ரூப ஸமாநகார்யாதி க்ருதரான ப்ரமஹவிஷ்ணு ருத்ரர்கள் மூவரும் ஸதருஶரென்று மிவர்களுக்கு ஶரீரபேதமேயுள்ளது, ஸ்வரூபத்தில் பேதமில்லையென்றும், இம்மூவர்களும் மேலான ஒரு தத்வமுண்டென்றும், விருத்தங்களான தர்க்கங்களை நிரஸித்து, பெரியபெருமாளுக்கு வேறுனதெல்லா மவர்க்கு பராதிநமென்று மர்த்தத்தை ந்யாய ஸஞ்சாரக்ஷமரான வெங்களுக்கு நிஶ்சயிப்பிக்கிறதென்கிறார்.

கககூ. [illegible] ||

(வ்-ம்.) [illegible] - பரமஹருத்ரர்களுக்காதிகாரணமான, [illegible] - ஸர்வ நிர்வாஹகருடைய, [illegible] - (வாவ[illegible]திதி - புல்லிங்கமுமுண்டு) அதானது, [illegible]

(கககூ) பெரியபெருமாளைக்காட்டிலும் மறறொருதெய்வம் இல்லையென்று அவருடைய நாபிகமலமானது நிச்சயத்தைத் தருகின்றதென்று கருத்து,

(ககள) பெரியபெருமாளுடைய திரு உதரத்தில் சகல ஜகத்தும் அடங்கியிருப்பதால் சகலத்தையும் உட்கொள்ளும் சுழிபோலும், நாபிகமலம் கொஞ்சம உயாததிருபபதால் அதை மேறகிளப்பும் சுழிபோலும் விளங்குகிறது.

யே - மூவரான, தேவா: - ப்ரஹ்மவிஷ்ணுருத்ராத்மகரான தேவர்கள், த்ரய: - ஸத்ருசர், இதி - கீழ்ச்சொன்ன, த்ரயம் - தேவ த்ராயமும், அயோஷித்ராவோதிதா - ஸேவயேதம் - ந தேதம் ப்ரஸ்ருதம் - (அதாஸம் ஸதோ ப்ருக்ஷதம்)பேதத்தை யுடைத்தாகதது, தஸ்மாத் - கீழ்ச்சொன்ன, த்ரிதாத் - தேவதா த்ரயத்தில் காட்டிலும், பரம் - மேலான, தத்வம் - வஸ்து-வுண்டு, இதி - என்கிற. விதர்க்காந்-விருத்த தர்க்கங்களை, விமத்யந் - நிரஸியாநின்றுகொண்டு, தஸ்மாத் ப்ருத் - பெரியபெருமாளுக்கு வேறானது, ரங்கபதே: - பெரியபெருமாளுக்கு, ப்ருவோர்பங்கம் ப்ராஹுர் பாவ - திருபபுருவங்கள் நெறிப்புக்குப் பாரதீநம் - இதி-என்று, ந:- எங்களுக்கு, ஶிக்ஷயதி நிர்ணயிப்பிக்கிறது.

(அ-கை.) இதில் பெரியபெருமாளாகிற ஸமுத்ரத்துக்கு திருவுந்தியான து, ஸர்வஜகத்தையும் திருவயிற்றிலே வைத்து ரக்ஷிக்கைக்கு அந்த லோகத் தோடு முழுகின ஶுழியோடு ஸமமாயிருக்கிறது, திருநாபீகமலமானது உள் ளிருக்கிற ஜகததை உயரவெடுத்துப் பார்க்கைக்கு மேலே கிளம்பின ஶுழி யோடு ஸமமாயிருக்கிறதென்கிறார்.

கக௭. ஜடரே க்ருத்வா ரக்ஷார்த்தம் ஸமஸ்தஜகந்தர்மஜ்ஜத் ஆவர்தம் ஸதிஸாந்த்ரம் நாபி:உத்க்ஷிப்ய த்ருஷ்டிம் க்ஷிப்தாந்தர்ஜ்ஜகதுத்ஸர்ப ஆவர்தம் நாபீவ ஸோர்ஸங்கதி ரங்கேஶ்வரநாபி:॥

(வ்-ம்.) ரங்கேஶ்வரஸ்ய ஸௌவர்ணபோஷஸ்ய - பெரியபெருமாளாகிற ஸமுத்ரத்துக்கு, நாபி: - திருவுந்தியானது, ஸமஸ்தம் - ஸமஸ்தமான, ஜகத் - லோகத்தை, ஜடரே-திருவயிற்றுக்குள்ளே, க்ருத்வா - பண்ணி, ரக்ஷார்த்தம்-ரக்ஷிக்கைக்கு, அந்தர்மஜ்ஜத்-ஆவர்த - உள்ளே முழுகாநின்றுள்ள ஶுழியோடு, ஸதிஸ்ர ஸாவஸ்த்ய - ஸரியாயிருக்கையை, ஸம்ஸதி நந - இச்சிக்கிறதன்றோ? நாபீவஸ்த: - ஸ்பஷ்டம், அந்தர்-உள்ளிருக்கிற ஜகத்தை, உத்க்ஷிப்ய - உயரவெடுத்து, த்ருஷ்டிம் - நன்றாய் பார்க்கைக்கு, உத்ஸர்பத் ஆவர்த: - ஸாவஸ்த்ய - மேலே கிளம்பா நின்றுள்ள ஶுழியாகுகை யை, (ஸமோஹாவேக்ஷ்வ) ஸம்ஸதி - லக்ஷிக்கிறது.

(அ-கை.) இதில், பெரிபெருமாளுடைய திருத்துடைகள், மதுகைடபர்களை நெருக்கியவர்களுடைய மதத்தைப்போல் வாழைத்தண்டு காத்தினு

(கக௭) பெரியபெருமாளுடைய திருஉதரத்தில் ஸகலஜகத்தும் அடங்கி யிருப்பதால் ஸகலத்தையும் உட்கொள்ளும் சுழிபோலும்,நாபிகமலம் கொஞ் சம உயர்ந்திருப்பதால அதைமேற்கிளப்பும் சுழிபோலும் விளங்குகின்றது

டைய பஹிப்ரதேஶம் யானைத்தும்பிக்கை யிதுகளுடைய வழகால் வந்த கர்வத்தையும், வ்யக்தமாக பரிபவித்தது, அத்தால்வந்த கர்வத்தாலேபோல், பெருத்திருக்கையாலே, இதுகளுக்கு யெத்தை, உபமானமாக்குவோமென்கிறார்

ககஅ. [illegible]

(வ்-ம்.) [illegible] - மதுகைடபர்களுடைய, [illegible] - கர்வத்தைப்போல், [illegible] - வாழைத்தண்டு கரத்தினுடைய மணிக்கட்டு துடங்கி கநிஷ்டத்துக்குள் வெளியிடம் யானை ஶரோஷ்டத்தினுடைய தும்பிக்கை யிதுகளுடைய வழகால் வந்த கர்வத்தை, [illegible]-வ்யக்தமாக, [illegible] - பரிபவித்ததுப்போல, [illegible] - கர்வத்தாலே பெருத்திருந்துள்ள, [illegible] - உளவெ[illegible] - "குடைபாலாறுய்" என்கிறபடியே, கோயிலானையான பெரியபெருமாளுடைய, திருத்துடைகளுக்கு, கிம்-எத்தை, [illegible]-ஸத்ருசமாக்குவோம்.

(அ-கை.) இதில் பெரியபெருமாளுடைய திருப்பீதாம்பரம், திருவரைசோலைக்குத் தகுந்து ஸந்நிவேசத்தையுடைத்தான வெக்காலே விளங்கா நின்று ரத்நமயமான வரைநூலாபரணத்தாலே ஶூழப்பட்டதாய்க்கொண்டு மஹாமேகத்தைச்சூழ்ந்த மஹாமேருவின் தாழ்வரைபோல் விளங்காநிற்கிறதென்கிறார்.

ககக. [illegible]

(வ்-ம்.) [illegible] - திருவரை ஶோலைக்குத் தகுதியையுடைத்தான ஸந்நிவேஶத்தையுடைய வெக்காலே விளங்காநின்ற ரத்நமயமான வரை நூல் மாலையாகிற வாபரணவிஶேஷத்தாலே, ஶூற்று தலையுடைய, [illegible] - கோயிலிலே ஸர்வவித

(ககஅ) பெருத்துருண்டு மிகவழகாயிருக்கும் பெரியபெருமாளுடைய திருத்துடைகளுக்கு எதை உபமானமிட்டுச்சொல்வேனென்று கருத்து.

(ககக) அதிபிரகாசகங்களான பீதாம்பரம் அரைநூண்மாலை இவைகளால் அலங்கிருதமான பெரியபெருமாளுடைய திருவரையானது பெரிய மேகம் போல விளங்குகிறதென்று கருத்து.

பந்துவா யெழுந்தருளியிருக்கிற பெரியபெருமாளுடைய, பீதம் அம்பரம் - திருப்பீதாம்பரமானது, மேகம் ஸாந்த்ரம் - பெரியமேகத்தை, ஜிக்ரஸு - க்ரஸியாநின்ற, ஹேமாத்ரேர்மாணிக்ய ஸாநுஶ்ரீரிவ - மஹாமேருவினுடைய ரத்நமயமான தாழ்வரைபோல, ஶோபதி - (அது ஒரு பொலிவென்னும்படி) விளங்காநிற்கிறது, (ஸாநுஶப்தம் - ஊகாராந்தம் வந்தவிடத்தில் கண்டுகொள்வது)

(அ-கை) இதில் பெரியபெருமாளுடைய கறுத்த திருமேனியில் ஶாற்றின திருப்பீதாம்பரமானது, ஸமுத்ரத்துக்குள்ளிருக்கிற ஸ்வர்ணமயமான ப்ரதேசத்தில் காந்தி பரிவேஷம்போலவும், காளமேகம்போலவும், மேகத்துக்கு மின்னல் கூட்டம்போலவும், விளங்காநின்றுகொண்டு எங்களுடைய மநஸ்ஸை கபளீகரிக்கிறதென்கிறார், அன்றிக்கே. அந்த பீதாம்பரத்தை யெங்கள் மநஸ்ஸு ஆதரத்தோடே அநுபவிக்கிறதென்றுமாம்

௧௨0 ஹைமஸ்ரோதஶ்பரிவேஷ இவாம்போராஶேஸ்ஸந்த்யா-
ம்புவாஹநிகரம்பேவாம்பரஸ்ய । ஶம்பாகதம்பகமிவாம்பு-
தஸ்யோதே நோ நஃ பீதாம்பரம் விபஜதி ரங்கராஜஸ்ய ॥

(வ-ம) அம்போராஶே: - ஸமுத்திரத்துக்கு, ஹைமஸ்ரோதஸாம் பரிவேஷ இவ - ஸௌவர்ண ப்ரதேஶத்தினுடைய ஶோபமண்டலம்போலும், "ஶாந்தேயம் ஹைமகுண்டீதஸ்ரோத:" அம்பரஸ்ய - ஆகாஶத்துக்கு, ஸந்த்யாம்புவாஹாநாம் நிகரம் இவ - ஸாயங்காலத்தில் மேகஸமுதாயம்போலவும், அம்போமுச:- மேகத்துக்கு, ஶம்பாநாம் கதம்பகமிவ - மின்னல் ஸமூகம்போலவுமிருக்கிற, ரங்கராஜஸ்ய - பெரியபெருமாளுடைய, பீதாம்பரம் - திருப்பீதாம்பரமானது, ந: - எங்களுடைய, மந:- மனஸ்ஸை, விபஜதி - தனவஶமாக்கிக்கொள்ளுகிறது, (யத்த - என்று அத்யாஹரித்தால் அவதாரிகையில் சொன்ன வாத்தாந்தரம் ஸித்திக்கும்.)

(அ-கை) இதில் பெரியபெருமாளுடைய முழந்தாளிரண்டையும், திருவாபரணஶோபையில் முழுகின திவ்யாவயவஶோபையானது, நானிடத்திலும் வ்யாபித்து, ஓரிடத்தில் திரண்டிருந்தாற்போல முழந்தாளிரண்டென்று ஶொல்லும்படி பரிணமித்ததென்று ஶங்கிக்கிறேனென்கிறார்.

௧௨௧. வைலக்ஷண்யாம் காந்திராம் ஶ்ரீநிதம்பாவிஷ்கீர்ண ஶ்ரீகாவி-
ஷோந்நாஜவ்யக்தி: । ஜாநுநீ ஜாநே ஸம்பவாதக்ராவிவ தக்ராஜாத
ஶ்ரீரங்கமந்திராஶ்ரயஸ்ய: ॥

(௧௨0) பெருமாளுடைய திருமேனி சியாமளமாகையால் அவர் சாற்றிருக்கும் பீதாம்பிரத்தால், சுவர்ணமேகம்போல அனுபவிப்பவருடைய மனதை பரிக்கிறது

(வ்-ம்.) ௩ஂமஂதாஂம ஶுஜயஃ - யஸ்யதஸ்ய - பெரியபெருமாளுடைய, அஂமாந ஜியஶாஂஜீ-திவ்யாவயவங்களினுடையதாய், விஷெ ஷணாநாஜியழ வெஷெஷிணீ தஸ்ாழ - திருவாபரணங்களினுடையதான ஶோபையிலே, நிஶீா-முழுகின, காதிஃ - ஶோபையானது, விஷமஜுஷிவிஷமீ வீ - ஸத்ரும வ்யாபித்ததாய், க்வாபி- ஓரிடத்தில், உநூாஜெநவஷவதுக ஐதி வொநூாநாவ்ருதியு ஸாஷா - ஸ்வாதீநதை யில்லாமையோடுகூடின கிளம்புதலாகிற செயலை யுடைத்தானதாய்க்கொண்டு, ஜாநாநெநாவுஂ ஆஂ த ஸ்வாதுா தஸாவிவதுஃ - முழந்தாளிரண்டன்றிக்கே, அந்த ஸப்தத்துக்கு விஷயமாக, ஜாதஃ-ஆய்த்தது, ஜாநெ-ஸங்கிக்கிறேன்.

(அ-கை.) இதில் "செங்கமலத்திருமகளும்" இத்யாதிப்படியே, பெரியபெருமாளுடைய திருவடிகளை, ஸ்ரீ பூமிப்பிராட்டி மாரபிடிக்க அத்தாலேமுழந்தாளுக்குக் கீழ்க்கணைக்காலுக்குமேல் மயிர்க்கூச்சறைய, அந்த ஜங்காப்ரதேஸங்கள், ஸ்ரீபூமிகளுக்கு லீலாரவிந்தங்கள்போலிருக்கிற திருவடிகளுக்கு முள்ளுடைத்தான பெருத்த தாமரைக்கொடிகள்போலிருக்கிறதுகளென்கிறார்.

௧௨௨. ஸ்ரீரங்கெஸஜஂவெஸ்ரீஷெஶாஸயுஷஷுகணகிதெ | தநெஷநஷநஶாஂஷஉநாஉவுயஷதஶாவஸதஃ॥

(வ்-ம்.) ஸ்ரீஸ்ரூஷஜிஸ்ரூ தயொஸாஶெஸுநயொ ஷஷுஷெ தஸஂஜாதகணகெ- ஸ்ரீ பூமிப்பிராட்டிமாருடைய பிடிப்பாலுண்டான ஸந்தோஷத்தாலே மயிர்க்கூச்சையுடைத்தான, ஸ்ரீரங்கெஸய ஸ்ஜஂவெ - பெரியபெருமாளுடைய முழந்தாளுக்குக் கீழ்கணைக்காலுக்குமேல் ப்ரதேஸங்கள், தயொஃ - கெஉஸெஉநஷெநத யொஶுாஷஉயொநுாஉயொஆுயஂதஸ் ஷஷிதழ- அந்தஸ்ரீ பூமிகளுடைய லீலாரவிநதங்களுடையபெருத்த கொடிகளிரண்டினுடையவிலாஸத்தை, ஶுவஸதஃ-அநுஷ்டிக்கிறதுகள், ஐஜவுயஶெவ ஸஷஇவவநழ.

(அ-கை.) இதில் ஸேவாபரரான தேவர்களுடைய கிரீடபங்தியோடும், யோகி ஹ்ருதயங்களோடும், பிராட்டி திருக்கைகளோடும், நிரந்தரஸம்பந்த

(௧௨௧) பெரியபெருமாளுடைய முழங்கால்களிரண்டும், அவருடைய திருவாபரணகாந்தியும், அவர் திருமேனிகாந்தியு மொன்று சேர்ந்ததினாலுண்டான சுழியாக விளங்குகிறதென் றெண்ணுகிறேன.

(௧௨௨) பெரியபெருமாளுடைய திருவடிகளைப் பிராட்டிமார்கள் பிடிக்கிறபடியால், அவ்வாநந்தத்தாலுண்டான மயிர்க்கூச்சுடன் கூடின முழந்தாள்களின பிரதேசங்கள், திருவடிகளான தாமரைப்புஷ்பங்களுக்கு முள்ளுடைய பெருத்ததொரு தாமரைக்கொடிகள்போல் பிரகாசிக்கிறது.

முண்டாகையாலே, அங்கிகளிலுண்டான சிவப்பு ஸங்க்ரமித்தவென்றும்படியிருக்கிற பெரியபெருமாளுடைய, திருவடிகளை த்யாநிக்கவும் ஸ்துதிக்கவும் கடவேனென்கிருர்.

கஉரு. வறூராஸுரேந்த்ரகிரீடஹிரோஜாயோஜாநமெவதஃகஉஜாகரெஹ்ருஃ। ஸங்க்ராந்தராகாவிவபாதவத்மளஶ்ரீரங்கதுயிங்கநமெவெநமெவஆ॥

(வ்-ம) வறூராஸுரெந்த்ரகாவெஷ்ஷாஜளஶ்ரீநாஜாஜஸாவயாஜாநாநாவெஞதாஸுவிகஉஜாயாஃ காளவஹெஹ்ருஃ - ப்ரஹ்மபரரானதேவாகளுடைய கிரீடபங்க்தியோகிஹ்ருதயங்கள் பிராட்டி திருக்கைகளில் இதுகளில் நின்றும்,ஸங்க்ராவெஹோராமெயயொஸாவிவ-ஸங்க்ரமித்த சிவப்பை யுடைத்தானதுகள்போ லிருக்கிற, ஶ்ரீரங்கநுஹ்தஃ - பெரியபெருமாளுடைய,பாதவத்மள - திருவடித்தாமரைகளை, உநமெவெ - நமநமபண்ணக்கடவேன், நமெவெவ - ஸ்துதிக்கவும் கடவேன். (நமெவெ யென்கிறவிடத்தில் ஆத்மநேபதம, கஉதுவ்ருத்திஹாரதில், விபெநவஃ-என்று நித்யஸூரி யோக்ய ஸ்துதியைத் தாமஸாஶித்தபடியாலே கர்மவ்யதிஹாரத்தில் குறையில்லையென்று கண்டுகொள்வது.)

(அ-கை.) இதில் தாமரைப்பூவோடு மிகவும் ஶ்ரீரூபாறென்றும்படியான பாவநத்வபோக்யத்வாதி ஸம்ருத்தியுடைத்தாயந்த ஸம்ருத்தியில் துவக்குண்ட பெரியபிராட்டியாராலே கூஶிப்பிடிக்கக்கடவதாயிருக்க வாஶ்ரித விஷயத்தி லுச்சநீச விபாகாந பிஜ்ஞமாகையாலே,கோகோபி ஸம்ருத்யாதிகளுக்காக ப்ருந்தாவநத்தில் ஸஞ்சரித்து கோபீஜநரக்ஷணார்த்தமாக அவர்தயிர்கடைகிறபோது அத்வநிவழியே கூத்தாடி பாண்டவர்கள் தூதோவென்ருல் அதிலுண்டான ப்ரீதி விஶேஷத்தாலே பணைத்துக்காட்டுகிற பெரியபெருமாளுடைய,தனக்கு மேலில்லையென்னும்படியான திருவடியானது,தாழ்ந்தாரில் சரமாவதியான வெங்களுடைய தாஸ்யமங்களத்தை நிர்வஹிக்கக்கடவதென்கிருர்.

கஉச. யத்வ்ரூாவநவுணிதஃஉயிரவெவயத்தாஷவஃஶிக்ஷிதஃயஜூக்ஷீகாவஸளவ்ருஸாக்ஷிஜஜவ்யஸயஉாநகயியகு। யஹூதெக்ஷ

(கஉரு) தேவர்கள் வணங்குகின்றமையாலும், யோகிகள் தியானிக்கிறபடியாலும்,பிராட்டிமார்கள் பிடிக்கிருர்களாகையாலும், ஹிருதயம், திருக்கைகள் இவைகளின் சிவப்பு ஒன்றுசேர்ந்து மூர்த்திகரித்துதோவென்று அவ்வளவுசிவப்பையுடைய பெரியபெருமாளுடையதிருவடிகளைத்தியானித்து ஸ்துதிக்கிறேனென்று கருத்து.

[illegible] ||

(வ்-ம்.) [illegible]-யாதொன்று, (இப்படி மேலுங் கண்டுகொள்வது) [illegible]-தாமரைப்பூவோடு சீறு பாரென்றுநின்ற ஸௌந்தர்யாதி ஸம்ருத்தியுடைய, [illegible] - பெரியபிராட்டியாருடைய திருக் கைகளுக்குண்டான வாஸநத்துக்கு ஸாக்ஷாத்ரஷ்டாவோ, [illegible] - ஆஸ்ரிதரிடத்தில், [illegible] - நலையுள்ளிடமிலலாத விடமறியாததோ? [illegible] - பிருந்தாவநத்தில் ஸஞ்சாரபிஜ்ஞமோ? [illegible] - தயிரிஞ்ஞைகளாலே, [illegible] - யாதொன்றினுடைய நர்தநம், [illegible] - ஶிக்ஷிக்கப்பட்டது, [illegible] - தூதுபோகிற ப்ரஸ்தாவத்தில் ப்ரீதியுடைத்தானதோ? [illegible] - அப்படிப்பட்ட, [illegible] - பெரியபெருமாளுடைய, [illegible] - தனக்கு மேலில்லாத, [illegible]-திருவடியானது, [illegible]-எங்களுக்கு, [illegible] - மங்களத்தை, [illegible] - பண்ணக்கடவது.

(அ-கை.) இதில் ஸர்வேஶ்வரத்வத்தையும், திருவுலகளந்தது முதலான விஜயத்தையும், அடுத்தடுத்து பண்டித பாமரவிபாகமற வெளியிடாநிற்கிற, வேதஶப்தங்களென்னலாம்படியிருக்கிற திருவடிச்சலங்கை ஶப்தங்களாலும், ரேகாரூபங்களான வஜ்ராதிகளாலும், போக்யமான பெரியபெருமாளுடைய திருவடித்தாமரையை, ஸேவிக்கிறோமென்கிறார்.

௧௨௫. [illegible] |
[illegible] ||

(வ்-ம்.) [illegible] - ஈஶ்வரத்வத்தோடு, [illegible] - மூன்றடியளந்தது முதலான, [illegible] - விஜயா

(௧௨௪) ஆஶ்ரிதவாத்ஸல்யம் முதலானவையால் மிக வதிஶயமாக விளங்கும் பெரியபெருமாளுடைய திருவடிகளெனக் கநுக்ரஹம் செய்யட்டும்.

(௧௨௫) திருவடிகளில சாற்றிருக்கிற சலங்கைகள் சப்திக்கிறபடியால், தம்மஹிமாதிஶயத்தை வகிலருமறியும்படி கோஷிக்கும் வேதத்தினொலியோ? யென்னும்படியான வந்த சப்தத்தோடும், திவ்ய ரேகைகளோடுங்கூடி மிக வழகாக விளஙகும் பெரியபெருமாளுடைய திருவடிகளை யடைகிறோம்.

பாதாநத்தை, க்ரமாத் - அடுத்தடுத்து, பாஷ்ட்ரீ: - கோஷி யாநிற்கிற, ஶிஞ்ஜாநயா ஶ்ருதிஸம்ருத்த்யா ஶிஞ்ஜிநீ தஸ்ர ஊர்ணாம்ஶை: - ஶப்தியாநின்றுள்ள வேதரூபியான திருவடிச்செ லங்கை மணிஶப்தங்களாலேயும், ரேகாத்மபி: - ரேகாரூபங்களா ன, தைஷத்யை:- அந்தவந்த - வஜ்ரம் சாபம் ஸஸ்ஜ: ஸத்ரகண்ட ஶம்ப: வக்ரம் ஆகாரை: தை: - வஜ்ராயுதம் துடங்கி கண்ணுடி பர்யந்தங்களாலே, ஸௌஷ்ரம் - போக்யமான, ஸ்ரீரங்கேஶயஸ்ய பங்கஜ ஐவயஸ்ய தயோ:யுக்மம் - பெரியபெருமாளுடைய விர ண்டு திருவடித்தாமரையை, வந்தாமஹே - ஸேவிக்கிறோம். (ஸ்துதிக் கிறோமென்னவுமாம்.)

(அ-கை.) இதில் திருவுலகளந்தருளினபோது, ஏகமுகமாய் ப்ரவஹித் தாப்போலன்றிக்கே யிப்போது பஹுமுகமாக ப்ரவஹித்து, நான் ஸகல லோகங்களையும் பரிசுத்தி பண்ணக்கடவனென்று, எலலா விரலகள நின் றும், சல சலவென்று ப்ரவஹியாநின்றுள்ள கங்கா ப்ரவாஹங்களென்கிற ஸந்தேஹ ப்ரதங்களாய், திருவடிகளாகிற கற்பக பல்லவங்களுக்குப் பூங் கொத்துபோலிருக்கிற பெரியபெருமாளுடைய நககாந்திகளை, இராப்பகலாய வகாஹநம் பண்ணக்கடவோமென்கிறார்.

கஉசு. லோகாந் ஸர்வாந் அநேகாத்மா ஸ்வயம் பரிபுநாமி ஸ்நாத்வா ஸமக்ரமுஸ்ரீ ஜாஹ்நவீ ஸம்ப்ரம்ஹஸந்தேஹதா: | ஶ்ரீரங்கேஶ சரணஸ்ய சாருகல்பத்ருமாணாம் நவாம்ஶுஜாநி நகருசோ வாஹாமஹே ||

(வ்-ம்.) அஹம் - நான், லோகாந் - லோகங்களை, அநேகாத்மா - அநேக ரூபியாய்க்கோண்டு, புநாமி - பரி ஶுத்தி பண்ணக்கடவேன், இதி-என்று, ஸர்வா ஸம்ஸ்ராஸ்ரா: ஸமக்ர ஸமஸ்த ஜாஹ்நவ்யா: ஸம்ப்ரஹஸ்ய ஸந்தேஹம் ததாதீதா: - எல்லா விரல்கள் நின்றும் ஜல ஜல ஶப்தத்தோடுண்டானகங்கா ப்ரவாஹஸமூஹமென்கிற ஸந்தே ஹத்தைத் தாராநின்றுள்ள, ரங்கிண:-பேரியபெருமாளுடைய, சர ணாரவிந்தசாரு கல்பத்ருமஸ்ய பல்லவாநாம் நவாம்ஶுஜாநாம் ஸ்ஸா: - திருவடிகளாகிற வழகான-கல்பகவிருக்ஷத் தளிர்களுக்கு புதி யதான பூங்கொத்தான, நகாநாம் ருசஸ்ஸா: - திருநககாந்திகளை

(கஉசு) எல்லாவற்றையு மொருமிக்க நிஷ்கல்மஷமாக்குகிறேனென்று வெளிப்பெருகுகிறதோ? என்னும்படியான பெரியபெருமாளுடைய திருவ டிகளின் நககாந்திகளாகிற ப்ரவாஹத்தில், நிரந்தர மவகாஹிக்கிறேன்.

திவாபகலும், நிஶிச - ராத்ரியிலும, விஶாலெஹஹி - நன்ருக வவகாஹிக்கக்கடவோம்.

(அ-கை.) இதில் நீலரத்நமயமான பாதச்சிலம்பு ஶாற்ருகையாலே வண்டுகள் மொய்த்த காம்புடைத்தான தாமரைபபூக்களை ஜயித்தும, நித்யாராதநார்த்தமாக வணங்கின பரம்ஹம்ஸின முகங்களென்று ஸம்ஶயிக்கும்படியான பெருமாளும் பிராட்டியும் ஸமர்ப்பித்த ஸுவர்ண தாமரைப்பூக்களாலே நிறைந்த ஸந்நிதியுடைத்தான பெரியபெருமாளுடைய நிரதிஶய போக்யங்களான திருவடிகளை, என் சயலறுதியாலே உபாயமாக்குகிறேனென்று பூர்வகண்டார்த்தத்தைத் தலைக்கட்டுகிறார்.

௧௨௭. ஶ்ரீரங்கெந்த்ரஸ்ய பாதாம்புஜயுகமமலம் நீலமஞ்ஜீரபேதைருத்வ்ருத்தாந் ஸ்வப்ரதாபைர்வ்ரஜதி ஜலஜாநி ஸவ்ருந்தபத்ராந் நித்யம் பக்திவிலாஸத்வீபாமநுஸரண ஸ்ரீரங்கவந்தைரோபர்யபிதாநிதி த்ரவமீஸ்தாநீதிஹம் ஜலஜ ஸ்வர்ணகஞ்ஜைர் வந்தே ||

(வ்-ம்.) நீலமணிமஞ்ஜீரபேதைஶ்ச தீஶயா- நீலக்கல்லால் செய்த சிலம்புகளுடைய ஸம்ஸர்கத்தாலே, வ்ருந்தை வர்ண யொஸ்ராவ்ஸ்திதி ஸங்கவாநாம் வ்ருதகஃ யமொஷ ராஜீவெதயொஜைஶ்சைத்ரு - காம்பிலாதரத்தை யுடைத்தான வண்டுஸமூகத்தையுடைத்தான தாமரைபபூக்களை ஜயியாநிர்ப்பதுகளாய், நித்ய ஸமாஶ்ரயை கூநதஃ வியிஷஸ்ய ஸவாநாம் ஷொஸ இதி ஸம்ஶய்யாநாநிஶைதஃ - நித்யாராதநார்த்தம் வணங்கின ப்ரம்ஹாவினுடைய முகஸமுதாயமென்று ஸந்தேஹிக்கும்படியாய், ராஸஶ்ரீ தாவதாஸ்ர ஸவநீதாநிஶைதஃ - பெருமாளாலும் பிராட்டியாலும் ஸமர்ப்பிக்கப்பட்ட, ஹேமயாநம்ஹாஜாநிஶைதஃ - ஸ்வர்ணத் தாமரைப்பூக்களாலே, நிஷிஸந்நி கடஷ யமொஷ - நிறைந்த ஸாந்நிதியுடைத்தான, ஶ்ரீரங்கெந்த்ரஃ - பெரியபெருமாளுடைய, கிஸலயெ ஐவவெ - தளிர்போலிருக்கிற திருவடிகளை, வந்தெ - வணங்குகிறேன்.

இதிஶ்ரீரங்கராஜஸ்தவ உத்தரஶதகே வ்யாக்யாநம்

பராஶரபட்டார்யவிரசிதம் ஸமாப்தம்.

---

(௧௨௭) பெருமாளும் பிராட்டியு மர்ப்பித்த தாமரஸபுஷ்டமுடையதாகையால், அருகுவந்த பிரமன் முகசமலமோ வென்னும்படியாகவும், திருவடி சசிலங்கை நீலரதநமாகையால், வண்டினங்களோவென்னும்படியுமான பெரியபெருமாளுடைய திருவடிகளைப் பற்றுகிறேனென்று கருத்து.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:.

ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவே - பட்டார்யஸ்ரீஸூக்திவ்யாக்யானே

உத்தரசதகவ்யாக்யானம்.

(அ-கை.) பூர்வசதகத்தாலே, பூர்வகண்டார்த்தத்தை பூர்வசார்ய பரம்பராது ஸந்தாந பூர்வகமாக வநுஸந்தித்தாராய் நின்றது கீழ் ; மேலுத்தரசதகத்திலே, உத்தரகண்டார்த்தமான ப்ராப்யத்வத்தை யநுஸந்திக்கைக்காக அது ஸாவஸ்ம்பாத்பரனுக்கே யுள்ளதொன்றாகையாலே, அதனைப பரக்க வ்யவஸ்த்தாபிகக்கோலி அது ப்ரமாணாதீநமாகையாலே அத்தைப் பெரிய பெருமாள் நிர்ஹேதுக க்ருபையாலே பெருவிளக்கைப்போலே ப்ரகாசிப்பிக்க அத்தாலே பாக்யாதிகர் ஸத்ஸத்விவேகம்பண்ணி யெம்பெருமானை யநுபவிக்க அதில்லாதார விட்டில்கள்போலே விருத்த ப்ரதிபத்திபண்ணி நசிக்கிறார்களென்கிறார முதலடியிலே.

க. ஹாதும் தமஸ்ஸதஸதீ ச விவேக்துமீசோ மாநம் ப்ரதீபமிவ காருணிகோ ததாதி| தேநாவலோக்ய க்ருதிந: பரிபுஞ்ஜதே தம் தத்ரைவ கேசிதவசா: சலபீபவந்தி||

(வ்-ம.) காருணிக: - தயாளுவான, ஈச: - ஸர்வஸ்வாமியான (பெரியபெருமாள்), தம:-அஜ்ஞாநாந்தகாரத்தை, ஹாதும்-போக்குகைக்கும், ஸதஸதீ - நல்லத்தையும் தீயத்தையும், விவேக்தும்-அறிகைக்கும், ப்ரதீபமிவ - பெருவிளக்குப்போலிருக்கிற, மாநம்-ப்ரமாணத்தை, ததாதி - ப்ரகாசிப்பிக்கிறார், க்ருதிந: - பாக்யாதிகர், தம் - அந்த ஈசனை, தேந-அந்த ப்ரமாணத்தாலே, அவலோக்ய - நன்றாகவறிந்து, பரிபுஞ்ஜதே - ததீயபரியந்தமாக வநுபவிக்கிறார்கள், கேசித்-சில, அவசா:-சஞ்சல ஹ்ருதயராவார், தத்ரைவ - அந்த ப்ரமாணவிஷயத்தில், சலபீபவந்தி - விட்டில்கள்போலே விழுந்து நசிக்கிறார்கள்.

(அ-கை.) இதில் கீழ்ச்சொன்ன சபலர்க்கும், ஜைநாதி பாஹ்ய ஸ்ம்ருதிகளும், வைதிகத்வகஞ்சுகிதங்களான காபில காணாதாதி ஸ்ம்ருதிகளுமுண்டே யென்ன, அதுகளை துஷ்க்ருத்துக்களுக்கு தேவனைச்சேரும் வழி தெரியாமைக்காக ப்ரணீதங்களென்று "யதேவகிஞ்சிந்நாரதவக்த்ரேஷு ஜம்"என்றோதப்பட்டமது "யாவேதபாஹ்யா: ஸ்ம்ருதயோ யாஶ்ச காஶ்ச குத்ருஷ்டய:-

---

இதில் கருத்துக்களை அவதாரிகையில் காண்க.

[illegible] ” என்று ஸ்மரித்தானென்கிறார்.

உ. [illegible] ||

(வ்-ம.) [illegible] - ஜைநாதிகருடைய, [illegible] - யாவை சில, [illegible] - வேதவிருத்தங்களான, [illegible] (ஸநீதிசேஷ:) [illegible] - வேதங்களுக்குள்ளே, [illegible] - யாவை சில, [illegible] - விபரீதார்த்தபோதகங்களான, [illegible] - அந்த ஸ்ம்ருதிகள், [illegible] - அபாரிகளுக்கு, [illegible] - தேவருடைய வழிவிஷயத்தில், [illegible] - தெரியாமையைப்பண்ண ஸாதநங்களாகிறதுகள், [illegible] - அந்த வர்த்தத்தை, [illegible] - மநுவானவன், [illegible] - ஸ்மரித்தான்.

(அ-கை) இதில் கீழ்ச்சொன்ன, பாஹ்யகுத்ருஷ்டிகளில் வைத்துக்கொண்டு பாஹ்யமதத்தை ப்ரத்யக்ஷவிரோததாலும், நிர்தோஷமான ஸ்ருதிவிரோததாலும், குதர்கஸித்தமாகையாலும், வக்த்ருதோஷத்தாலுமாக, வேதாந்தஜ்ஞாநவ்ருத்தர், நன்றாக த்யஜிக்கிறார்களென்கிறார்.

ஙு. [illegible] ||

(வ்-ம.) [illegible] - ஜ்ஞாநவ்ருத்தர்கள், [illegible] - வேதபாஹ்யனுடைய மார்க்கத்தை, [illegible] - ப்ரத்தியக்ஷஸித்தத்தை யில்லைசெய்கையாலே, வந ப்ரத்யக்ஷ சௌர்யத்தாலும, [illegible] - பௌருஷேயத்வாதி தோஷரஹிதையான ஸ்ருதிவிரோதத்தாலும, [illegible] - குதர்க்கஸித்தமாகையாலும், [illegible] - வக்தாக்களுடைய ப்ரமாதிதோஷஸம்பந்தத்தாலும், [illegible] - நன்றாக த்யஜிக்கிறார்கள்.

(அ-கை) ஸாமாந்யேந பாஹ்ய ஸமயம் வைதிகத்யாஜ்யமென்றது கீழ்; இதில் ப்ரத்யக்ஷமாத்ர ப்ரமாணவாதியான சார்வாகமதத்திலும், தேகமயவி யாகையாலே புரோவாதியை விஷயீகரியாநின்றுள்ள பாஹ்யகரணங்களா லே ப்ரகாசிக்கிறது, நிரவயவனான வாத்மா பாஹ்யகரணங்களுக்கு விஷயன ன்றிக்கே அஹமென்று ஆந்தரகரணத்தாலே ப்ரகாசிக்கிறான், இந்த தேகாத் மாக்களை ஸம்ஸர்க விஶேஷத்தாலே, ஆதாராதேயபாவேநவும், ப்ரகாரப்ர காரிபாவேநவும், அநிரூபகஜநங்கள் அறிகிறார்களில்லை, ஆகையாலே, "ஜ்யோ திஷ்டோமேந ஸ்வர்க்காமோ யஜேத" "ப்ரஹ்மவிதாப்நோதி பரம்" இத்யாதியான தேவருடையஶாஸநரூபமான ஶாஸ்த்ரம், பரலோக யோக்ய னான வாத்மாவினிடத்தில் லதிகரித்து ப்ரமாணமாகக் குறையில்லையென்கிறார்.

௪. அவயவித்வேந்ருபாதிக்ஷணமந்யே ஸாகாரமாத்மா- [illegible] பஹிஃகரணாநாம்நியாதமாஹம் | [illegible] ப்ரதித்ரநாம் [illegible] தஃயியிநாம் ஶாஸ்த்ரம்யமோபதேஶம் பரலோகவர்த்தி ||

(வ்-ம்.) ஹே ரங்கேஶ! வபுஃ-தேஹமானது, அவயவித்வேந ஸாவயவத்தயா - ஸாவயவமாகையாலே, உதிதம்-இதமென்று விஷயீகரியாநிற்கிற, பஹிஃகரணைஃ-பாஹ்யேந்த்ரியங்களாலே, ஸ்புரதி-(ஆதேயமாயும், ப்ரகாரமாயும்) விளங்குகிறது, நிரவயவஸ்ஸந் - நிரவயவனை. ஆத்மா - ஆத்மாவானவன், கரணாநாம் அதிபூமிஃ - பாஹ்யகரணங்களுக்கவிஷயனாய்க்கொண்டு, அஹங்காரஸ்ய ஆஸ்பதம்- அஹமென்று வ்ய வஹாரார்ஹனாக, ஸ்புரதி-விளங்குகிறான், உபே-தேஹாத்மாக்களை, அயஃபிண்டவத் - அயஃ பிண்டாக்கிகளுக்குப்போலுண்டான, ஸம் ஸர்கவிஶேஷத்தாலே, ஜநாஃ-அவிவேகிகள், நவிவிஞ்சதே - வேறாக வறிகிறார்களில்லை, தத-ஆகையாலே, தே-தேவருடைய, ஶாஸ்த்ர- ஶ்ருதியானது, பரலோகஸ்த்ரீவிஷ - பரலோக யோக் யனான வாத்மாவினிடத்தில், அதிகரோதி-அதிகரிக்கலாம்.

(அ-கை.) இப்படி ஆத்மாவைப்போலே வேதமும், ஶ்ராவண ப்ரத்ய க்ஷகோசரமாயும் ததர்த்தஜ்ஞாநமும், மாநஸப்ரத்யக்ஷகோசரமாயும், தத் தோஷங்களும் ப்ரத்யக்ஷகோசரங்களாயும், ததர்த்தங்களான தர்மாதர்மாதிக ளும் ப்ரத்யக்ஷ பாதிதங்களன்றிக்கேயு மிருக்கையாலும், யோகம் கைவந்தவ ர்களுக்கு அந்த தர்மாதிகள் ப்ரத்யக்ஷிக்கலாமாகையாலும், சார்வாக மதரீதி யாலும், வேதம் ப்ரத்யக்ஷம்போலே ப்ரமாணமாகக் குறையில்லையென்கிறா.

௫. ப்ரத்யக்ஷா ஸ்ருதிரஸ்ய யஸ்ய ந ததா தோஷாஸ்த்த
ஸ்யை: ஸந்நயதர்மாதர்மபராவரேஸ்வராதிவை: ப்ரத்யக்ஷபாத்யோ
ந ச | தத்சார்வாகமதேபி ஸா ப்ரத்யக்ஷவத் மாநம் ப்ரமாந்யதா யோ
கோந்மீலிததீஸ்ஸ தஸ்யார்த்தமேவ ப்ரத்யக்ஷம் ஸமீக்ஷேத ஸ:॥

(வ்-ம்.) ஸ்ருதி: - வேதமானது, ப்ரத்யக்ஷா-ப்ரத்யக்ஷம், அஸ்யார்த்தம் யஸ்ய-அவனுடைய வர்த்தஜ்ஞானமும, (ப்ரத்யக்ஷாயென்றநுஷங்க:) அதுவும ப்ரத்யக்ஷம, தோஷா:-பௌருஷேயத்வாதி தோஷங்கள், ந ததா - அப்படி ப்ரத்யக்ஷங்களன்று, தஸ்ய - அந்த வேதாத்மகமான, தர்மாதர்மபராவரேஸ்வராதிவை: ஸந்ந:- தர்மமென்ன அதர்மமென்னபரமேஸ்வரனென்ன அவரேஸ்வரனென ப்ரம்ஹாதியென்ன யிதுமுதலானதும், ப்ரத்யக்ஷேணபாத்ய:-ப்ரத்யக்ஷத்தாலே பாதிக்கப்பட்டதாக, நவ - ஆகவேயில்லை, தத்-ஆகையாலே, சார்வாகமதேபி-சார்வாகமததிலும, ஸா-அந்த ஸ்ருதியானது, ப்ரத்யக்ஷேண துல்யம் தத் - ப்ரத்யக்ஷப்ரமாணத்தோடு ஸத்ருஸமாக, ப்ரமா-ப்ரமாணம், அந்யதா-அன்றிக்கே,ப்ரத்யக்ஷமே ப்ரமாணமென்கிற நிர்பந்தத்தில, யோகோந்மீலிததீ:ஸ:- யோகாப்யாஸத்தாலே விகஸித்தபுத்தியுடைத்தான,ஸ:-சேதனனானவன், தஸ்யார்த்தம் - வேதத்தினுடைய வர்த்தத்தை, ப்ரத்யக்ஷம் - ப்ரத்யக்ஷமாக ஸமீக்ஷேத - பார்ப்பன்.

(அ-கை.) இப்படி சார்வாக மதரீதியாலும்,ஸ்ருதிப்ராமாண்யத்துக்குக் குறையில்லை யென்றருளிச்செய்து, இதில் ப்ரதீயமான ஜகத்து உத்பத்திவிநாஸயோகத்தாலே ஸ்வதஸ்ஸத்தன்று, ப்ரதீயமாநத்வத்தாலே ஸஸஸிருங்கம்போலே ஸ்வத: அஸத்து மன்று, விருத்தங்களாகையாலே உபயரூபமுமனறு, அப்ராஸித்தமாகையாலே தச்பிந்நமுமன்றென்று நிரதிஷ்டாநமாக நிஷேதித்து, ஸூந்யத்தை ஸ்த்தாபிக்கிற புத்தன் “யதாஹிமேவாஸ்தயாஹிவர்க:”என்கிறபடியே,சோரனைப்போலே தண்டநீயனென்கிறார்.

௯. ந ஸந்நாஸதுபயம் வா நாநுபயம் ஹி வர்ஜ்ஜமஹிதி நஷ்ட
மைகாந்திகாமிதார்க்கைஸ்தத் | இதிநிர்வசயிதவ்யம்ஸவ்யகா
த்வாநிஷேய நாவஸ்ஸமதவாஸ்ஸௌசாந்தவம் விநாஸ்ய:॥

(வ்-ம்.) ஹேநாத! ஜகத் - ஜகத்தானது, ஸத் - ஸத்தாகவும், ந-அன்று, அஸத்-அஸத்தாகவும், ந-உபயம்வா ந - உபயாகாரமாயு

யும், ந-உபயஸ்மாத் - உபயரூபிக்கும, வ்யக்தி: - வேறுபட்டதும், ந-இதி-ஆகையாலே, அந்த ஜகத்தானது, அநகா - நாநகிலொன்றுன, கோடிம் - ஆகாரத்தை, நாதிகச்சதி - அடைகிறதில்லையன்றோ? இதி-இப்படி, நிரஸ்த உபாதிபக்ஷ்யம் ஸம்பந்தி அதிகரணாதி ரூபமான உபாதியில்லாமல், ஸர்வம் ஸர்வ ஶிதீயஸ்ராம் யாயாம் ஸாதஸ்ராஃ ஸர்வஸம்பந்தாத்ஃ ஸாவஸ்லக்ஷிதஸ்ஃ)ஸர்வம நா ஸ்தியென்று, நிஷேயந்து-நிஷேதியாநிற்கிற, குத்ஸிதஸ்மதஸம தபோமஃ - குத்ஸிதனை புத்தன், சோரவத்-சோரவஸ்-சோர னைப்போலென்றபடி, விஶாவ்ய:-நன்றாகச் சேதிக்கப்படுமவன்.

(அ-கை) சேதநப்ரகாரந்தானெது,அதனால் ஶ்ருதிப்ராமாண்யத்துக் கெனுவதென்று மாகாண்கையிலே ஸர்வ சூந்யத்வ ஸாதக ப்ரமிதியிமதை யாகில, ஸர்வஶூந்யத்வம் ஸித்தியாது. அதுவும் அநபிமதையாகில், ஸர்வம் நாஸ்தீதி ப்ரதிநிருபமான நிஷேதமில்லாமையாலே நிஷேதகன் துர்லபன், ஆகையாலே யிங்கில்லை, இப்போதில்லையென்றும், ஸர்வம் நாஸ்தியென்று அதிகரணத்யுபாதியனறிக்கே ஒரு நிஷேதம் ஸித்தியாது, அதிகரணத்யுபாதி ஸஹிதமான நிஷேதாங்கீகாரத்தில கடதவம்ஸத்தில கடத்வம்போனலும், ஶ கலத்வ ஸித்திபோலே யிங்கில்லையென்றால், வேறொரு ஸ்தலத்தி லது ஸித்திக்கும். ஆகையாலே ஸர்வஶூந்யத்வம் ஸித்தியாதென்று நல்லபக ப்ரகாரத்தையு மிப்படி ஸர்வ சூந்யத்வ ஸாதக ப்ரமாணமில்லாமையாலே, ஶ்ருதி ப்ராமண்யத்துக்குக் குறையில்லையென்று மருளிச்செயகிறார்.

எ. ப்ரதீதிஶ்சேதிஷ்டா ந நிவ்ருதே நிஷேத்யோயதி நசே நிஷேத்தாதோ நேஷ்டா நிரூபயி நிஷேத்யஸ்ய ப்யயஸ் । நிஷேத்யே நஞ்ஸ்ஸிஶ்ராவப ஸம்மேகவதவர ஸோமஃ நேவஜெக்ஷப்ரதி ரவிஃதேஷு விஜயதாம் ॥

(வ்-ம்.) ப்ரதீதி: - ஸர்வம்நாஸ்தீதியென்கிற, ப்ரதீதியானது, இஷ்டாசேத் - அங்கீகரிக்கப்பட்டதாகில, நிவ்ருதா நநிஷேத்யஸ்ய:- ஸமஸ்தவஸ்துவுக்கு மில்லாமையானது, ந-ஸித்தியாது, இஷ்டா ந யதி-ப்ரதீதியுமங்கீகரிக்கப்படாவிட்டால், நிஷேத்தா - நிஷேதிக்கிறவன், க:-எவன்? ஒருவருமில்லையென்றபடி, அத: - ஆகையாலே, நிரஸ்த உபாதியஸ்ய ஸ:-உபாதிரஹிதமான, நிஷேத்ய: - வெறும் நாஸ்தியென்கிற நிஷேதமானது, இஷ்டா ந - அங்கீகரிக்கப்படுமதன்று, ஸது உபாதியஸ்ய தஸ்மிந்து-உபாதியுடைத்தான, நிஷேத்யே-அத்ர நாஸ்தி, என்கிற நிஷேதத்தில், வடஸ்ய ஸம்மஸ்மிந்து-கடத்வமஸ

த்தில், ஸகலதந்த்ரஸகம் - ஸகலத்தோடு பொலியாக, அந்யத் - வேறொன்றானது, ஸித்யத் - ஸித்திக்கும், ஹேவாஸ! ஸுகுந - புத்த ஸம்பந்தியான, ஈதே - நான்குமதத்திலும் வைத்துக் கொண்டு, ப்ரமாண ஸாத்ய - ஸர்வத்வஸாதக ப்ரமிதி ரஹிதமான, பக்ஷே-மாத்யமிகபக்ஷத்திலும, ஶ்ருதி:-வேதமானது, விஜயதாம் - உத்க்ருஷ்ட ப்ரமாணமாகக்கடவது, அன்றிக்கே, “ஸுகுந்தே” என்றதுக்கு ஜ்ஞாநவ்ருத்தராலே அங்கீ க்ருதமான வர்த்தத்தில், வேதம் பரமாண தமமாகலாமென்றாகவுமாம்.

(அ-கை.) இதில்,ஸௌகதாவாந்தரமதஸ்த்தரான யோகாசார ஸௌத்ராந்திக வைபாஷிகா மூவரில், "யோகாசாரன் ஜகத்தில்லை ஜ்ஞாநமேயுள்ளதென்கிறான்," ஸௌத்ராந்திகன; ஜகத்துண்டு அது ஜ்ஞாநகதாகாரபேதத்தாலே அநுமேயமென்கிறான், வைபாஷிகன்; ஜகத்துண்டு அது ப்ரத்யக்ஷம் க்ஷணிகமென்கிறான், இம்மூன்றுபேரும் ஜ்ஞாநமாத்ரமாத்மா அது க்ஷணிகமென்கிறார்கள்; அவர்களை நிரஸிக்கிறோமென்று தந்நிரஸநத்தை ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணுகிறார், .

அ. யோகாசாரோ ஜகதபலபத் ஸௌத்ராந்திகஸ்து வைசித்ர்யாதநுமிதிவசம் வக்தி வைபாஷிகஸ்து ப்ரத்யக்ஷம் தத் க்ஷணிகயதி தே ரங்கநாத த்ரயோபி ஜ்ஞாநாத்மத்வக்ஷணிகத்வ ஸதத்வே வதந்தே தாந் க்ஷிபாம: ||

(வ்-ம்.) தத்ர - புத்தஶிஷ்யரான யோகாசார ஸௌத்ராந்திக வைபாஷிக மாத்ய மிகரில் வைத்துக்கொண்டு, யோகாசார: - அவன், ஜகத்-ஜகத்தை,அபலபதி-இல்லையென்கிறான்,ஸௌத்ராந்திக:-அவன், தத் - அந்த ஜகத்தை, தியோ வைசித்ர்யாத்-ஜ்ஞாநத்தினுடைய விசித்ரதையாலே, அநுமிதேர்வசம்-அநுமாநக்ராஹ்யமாக, வக்தி - சொல்லுகிறான், வைபாஷிகஸ்து - வைபாஷனோ? ப்ரத்யக்ஷம் - ப்ரத்யக்ஷமான, தத் - அந்த ஜகத்தை, க்ஷணிகயதி - க்ஷணிகமாகச் சொல்லுகிறான், தே - அந்த, த்ரயோபி - மூன்று பேரும், ஜ்ஞாநஸ்யாத்மத்வம் க்ஷணிகத்வ ஸதத்வே - ஜ்ஞாநமாத்ரத்துக்கு ஆத்மத்வத்தையும்,க்ஷணத்வம ஸிதத்வத்தையும, வதந்தே- சொல்லுகிறார்கள், ஹே ரங்கநாத ! தாந் - அந்த மூவரையும், க்ஷிபாம: - நிரஸிக்கிறோம்.

(அ-கை.) இதில் ஜகத்து க்ஷணிகம், தத்விஷயஜ்ஞாநமும் க்ஷணிகம், அதே ஆத்மா என்கிற பக்ஷம் நல்லதன்று; வேறாத்மாவுமில்லாதே ஜ்ஞாநமு

ம் ஜ்ஞேயமும் க்ஷணிகமாகில் ஜகத்தில் ஒருகாலத்தில் கடாத்யநுபவமுண்டாகில், அது அப்போதே நஶிக்கையாலும, தஜ்ஜந்ய ஸம்ஸ்காரமும், க்ஷணத்வம்ஶியாகையாலும, காலாந்தரத்தில் ஹேதுவில்லாமையாலே, ஸகடமென்கிற ஸ்மரணமும் யேககாலத்திலிருக்கிறத்தை, காலாந்தரத்திலிருக்கிறதாக வவகாஹிக்கிற ஸோயமென்கிற ப்ரத்யபிஜ்ஞையும், உண்டாகக்கூடாமையாலே யெனகிருர்.

௯. ஜகத்ஸஞ்சாரஸ்ஸஞ்சாரா பாஸோ ஜ்ஞாதேதி ஸத்ய நதஸ்ஸ்யாத் வேத்ருவேதாஸ்ததா வேத்யவித்ரோ: । க்ஷணத்வம் ஸதஸ்து ஸ்ம்ருதிஸ்ச ப்ரத்யபிஜ்ஞா ச ஶூந்யம் ஜகத் ஸ்யாதிதி ரங்கவ்ருஷ ॥

(வ்-ம்.) ஹே ரங்கவ்ருஷ! ஜகத்-ப்ரபஞ்சமானது, ஸஞ்சார:- க்ஷணிகம், ஸஞ்சாரா - க்ஷணிகையான, பாஸ:-ஜ்ஞானமே, ஜ்ஞாதா-அஹம் ஶப்தார்த்தம, இதி-என்று சொல்லுகை, ஸத்ய-நல்லதன்று, (யத: என்ற ஸாஹாய்யாத்- யாதொரு ஹேதுவாலே) வேத்ருஸாத: நஸ்யாத் - ஜ்ஞாநாதிரிக்த ஜ்ஞாதா வில்லாவிட்டால், ததா-அப்படி, வேத்யவித்ரோ: - ஜ்ஞேயஜ்ஞாநங்களுக்கு, க்ஷணத்வம் ஸதஸ்து - க்ஷணிகத்வமானாலும், ஜகத்-ஸ்ம்ருதிஸ் - ப்ரத்யபிஜ்ஞா ஶூந்யம்-அதுகளாலே ஶூந்யமாக, ஸ்யாத்-ஆகவேணடிவரும்.

(அ-கை.) க்ஷணிகத்வபக்ஷத்தில் தூஷணம் சொல்லாநின்றது கீழ்; இதில் நானித்தை யறிகிறேனென்று, நானென்கிற வஹமர்த்தத்துக்கும், அறிகிறேனென்கிற வறிவுக்கும், பேதம் நன்ருக ப்ரகாசிக்க, அதுகளுக்கபேதம் சொன்னுல், இத்தையென்று இதம் ஶப்தார்த்தமான ஜ்ஞேயத்தோடும் அபேதம் ப்ரஸங்கிக்கும், யோகசாரமதத்தில் ஜ்ஞேயம் மித்யையாகையாலே, அது வாராதென்னில் ஜ்ஞாநம் ஸ்வஜ்ஞேயமாயும், பரஜ்ஞேயமாயு மிருக்கையாலே, அதுவும் மித்யையாகவேண்டிவரும், மாத்யமிக மதாவலம்பநம பண்ணி ஜ்ஞாநத்துக்கும், மித்யாத்வத்தை ஸஹிக்கில் பாதக ப்ரமாணுபாவத்தாலே நம்முடைய ஸித்தாந்தம், தீாக்க ஜீவியாகக் குறையில்லையென்கிருர்.

௧௦. அஹமிதமவைமீதி ஜ்ஞாத்ருவித்த்யோர்விபேதஸ்ஸமதிகமவிகல்பம் ஸம்ப்ரதீதே விபேதே । ப்ருதிதிரவிஶேஷாஸம்ப்ரதேயமிதம் ஸ்யாத் அவிதிதவிஷயோ ஹ்யர்த்த இதீவ த்ரயீஶாஸ்ஸந்தாய: ॥

(வ்-ம்.) அஹம்-நான், இதம்-இந்த கடாதியை, அவைமி - அறிகிறேன், இதி - என்கிற ப்ரதீதி வ்யவஹாரங்களில், ஜ்ஞாத்ருவித்த்யோ:-நானென்கிற வாத்தத்துக்கும், அறிகிறேனென்கிற ப்ரதீதிக்

கும், विभेदे - ஆதாரதேய பாவத்தால் வந்த பேதமானது, स्फु-रति விளங்காநிற்க [illegible] - ஆதாரமான அஹம் பதார்த்தத்துக்கும ஜ்ஞாநத்துக்கும பேதமானது, यदि-அங்கீகரிக்கப்பட்டால்; बाह्येऽपि-வெளியிலுண்டான கடாதியும, [illegible] - அபின்னமாக, स्यात्-ஆகவேண்டிவரும், [illegible] - ஜ்ஞாநவிஷயமான கடாதியும் மித்யையென்று சொல்லில், [illegible]-ஜ்ஞாநமும். मृषा-மித்யையாக, स्यात् - ஆகவேண்டிவரும், तदपि - அந்த ஜ்ஞாந மித்யாத்வத்தையும், [illegible]-அங்கீகரிப்பர்களாகில, [illegible] - நமமுடைய ஸித்தாந்தத்திலுடைய, ஆயுஸ்ஸ-[illegible] - உருவச்செல்லும்.

(அ-கை.) "[illegible]" என்கிற பக்ஷத்தில், ப்ரமிதியும், மித்யைாகவேண்டிவருமென்று கீழசசொன்ன பௌத்தஸித்தாந்த தூஷணம், ஸத்யஜ்ஞாநாதிவாக்யத்தாலே, ஜ்ஞாநமாத்ரஸ்வரூபமான ப்ரம்ஹம்,ஸ்வமாத்ர ப்ரகாசமானாலும் தன்னுடைய அவித்யாபலத்தாலே ஜ்ஞாத்ருஜ்ஞேயங்களையும் அநுபவிக்கிறது, அந்தவநுபவரூபமான ப்ராந்தியை, தத்வமஸ்யாதி வாக்யங்களாலே,பிறந்தவ த்வைதவித்யாப்யாஸத்தாலே ஜீவநநசிப்பிக்கிறுன, யாதொன்று த்ருஶ்யமோ அதெல்லாம் மித்யையென்று ப்ரத்யக்ஷாதி ப்ரமாணகதியறியாதே கலிகாலத்துககடுத்த ப்ரம்ஹமீமாம்ஸகரான ப்ரச்சந்ந பௌத்தஸித்தாந்தத்திலும், துர்வாரமென்கிறுர்.

கக. [illegible]

[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥

(வ்-ம்.) ये-யாவர், (சிலர்) अज्ञाः - ப்ரமாணகதி தெரியாதவர், ब्रह्म-அது, ज्ञप्तिः-ஜ்ஞாநமாத்ரம், इदं - இந்த ப்ரம்ஹம், [illegible]-ஸ்வப்ரகாச ஸ்வபாவமானாலும், निजा [illegible] - தனக்கு ஸ்ரீதி ஸித்தையான வவித்யையாலே, [illegible] - நித்யமாக ஜ்ஞாத்ருஜ்ஞேயங்களையும் அநுபவிக்கிறது, तस्य-அப்படி ப்ரமிக்கிற ப்ரம்ஹத்திலுடைய, ताम्-அந்த ஜ்ஞாத்ருஜ்ஞேயவிஷயமான, भ्रान्तिम् - ப்ரமத்தை, [illegible] - ஸ்வாதீநமாகப் பண்ணப்பட்ட வத்வைத நிச்சயத்தையுடையரான, जीवस्य - ஜீவனோ? [illegible]-தளரும்படி பண்

ணுகிருன், யஜ்ஜ-யாதொன்று யாதொன்று, ஜ்ஞாநவிஷய மோ, தத்-அதெல்லாம், விதயம்-மித்யை, இதி-என்று ஜ்ஞாவயாஞு ரூகெரியப்படுத்துகிறா, (தாநிதிஶேஷ:) அப்படிக்கொற்ற, க ஞளஸு ஹணொ ஶாஸகாஸூ-கலியுகத்திலுண்டானப்ரம்ஹ மீ மாம்ஸகரையும், வத தத் - கீழ்ச்சொன்ன, ராமாஸ்திரம், ராமசரம்போலே துர்வாரமான, ஜஷணம் - ஜயத - பராஜித ராக்கக்கடவது.

(அ-கை.) இதில் ஜீநமதஸ்தர்.தேவருடைய விபூதியான்ஸர்வஜகத் தையும், ஸ்யாதஸ்தி-ஸ்யாந்நாஸ்தி-ஸ்யாதஸ்திநாஸ்திச-ஸ்யாதஸ்தி வக்தவ்ய ஸ்யாந்நாஸ்தி அவக்தவ்ய -ஸ்யாதஸ்திநாஸ்தி அவக்தவ்ய-ஸ வத்யாவக்தவ்ய-என்று சொல்லப்பட்ட ஸப்தபங்கியாகிற குமாசதநையா ச்ரயித்து அநேகாந்தமாகசசொல்லுகிருர்கள, இவர்கள, தங்களைபபோலே என்னுடைய, மாதாவந்த்யையென்னுமாப்போலே, இந்த ஜகத்து ப்ரம்ஹத் தோடு பிந்நமாயு மபிந்நமாயுமிருக்குமென்று சொல்லுகிற நாதநப்ரம்ஹவித் துப்பொருட்டு, யிந்தவஸதஸ்யமான விருத்தபாஷணத்தைச் சொல்லக்கட வர்களென்கிருர்.

கஉ. ஸம்ஶீதா ஸ்வஶ்ருதிஸ்யாதஸ்திநா ஸ்தீகாஸ்வரூபவிஸ்தரஜஞாநை ததேதநகாஞாயத்தே நிஷ்ஞாஹிம் தயாஜநதை ஸம்யா ஸ்ோஸெ திவஞ தஸ்ரூஹ விஜெரஹவாரீந்ஹிம் ஶ்ரமெஹ தவக்த.தாய

(வ-ம.) ஹரஹெ! ஜிநவ உதம் தஸீநு - (வதத்ா நாஜதிஶேஷ:-அஸித்தாந்தத்திலிருக்கிறவர்) விஶ்வம்-ஸமஸ்தமான, தவவிஹவம்-தேவருடைய விபூதியை, ஸ்யாதஸ்தி - ஸ்யாந்நாஸ்தி ஆத்தாயஸ்யாஸாம் - உண்டென்றறியபபட்ட தாமில்லை யென் றறியபபட்டதா முண்டில்லை யென்றறியபபட்டதா முண்டென்று விவகரிக்கப்பட்டதா மில்லையென்றுவிவகரிக்கப்பட்டதா முண்டில்லை யென்று வ்யவகரிக்கப்பட்டதாம் ஸர்வப்ரகாரத்தாலுமவ்யவகரிக்கப் பட்டதா மென்றிப்படிப்பட்டதான, ஸ்ாநாஸம்நாஸஹா ரஸ்வக்தீதா ஸ்திஸாஞ - ஏழுப்ரகாரங்களாகிற விருத் தவழியை, "ஞாஸொஞ ஸூஹெஸாமிதிஹ ஸ'வந்திருக்கிறது, கயவாஸ்ஹம் ஸ்யாஸ்தி -பஹவ்ரீஹ மொஸியொமி திஹ ஸ்க ஸ்திஸ்வை ந கஜயாம யெஸ்ஹம் மிகஸ்தி

மென்றுகவுமாம. இங்கு பங்கியாவது, பரிபாடி, ஸம்ஸ்க்ருத-ஸ்வீக்ருத்ய, நவ சாகநூ-லெநகாஷநு - ஒருபடிப்படவன்றிக்கே, கூவ க்ஷதெ - நான்கிடத்திலும் சொல்லிக்கொண்டு திரிகிறார்கள், தெ - அப்படிச்சொல்லுகிற ஜிநமஸ்த்தர், ஊஷு - இப்படி விருத்தமான, வாடு-ஸ்மோஷ்டமான, ரஹஃ-அஸதஸ்யமாநத்தை, தயா - தாங்கள் சொல்லுமாப்போலே, 22 - என்னுடைய, ஸம்வா - தாயானவள், வஸ்யா -மலடி, உதிவஸ-என்று சொல்லுகிறப்போலே, ஊஷு-இந்த ஜகத்தை, ஷிஜை தஷிஜை தஸ - ப்ரம்ஹத்தோடு பின்னமாகவும் அபிந்நமாகவும், ஜமஷ-ஷெ-சொல்லா நிற்க, நசூதுமூரவள ஹவிதுதவெஷு - நூதந ப்ரம்ஹவித்தான ம்ருஷாவாத் யேகதேசிக்கு, வக்ஷதாடு - சொல்லக்கடவர், ரஹஃ - ஏகாந்தத்திலென்றுகவுமாம், இவ்விரண்டுமதத்திலும் அர்த்தவிரோதமே தூஷணமென்று திருவுள்ளம்.

(அ-கை.) ஆகவிப்படி, சார்வாகபௌத்த ஜைநமதங்களைத்ததநுஸாரிகுத்ரிஷ்டிமதங்களோடு நிரஸித்தாராய் நின்றது கீழ்; மேல்நையாயிகவைசேஷிகர் "ஸஜெவஸஉெ ஹூஊ ஞூவீஸ" "ஷகொஹ வெநாராயணகுவீஸ" இத்யாதி வேதாநதங்களில், தேவருக்கேஸகலகார்யோபாதாநத்வம் ஸம்ருத்தமாய், ஸ்வரூபமாயிருக்க கார்யகாரணஸா லக்ஷண்யாந்யதாநுபபாத்யாதி ஶ்ருதிவிருத்தம், தர்க்கங்களாலே,பிச்சைபுகுவாரைப்போலே, தத்தத்பூதோபாதாநத்வங்களைத்தத்தத்பரமாணுக்களிலேஸ்வீகரித்து"ஞூதந ஞூகாஸஷூஃஸஷூ-தஃ" இத்யாதியாலே, தேவருடைய கார்யமாகச்சொல்லப்பட்ட வாகாசாதியை நித்யமாகவும் சொல்லுகிறார்களென்கிறார்.

கரு. ஸணவாவாணாக்ஷளஷிக்ஷரணளகதெகெஹஸ்தி ஶிரவிஸஷிக்ஷஸ்ஞஜமதாரணகவு | ஸணஷவிவெரிணாஹ வெூரஉெவஉெ காயஉெவஸஉநவெக்ஷ ரஹஸ தஹுஹ வாதெ ||

(வ்-ம்.) ஹெரஸஹஸதஃ!-ஸணஜாதிவாரணெக்ஷியஸுவஸவஸ வதள - உஞ்சபோஜியான காணுதரும், பாதாக்ஷியான கௌதமரும், ஸ்ரீநாம ஶிரஷூஷிநு-ஶோஸநாஷிக்ஷாயஸுதகி-ஸவெ நஷிக்ஷிதஃ ஶக்தி திவா-இரண்டாலும ஸமருத்தமாய் ஸ்வலபமானவென்றபடி, தவஜமதா காரணகவு-தேவருடைய க்ருத் ஸ்நஜ

துபாதாகத்வத்தைத், ஸ்ருதிகாஸகர்ஷாதோஷ:-ஸ்ருதிவிருத்தந்யாயங்க ளாலே, பிக்ஷாமாணா-பிச்சைப்புகுவாராய், அணவ - ப்ருதிவ்யாதி பரமாணுக்களிலே,விவர்ணாஸ்ய-பர்யவஸித்து, தவ-தேவராலே, காயர்ஷ - ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டதான, வொராவேவம் யஸ்யதஸ் - ஆகாசப்ரப்ருதியை,ஸவத: ஸவெக்ஷா நயஸிந்துதஸ-வேவரபேக்ஷையில்லாததாக, வுராவாதெ - சொல்லுகிறார்கள், இம்மதங்களுக்கு ஹேதுதோஷமும், ஸ்ருதிவிரோதமும் தூஷணமென்று திருவுள்ளம்·

(அ-கை.) இதில்,ஸ்வநிராமாத்ரு புருஷதத்புத்யபத்திப்ரயுக்த தத்ப்ரம விப்ரலிப்ஸாதிதோஷமில்லாமையாலே,ஸர்வப்ரமாணப்ரபலமான வேதம்ஸா ரீரகப்ரதமாத்யாய அதிகரணந்யாயங்களாலே, தேவரை ப்ரதானப்ரதிபாத்ய ராசவுடையதாக நயிப்பிக்கப்பட்டு,அப்படி ஸ்வதந்த்ரப்ரமாணமானவேதமூலமாகவே ததிதராகமங்கள்,ப்ரமாணமாகவேண்டித்து,ஆகையாலே, ஸாங்கய யோகபாஸுபத்யாகமங்கள்,அந்த வேதாவிருத்தாம்ஸத்தில், ப்ரமாணங்கள், பாஞ்சராத்ராகமததிலிப்படி விருத்தாம்ஸங்களில்லாமையாலேஸாவாம்சத்திலும் ப்ரமாணம், இது, பக்ஷபதித்துச் சொல்லுகிறோமன்றோம், ஸாஙகய: வஞ்சொரவெடி:" என்று பஞ்சமவேதமாகச் சொல்லப்பட்ட மஹாபாரதத்தில மோக்ஷதர்மத்தில் உபரிசரவஸூபாக்யாநத்தில், ஸ்ரீபாஞ்சராத்ரத்தினுடைய வுத்பத்தியும், தத்விஹிதாநுஷ்டான மவஸ்யாநுஷ்டேயமென்றும் சொன்ன வநந்தரம், "இதம்மஹதுபநிஷதம் சதுர்வேதஸமந்விதம் | ஸாங்கய யோககிருதந்தேந பஞ்சராத்ராநுஸப்திதம் || நாராயணமுகோத்கீதம் நாரதோ ஸ்ராவயத்புந: | ப்ரஹ்மணஸ்ஸதநே தாத யதா த்ருஷ்டம் யதா ஸ்ருதம் || இதம் ஸ்ரேய இதம் ப்ரஹ்ம இதம் ஹிதமநுத்தமம் | ருக்யஜுஸ்ஸாமபிர்ஜுஷ்டமதர்வாங்கிரஸைஸ்ததா || பவிஷ்யதி ப்ரமாணம் வா ஏதத்ஏவாநுஸாஸநம் ||" என்று விஸ்தரேணச் சொல்லுகையாலே, அறிந்து சொல்லுகிறோ மென்கிறார்.

கச. வெதெகதர்ஷாத்ருஹா வாஷ்பவதிஹிநயெஸநவெ நீயஸொநெதநவைஷ நஸம் தஹிதாதவிஷஞாயதெ ரம்மயாஸ்து| தஸாதாம்வைஸயொமம்ஸவபவதிஸதம்ஸதஹிதம்வாரா தம்ஸவர்தெதவம் ஸாணம்தஹிஷஸ்வமதவேஞானெவவெஷாஸ||

(வ்-ம்.) ஹெரம் மயாஸ்து ! - கதர்ஷா குஹிபெர்ஷாஹெஷா ஸஹாவாஸ - கர்தா முதலானதுக ளில்லாமையாலே, வைதீஸ்ரா

ஷூ தி்வைவதஷூநு - பரமாணுநதரத்தில், ஸ்வாதந்த்ர்யமாகிற பல த்தையுடைத்தான, வெடெ - வேதமானது, நவெயெ:ங்யாயங்களா லே, கூட உ^வெ யஸ) தஷூநு - தேவனை பரதாநமாகவுடைத்தா னதாக, நீயஉாடெந ஒ நுங்கவிட்டப்படுமளவில், ஸஉைவை யஸ) தஷூ ஸாவூஸகூ டெதந - அந்த வேதத்தை மூலமாகவுடைத்தாகையா லே, தஷூாஷிதா௧-அதில வேருன, கவிவஃ-ஸமஸ்தாகமமும், உா நஃ-ப்ரமாணமாக, ஜாயடெத-ஆகிறது, தஷூாக-ஆகையாலே, யொ ஒமநஸஹவதூத ஐதி தக-வஶவடெகைகூடெதநஸஹவதூ த ஐதி தக - யோகாகமத்தோடும, ஸாவாகமத்தோடும கூடின, ஸாஂவஃ-ஸாங்க்யாகமம, க ^ து விடெவ - ஒவ்வொரு விஷயத்தி லே, வ ஊணஃ - பரமாணமாகிறது, வஞுராதஃ - பஞசராத்ரா கமமானது, ஸவதூ -ஸர்வாமசத்திலும, வ ஊணஃ-ப்ரமாணமாகி றது, அஜிர-அந்த விதவர்த்தமானது, வஃஜிக-அஞ்ஜாவதான, வெஷாக-பாரதத்தாலே, கவமதஃ-அறியப்பட்டது.

(அ-கை,) ஸாஙக்யயோக பாசுபதங்களுக்கு, ஸ்ருதியோடு யெந்தஅம்ச த்தில் விரோதம என்கிற ஸங்கையிலே ஸாங்க்யர தேவனைசேதநகோடியில ந்தர்பபவிபபித்து "வெதிஃவிஶஸ)" என்றுதப்பட்ட வீஸ்வரத்வத்தை யங்கீகரிக்கவிலலே, கபிலா, எங்கையாவது சொன்னுலும், ப்ரக்ருத்யாத்மவி வேகத்தி லிதம் பரமாகையாலே அதில தாதபர்யமிலலே, யோகசாஸ்த்ரப்ர வர்த்தகரான, பதஞ்ஜலியும் யோகாப்பாஸத்திலிழிகிறவனுக்கு அதிஸய கதநத் தில் தாதபர்யத்தாலே காமவிமுகத புருஷநிடததில் ஐச்வர்யததைப்ரதிப லநம்போலே சொல்லுகிருன், சைவன், அபிமானததாலே, "பிண்டியார்"; இ த்யாதிப்படியே, பிக்ஷுவான் ருத்ரனிடத்தில் ஐசவர்யததை அங்கீகரிக்கிரு ன, தேவர், "வஞராதுஸ) கூஸஸ)வகா நாராயணஸயஃ" என்று சொலலுகையாலே, தேவனை பரவ்யூஹவிபவாதிகளாலே, ஸ்வ ரூபரூபகுணவிபூதிகளாலே ஸமபநநராக வருளிச்செய்ததன்றே? என்றுஸ்த் தாஸீபுலாகயாயததாலே, ஸாங்க்யாதிகளுககு ஆம்ஸிக விரோதத்தையும், பஞ்சராதரதது்கு, ஸர்வாம்சததில் விரோதத்தையும், அருளிச்செயகிருர்.

கஞ. ஸஞுஷெநெஶூஂகூாஂவஶஷவஶிஷஜிந)ஹ)ப அாந)வயதூ)ாஷாஂவெ)ாயொமீவகாகூாவதிவைநதிவெஶ யதூஉவெகயாஜிக ॥ ஷிக்ஷெஸவஷூாஜஂஹவஉஷிஉந^டெதாஂ மஶாஜாதிஶாமாகூஂகூாவெஹ)யாகூஂ நந^வஶவிஹவவ)ஔ ஹநாஷ்ஂஹவிஷ^ஃ!

(வ்-ம்.) ஹே ரங்கராஜ! - ஸாங்க்ய: - ஸாங்க்யமதஸ்த்தன், த்வாம் - தேவரை, பாஷண்டானாம் பரிஷதி ப்ரஸஹ்ய - சேதந கோஷ்டியில், நிக்ஷிப்ய - அந்தர்ப்பவிப்பித்து, ஈஶ்வரம் - ஈஶ்வரனாக, நஸம்வததே - சொல்லுகிறானில்லை, யதா - அன்றிக்கே, அநதிக்ருதவாக்யஸாரஸ்ய - பரக்ருத்யாத்ம விவேகபர மாகையாலே, (ஸம்வததே கஸ்மாத்) யோகீவ - பதஞ்ஜலியும, ஏதோ வொன்றான காரணா தாத்பாயத்தாலே, ஈஶ்வரஸ்ய ஐஶ்வர்ய - ஐஶ்வர்யத்தை, வ்யாஹரதீவ -ஆரோபிதமப்போலே, உளவெ-ஸொன்னான்; ஶைவ: - சைவனானவன், பிக்ஷோ:-பிக்ஷுவான ருத் ரனிடத்தில், அத்யந்தபக்ஷபாதாத்- அத்யந்த பக்ஷபாதத்தாலே, ராஜ்யம்-ஸர்வேஶ்வரத்வத்தை யென்றபடி, அபிமநுதே - அபி மானிக்கிறான். த்வம் -தேவர், பரஞ்ச விபவஞ்ச வ்யூஹஞ்ச தேரஸ்ய ஸம்பந்நஜிதவ்- (பரஶப்தம் ஹாவப்யாநவ) பரரூபத் தாலும், ராமக்ருஷ்ணதிருபத்தாலும, ஸங்கர்ஷணதிருபத்தாலுமாக ஸம்பந்நராகிறவராக, த்வாமேவ - தேவரையே, அஹம்யாநந-அரு ளிச்செய்தீரன்றோ?

(அ-கை.) இப்படி, "கள்ளவேடத்தைக் கொண்டுபோய்" என்கிறபடி யே, தேவர், புத்தாவதாரம்செய்தருளி மோஹிப்பிக்கிற வழியாலே, தேவ ராலே நிர்மிக்கப்பட்ட பாஹ்யமதத்தை த்ருணமாகவெண்ணுகிறேன், இப் படியிருக்க வைதிகத்வ வேஷதாரிகளான குத்ருக்ககளுடைய மார்கத்தை யெண்ணுவேனோ வென்கிறார்.

கக௯. இதிமோஹநவத்ஸநாத்வயாபிப்ரணீதம்பாஹ்யம் த்ருணாயமந்யே | அயமெவைதிகவேஷவிடம்பிதா நாமஜ்ஞிதாமேஹ குத்ருஷ்டிமார்கிமேவத்ஸ ||

(வ்-ம்.) ஹேரங்கஶ! இதி-இப்படி, மோஹநவத்மநா-மோஹநவத்மநா - என்று பாடமானபோது, மோஹீப்பிக்கிற வழியாலே,(வத்ஸநா - என்று பாடமானபோது, மோஹகவிக்ரஹத்தையுடைய, த்வயா - தேவராலே, ப்ரணீதமபி - பண்ணப்பட்டாலும், பாஹ்யம் -பாஹ்யமதத்தை, த்ருணாய - திருணமாக, மந்யே - எண்ணுகிறேன், அநாதரிக்கிறேனென்றபடி, அயம் - இப்படியிருக்க, வைதிகாநாம் வேஷதேந விடம்பிதாஷோம்- வைதிகத்வரோபணத்தையுடையரான, குத்ருஷ்டீநாம் யெ

ஷாஞெஷாං - ஶங்கராதி குத்ரிஷ்டிகளுடைய, வத்மு-மார்க்கத்தை, உநிதாமஹகிழ-எண்ணப்போகிறேனோ? எண்ணமாட்டேன். உபே க்ஷிப்பேனென்றபடி.

(அ-கை.) கீழ் "ஶாநංவு ஶீவஶிவகாமாணிகொகூகூாதி" என்று சொன்ன, ப்ரமாணப்ரதாநந்தானெங்ஙனே? ஸ்வதந்த்ரப்ரமாணமானபடிதா னெங்ஙனே? யென்ன, ப்ரளயகாலங்களிலே, அநுயேதாக்களான ப்ரம்ஹாதிகளி ல்லாமையாலே, வேதஙகளை ஸம்ஸ்காரரூபங்களாக தேவரிடத்தில் வைத்துக் கொண்டு ஸ்ருஷ்டிகாலம்வந்தவாறே, அந்த ஸம்ஸ்காரத்தாலே ஸ்ம்ருதங்க ளான தேவாதிஸம்ஸ்த்தாநங்களையும், அதுகளுக்கு வாசகங்களான நாமங்க ளையும், அதுகளுக்கு யோக்யங்களான மஹதாதிப்ருதிவ்யந்தங்களான வசே தநங்களிலும் ப்ரம்ஹாதிஸ்தம்ப பர்யந்தங்களான சேதநங்களிலும், "ஸூவூூா ணிமவொணிவிஶிதஂயீமஃ நஶாநிகூகூவா-நாஶஹ-தஞு ஹதா நாංகூதஂாநாஞுவுஂவஞுநஃ | வெஷஶவெஹஂவணவாஊள தெ வாஶீநாஞு கூாமவஃ" என்று, ச்ருதிஸ்ம்ருதிகள சொல்லுகிறபடியே உ ண்டாக்கியும் நித்ரைபண்ணியெழுந்தாபோலே யெழுந்திருந்துள்ள ப்ரம் ஹாதியை "யொவுஹாணංவிஊயாதிவ-வூංயொவெவெஊாංஶ வுஹிணொதிதவெஹூ" என்கிறபடியே, ஓதிவித்தும் அத்தாலே "ஸஊ ஸதிவவிவெகூஷ" என்கிறபடியே, விதிநிஷேதாதி ரூபமான ஹிதத்தை யநுசாஸநம்பண்ணியும், இப்படி யஜ்ஞாதகர்த்ருகங்களான, வேதங்களை தே வர்வஹிக்கிற தாகையாலே, வேதங்கள் ஸ்வதப்ரமாணங்களாகக் குறை யில்லையென்கிறார்.

கஎ. ஸංஹாமංவுதிஸංவரெஷாநிஊயஹுதமெஷாதஃ ஹாரிதංமவைංநாஶ ஊதகூஊஹநிவஹெவஂாகூதஂமංமாவு ஊ। ஸவொஊஊிமිංவவவஜநதாஶயஂாவஂதகூஶிதංமா ஸஞஹூதகதஂகாநுஹஸியஊாஃவுஶாணංதஃ॥

(வ்-ம்.) ஹெமංமாவுஊ! வுதிஸංவ ரெஷா - ப்ரளயங்களி லே, ஸංஹாமஂ - ததாகாரமாக, நிஊயஃ - நிதிபோலே வைத்து, ரக்ஷித்துக்கொண்டும், (வேதத்தையென் றத்யாஹார்யம்) (ஸம்ஸ்கா ராக, எனறு பாடமாகில் ஸுகமம) அன்றிக்கே, "கூணவெஹா வணஂ கூவா" என்னுமாப்போலே, யேகவசநமாகவுமாம், ஸமெ ஷா-ஸ்ருஷ்டிகாலங்களிலே, தெநஸாரிதமு-அந்த ஸம்ஸ்காரரூப வேதத்தாலே ஸ்மரிப்பிக்கப்பட்ட, மவெஂ-தேவாதி ஸம்ஸ்த்தாநத் தையும், நாஶவ - தத்வாசக ஶப்தத்தையும், ஶஸஂ தஸஂர்ஹ

நிவெஹ - அந்தவந்த நாமரூபங்களுக்கு, யோக்யமான ஸமூகத்தில், வ்யாக்ருத்ய-வெளிப்படுத்தியும், ஸுப்த: - உறங்கிக்கிடந்த வ்ருந்தம் வெதாய வ்யாஸ ஜநதா தாம் - தூங்கியெழுந்திருந்து ப்ரமஹா முதலான சேதநஸமூஹத்தை, அத்யாப்ய - ஓதுவித்து, தஸ்ய தஸ்ய ஹிதம்-அவரவர்க்கு வேண்டிய ஹிதத்தை, ஶாஸத்-தெரியப்படுத்தாநின்றுகொண்டும், ஸ்வ்ருத: கர்த்தா யெஷாமெ நஹவந்தி ந ஸ்ம்ருத கர்த்ருகா ஸ்துர்ஹாநு நசப்தஸமாஸம் - அறியப்பட்ட கர்த்தாவையுடைத்தாகாதவெதங்களை, வஹஸி இதியத் - வஹிக்கிறதென்கிற யாதொன்று, அத: - அத்தாலே, வெதா:-அதுகள், ப்ரமாணம்-ப்ரமாணங்கள், ஶாகவநம் ப்ரமாண விஷாஜ கொவாயியான ஶப்தத்வத்யத்துக் கைக்யத்தைப்பற்ற)

(அ-கை.) இப்படி ஸ்வதப்ரமாணமான வேதங்கள், "அங்கா நி வெதா ஶ்சத்வாரொ மீமாம்ஸா ந்யாயவிஸ்தர: | புராணம் தர்மஶாஸ்த்ரஞ்ச வித்யாஹ்யேதாஶ்சதுர்தஶ" என்று, வேதோபப்ரம்ஹணங்களான, வித்யாஸ்த்தாநங்கள் பத்திலும், "ஶிக்ஷா கல்பொ வ்யாகரணம் நிருக்தம் ஜ்யோதிஷாம் கதி: | ச்சந்தோவிசிதிரித்யெதெ ஷடங்கொ வெத உச்யதெ" என்றுசொன்ன ஷடங்கங்களோடும், ந்யாயமீமாம்ஸைகளோடும், ஸ்ம்ருதி புராணங்களோடும், கூடிக்கொண்டு தேவரையே விசாரித்து நிஷ்கர்ஷிக்கிறதென்று தத்ததுபயோகவிஶேஷகதநபூர்வகமாகவருளிச்செய்கிறார்.

கஅ. ஶிக்ஷாயாம் வர்ணஶிக்ஷா பதஸமதிகமொ வ்யாக்ரியா நிருக்த்யொர்ஹம் ஶ்சந்தஸ்ஸ்வ்ருத்தஸம்க்ஷய திஸமயம் ஜ்யொதிஷம் ரங்கநாத | கல்பெ ந்யஷ்டாநக்ருப்தம் க்ருதி தமதிதயொ ந்யாய மீமாம்ஸயொஸ்ஸ்யாத் யுக்தி: புராணஸ்ம்ருதிஷு த்வ ந்மாஹாத்ம்யம் வின்தந்தி வெதா:॥

(வ்-ம்.) ஹெ ரங்கநாத! ஶிக்ஷாயாம் - அதாகிற வேதாங்கத்தில், வர்ணாநாம் ஶிக்ஷா-அர்ச்சு ஹல் ரூபங்களான வர்ணங்களுடைய உச்சாரணக்ரமமும், ஸம்யோகக்ரமமும், (ஸ்யாதிதிஶேஷ:) வ்யாக்ரியா நிருக்த்யொ: - வ்யாகரண நிருக்தங்களாலே, பதாநாம் ஸமதிகம:-பதஸமதிகம: - வ்யாகரணத்தாலே ப்ரக்ருதி ப்ரத்யய ததர்த்தாதிகமமும்;நிருக்தத்தாலே,ததர்த்தவிஶேஷ ஸமதிகமமும், ச்சந்தஸ்ஸு - அதிலே, ச்சந்த:-காயத்ரீ "உஷ்ணிகநுஷ்டுப் வீ" என்று சொல்லப்பட்ட வ்ருத்தலக்ஷணம், ஸ்யாத்-சொல்லப்ப

ட்டதாயிருக்கும், ஜெ்யாதிஷம், அதானது, ஷயேம - "ஶாஜிவாஜ வெயெநயஜெத - வஷமெதவஷமெதஜெ்யாதிஷாயஜெத" என்று சொன்னகாலத்தை, ஶயேதி-ஜ்ஞாபிக்கிறது, கஜெ-ஆஶ்வலாயநாபஸ்தம்பாதி க்ருதகல்பஸூத்ரத்தில், சுநுஷாநஓ-உபநயநாதி ஸகல கர்மாநுஷ்டாநக்ரமம், உக்தஹி - சொல்லப்பட்டதன்றோ? ந்யாய ஶ ஜிஶ வாவதயொ:-ந்யாயத்திலும மீமாம்ஸையிலும், உஷிதா:- ஶஜிதய:- ஸத்தேதுக்களாலும், ஶ்ருதிலிங்காதிகளாலும் உசிதார்த்தநயநங்கள், ஷ்ய:-வுராணாநிஷுதயஶ தாவ-அதுகளிலே, ஊஷுராநா வ்ரு்தி:-தாத்பர்யார்த்த ப்ரகாரம, ஷ்ராஐ - ஃதாந்ய நுஶாநிவஷாஜெ - அந்த ஶிக்ஷாதிகளாலே யநுஸரிக்கப்படாநின்ற, வெஉா:-அதுகள், கூாஓ-தேவரை, விவநஜி-தேடுகிறதுகள்.

(அ-கை.) இப்படி உபகார விஶேஷக்ருத்துக்களான ஶிக்ஷாதிகளோடு கூடி வேதங்கள் ஸாமாந்யேந தேவரைப்ரதிபாதிக்கிறதுகளென்று சொல்லாநின்றது கீழ்! இதிலவேதங்கள் மூலப்ரமாணம, அதுகளுக்கு இதிஹாஸபுராணமீமாமஸாந்யாயங்களோடு கூடி ஸ்ம்ருதிஉபகாரிகையாகிறது, அந்தவேதங்களில், கர்மப்ரதிபாதகமான பூர்வபாகம்; ஸ்ம்ருதி விஶேஷபூர்வ மீமாஸைகளோடுகூடி தேவருடைய வாராதநவிதியில பர்யவஸிக்கிறது, உத்தர பாகமான உபநிஷத்து, இதிஹாஸபுராண ப்ரம்ஹமீமாம்ஸைகளோடுகூடிதேவருடைய, ஸ்வரூபரூபகுணவிபூதி சேஷ்டைகளைத் தெரியப்படுத்தி தேவர்திருவடியில் சேர்க்கையில் பக்தியில் பர்யவஸிக்கிறது, இவ்வர்த்தத்தைபகவத்கீதையில் தேவரே "ஷஒவெஶவெஜெஶஹஜெவெஉ்ய" என்றுவெளியிட்டருளிதென்கிறார்.

கக. ஞஉளவெஉா:வுஜாணஷுதிரவகூுரவெதவெஷதிஹாஜெஷ: வுராணெநஜ்யாயெஷாஷஜகூஉவஜா விஜிஜவரிவரிக்ஷீயதெவெவஜஹாஶ:|உளஜெஜாஹாஶஷீஹாஶணவிஷ்வரிஜ்ஞாவஜெநஷகூஉாஷளவெஜெ்யாஜெவெஜெஶஷஜெவெஜ ரஹஜிதிஹஶவநுஷெநவவ்ாவஜஷ||

(வ்-ம்.) ஹெஹஶவநு!-வெஉா: - வேதங்கள், ஞஉள-முதலடியிலே, வேறொன்றை யபேக்ஷியாமலென்றபடி, வுஜாணஓ - ப்ரமாணமாகிறதுகள், ஷுதி: - மநவாதி ஸ்ம்ருதியானது, ஊதிஹாஜெஷஹவதஜெ ஊதிஜெஷதி ஹாஷாநிஜெத: - ராமாயணாதிகளோடு கூடின, வுராணெ:-ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணாதிகளோடும், ந்யாஜெ

ஸாகம் - பூர்வோத்தர மீமாம்ஸைகளோடும், உபக்ருதே - உபகரிக்கிறது, பூர்வபாகஸ்ய - கர்மபாகமானது, தேவாநாம் விதிஸ்வரூபே - தேவருடைய வாராதநவிதியிலே, பரிக்ஷீயதே-ஒன்றுவிடாமல் பர்யவஸிக்கிறது, உத்தரம்- மேலான ஸாரம், பரம்ஹபாகமானது, தவ - ஸம்ஹாரஸ்ய ஸ்தாநஸ்ய விபவஸ்ய தேஷாம்பரிணாம நாதிதேக:-தேவருடைய ஸ்ருஷ்ட்யாதி வ்யாபாரங்கள், தஜ்ஞாநஜ்ஞாந-ஶக்த்யாதிகள், விபூதிகளிதுகளை நன்றாகத் தெரிவிக்கிறதுகளாலே யிவ்விடத்தில் ஸ்வரூபரூபங்களு முபலக்ஷ்யங்கள், தவபதயோராப்திஸ்ய ப்ராப்தி - ப்ராப்தரான தேவருடைய திருவடிகளைச் சேருகிறத்தில், பரிக்ஷீயதே-என்று கூட்டவும்; ஸபூர்வோத்தர-பூர்வோத்தரங்களாயுமான, வேதை: - வேதங்களாலே, அஹம்-நான், வேத்ய:-அறிவிக்கப்படுமவன், இதி - என்று, தேவ-தேவர் முகமாகவும், (தேவ-என்கிறவிடத்தில் ப்ரக்ருத்யாதிபாடத்தாலே த்ருதீயையென்று கண்டுகொள்வது) வ்யாகார்ஷீ - இவ்வர்த்தத்தை, வெளியிட்டருளித்து.

(அ-கை.) இப்படி ஸோபப்ரம்ஹமணங்களான வேதங்கள், பூர்வோத்தரபாகங்களாலே தேவருடைய, ஆராதநங்களையும் ஆராத்யரான தேவரையும் ப்ரதிபாதிக்கிறதுகளென்று சொல்லிநின்றது, இதில் பட்டணிப்படிகொள்ளாதே "ஜ்யோதிஷ்டோமேந ஸ்வர்க்காமோ யஜேத" இத்யாதிவிதி பலத்தாலே, யாகாதிகளாவது அதுகளுடைய ஶக்தியாவது காலாந்தரபாவிஸ்வர்காதி ப்ரதங்களென்றும்,ப்ரபாகரன், யாகாதிகளால்பிறக்கும் அநிர்வசநீயமானவோரபூர்வமே, அப்படிக்சொத்ததென்றும், நவீநமீமாம்ஸகர், பிதாக்களுடையவும், தேவதைகளுடையவும், ப்ரஸாதமே அப்படிக்கொத்ததென்றும், இவர்கள் ஆராதநாராத்ய ஸ்வரூபாநபிஜ்ஞதையாலே,சொல்லுகிறார்கள், ரிக்யஜுஸ்ஸாமங்கள்,கைவந்தவராய் "[illegible] ॥ [illegible] । [illegible] । [illegible] । [illegible]" ॥ என்று ப்ரமாணஸரணரானஜ்ஞாநவ்ருத்தாஜ்யோதிஷ்டோமாதியாகங்களும், தடாகநிர்மாணாதி ரூபமானகாதமும், தேவருடைய வாராதநம், பலங்களும், தேவாப்ரஸாதாயத்தங்கள், யஜேதேத்யாதிவிதிகளும், தேவருடையநியமநங்களென்று சொல்லுகிறார்களென்கிறார்.

உ௦. க்ரியாதத்விஷயபலபூர்வஸ்ய தாம்ஸரூபா யா [illegible] । [illegible]

ெதஃஹைஸவஹவதீ திஜிதிதாயீவ்யஸாஹுதஜியிரஹிஹவெதீர
ணைதி||

(வ-ம.) ஹெரஂமெரு! கிரியா-யாகாதிக்ரியை, தஸூாரூக்ஷி வமா-அந்த யாகாதிகர்மத்தினுடைய வஸ்யமானது, கிஹி-அநிர்வசநீயமான, தஸூாகவைஷவரூ-அந்த க்ரியாஜந்யமான அபூர்வமானது, விதரூணாஂ ஸுராணாஞ ஸாஸாெரவா -பித்ருக்களுடையவும் தேவர்களுடையவும்,ப்ரஸாதமானது,கூதூஃ-அந்தவந்த கர்மாநுஷ்டாதாவுக்கு, ஹைா நிஷா தீதிஹைஃ - பலன்களைத்தருமது, (கிரியெதாஷிகளில் யமாயொமரூஂ-லிங்கவ்யதியயம் பண்ணிக்கொள்ளவும்)ஜதி-என்று,கூஜ்தாஷூகயெஷாஷெ-ஸம்யஜ்ஞாநமில்லாதவர்கள் சொல்லுகிறார்களென்றுஶேஷம், ஜஷூவஷதகூெத-யாகாதியும் தடாகாதி நிர்மாணமும், தவகூமா-தேவருடைய ஆராதநமும, ஹைஹி - அந்த யிஷ்டாபூர்த்தபலமும், ஹவதஃ வீதெத ஜயாத ஜதி தக-தேவருடைய ப்ரீதியாலுண்டானது, ஜதி-என்றும், ஸவஸவவியிஃ-தர்ஜியிஃ - அந்தவந்த விதியானது, ஹவதஃ வெரணவூ-தேவருடைய நியமநம், ஜதூவி-என்றும், தயரூாஂ ஷூஸாஃ-வேதார்த்தஜ்ஞாநிகள் சொல்லுகிறார்களென்று ஶேஷம்.

(அ-கை.) "தஜியிரஹிஹவெதீரண" மென்று கீழ்ச்சொன்ன விதிகள் யெததனைவிதங்கள்? அதுகளுக்கு ப்ரயோஜநங்களென்? பந்தகங்களான ஸ்வர்காதிஸாதந ஜ்யோதிஷ்டோமாதிவிதிகளும், நரகாதிஸாதநங்களானஶத்ருவதஸாதநஶ்யேநாதிவிதிகளும், ஸர்வரக்ஷகனுக்குக் கூடினபடியெங்ஙனே? என்றுமபேக்ஷையிலே விதிதான் நித்யமென்றும் நைமித்திகமென்றும்,காம்யமென்றும் மூன்றுவகையாயிருக்கும்;அதில நித்யம், ஸந்த்யாவந்தநாதிவிதிரூபமாய் ராஜாஜ்ஞைபோலேஅகரணேப்ரத்யவாயஜ்ஞாபகமாய், ப்ரத்யவாயப்ராகபாவபரிபாலநபலகமாயிருக்கும்.நைமித்திகம்,அயாஶ்சஹோமாதிவிதிரூபமாய் அகரணே ப்ரத்யவாயஸ்த்திதி ஜ்ஞாபகமாய்க்கொண்டு தந்நிவர்த்திப்ரயோஜநமாயிருக்கும்,ஜ்யோதிஷ்டோமாதி விதிகளும் ஸ்வர்ககாமாதிகளையும் விடமாட்டாதே க்ருபையாலே தத்ஸாதநத்தையறிவித்து பரம்பரயாமோக்ஷருசி பலகங்களாயிருக்கும், ஶ்யேநாதிவிதிகளும் ஶாஸ்த்ரவிஶ்வாஸமின்றிக்கே பரஹிம்ஸைபண்ணித்திரிவார்க்கும்அவரையும் விடமாட்டாதே தத்ஸாதநங்களைத் தெரிவித்து, ஶாஸ்த்ரவிஶ்வாஸஜநந ப்ரயோஜகங்களாயிருக்கும், ஆகையாலிப்படி ஸர்வர்க்கும் ஹிதபரராய் நியமிக்கிறதேவருடைய ரக்ஷணவிஶேஷரூப தாதபர்யார்த்தங்களைத் தெரியப்படுத்தாநின்றுகொண்டு வேதம், தேவருடைய நித்யசாஸநமாகிற தென்றருளிச்செய்து,இதுக்குஅதி

சாரிதாரதம்யம்பாராதே ருச்யநுகுணமாக ஶாஸ்த்ர ப்ரவர்த்தகத்துக்கு மூல மான நிர்ஹேதுகக்ருபையை யநுஸந்தித்து, எத்திறமென்கிறார்.

௨௧. ஆஜ்ஞாதேவநிமித்தநித்யவிஷயஃ ஸ்வர்காதிகாம்யேஷ்வஸௌ நாஜ்ஞா ஶம்ஸிதஶாஸ்த்ரவஶ்யதாவாரோஹிவாரஶ்ருதிஃ | ஸர்வே ஷ்வப்யவிஶேஷஶாஸிதா ஹோ ஶ்ரீரங்கஸர்வஸ்வதேராக்ஷாகௌதுக நிவேதிநீ ஶ்ருதிரஸௌ கூடநித்யஶாஸிதஃ ||

(வ்-ம்.) ஹே ஶ்ரீரங்கஸர்வஸ்வ-ஶ்ரீரங்கஸர்வஸ்வம் யஸ்யேதி வஹுவ்ரீஹிஃ- நிமித்தைஸ்ஸஹவர்த்தந்த இதி ஸநிமித்தாநிதாநிநித்யாநிச தேஷாம் விஷயஃ - நைமித்திகங்கள், நித்யங்கள், இதுக ளுடைய விதிகள்; அன்றிக்கே, நிமித்தஸப்தம் நைமித்திக பரமாயது களோடுகூடின நித்யங்களென்றுமாம்; தேவதஸ்யவா சக்ஷுர ஸ்யேத்யாதிஷுஸர்வ த்ருஶாஸித்ருக்ஷுரான தேவருடைய, ஆ ஜ்ஞா-அநதிலங்கநீயஶாஸநம், ஸ்ஃ-ஶ்ருதிப்ரஸித்தமான, ஸ்வர்காதி ப்ஸவ்யதக-ஆதநஜலுஷி ஸ்வர்காதி காம்யேஷு தேஷாம் விதிஃ - ஸ்வர்க்கம்முதலானத்தை யாசைப்பட்டவர்களுக்கு ஜ்யோதிஷ்டாமா திவிதியானது, அநாஜ்ஞா-அகரணே ப்ரத்யவாயமின்றிக்கே, வாணெ - தத்தத்பலபோதகம், அஹிவாரஸ்ய ஶ்ருதிஃ- ஶத்ருவதாதிஸாதந விதாயக ஶ்ருதியானது, ஶம்ஸிதம் வஷாணேஷு - ஶாஸ்த்ர ஸ்யவஶ்யஸ்யஹாவஸ்ஸ்ய உபாயஃ - ஶாஸ்த்ரத்தி லப்ராமாண்ய புத்தியுடையவர்களுக்கு ப்ராமாண்யபுத்தியுண்டாய், தத்வஶமாக்கும் வழி, ததஃ-ஆகையாலே, ஸர்வேஷ்வபி ஸ்வஸ்ய-எல்லாருக்கு ம்ஹிதபராய், ஸர்வேஷாம் ஶாஸிதாதஸ்ய-ஸமஸ்தாதிகாரிகளுக் கும், ருச்யநுகுணமாக ஶாஸ்த்ரப்ரவர்த்தகரான, தே-தேவருடைய ரக்ஷாவ தக கௌதுக தஸ்ய நிவேதிநீ - ரக்ஷணரூபமான தா த்பர்யத்தைத்தெரிவிக்கிற, அஸௌ-கீழ்ச்சொன்ன, ஶ்ருதிஃ - ஶ்ருதி யானது, தவநித்யஶாஸிஃ-தேவருடைய நித்யமான, ஶாஸநமாகி றது, அஹோ - ஆச்சரியம்?

(அ-கை.) இப்படிப்ரவருத்திநிவ்ருத்தி ப்ரயோஜநங்களான, "யஜேத த்யாதி" விதிவாக்யங்களுக்கு, "மாஹிம்ஸ்யாதி" வாக்யம்போலேகார்யப ரதயாப்ராமாண்ய முண்டாறலும், ஸித்தவஸ்துபோதகங்களான, "ஸத்யம் ஜ்ஞாநமநந்தம் - ஆநந்தோப்ரஹ்ம - ரஸோவைஸஃ - யஸ்ஸர்வஜ்ஞஸ

வ-ுவிக _ வாாஸ்ருக்திவி-ுவிவெவுஸ ஏயெதெ - ஸ-த ்காஉஸ
தஸ்ஸங்கவு ஃ- யவெஷாஹராஜிதெஹிரணயஃவ-ாாஷெஷாஜ
ஸுெத - ஹிாண ூஸஹிாணுகெஸகுவ_ணவாவதவ
ஸவுண-ுஃதஸ) - யஶாகவஸ்ராஸ்ஸவ-ாஹாரீகவெஉகூிணீ-வ ஜா
வதிாகாஉயதவஜாஸஜெயெதி-தவெ ஷூா தஞெவாநவ-ா
விஸக-"கஜாயஉா நாவஹ-யாவிஜாயெத" இத்யாதிவாக்யங்களுக்கு
ப்ராமாண்யமெங்ஙனே யென்று, ஸங்கிக்கவதுகளுமிங்கு நிதியுண்டு, உன்னு
டையபிதா ஸுகமேயிருக்கிறான், உனக்குப் பிள்ளைபிறந்ததென்று முதலாய்,
ஸ்வரூபபரங்களான வாக்யங்களைபோலே, நிரதிஸயபுருஷார்த்த பூதரான
தேவருடைய, ஸ்வரூபத்தையும் குணங்களையும், விக்ரஹத்தையும், வ்யாபாரங்
களையும், ப்ரதிபாதித்து, ஸித்தபரங்களானாலும், தேவரிடத்தில் உபாஸநதத்ப
லவிதாயகவாக்யங்களோடு துல்யஸீலங்களாயதுகளுக்கு ஸேஷமன்றிக்கே,
ப்ரமாணமாகிறதுகளெனகிறார்.

உஉ. கதாஸெ நியிரிதிவதுஉகஸ-ுஹஏெதவிஙாகஸ-ுா
கவிமஹணாஸஏவவ்தவாஜாஃ | ஸமெஸகயிஸகஜாஸஉநயஜெ
நாவாஸாஹவியிஹிவி-ுஸெஷவஷா௰||

(வ்-ம்) ஹெஸமெஸ! வ-ஸாஉஸ-ுஃ வ- உஸ-ுஃ _ ஸவா
ஸளஹஏதஸு தயாஹஏெத - ஸர்வசேதநருக்கும் ப்ரார்த்தநீயராக
வே ஸத்தைபெற்ற, கயி-தேவரிடத்தில், ஸகஜாஃ - ஸமஸ்தங்களா
ன, மஹணாஸஏவெவ வ்தாநிவ தெஷாஂ வாஜாஃ-(ரூபசப்தம்
ஸ்வரூப விக்ரஹோபயபரம்) ஆகஸ்வரூபத்தையும் குணங்களையும்,
திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தையும், ஸ்ரிஷ்ட்யவதாராதி வ்யாபாரங்களையு
ம் ப்ரதிபாதிக்கிற, "ஞநஜொ ஹெஹாதாஜி" வாக்யங்கள்,
விஙாகெஸ-ுா வஷாஂதயாஹஏதாகவி - கார்யபரங்களன்றிக்கே
ஸித்தபரங்களானாலும், கதாஸெ நியிரிதிவக - இங்கு நிதியு
ண்டென்கிற வாக்யம் முதலானதுகள்போலே, ஸஉநயஜெ - நன்
றாக வங்வயிக்கிறதுகள், "வாய-வெ-ுகூவிஷா ஜெவதெ
த்ராஜி"களான வர்த்தவாத வாக்யங்கள், "வாயவ்மீஸெதஉாவஹெ
தெதி" விதிவிஸேஷங்களாகக்கொண்டே, ப்ரமாணங்களாகிறப்போ
லன்றிக்கே, "ஞதாவாஸெஜஷுவ்ஃ" இத்யாதிகளான உபாஸந
விதிஸேஷங்களன்றியிலேயே, பரமாணங்களாய், தேவரிடத்தில் ஸம
ந்திக்கிறதுகளென்றபடி, வஷா௰ - "ஞநஜொஹெஹாதா

ஷீ" ஸிஜபரவாக்யங்களுக்கு, உவா ஸாஶஷஷு தெஷாம் விய யஃதெதஃ-"ஶூதாவாரெ" இத்யாத்யுபாஸநவிதிகளோடும்,"ஸூஹவி ஷாவொதிவாஷ" இத்யாதி பலவிதிகளோடும், விஶேஷ-ஸௌலக்ஷி ண்யமானது, ந-இல்லை.

(*அதுகளெப்படி ஸ்வதஃபரமாணங்களாகிறதுகளோ அப்படியே ஸித்த பரவாக்யங்களும், ஸ்வாதந்த்ரேணைவ ப்ரமாணங்களாகக் குறையில்லை யெ ன்று கருதது.*)

(*அ-கை.*) "மஙணாஷவைவூதீவாஷாஷஜநயதெ" யென்று ஸகு *ணஶ்ருதயாதிகளும், பகவத்விஷயதநில, குணாதிகளைத்தெரிவித்து ஸமங்வித* *நகளாகிற தென்றீர், இப்படியாகில், "ஸகமெவாவிதீயஷ" என்று அத்* *விதீயஶ்ருதிர்வஹிக்கும்படி யெங்ஙனேயென்று மபேக்ஷையிலே, தேவதத* *தாதிசரீரம் சரீரியிடத்திலும், கடபடாதிவிகாரங்கள் காரணத்திலும், கோத்* *வாதி ஜாதியும், ஶுக்லாதிகுணங்களும், கமநாதிக்ரியையும், தரவ்யத்திலும்,* *அப்ரிதக்ஸித்தி ஸம்பந்தத்தாலே, பர்யவஸந்நங்களான. ஸ்வாக்ருதி மதிவ்யவ* *யவ ஹ்ருதிகளையுடையதுகளோ; அப்படியேயிந்த ஸர்வஜகத்தும், தேவரி* *டதநில், அப்ருதக்ஸித்தமாய்க்கொண்டு, தேவருக்கு விஶேஷணமாகுகையா* *கிற வாகாரமும், தத்புத்தியும், தத்வ்யவஹாரமுமுடைய தாம்படி ஸங்* *கல்பித்திராகையாலே, சேதநாசேதநாத்மகப்ரகாரங்களுக்கு, தேவரே ப்ர* *காரியாய், இப்படிப்பட்ட ப்ரகார்யந்தரமில்லாமையாலே, அத்விதீயமென்* *ருேதப்பட்டது, ஆகையாலே, அத்விதீயஶ்ருதிநிர்வாஹார்த்தமாஹ ப்ரஹ்ம* *த்துக்கு, ஶங்கரபக்ஷத்தில் மாயாஸம்பந்தமும், பாஸ்கரபக்ஷத்தில்உபாதி* *ஸம்பந்தமும், யாதவப்ரகாஶபக்ஷத்தில், விகாரஸம்பந்தமும், சொல்லுகிற* *தேதுக்காகவென்கிறார்.*

உஅ. தெஹொஹாதெஹிநிகாஷணெவிகூதயொஜாதிஶுக்ல ணாஃகஜவஷூவெஷிநிஷிதஷவைபாஷிவவநாஸாக்ஷஷாஷெ ஷஂஜமக | விஶஂஸ்வயஷிஜநஷெஜமஹிஷெதெநாவிதீயஸெதா ஜரயொவாயிவிகாஷஸஂகஷகயாகாநாஜஷஂநெஶஷ॥

(வ்-ம்.) ஹெ ஷஂநெஶஷ! தகு திஷ்டீதி- தஸ்ஸஸாஹாவ ஸஸாக - அதிலே, நியஜெந-இருக்கையாலே, தெஹஃ - ஶரீரமான து, தெஹொஸஷாஸ்தி தஷிநு-ஶரீரியிடத்தில், ஷவைஞ பாஷி ஶ வவநஞுதாநி-நிஷிதாநியஸஃ- தனக்கு தேஹிவிஶேஷண *த்வமே, ஆகாரமாகுகையைப்பற்றவும், ஸ்வபுத்தி தத்விஶேஷ்யகை* *யாகையாலும், ஸ்வவ்யவஹாரம்தாத்ருஶபுத்திஜநகமாகையாலும், ஶரீ* *ரியிடத்தில் நிஷ்டிதங்களான ரூபபுத்திவசநங்களை யுடையதென்கிற*

து, "ஈயமஹவக்ஷ" என்றிரோ ஆகாரபுத்தி வ்யவஹாரங்கள்; விகா தய:-கடபடாதிகள், இங்கும், தாஸ்ரூ ரஸ-என்றநுவர்த்திக்கிறது, காரணே - ம்ருத்தந்த்வாதிகாரணத்தில், நிஷ்ரீதாஹவைபஷிவவ நா:-பூர்வவத்,ஸ்ரூதப:-தஜைஷவப: - என்றிறேஆக்ருதிமதிவ்யஹ்ரு ருதிகள், ஜாதி: - கோத்வாதிஜாதியும், ரூணா:- ஸக்லாதிகுணங்க ளும்,கம-கமநாதிக்ரியையும், ஜவெ-கவாதித்ரவ்யத்தில், இங்கு ம்,தாஸ்ரூ ரஸ-என்றும், நிஷ்ரிதெத ராஷியு மநுஸந்தேயம், ஜயம ரூண:-ஸக்ஷ வப: - ஸயொமஹதி-என்றிறே ஆக்ருதிமதி வ்யவஹ்ரு ருதிகள், தயா-அப்படியே, உஷ்டு-விவிதசித்ரமான, விஸ்வ-ஸமஸ்த மான, ஜமக-"யஸ்ராத்தாஸரீரம்யஸ்ரவ்யஷிவீஸரீரு" இத்யாதி ஸ்ருதியாலே சரீரமாயும், "யதாவாஜஉ நிஷதாநீத்ராஷி" யா லே, விக்ருதியாயும் "ஷதவஸ்ரவா ஈக்ஷாஸெஷ்த ராஷியாலே" ஜாதி குண கர்மங்களோடு, துல்யயோக க்ஷேமமாயுமான ப்ரபஞ் சமானது, ஸ்வயி - சரீரியாயும், காரணமாயும் த்ரவ்யமாயுமிருக்கிற தேவரிடத்தில், ஈஹிஉநஷெ - நிஷ்டிதரூப புத்திவசநமாம்படி ஸ ங்கல்பித்தது, தெந-அத்தாலே, ஈஷிதீய:-ஸஜாதீய த்விதீய ரஹித ராக,ஜமஷிஷெ - சொல்லப்பட்ட தேவர், தத: - ஆகையாலே, உா யொ வாஷிஸ்ரவிகாரஸ்ரதெஷ்ரஸம்கா:தஸ்ரகயா- மாயையென் றும் உபாதியென்றும், பரிணாமவிகார ஸம்பந்தமென்றும், சொல்லு கிற வார்த்தை, கா நாஉ - ஏது? அஸங்கதையென்று கருத்து.

(அ-கை.) இப்படி. அத்விதீயஸ்ருதி நிர்வாஹமானாலும், "ஸவம்வ ஷிஷம்ஸ்ரூஹ-வெதஷாத்ரஉஷஸவம் - தகஉஷி-ஸ்ரவதகெதா உதராஷி" ஸ்ருதிகளிலும், "ஸகஉஉஷஉஹம்வவாஸ ஷவஉதரஷி" களான வுபப்ரம்ஹணங்களிலும், ப்ரம்ஹத்துக்கும், ப்ரபஞ்சத்துக்கும். ஸா மாநாதிகரண்ய நிர்தேசங்களுக்கு நிர்வாஹமெப்படி யென்றுமபேக்ஷயி லே, ஸமஸ்தப்ரபஞ்சமும், ஸ்ருஷ்ட்யாதி வ்யாபாரங்களாலேதேவருக்குசே ஷமாய்க்கொண்டு ஸரீரமாய், சரீரவாசகஸப்தம், ஸரீரிபர்யந்த போதகம், லோகஸித்தமாகையாலே, நியந்தாவாய் வ்யாபித்து ஆத்மாவான தேவரைச் சொல்லுகிற, ஸப்ததோடு ப்ரபஞ்சவாசி ஸப்தத்துக்கு ஸாமாநாதிகரண்ய நிர்தேசம், உபபந்நமென்று பூர்வர்கள் நிர்வஹித்தார்களென்கிறார்.

உச. ஷிதஷதிவவதிஉ ஸநியஉநவ்ராவஷெநரா த்ரநஷெஸெஷெரஸெஷ:வவணொவவரிதிஹவதஸ்ரவா ஹெஷவாஷா:| ஸவம்வஹெதஷாத்ரம்ஸகஉஉஷஉஹம்தகஉஷெஸ

வஶோஜ்ஜ்ராவ ஜ்ராவ ஜ்ரா-காஶம்ஷயாஶ ஶ்ரவணவிஜயிஷீவெடிஷி வெகெ
ஷாவஜிஷாளெஶெஃ||

(வ்-ம்.) ஶம்ஷயாஶநிஶ்ரவண - கோயிலிலாதாரத்தையுடையவ
னே!, அன்றிக்கே, ஶம்ஷயாஶ ஶ்ரவணம்யஸ்ய - என்று பஹுவ்ரீஹி
யாய், ப்ரவணஶப்தம், “ஶ்ராவீநஶ்ரவணெவெஶுவெவெநயஜெ
த” என்கிறவிடத்தில்போலே, அவநதஸ்த்தலவாசியாய், கோயிலைப்ப
ள்ளமடையாகவுடையவரோ! பள்ளத்திலேயிறே நீருக்கு ஸ்வைபப்ர
வேஶமும், அந்யத்ர போக்கில்லாமையும், விஜய வஷாஶஷீதிவா
விஜயஞ உதிவாவிஜயிநஃ வெஷஃ-பாஹ்யகுத்ருஷ்டி நிரஸநத்தாலே
வந்த வுத்கர்ஷத்தையுடையராய், ஸவஜிஷ்ராஷெ ஶ ஶிஶெவெதஃ -
ஸகுணநிற்குண பேதாபேத கடககாரணஶ்ருதிகளான வெல்லாவிட
த்துக்கும், வெகஶஸ்ய - ப்ரணயிகளான, வெஷாநு விஷஷிவெத
வெடிஷிவெகஃ-வேதார்த்தவித்துக்களாய் பகவத் வ்யாஸ பராஶராதி
பரமர்ஷி ஹ்ருதயாநுஸாரிகளான,நாதயாமுந ராமாநுஜமுநிப்ரப்ருதி
களாலே, கஶெஷஶாஷஸ்ரவஷுஶஷஃ-குதூநஃ கஷஃஶ்விஶ்ய-
நியந்தாவான, தெ-தேவருக்கு ஷிதிஶஉ தநிஶவஶ்திஶ ஷநம்வ
நியஶநம்வ வஜ்ராவநம்வெதஃ - ரக்ஷணத்தாலும், ஸ்ருஷ்டிக்கிறத்
தாலும்,உசிதகார்யப்ரவர்த்தநத்தாலும்,லயிப்பிக்கிறத்தாலும், அந்த
ப்ரவிஶ்ய நியமநத்தாலும, வ்யாப்தியாலும, ஶேஷஃ-பரார்த்தத்தை
கவேஷமாய்க்கொண்டு, வவீதி-ஆதேயமாய், நியாம்ய த்ரவ்யமா
கிறதென்று, ஷவதஃ-தேவருக்கும், தஸ்ய- அந்த ப்ரபஞ்சத்துக்
கும், ஸவஜி ஶிதஜ்ர ஜெ ஜ்வம் குஷ ஜ்ம் யெஷாஜெ-ஸர்வம் கல்வி
த்யாதிகளான, கஶெதஸ்வாஷாஃ - ஸாமாநாதி கரணத்தினுடைய
நிர்தேஶங்கள்,வஜ்ராவஜ்ராகாஃ - நிர்வஹிக்கப்பட்டதுகள்.

(அ-கை) “ஸவஜிம்வஶிதஜ்ராஷி” ஸாமாநாதிகரண்ய நிர்தேஶம் ஶரீ
ராத்மபாவ நிபந்தனமென்று சொல்லிநின்றது கீழ்; இதில், நையாயிகன்,ஜ
கத்து நிமித்தகாரணமாத்ரமான வீச்வரவிஷ்டமென்றும்,பூர்வமீமாம்ஸகன்,
அது நிரீஶ்வரமென்றும், த்ருமூர்த்திஸாம்ய வாதிப்ரம்ஹ விஷ்ணு ருத்ர
ரூபர்களான வநேகேஶ்வரவிஶிஷ்டமென்றும், ஹைரண்யகர்ப்பபாசுபதர்த
ங்களுக் கபிமதரான ப்ரும்ஹ ருத்ரர்களாகிற வீச்வரனோடுகூடினதென்றும்
சொல்லுகிறது,ச்ருதிஸ்வாரஸ்யாநபிஜ்ஞதையாலே ‘ஷகொஹவெநா
ராயணகுஶீஷஹாநெஶாநஃ” என்கிற ச்ருதி ஜகத்து ஸ்வதந்த்ர
மாகில்; தேவமநுஷ்யாதி வைசித்ரயமும். ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி தாரதம்யமும்

கூடாதென்கிற தர்க்கத்தோடு கூடினதாய்க்கொண்டு சிதசித்ரூபமான ஜகத்து நித்யமாக தேவராகிறநல்லராஜாவை யுடையதென்று, ச்ரோதாக்களுக்கு செவிக்கினிதாகச் சொல்லுகிறதென்கிறார்.

உரு. ஸராஜகஊராஜகம்வா நரசெநகராஜம்தயாயயாஹிஊத ராஜகம்ஜமஹிஷஂஜஜலு ஜஙார | ஜமாவவஸவிதூதாதாரஊக்ஷத கூராம்கிகாஸ்ரூதிஷ்டிஷவிதீகயாவாஷநிதுராஜநூதீ||

(வ்-ம்.) ஹெ வாஷ! ஜஙாः-தெரியாதவர்கள், ஊஷம் ஜமகஃ-விசித்ரமாயும் நிம்னோந்நதமாயும் காணபபட்ட ஜகத்தை, ராஜூாவஹவதத ஊதிஸராஜகமு-ஈஶ்வரனோடுகூடினதாகவும், நவிஷதெராஜாயஸதகஃ-நிரீஶ்வரமாகவும், வாநः-பின்னும், கசெநகொராஜாநःயஸதக - ஶ்ருஷ்ட்யாதிக்குக் கடவரான வநேகேஶ்வர விஶிஷ்டமாகவும், கீழிரண்டிடத்திலும் மேலும் வந்த, வஹாவீஹளக வீ வதயமு-வெகலுகமு - ஆகையாலே யிங்கு வந்ததில்லை, தயா-அபயடியே,சஹிஊதஊநதிகூஊயயா ஹிஊதமு-ராஜாயஸத கஃ- அபிமாநாநுகுணமாக கல்பிக்கப்பட்ட விஶ்வரனையுடைத்தாகவும், ஜஜலுः-அநந்வித பாஷணம் பண்ணினார்கள், நவஸஹாயீந தா வஷாஜெ கவஸாः-வீதூாணாம் ஸாவஷ்திதூதாதாரஷ்தஊஷ்தளதயொஸஹவஷகுமு-ஸாவதவுதெகவஸா நாஊெவதெதயொஷகூः கூமம் யஸராஷா-பரதந்த்ரங்களுக்கே யுண்டான, வைசித்ர்யமென்ன தாரதம்யமென்ன யிதுகளை விஷயீகரித்த, இது பரதந்த்ரமன்றாகில், விசித்ரமாகவும், நிம்னோந்நதமாகவும், கூடாதென்கிற தர்க்கத்தை பரிகரமாகவுடைய தாதஊக-என்கிறவிடத்தில் தரதமப்ரத்யயஸ்வரூபங்களானவிரண்டு ப்ராதிபதிகங்களுமுண்டாகையாலே, கவதயம்,வந்ததென்றுகண்டுகொள்வது)ஶ்ருதிः-"ஹகொஹவெ" இத்யாதியான ப்ரம்ஹருத்ரர்களுக்கு பரதத்வநிஷேத பூர்வகம், பகவத் பரத்வ ப்ரதிபாதக ஶ்ருதியானது, விஷாவிஷவிஷவிதீ - சேதநாசேதநங்களை, குகூதிமண்ங்களான, கஊவராஹிமணவாம் கல்பநத்தாலே, வாநவாம்ஸகக்ம்வருமாகையாலே, இங்கு நபும்ஸகமாகவும்; உவாஷதெ என்கிற ஶ்லோகத்தில புல்லிங்கமாகவும் ப்ரயோகிக்கபபட்டது. கயா - நாராயணஶப்த வாச்யரான தேவராகிற, வகூதராஹி கூாஙாநெநய நவா - னென்றுமாப்போலே, கஹெஜதீயா-நிதம்ராஜாநயொராஸஷீதிநிதரா

ஜநதீ - என்றும், நல்லராஜாவை யுடைத்தானது களாக, ஜமள - ஶ்ராவ்யமாகச் சொல்லிற்று.

(அ-கை.) "யஶாஹிஉதாராஜகஃ" என்று கீழ்ச்சொன்ன ஹைரண்ய கர்ப்ப ஸைவர்க்கும், "ஹிரண்யமஹஸஂவதாேர வகவவ ரூ" இத்யாதி ஶ்ருதிகளில்லேயாவென்று மபேக்ஷையிலே ப்ரம்ஹாதிகள், "யொப்ரஹ்மாணம் விதயாதிவூவம் - ப்ரஹ்மணவ தாய ஜெஷ்டாய" இத்யாதிகளில், ஸ்ருஜ்யகோடியில் பகவச்சாஸநாநுவர்த்திகளாக வெளியிடப்பட்டார்கள், அவதாரப்ரகரணங்களில், தேவரவதாரங்களாகவும் சொல்லப்படவில்லை, இப்படி தேவரவதாரங்க ளல்லாமையாலே, அவர்கள் தேவரன்று, ஸ்ருஜ்யராகையாலே,* தேவரோ டொத்தவர்களுமல்லர். "ஸஹஸ்ரஶீஷாவரஷ வெதாஹமேதஂவரஷஜ ஹாநஂ ஹீஶ்ச தெஸக்ஷ்மீஶ்வஜள ஶஸயாதெவொதெவக்வஶ்ரு தெஉாதஂவதரீநஂ-ராயவகெவஹவதீதார ஞணீக்ஷஜநீகெநஷவவதாரெஷவிஷாரெஷா நவாயிநீகநந்ரி ஹியாவீதா" இத்யாதி ஶ்ருதி ஸ்மிருதி வசநங்களாலே ஶ்ரீயஃபதியான தேவரோ ஸர்வேஸ்வரனென்று சொல்லி ஜிதர்களாய் ப்ரேதப்ராயரான வாதிகளுக்கு உசிதமாக ஜலதர்ப்பணம் பண்ணுகிறோமென்கிறார்.

உகூ. ப்ரஹ்மாதயஃ ஸ்ரஜவமஹா கபிஹடதயொதா பிதாநாவதாரவஸா வெதெநநகஃ நவதவரஶாவிஶெ காதவதஃ | யக்ஷ்நெதாகயெதிஶ்ரு திநிவவெநஸ்த ெரவயாஉஃ ஶ்ரீரஂமாஂஹாயிவஂதெ்ராயஜய உவிதஂவா ளிகளதக்ஷ்வெதஹ்ஃ||

(வ்-ம்.) ஶ்ரீரஂமஉெவாஂ வொயிஸ்ஸவஂஶஸஉய - பெரியகோயிலுக்கு உத்வேல ஸம்ருத்தியைத்தருமவரோ! ப்ரஹ்மாதஃ வஷாஞெ - சதுர்முகாதிகள், ஸஜாநாஂவமஸ்ஸிநு - ஸ்ருஜ்யஸமுதாயத்தில், ஞகடெஹாஷாஂ ஹாவஸயாநியாம்யராக, உஉிதாஃ-திறந்து சொல்லப்பட்டார்கள், அவதாராணாஂ ப்ரஸாவஸ்ஸிநு - ராமக்ருஷ்ணாத்யவதாரங்கள் சொல்லுமிடத்தில், ந-ப்ரஸ்தாபிக்கப்பட்டார்களில்லை, தெந - அவதாரங்களிலெடாமையாலே, கஂந-ப்ரஹ்மாதிகள் தேவரன்று, தெந ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டவர் கோடியிலெடுத்தபடியாலே, தவ - தேவருக்கு, ஸஶ்ராந - ஸமாநருமல்லர், யக்ஷாநெதாதெந - ஶ்ரீயஃபதி

யான, கூயா-தேவராலே, விஶ்வ-ஸமஸ்த ஜகத்தும், ஊகூரோதவெ த்ரு௦-யஸ்ய தக-யேகசத்ரத்ஜதயுடையது, ஒரு நியாமகனையுடைய தென்றபடி, உதி இப்படி, கூ௦வாஃ ஊஷாஜெஃ - தேவரை ப்ர தாந ப்ரதிபாத்யராகவுடைய, ஶ்ருதீ நாஜநீநாஞு வுநாதி ஜெஃ - வேதவசநங்களாலும், பராஶராதி ரிஷிவசநங்களாலும், இந்த வசநங்களைச் சொல்லியென்றபடி, கூதஃ கூத உதி வ்யூஹதி களதஃ - வாதிநஶ்ரெ - தெஸ்ரு - ப்ருத்யுக்தங்களைப் பரித்யஜித்து யுக்திமாத்ரங்களைக்கொண்டு வாதம் பண்ணுகிறவர் பொருட்டு, உசிதஃ-அவாகளக்கநுகுணமாக, ஜலஃ-தர்ப்பணஜல த்தை, கவஃயாஃ-த்ருப்தியளவும் கொடுக்கிறோம்.

(அ-கை) இப்படி "ஹஜெஃ" என்று தொடங்கி, யிவ்வளவும், பாஹ்யகுத்ரிஷ்டிமத நிரஸநாநுகுணமாக ஸோபப்ரம்ஹண ஶ்ருதிப்ராமாண்யப்ர திபாதநபூர்வகம், ஸ்ரீமானை பெரியபெருமாளுக்கே சிதசிதாத்மகமான ஜக த்தைக்குறித்து காரணத்வத்தையும், ஈஶ்வரத்வத்தையும், ஸமர்த்தித்து "ஒகூநிருந்தா" என்று த்வயோத்தரகண்ட ஸ்ரீமச்சப்தார்த்தத்தையு மநுஸந்தித் தாராயநின்றது; இதில் காரணத்வ நிர்வாஹகத்வத்தைத் திருவுள்ளம்பற்றி, நாராயணப்தார்த்தங்களாகையாலே, நிர்துஷ்டங்களாய் நிருபாதிகங்களாய் நிர வதிகங்களாய் நிஸ்ஸமாப்யதிகங்களாய் நிஸ்ஸங்க்யங்களாய் மங்களங்களா யிருக்கிற தயாதிகுணங்களுக்கு மூலங்களாய் பகவச்சப்தார்த்தங்களாக ப்ர ஸித்தங்களான ஜ்ஞாநாதிஷட் குணங்களும், ரத்நத்தைக்காந்திகள்போலே தேவரை யலங்கரிக்கிறதுக ளென்கிறார்.

உஎ. ஜொஷொவயாவயிஸோதிஶயாநவஜ்ராநிஜெவெ ஜஜமூஊவஷுவாஷெதாஃ । ஜ்ஞாநெநஶ்ரீஶகநவீர்யஜ்வ ஞாவிஷஷ்வா௦ஶஜெஹாவஊவாநோநவயஷி॥

(வ்-ம்) ஹெஶ௦ஜெஶ-ஜொஷஶ்வஉவயாவாவயிஶ்வஸோஶ்வகதிஶயாநஶ்வ ஸம்வாவதாஸிஃ - நிஜஜெ்ாஜெவொயெஹஜெ - நிஜெ்வாஜூஜாஶ்வ மூணாஜெஷா௦ ஓவ௦ஷஹஷீதிெத - தோஷாதிகளோடு, ஸம்பந்தியாதே கல்யாணஙகளான தயாதிகுணங்களு டைய ஸமூகத்தைக் கறவாநின்றுள்ள, ஊதாஃ-ப்ரஸித்தங்களான, ஷஃ-ஆறுகளான, ஜ்ஞாநஞு ஜெஶ்ரீவ ஶகநஞுவீயஜ௦வஹவஞா விஶ்வதாஃ - ஜ்ஞாநாதி தேஜோந்தங்களானதுகள், ரத்நஃ - ரத்நத்தை, ஸாவ உவ-ஒளிகள்போல், கூவாஃ-தேவரை, கநவஷயஷி-பெருவிலையனுக்குகிறதுகள்,

(அ-கை.) "ஜ்ஞாநேந" என்று கீழருளிச்செய்த ஜ்ஞாநமாவதே தென்று மபேக்ஷையிலே, சக்ஷுராதீந்த்ரியத்வாராவாதல், தர்மபூதஜ்ஞா நத்தாலேயேயாதல், இந்த்ரியங்களிலும், தத்த திந்த்ரியங்களாலே, தத்தத் விஷயங்களையும், அந்யேந்த்ரியவிஷயங்களையும், இப்படி ஸர்வத்தையும் ஒருக் காலே, கரதலாமலகம்போலே நித்யமாக தேவர் ஸாக்ஷாத்கரிக்கிற ஸாக்ஷாத் காரத்தை ஸ்வப்ரகாஶமாயும், ஆவரணரஹிதமாயும், யதார்த்தமாயுமிருந்துள் ள ஜ்ஞாநமென்று, உபநிஷத்துக்கள் சொல்லுகிறதுகளென்கிறார்.

உ௮. யுகபத்ப்ரஸக்தைஸ்ஸ்வைஸ்ஸ்வாதந்த்ரைர்வா ஸாக்ஷாத்கரோதி யத்ப்ரதிநியமேநவாவ்யாப்ய ரங்கராஜ! கரதலவதஶேஷம் பஶ்யஸி ஸ்வப்ரகாஶம் தத்அநாவரணதாவம் ஜ்ஞாநமாம்நாஸிஷுஸ்ஸ்ருதய:॥

(வ்-ம.) ஹே ரங்கராஜ! ஸ்வை: - தேவருடையதுகளான, அக்ஷை: - சக்ஷுராதிகளாலேயாதல், ஸ்வதந்த்ரா - இந்த்ரியாபே க்ஷையின்றிக்கே தேவராலேயாதல், அக்ஷாணாம் காயந்த்யஸ்மிந் - சக்ஷுராதிஸாத்யமான ரூபாதி ஸாக்ஷாத்காரத்தில், நியமம் - சக்ஷுஸ்ஸாலே ரூபத்தை, ஶ்ரோத்ரத்தால் ஶப்தத்தை, இத்யாதியான நியமநத்தை, அநியமேநவா - சக்ஷுஸ்ஸாலே சப்தத்தையும், ஶ்ரோத் ரத்தாலே ரூபத்தையு மிப்படி க்ராஹ்யா க்ராஹகநியமமில்லாமை யை, வ்யாப்ய - அடைந்து, அஶேஷம் - ஸமஸ்த வஸ்துவையும், யுகபத் - ஏககாலத்தில், கரதலதுல்யம் - காதலத் தோடு துல்யமாக, அநிஶம் - நித்யமாக, பஶ்யஸி - தேவர் ஸாக்ஷாத் கரிக்கிறது, ஸ்வேநைவப்ரகாஶமாநத்வாத் - ஜ்ஞாநாந்தர நிர பேக்ஷமான ப்ரகாஶத்தையுடைத்தாயும், நவித்யதேஆவரணம்யஸ்ய தத்- ஆவரணரஹிதமாயும், ஶோபநதமம் - யதார்த் தமாயு மிருந்துள்ள, தத்-அந்த ஸாக்ஷாத்காரத்தை, ஜ்ஞாநம்-ஷாட் குண்யத்தில் முந்தா சொல்லப்பட்ட ஜ்ஞாநமாக அடுத்தடுத்துச் சொல்லித்துக்கள்.

(அ-கை.) "அநியமேநவாவ்யாப்ய" என்று சொன்னவநியமநந்தா னெ ங்கனே? அது கடிக்கும்படி யெப்படியென்று மபேக்ஷையிலே, தேவர் திரு ச்செவியாலே பார்க்கிறது, திருக்கண்களாலே கேட்கிறது, இப்படி கரணங் களாலே யதேஷ்டகாரியான தேவர்க்கு "ஸஹஸ்ரஶீர்ஷாபுருஷ: ஸஹஸ்ராக்ஷஸ்ஸஹஸ்ரபாத்- விஶ்வதஶ்சக்ஷுருதவிஶ்வதோமுக: விஶ்வதஸ்பாத் - ய:ஸர்வஜ்ஞஸ்ஸர்வவித் - பராஸ்யஶக்திர்விவிதைவ

ஶவ ஶயெத-ஷு ஹாவிகீ ஜா நவெகி யாவ'' இத்யாதிகளில், லோகவில க்ஷணங்களானகரணஜ்ஞாந ஶக்த்யாதிகள், ப்ரதிபாதிதங்களாகையாலேபோ னதெல்லாம் வழியான ஸாக்ஷாத்காரம், கடிக்கக்குறையென்னென்கிறார்,

உகூ. நயநஶ்ரவணெ ஶ்ரா ஶ்ரணோஷிஹ்யெதாரஂமவ தெஶஹெஶிதஃ । காரணெரவிகாஶகாரிணஷெவட தெவஸா வக்ஷ்வயீநீக்ஷணம் ॥

(வ்-ம்.) ஹெஶரஂமவதெ! நயநஂஶவகஶ்ர வணஂயுஷ்மஃ-திரு க்கண்மலராகா நின்றுள்ள திருச்செவியையுடையராய், ஶ்ரா-திருக் கண்மலராலே, ஶ்ரணோஷி - கேளாநிற்கிறது, கய - பின்னையும். காரணெரவி - அநுந்தகரணஙகளாலேயும், காஶகாரிணஃ - காஶம் கரோதீதி தவ-யதேஷ்டமாக ஸாக்ஷாத்கரிக்கிறவராய், ஈஶாஂ ஶ்ராவஶவீஶிதாவ தவ-ஈஶ்வராந்தரமின்றிக்கே, தாமேஈஶ்வரரா ய் லோகவிலக்ஷணரான, தெ - தேவர்க்கு, ஸவெக்ஷ வக்ஷ ஸவஂ ஸாவக்ஷ்வயீநம்-ஸர்வதோதிக்கமான, ஈக்ஷணம்-ஸாக்ஷாத் காரமானது கடகமாகிறது.

(அ-கை.) இப்படி ஸர்வஜ்ஞரான தேவர் மூலமே ஜகத்தென்று ஸித்தி த்தபடியாலே, அசேதநமான ப்ரதாந மூலீஜகத்தென்கிற ஸாங்க்யரும், நிர்விசேஷமாகையாலே அஜ்ஞமான ப்ரும்ஹ மூலமென்று சொல்லுகிற ஶாங்கராதிகளும் நிரஸ்தர், ஐஸ்வர்யமாகிறது ப்ரேரகாந்தரமின்றிக்கே ஸ்வ தந்த்ரராய், ப்ரதிஹதியில்லாமல் புண்யபாபரூபகர்ம வைசித்ர்யத்தாலே வி சித்ரமான ஸர்வஜநத்தையும், ஸங்கல்பலேஶத்தாலே யேககாலத்தில் ஒரு சாக்காக வெண்ணாமல், தேவர் ஸ்ருஷ்டிக்கிறதென்கையாய், அந்த வைஶ்வ ர்யம் காரணபூதரான தேவரை, ஸாங்க்யஸித்தாந்தத்தில் ஸாக்ஷிமாத்ரனை புருஷனிடத்தில் நின்றும் வ்யாவர்த்திப்பிக்கிறதெனகிறார்.

௩௦. ஸாவஜ்ஞ்யநாஜ்ஞஶஂஜமஶிஷயதாவாரிதாஸா க்ஷிஶாத்ராஸ்ராஂவெஸ்ராக்ஷாக காரணஂஷாஂவரயதி ஹமவஶெஶ்ர ரீரஂமஶாயிநு । கவெரெஷ்ராநெஷ்ஷதஜெஷ்வதிஹதிஸக ஸக்தஶக்ஷவெகஷ்ராவிக்ஷஂயதெஷ்வாமெஶதஸ்ஷஂ யஃமவஶமண யநுவிஶ்ரஶாவிஶ்ரகஷ ॥

(வ்-ம்.) ஹெ ஹமவநு - ரஂமஶாயிநு! ஸவக்ஷஜ்ஞஸ்ஹாவஸா வக்ஷஜ்ஞ்யம் - தெந-கீழிரண்டு ஶ்லோகத்தால் சொன்ன ஸர்வஜ்ஞத் வத்தாலே, ஜமக-ஜகத்தை, கஜ்ஞஂஶஂ யஸ்ஷதக-அசேதநகாரண மாக, கஶிஷயதஃ-சொல்லுகிறவர்கள், வாரிதாஃ - நிரஸிக்கப்பட்டா

ர்கள், ஐஶ்வர்ய-வக்ஷ்யமான ஸ்வரூபமான வைஶ்வர்யமானது, காரணம்-உபாதாநகாரணமான, தேவம்-தேவரை, ஸாங்க்யா:-ஸாங்க்யராலே சொல்லப்பட்ட, ஸாக்ஷிவ - ஸாக்ஷிமாத்ரம், ஸாக்ஷாத்த்ருஷ்டா ஸாக்ஷி தஸ்யா: - அப்ரம்ஹாத்மிகையான ப்ரக்ருதி மஹதாதிகள யுண்டாக்கும் போது ஸந்நிதிமாத்ரத்தாலே உபகாரகனை புருஷனிடத்தில் நின்றும், வ்யம்ஸகரோதி வ்யதி - வேறுபடுத்துகிறது, (காரணாத்-என்று பாடமுண்டு அப்போது, ஸாக்ஷிண:-என்றதுக்கு விஶேஷ்யமாகக்கடவது)யத்-யாதொரு ஐஶ்வர்யமுண்டாயிருக்க, அந்யை:-வேறொருவராலே, நியந்தவ்யை:-நியமிக்கப்படாதவராய், ஸ்வதந்த்ர:-ஸ்வாதீநரான, தேவ:-தேவர், ஸுக்ருததுஷ்க்ருதயோ: ஸ்த்ரீத்யஸ்யாஸ்யாவஸ்யயா - புண்யபாபரூபகர்மங்களுடைய விசித்ரதையாலே, விவிதம் - நதாவிதமான, விஶ்வம்-ஸமஸ்தத்தையும்,உஹாயா:ஸ்வஸ்வஸங்கல்ப-ஸங்கல்ப லவத்தாலே,ஏகமணயநு-ஒன்றுகவெண்ணாமல்,யுகபத்-ஏககாலத்தில், நவிக்ருதைவ ததிஹதி:யஸ்நக்ஷணி:தயா- ப்ரதிபந்தகமில்லாமல், ஆவிஷ்கரோ-ஆவிஷ்கரித்தது,(ஸ்ருஷ்டித்ததென்றபடி)தந்நியாத்ருதயா - ஸ்வதந்த்ரனவனுக்கு ஸர்வவிஷயத்திலும அபரதிஹத ஸங்கல்பவத்வம் ஈஶ்வரத்வமென்று கருத்து.

(அ-கை.) கீழ்ச்சொன்ன ஶகஸப்தாாததமான ஶக்தியாவது, ஹேத்வந்தர நிரபேக்ஷமான தேவருடைய ஸங்கல்பமானது, இது சக்யம், இது அசக்யமென்கிற மர்யாதையைத்தாண்டி அவ்வளவு கார்யவிஷயமாக, எப்போதும் ப்ரஸரிக்கிறதோ அவ்வளவான ஸமஸ்த கார்யத்திலும், தேவரை சிதசிதாத்மகஸ்வசரீரத்வாரா உபாதாநமாக "ததைக்ஷத பஹுஸ்யாம் ப்ரஜாயேய-யதோர்ணநாபி:" ஶ்ருதிகள் சொல்லுகிறதுகள், அப்படியுபாதாந காரணமாம்படியாக, ஸங்கரதுஷ்கர விபாகமற ஸங்கல்பவிஷயயாவத்கார்ய நிர்வஹண ஸாமர்த்யம், அந்த சக்தியே ஈச்வரனில்காட்டில் ஜகந்நிர்மாண ரூபாதிஶயததைப் பண்ணத்தக்கது, அந்த சக்தி தன்சரீரத்தில், தந்து ஜாலத்தையுண்டாக்கி, திரும்பவும் க்ரஸிக்கிற ஊர்ணநாபியென்கிற சலந்தையில் காணப்படுமென்கிறார்.

௩௧. காரேணத்வஸ்ய ஸத்வைரஹஸ்ய ஸக்தேர்விஶேஷமதநீஹம்விம்பம்ஜ்ஞ | உபாயமாவதீஹதிஸ்ராமஹாராஜா நவேக்ஷாவே ஶோாநாதிஶய ஸ்ரீவோணநாஸவிஸ்ராவ்ர ||

(வ்-ம்.) ஹேரங்கராஜ! நகுலெக்ஷாயஸ்ராஸ்ரா-ஹேத்வந்தரா பேக்ஷையில்லாத, ஊஹா-ஸங்கல்பமானது, ஸுலெநகதந்தெங்ஶகும் தக-செய்யத்தகாதது, ஊதாக-செய்யத்தகாதது ஊதி-என்கிற, வெ ஊாதீ-கனாயை, விலங்ய-நன்றாகவதிக்ரமித்து, ஸதா-எப்போதும், யா வக-எவ்வளவு, விஹாதி-விளையாடுகிறது, கநஜெ-அவதியில்லாத, காயெ-அவ்வளவுகார்யத்திலும், கூரீ-தேவரை, ஷஸதநுரெவ உவழி தஷாக-தேவருடைய சரீரத்வாரா, உவதாநழி - உபாதாந மாக, ஞூஹா:-சொல்லுகிறதுகள், ஸா-அப்படி யுபாதாநமாகும்படி யான, ஸாமர்த்யம், ஶக்தி:-சக்தியென்று சொல்லப்படுகிறது, ஸெ வ-அந்தசக்தியே, (ஸெவெஶாநாக - என்று பாடமுண்டு, அ ப்போது, ஈஶாநஸம்பந்தியான வீச்ரத்வத்தில் காட்டில், ஶாநா க-என்று பாடமாம்போது, ஸாவ வயாநழி) கதிஶயங்கரொதீ தி.கதிஶயகரீ-அதிசயாவஹை, ஸா-அந்தசக்தி, உளணநாஸள- ஒரு சலந்தையில் விஷாவ-காணத்தக்கது, "யமொணநாவிஸ ஜதெதஹ்ருஹணெதவ" என்றிறே ஶ்ருதி.

(அ-கை.) ஜ்ஞாஶக்தி பலைஶ்வர்ய வென்கிற விடத்தில், சக்திக்கு மேல் ச்சொன்ன பலமாவது, "ஷெஉஹிநிவதிஷ்ட்த:" என்கிறபடியே, ஸ்வமா ஹாத்மயத்தாலேயே அநேகவ்யாபாரங்கள் பண்ணிலும் ச்ரமமுண்டாகா தே ஸர்வஜகத்தையும் தேவர் திருமேனியைப்போலே பரிக்கிறதென்கிறவி து, அதற்கு பலம் அங்யாதிஷ்ட்டிதமாய்க்கொண்டு காரணமாநத்தை வ்யாவ ர்த்திப்பிக்கிறதென்கிறார்.

ஙஉ. ஷஉஹிஉஷிதிரீஶஹ்ருஶக்தியொவகுஷீதஶ்ருஉவுவ வெிஷஷியக । வபுரிவஷஉமெஶஷஉிதங்வலங்கவவபாஶ்ரிதகா ாணவாாணழி॥

(வ்-ம்.) ஹேரங்க! ஷெஉஹிநிஷிதியஷ்யஸ:-தன் மாஹா ம்யத் திலிருப்பையுடைய தேவர், ஷஶங்கியாயஸ்ய ஸொவி-பெ ரிதான ஸ்ருஷ்ட்யாதி வ்யாபாரம் பண்ணினாலும், நகஷீத ஶ்ருஉ யஸ்ஸ வவ-அந்த வ்யாபாரங்களாலே உண்டாக்கப்படாதவாயாஸ த்தையுடையவராய்க்கொண்டே, கமெஶஷழி - ஸமஸ்த ஜகத்தையும், ஷழி - தேவருதான, வபுரிவ-திருமேனியைப்போலே, வெிஷஷீ தியக-பரிக்கிறதென்கிற யாதொன்று, ஊதழி - இது, வமெணாஶ்ரி தங்காாணம் தஸ்ய வாாணழி- அங்யாதிஷ்ட்டிதகாரண வ்யாவர்த்

தகமான, தவ-தேவருடைய, ஸலம்-பலஶப்தார்த்தம், ஸதேஹிதேஷு ஸ்வஸந்நிஸ்ருஷ்டேஷ்வபி ஸந்தி: -விஸ்ருதவஸஹவஸலெநவஸ்ருதேஸ்ரும் ஸ லம் தத்ஸ்லம் - தேவர்க்கு அந்யாதிஷ்ட்டிதாத் வைலக்ஷண்யமென்று கருத்து.

(அ-கை.) இதில் வீர்யமாகிறது, கஸ்தூரிசாகந்தமானது, ஸ்வஸந்நிதி மாத்ரத்தாலே, தான அவிக்ருதமாய்க்கொண்டு ஸந்நிஹிதருடைய மநஸ்ஸுக்களை விகரிப்பிக்குமாப்போலே தேவருமப்படியே, ஸகல பதார்த்தங்களையும், விகரிப்பிக்கிறதென்று சொல்லுவர்கள், அத்தால் ஸவிகாரமான காரணம் வ்யாவ்ருத்தமாகிறதென்கிறார்.

௩௩. ஶ்ரீமநாஸிமதஜவஸ்துகஸ்தூரிகாநிஜஸந்நிதேர்விக்ரு தோவிக்ருணோஷி । ஶ்ரியாம்பவீர்யமிதி தத்வஜெஷவிகார காரணதோவிநிவார்ய்யம்॥

(வ்-ம்.) ஹே ஶ்ரியாம்ப! கும்-தேவர், ஶ்ரீமநாஹேமதீய ஜ வ-கஸ்தூரிகாபரிமளமபோலே, நிஜஸந்நிதேஸ்ஸா-ஸ்வஸந்நிதாநத் தாலே, ஸகலாநஸ்தூர்தாந்-ஸகல பதார்த்தங்களையும், நவிக்ருத: அவிக்ருத:-விகாரியாகாதே, விக்ருணோஷி-விகர்ப்பிக்கிறீர், இதிய ஏ-என்கிற யாதொன்று, தஏ-அத்தை, வீர்யமிதி - வீர்யசபதார்த்த மென்று, வதந்தே-ஒருவர்க்கொருவர் சொல்லுகிறார்கள், இதஃ-இந்த வீர்யத்தாலே, விகாரேண ஸஹவர்த்த இதி ஸவிகாரஸ்துதக காரணம் - விகாரத்தை யுடையதாய்க்கொண்டு காரணமாகிற மிருத்தாத் வாதிவஸ்துவானது, விநிவார்ய்யம்- வ்யாவர்த்திப்பிக்கத் தக்கது.

(அ-கை.) இதில் தேஜஸ்ஸாவது,ஸஹகாரிஸாபேக்ஷகாரணவ்யாவ்ருத்த மான ஸஹகாரி நிரபேக்ஷ கர்த்ருத்வரூபமென்று சொல்லப்பட்டதாய் ஆஶ்ரி தருடைய தாபத்ரயத்தையும் தத்விரோதிகளையும் அபிபவியாநின்றுகொண் டு யிந்த குணங்களில் உத்க்ருஷ்டமாகிறதென்கிறார்.

௩௪ ஸஹகாரிஸாபேக்ஷவிஹாதக்ஷிஹதநவெக்ஷக தர்த்தா । ரங்கநஜயதிதேஜஇதிவர்ணதாதிர்ஜித்ஸ்ரு திஷடாஸி ஸாவாகம்॥

(வ்-ம்.) ஹேரங்கந! ஸஹகாரிணாம் அபேக்ஷாயஸ்ய த ஸ்ய தஸ்வஸி - ஸஹகாரிண: அபேக்ஷா த இதிவா-ஸஹகாரி காரண ங்களுடைய அபேக்ஷையை யுடைத்தானதாயும், ஹாதம் - வ்யாவர்

திப்பிக்கைக்கி, தெஷா உவெக்ஷாயஸ்யவ நஹவதீதித்ர நவெக்ஷ: ஸவாஸன கதிர வதஸ்ஸ்ஹாவஸ்தா - ஸஹகாரிகளை யபேக்ஷியாத கர்தாவாயிருக்கையானது, வஜணதாநாரோதிஜயதீதி தக- ஆஸ்ரிதவிரோதிகளை அபிபவியாநின்றிருந்துள்ள, தெஜ உதி- தேஜஸ் ஸப்தார்த்தமென்று, உஹ-கீழ்ச்சொன்ன குணங்களில். ஜயதி-உத்க்ருஷ்டமாகிறது, (ஸர்வமும் பகவச்சரீரமாகையாலே ஸ்வதந்த்ரங்களான ஸஹ்காரியந்தரங்களை அபேக்ஷியாத கர்த்ருத்வம் பகவானுக்கே ஸம்பவிக்குமென்று கருத்து.)

(அ-கை.) ஆக காரணத்வோபயுகத ஜ்ஞாநாதி ஷட்குண ஸ்வரூபமும்- அத்தால் வாத்யந்தராப்யுபகத காரண வ்யாவ்ருத்தியும் அருளிச்செய்து நின்றது, இதில்ஆநந்தவல்லியானது அநுகூலவிஷயவிஷயக ஜ்ஞாநரூபமான வாநந்தமும் முதலான குணகணத்தை,மநுஷ்யன் துடங்கி,சதுர்முகபர்யந்தமாகவும், மேலும் "யதோவாசோ" இத்யாதியாக வுதப்ரோக்ஷித்து விசாரிக்க விழிந்து தனக்குத் தேஶ்யமான குணபரிச்சேத ஜ்ஞாநலாபத்தைப் பெறுதே, வழியிலேயே யிடறி மூகனைப்போலே, வாய்திறவாததாய்த்து, இப்படியிருக்க தேவருடைய திருக்கல்யாணகுணங்களுடைய, பரிச்சேதத்திலும், ஸங்க்யையிலும், அங்யருடைய மநோவாக்குகளுக்கு ப்ரஸக்தியுண்டோ? இதென்ன வாச்சரியமென்கிறார்.

கூடு. உதெவ்ராஸ்யாயம்விரிஞ்சாவயிகஉவரிவொதெக்ஷ்ய
ஸீஉாஂஸாஉாநாராஂஹெநூாநநவஸ்ரீ தவநூணநிவஹஂ யளவநாநநவெவடு | நவஸாஸுஂஸ ஷ்ூஶீஷெஸவ்தவயிவாஂஉசுகவுாயஂ நிவிஹெஂஹஂஜெதயஂ தெநூணாநாவயிமணநபொஃ ஊாகயா விதவாஃவொ ||

(வ்-ம்.) ஹெராஂஹெஂது! ஆநநவஸ்ரீ - ஆநந்தவல்லியென்று பெயர்பெற்ற"ஹெஷாநநஸ்யீஉஂமீ ஸாஹவதி-யதோவாஸாஸா யதோயதோவாசஸ்ரயக:" இத்யாதியான உபநிஷத் வாக்ய விசேஷமானது, தவ - தேவருடைய, யளவதெநூநூ: வவெவஃயஸ்தடு - யௌவநத்திலுண்டான ஆநந்தம் முதலான, நூணாநா நிவஹஸூடு-ஸ்த்தாலீபுலாக நயாயத்தாலே, ஆநந்தோபலக்ஷிதமான குணகணத்தை,உதெவ்ராஷஸாயஉதெவ்ராஸாயடு-மநுஷ்யன் துடங்கியென்றபடி, விரிஜெவயிவஸ்தக-சதுர்முகபர்யந்தமாகவுங், உவரிவ சதுர்முகனுக்கு மேலும், உதெக்ஷ்ய-உபக்ரமத்தில்,யுவாஸ்யாதி

த்யாதியாலும், "வ்ஜாவெதரா நூ:" என்கிறதுக்கு மேலே, "ெத பெஶதஃ" எனகையாலும், அஸம்பாவிதார்த்தகதநத்தாலே அர்த் தாதுத்ப்ரேக்ஷித்து, ஶ்ரோ்வஸோ நா-விசாரிக்கவிழிந்ததாய்க்கொண்டு, ஸஸ்ராகூ-ஸூஃ-தனக்கு விசார்யதயோத்தேஶ்யமான குணகணங்க ளுடைய இயத்தையை, ஸூஷ்-ஃ-விஷயமாக்குகைக்கு, நெஷ- ஸமர்த்தமாய்த்ததில்லே, வயிவாஃ - மநுஷ்யாதிசதுர்முக பர்யந் ததிலேயே, ஸுதி-"ஸூஸஞுஃந" "உவாஃவாஃஜஹாவ:" இத்யாதிப்படியே உழலுகிறது, ' "ஏகஃாயநுஹிவெஃ" என்றது, ஏகவநுஹிவெஃ-என்றாய், இங்கு ஸ்வார்த்தமென்றத்தை ஸம்ப்ரம யந்தமாக்கி "ஸவணகொஸூணகூநூ:" என்றதுக்கு மேலே, "யதொவாவொநியதுஃதெ. கவ்ாவ்ஃநஸாஸஹ-கூநூ்ஸூ ஹணொவிஆநு" என்று மூகனைபபோலே, விசார்யதயாஸ்வோத் தேஶ்யமான வர்த்தவிஷயத்தில் பேசமாட்டாதே மறைந்துகொண்டு நின்றது; தெ-தேவருடைய, ஸஹ் ஶணாநாஃ - இபபடி ஆநந்த வல்லியாலும், கணாகாணவொண்ணாத திருக்கல்யாணகுணங்களுடை ய, கவயிஶுணநாவதயொ:-பரிச்சேதத்திலும் ஸங்க்யையிலும், விதூ்வாகுதயொ: - அந்யருடைய மநோவாக்குக்களுக்கு, காக யா-வார்த்தையேது? இல்லையென்றபடி, ஹஜ-ஆச்சரியம்!

(அ-கை.) இப்படி வேதாந்தங்களாலும், பரிச்சேதிக்க வரிதாய், அதுக ளில் நிதிகள்போலே, பரமரஹஸ்யங்களான மார்தவாத்யாத்ம குணங்களும், ஸௌந்தர்யாதி விக்ரஹ குணங்களும், கோயிலிலே பண்டிதரோடு பாமர ரோடுவாசியற வெல்லார்க்கும்தாங்களும் ஸாக்ஷாத்கரித்து பிறர்க்குமுபதேசி க்கும்படி ப்ரகாசிக்கிறதுகளென்கிறார்.

நசு. நஃயாயிஷதயெஶணாநியிநியாயஸோஃணஃகெஷ- ஶீரூஶிஸோவாதஃஶீவ்ணதவாவஸூா்தய: | ஒயாவிஜயஸௌநூஶீ வஃஹூதயொவிஃஸூளவஜஶஆஃவ ஹூஜிக்ஷஸோவாஃஶஃஶஃநூா வணெ॥

(வ்-ம்.) ஹெவாஃ! கூஃணெஃ வாஃஃாவெஷு-அதிக்ருதாதி காரங்களான உபநிஷதுக்களிலே, யெ-யாதொரு, ஶணா:-மார்த வாதிகுணங்கள், நியிநியாய்நஃயாயிஷத-(நியிவஜஃயாஜஷத வென்றாய்) நிதிகள்போலே மறைத்துவைக்கப்பட்டதுகள், கஶீ-இந் த, ஶூஶிஸோவவாதஃஶீவவ்ணதெஷ வாவஸூ்வ ஷா்திஶுதா:-

ஆஸ்ரித விஸ்லேஷா ஸஹத்வரூபமான மார்தவமென்ன அகடிதகட நாஸாமர்த்யரூபமான சாதுர்யமென்ன ஆஸ்ரிததோஷத்தில் குணபுத்தியாகிற பரணத சாபலமென்ன அபராதஸஹிஷ்ணுத்வரூபக்ஷாந்தியென்ன யிதுகளும, உயாவவிஜயஸ்ஸுவளாநூரீவதாః வ்யூஹூதயொயெஷாஞ்ஞெ - பரதுக்கா ஸஹிஷ்ணுத்வமாகிற தயையென்ன பராபிபவநமாகிற விஜயமென்ன அவயவசோபையாகிற ஸௌந்தர்யமென்ன யிதுமுதலான ஸௌலப்ய ஸௌஶீல்யாதிகளும், ரங்கஶைவாநாவணஸஸ்ஹு - கோயிலாகிற ரத்நக்கடையிலே, ரத்நாநாஶௌவெநதா௱வர்த்த-ரத்நஸமூகங்களோடொப்பாக, ஜநதஃ வ்யவஹாரெதஃ க்ஷஶாஃ - எல்லாரும் வ்யவஹாரம் பண்ணுகிறத்துக்கு அர்ஹங்களாகிறதுகள்.

(அ-கை.) எம்பெருமானுக்கு நித்யோதித தசையென்றும், ஶாந்தோதித தசையென்று மிரண்டு தசையுண்டு; இதிலொன்று பரத்வத்தில் ஒன்று வ்யூஹவாஸுதேவரிடத்தில், "ஈதிவதிதாவயிஸஶஹிஶாநாஹவவ்யூஹவகஸவஸவக்ஷூதநிஸரங்மஜஸுயீயதநிதூஉஶ்ர" என்றாழ்வானருளிச்செய்கையாலே, இரண்டிலு மிரண்டு வ்யவஹாரமுண்டு, இதிலொன்று நிரவதிக கல்யாணகுண விஶிஷ்ட ஸ்வாநுபவத்தால் வந்த ஆநந்தத்தாலே நிஸ்தரங் கார்ணவத்தோ டொத்திருக்கை; மற்றையது விபூத்யநுபவத்தை இதில் பரத்வத்தில் நிஸ்தரங்கார்ணவ தஶையை ஶாந்தோதிததசையாக விவக்ஷித்து, கீழ்ச்சொன்ன ஜ்ஞாநாதிகுணங்கள், எந்த ஸ்வரூபத்தைப்பற்றி "யெமௗணாஸத ஜ்ஞாநவ்யூஹய உதக்ஷூததயாஶௌஸீஹஶய யாதாః" என்கிறபடியே, வயிர்தாரிகள் உதாரனைப் பெற்றுப்போலே நிறம்பெற்று வருகிறதுகள, அப்படிப்பட்ட ஸ்வரூபத்தையுடைய தேவரோ நிரவதிகமாய் ஸ்வ ஸம்வேத்யமாய் நிரந்தரமான ஜ்ஞாநாதி விஶிஷ்ட ஸ்வாநுபவரூப ஶாந்தோதிததசையை யுடையராய்க்கொண்டு ஸ்வாநுபவவிஷயமாய் விபுவான ஸ்வஸ்வரூபத்தளவாய் அபரிச்சிந்நமான வாநந்தத்தாலே நிறம்பி நிஸ்தரங்காணவம்போலிருக்கிற ஸ்வரூபத்தை அநுபவிக்கிறதென்கிறார்.

௩௭. யாஶாஶ்ரீரங்கதெவாஸ்மாஹரய உவதெஸ்ஹமணாஃ வ்யூஹெவொநஹ்வவஶவநஶாஞொழிதஉஶः । கூஶைவகூம் வெகஸ்ஹிஶிதவித ரங்கவாஉஹொஸஸம் வெஉவஸாஸ்ஹயஸ வஹாஉாநநூஹரிதர்॥

(வ்-ம்.) ஹேவாஉ! தெ-கீழ்ச்சொன்ன ஜ்ஞாநாதிகளான, ஸஞஃமணாவெஷாமணாः-திருக்கல்யாணகுணகணங்கள், யர்-யா

தொரு ஸ்வரூபத்தை. ஶ்ரிதேப்ய - ஆஶ்ரயித்தே, ஶந்தாநம் - வி
ஹ்ருதீதி ஶந்தம் ஸ இவ - ஸ்வப்ரயோஜநபரர்போலே, வ்ரஜந்தே - உத்
க்ருஷ்டங்களாகிறதுகள், ஸ: - அப்படிப்பட்ட ஸ்வரூபத்தையுடை
ய, த்வமேவ - தேவரோ, ஜ்ஞாநைஶ்வர்யாதிநாநாவிதகுணாஶ்ரய
ஸ்வ: - நிரவதிகையாய் ஸ்வஸம்வேத்யையாய் நிரந்தரையான ஶாந்
தோதித தஶையை யுடையராய்க்கொண்டு, ஸ்வாநந்தவைபவ: - ஸ்வ
ஸ்வாத்மாநுபவைபவஸச பஹுதா ஶ்வாநந்தஸ்வாநந்தயஸ்ய - ஸ்வ
மாத்ராநுபாவ்யமாய் ஸ்வஸத்ருஶ பரிமாணமாய் விபுலமானவானந்த
த்தாலேபூர்ணமாய், விமத: தரங்கம: யஸ்ய - ஸ்திமித: விதரங்கஸ்ய -
நிஸ்தரங்கார்ணவ ஸத்ருஶரான, த்வாம் - தேவரை, வேத - அநுபவிக்கி
றது, இப்படி தேவருடைய வாநந்தகுணம், அதிவிலக்ஷணமென்று
கருத்து.

(அ-கை.) இப்படிஜ்ஞாநாதி விஶிஷ்டரான தேவருடைய வீஶ்வரத்வ
லேஶமுடைய விந்த்ராதிகள் தங்களை யீஶ்வரராக வபிமானித்துக் கலங்குகி
ருர்கள்,தேவர் நிரவதிகமான வதிஶயத்தையும் அநாதரித்துக் கலங்குகிறதில்
லை; இநத விஷயத்தில் நாங்க ளாச்சரியப்படுகிருேமில்லை; தேவரும் தேவர்
மாஹாத்ம்யமும், பெருமையாலே, ஒன்றுக்கொன்று ஸத்ருஶமாகையாலே தே
வர்க்கெது தகாதென்கிருர்.

௫அ. ஶ்வராமைஶ்வர்யலேஶஸத்ருஶம்ஜநாஸ்தவேந்த்ராத
யோபிவிக்ஷந்தி க்ஷோபிதநிரவயே ஹோந்த்ஸே: ஹநேமஹத்வயச॥
ஷிதீஶேஷிநாதாரம்பரமிக்ஷம் ஸ்வநஹிதே: மஹோமேவே
ஶ்ராந்நஹிதஸ்வாவஜதிவாகிஶாநோஸாந்தஶ்யநதே॥

(வ்-ம்.) ஶ்ரீரங்கநாயக! இந்த்ராதய: - தவ - தேவருடைய,
ஐஶ்வர்யலேஶம்ஜநேஶ்வரம் தஸ்யம்யஸ்ய - ஈஶ்வரத்வவாஸனை
யை(லேஶத்தையென்றபடி)ஶ்ரய - முகந்து,(அடைந்தென்றபடி)
ஸ்வேந ஸத்ருஶாஸ்தாநாந்தா நாந்தாநஜநந்தே இதி ஸத்ருஶஜ
ந்மா: - தங்களையீஶ்வரனேடொத்தவர்களாக நினைத்துக்கொண்டு,
க்ஷோபந்தி - கலங்குகிருர்கள், த்வம் - தேவர், நிரவதே: - நிரவ
திகமான, மஹிம்ந: - பெருமையாலும், க்ஷோபதே - ஸ்ரத்தைபண்
ணுமல், "க்ஷோபநவிஶ்ராஸாவுதிவாதே" யென்கிற, ஸூத்ர
த்தாலே, கதிஸம்ஜ்ஞையாய், கதிஸமாஸனுய், ஸோமேநஜீவ
தேகேவாஸ்வீ - என்றுஸ்வீ வந்திருக்கிறது) ஶ்ரீமோநஹவதீ

திநாவிஜ: - கலங்குகிறதில்லை, யக- என்கிறயாதொன்று, ஊத்ர -இந் தவிஷயத்தில், நவித்ரயெவஹி- ஆச்சரியப்படக்கடவோமல்லோம், கூ - தேவர், விவாஸ்வ ஹாவொவொ - தஹாக - விபுவாகையாலே, தவஹிர தஹாக - தேவருடைய ஈஸ்வரத்வாதியில்காட்டில், வார: - பெருமையுடையவரென்றத்தாலே,ஹி தஹா வொயவஹ ஐதிவா - விலக்ஷணஸ்வபாவத்தையுடையரென்றத்தாலேதான், தெ - தேவர்க்கு, கிஞா - எதுதான், ஹூதநாவஹ வத தஜதிவாதா தவஹா ஹா - யஸா - ஹூதநாநா ரவைவா - ஸம்பத்தியில் அவ்யயீபாவஸமாஸன்,“வாதுவைவ வாது வொஷ” ஆத்மாநுரூபமென்றபடி, ந - ஸாத்மித்ததனறு, உசிதமென்றபடி, கலங்காமையுசிதமென்றுகருத்து.

(அ-கை.) இப்படி ஶாங்கோதி தஶாவிஶிஷ்டமான பரத்வத்தை அநுபவித்த வநந்தரம், “ ஷாஷெஷோெஷ வ்யதுரஹதி வவஹள தவஹிதஹொஷா த்ரியா ஷா ஹதி ஹிரஹா:” என்கிறபடியே, தேவர் ஸாதுபரித்ராணார்த்தமாக வாஸுதேவ ஸங்கர்ஷண ப்ரத்யும்நாநிருத்தரூப சதுர்வித வ்யூஹரூபியாய் அவதரித்து அதில் வாஸுதேவரூபியான தேவர் பரத்வத்தோடொத்து ஷாட்குண்யபூர்ணராய், நித்யமுக்தாநு பாவ்யராய் நின்று, ஸங்கர்ஷணராய் ஜ்ஞாநபலங்களோடேகூடி ஶாஸ்த்ர ப்ரதாந ஸம்ஹாரங்களைப்பண்ணி, ப்ரத்யும்நராய், ஐஶ்வர்ய வீர்யங்களோடேகூடி ஸ்ருஷ்டியையும், தர்ம ப்ரவர்தநங்களையும்பண்ணி, அநிருத்தராய், ஶக்தி தேஜஸ்ஸுக்களோடேகூடி ரக்ஷணத்தையும் மோக்ஷஹேதுவான ஸத்வ ப்ரவர்த்தநத்தையும்பண்ணுகிறதென்கிறார்.

நக. ஷாஹுணா ஸாவாஸுதேவ:வாஜதிவஹவா நு கஹொ ஷெவராவஹ தஜஷணவஹா ஹாவிவிதநுஷெஶா வ வெஶாவீரா ராக வ்ரஹுவுயடுள நயவிவஹஹவாஶ கிதெஜொ நிருஷாவிஹாணா: வாவிவதா ஹயவிவதயா வஹஹா ரா ஹாயிராஜ॥

(வ்-ம்.) ஹெஹவது - ரஙாயிராஜ! வஃ - அப்படிஶாங்கோதி தஶாவிஶிஷ்டரான, ஹவாநு - தேவர், வஹுஹா - வாஸுதேவாதிவ்யூஹரூபேண அவதரித்து, ஷடிணாயவ தவஹ வாவது வஹாக-ஜ்ஞாநாதிகுண ஷட்கவிஶிஷ்டதையாலே,ஊஷெகஹொஹாய வஃ - முக்தராலே அநுபவிக்கப்பட்டவராய், வார: - வாஸுதேவஜ

தி - பரவாஸுதேவரென்று சொல்லப்பட்டப் பரதமதர மூர்த்தியு டைத்தானவராய், (ஸ்வதி - என்றுபேஷமாய் ஆகிறது) ஸ்வ - தேவர், ஸங்கர்ஷணராய் - ஜ்ஞாநபலாப்யாம் - பலத்தோடுகூடின தான, ஜ்ஞாநேந - ஜ்ஞாநத்தாலே, ஸம்ஹரதி - ஸம்ஹரிக்கிறது, ஶாஸ்த்ரம் - ஶாஸ்த்ரத்தை, விதநுதே - நன்றாகவிஸ்தரிப்பிக்கிறது, ஸ்வ-ப்ரத்யும்நஃ- ப்ரத்யும்நராய், ஐஶ்வர்யவீர்யாப்யாம் - ஐஶ்வர்யத்தாலும் வீர்யத்தாலும், ஸ்ருஷ்டிம் - ஸ்ருஷ்டியையும பண்ணுகிறது, தர்மத்தையும் ப்ரவர்த்திப்பிக்கிறது, ஸ்வ-ததா- அப்படி, அநிருத்தஃ - அநிருத்தராய், ஶக்திதேஜோப்யாம் - ஶக்தியையும் தேஜஸ்ஸையும், பிப்ராணஃ - பரியாநின்றுகொண்டு, பாதி-இரக்ஷிக்கிறது, ஸத்வம் - ஸத்வகுணத்தை, உந்நயதி - உத்ரிக்தமாம்படி பண்ணுகிறதும, "ஸ்வஸ்வவ்யாபாரநியதாஸ்ஸந்தி வ்யூஹா:" என்றுகீறேயிவர்மேலே; இப்படி வ்யவஸ்த்தை பண்ணுகிறது; தத்தத்கார்யாநுகுணத்வயா விஷ்காரத்தைப்பற்றபகவாநுக்கெல்லாவிடத்திலு மெல்லாகுணங்களுமுண்டு; ஆகையிறே, "வ்யவஸாயாத்ருதே நித்யஸ்ய விஷ்ணோஸ்ஸர்வகுணாஸ்ஸர்வம் ஸர்வத:" என்றுழ்வானருளிச்செய்தது.

(அ-கை.) இப்படி, வாஸுதேவா திவ்யூஹசதுஷ்டயரூபேணவவ்தரித்த தேவர் ஜாக்ரதாதி துரியக்ரமசதுஷ்டய விசிஷ்ட தத்துதுபாஸகாநு குணமாக, தத்தந்மூர்த்யநுகுணபரிகரவிசிஷ்டராய்க்கொண்டுப்ரத்யேகம் நான்கு வ்யூஹமாகிற தென்கிறுர்.

சாO. ஜாக்ரத்ஸ்வப்நாத்யலஸதுரீயப்ராயத்ருதுர்வர்ணாஸ்யைஃ | ஸாங்கைஸ்தைஸ்ஸேவ்யாஸ்யாஸ்தூர்யாஃ ஸேவ்யதாம் ||

(வ்-ம்.) ஹேஸ்வாமிந்! ஜாக்ரத்ஸ்வப்நாத்யலஸதுரீய ப்ராயத்ருதுர்வர்ணாஸ்யைஃ - ஜாகரணம்போலும், ஸ்வப்நம்போலும், அத்யலஸபத வாச்யமான ஸுஷுப்திபோலும், துரீயமான மூர்ச்சைமரணங்கள்போலுமிருக்கிறஜ்ஞாந தாரதம்யாத்யதிகார ரூபங்களான உபாஸக க்ரமங்களையுடையவராலே உபாஸிக்கப்படுமவாய், (ஜாக்ரத்ஸப்தமும், அத்யலஸஶப்தமும, பாவப்ரதாநம) ஸேவ்யாஸ்ஸேவ்யதாம் ஸ்தூர்யாஃ

பரிபர்ஹை:- தேஷாம்ஶேஷாம்ஸஹபரிபர்ஹை:-அதுகளுக்கநு கூணங்களான பரிகரங்களோடு கூடினவராய்க்கொண்டு, சதுர்தா வ்யூஹாயஸ்வஸ்ய வ்யூஹா ஸ்ஸா-நான்குவ்யூஹத்தையும், சதுர்தா-நான்குவிதமாக, வஹஸி-தேவர்வஹிக்கிறது.

(அ-கை.) கீழ், ஸர்க தர்மௌ, என்று, ப்ரஸ்துதமான ஸர்கத்தினுடைய க்ரமமெங்ஙனேயென்றபேக்ஷையிலே தேவர்ப்ரளயகாலத்தில் அசேதந துல்யராய், போகமோக்ஷஶூந்யரான சேதநரை அநுஸந்தித்தையோ? வென்றிரங்கி அவர்களுக்கு கரணகளேபரப்ரதாநம் பண்ணுகைக்கு அநந்யாதீநராய் ஸங்கல்பித்து மூலப்க்ருதியை, மஹதஹங்காரதந்மாத்ரபூதபஞ்சக ஏகாதசேந்த்ரியங்களாக மொட்டுவிக்கிறதெனகிறார்.

சக. அசித்விஶேஷிதாந் ப்ரளய ஸீமநி ஸம்ஸரத: கரண களேபரைர் கடயிதும் தயமாநமநா: | வரத நிஜேச்சயைவ பரவாநகரோ: ப்ரக்ருதிம் மஹதபிமாந பூத கரணாவலி கோரகிணீம் ||

(வ்-ம்.) ஹேவரத! ப்ரளயஸீமநி-ப்ரளயமாகிறவிடத்தில், (ப்ரளயகாலத்திலென்றபடி) அசித்விஶேஷிதாந் - அசேதநங்களாலே வ்யாவர்த்திப்பிக்கப்படாததுகளான, யத்வா - விஶேஷணஷாம்ஸம்ஜாத இதிதேநஸஞ்ஜாத விஶேஷிதா: - அசித்ஸம்ஜாதவிஶேஷிதாந் - அசித்தைப்பற்றவைலக்ஷண்யஶூந்யங்களானவென்றுமாம், ஆகையிறே, அஶிஷ்டர், என்றது, ஸம்ஸரத: - ஸம்ஸரிக்கிற சேதநரை, தயமாநமநா: தயஸ்வ - இரங்கின நெஞ்சையுடையராய், கரணாநி களேபராணிச தை: - ஜ்ஞாநகர்மேந்த்ரியங்களோடும் தேவாதிசரீரங்களோடும், கடயிதும்-ஸம்பந்திப்பிக்கைக்கு, நிஜேச்சயாஏவ - ஸ்வஸங்கல்பத்தாலேயே, பரவாந் - பராதீநராய், ப்ரக்ருதிம் - மூலப்ரக்ருதியை, மஹாம்ஶ்சாபிமாநஶ்ச தாநிபூதாநிசகரணாநிச தேஷாமாவலி ஸைவகோரகாண்யஸ்யாஸந்தீதிதாம் - மஹதஹங்கார பூதகரண பங்க்தியாகிறமொட்டுக்களை யுடைத்தானதாம்படி, அகரோ:-தேவர் பண்ணியருளிற்று.

(அ-கை.) இதில் தயமாநமநா:, என்று, தயையாலே ஜகத்ஸ்ருஷ்டியென்றது, அப்படியாகில், ஜகத்தைதேவமநுஷ்ய திர்யக்ஸ்தாவராத்மகமாக விஷமமாயும், வ்யாத்யாத்யுபத்ருதமாய் தயநீயமாகவும், ஸ்ருஷ்டிக்கை "வை

[illegible]" என்றருளிச்செய்தபக்ஷபாதித்வ வத்துக்கும் [illegible]" என்று சொன்ன பரதுக்காஸஹிஷ்ணுதைக்கும் போருமோவென்ன? சேதநகர்மாநுகுணமாக ஸ்ருஷ்டிக்கையாலே அவையிரண்டும் வாராதென்று [illegible] இத்யாதிசாரீரகஸூத்ரங்களான [illegible]" இத்யாதி ஶ்ருதிகள் சொல்லுகிறதுகளென்கிறார்.

சஉ. [illegible] ||

(வ்-ம்.) [illegible]! [illegible]-எண்ணிமுடியாத வைஷம்யமுடைய, [illegible]-புண்யபாபரூபமான, சேதநவ்யாபாரத்தை [illegible] - ஒன்றுபத்தாகக்கணக்கிட்டு, [illegible] - ப்ரபஞ்சத்தை, [illegible] - மேடுபள்ளமாகவும், [illegible] - தயநீயமாகவும், [illegible] - ஸ்ருஷ்டிக்கிற, [illegible]-தேவர்க்கு, [illegible] - வைஷம்யத்துக்கும் நிர்தயத்வத்துக்கும், [illegible]-ப்ரஸங்கமானது, [illegible] - இல்லையன்றோ; [illegible]-ப்ரம்ஹ விசாரரூபங்களான ஸூத்ரவிஶேஷங்களை ஸஹகாரிகளாகவுடைய, [illegible] - ஶ்ருதிவிஶேஷங்கள், [illegible]-கீழ்ச்சொன்னவர்த்தத்தை, (ப்ரஸக்தியில்லாமையையென்றபடி) [illegible] - சொல்லுகிறதுகள்.

(அ-கை.) இப்படி,கர்மவ்யபேக்ஷயென்று,கர்மாநுகுணமாகவிஷமஸ்ருஷ்டியென்றுகொள்ளில் நிரபேக்ஷகர்த்ருத்வம்ஜீவிக்கும்படியெங்ஙனே?யென்றுமபேக்ஷியிலேஸ்வாதீநமான ம்ருத்தந்த்வாதிஸஹகாரிஸமவதாநத்தில்கடபடாதிகளைப்பண்ணுகிறவனுக்குஅந்த ஸஹகாரிஸமவதாநம்போலவும்,ஸ்வஸ்த்தசரீரனுக்குவிஷயபோகத்தில் சரீரஸ்வாஸ்த்தியம்போலவும்,நியாமகனானராஜாவுக்கு,ப்ருதயாதிக்ருதாபராதஸாபேக்ஷசிக்ஷாவிதாநங்கள் போலவும்,உதாரனுக்கு, அர்த்திஜநவிஷயத்தில் ப்ரார்த்தநாஸாபேக்ஷமாக கடாக்ஷிக்கிறது போலவும், தேவர் ஸ்வாதீநமான சேதநகர்மவிபாகஸாபேக்ஷமாகவிஷமஸ்ருஷ்டியும், ஸ்வாதந்த்ர்யபஞ்ஜகமின்றிக்கேசேதநாநுகுணமாகக்குறையில்லையென்கிறார்.

௪௫. ஸத்யபி நியதஸஹகாரிகாரணநிகரே கர்த்துஸ்ஸரீரஸ்ய
போக்துஸ்ஸேவ்யாநுவிதாஸேவாபராதாநுஸாரா விதயோ ஸாஸித்
து: | தாதுர்யாசகஜநகடாக்ஷணமிவ ஸ்ரீரங்கமங்களநிதே
ஸ்ரஷ்டுஸ் ஸ்ருஜ்யகர்மஸாபேக்ஷணமபி ஸ்வாதந்த்ர்யமேவாவஹதி॥

(வ்-ம்.) ஹே ஸ்ரீரங்கமங்களநிதே! ஸஹகாரீணி ஸந்து - யதே
ஷ்டவிநியோகார்ஹமான, ஸஹகாரீணி காரணாநி நிதராம்
ஸந்து - ஸஹகாரிகாரண கலாபமுண்டாயிருக்க, கர்த்து: - கார்ய
கர்தாவுக்கு, தஸ்ய - அந்தஸஹகாரிகாரணகணத்தினுடைய, தஸ்ய
வ்யபேக்ஷணம்-யதா-என்றத்யாஹார்யம்- வ்யபேக்ஷணம்போலவும்,
க்ஷயா விநா-அன்றிக்கே, ஸரீரே- ஸ்வாதீநேயென்றநுஷங்கிக்கவும், ஸ்
வாதீநமான சரீரமிருக்க, போக்து: - விஷயாநுபவம் பண்ணுகிறவ
னுக்கு இங்கு முன்புபோலே அத்யாஹார்யம், அந்த சரீரத்தினு
டைய வ்யபேக்ஷணம்போலவும், ஸாஸிது:-நியாமகனான, ராஜ்ஞ:-
ராஜாவுக்கு, ஸேவ்யாநுவிதாஸேவகாபராதாநுஸாரா விதய: -
யதா - தன்னை யநுவர்த்திக்குமளவில் வந்தகுற்றங்களுக்குத் தக்
கசிக்ஷாவிதிகள் போலவும், ஈக்ஷீர்வாஸளஜநஸ்துதஸ்து- யாசகஜந
விஷயத்தில், தாது: - தானம்பண்ணுகிறவனுக்கு, கடாக்ஷணமிவா-
அர்த்தித்வஸாபேக்ஷமாகக் கடாக்ஷிக்கிறது போலவும், ஸ்ரஷ்டு: -
ஸ்ருஷ்டிக்கிற, தே-தேவாக்கு, ஸ்ருஜ்யாநாம்கர்மஸாபேக்ஷம் வ்யபெ
க்ஷணமபி - ஸ்ருஜ்யருடைய கர்மஸாபேக்ஷதையும், ஸ்வாதந்
த்ர்யமேவ - பாரதந்த்ர்யமில்லாத ஸ்வாதந்த்ரத்தை, ஆவஹதி -
பண்ணும். கர்மாநுகுணமாக பலம் தருகிறேனென்று தேவரே ஸங்
கல்பித்து தததநுகுணமாகச் செய்கைகைதேவருக்கு ஸ்வாதந்த்ர்யவி
ரோதியன்றென்று நிஷ்கர்ஷம்.

(அ-கை.) கீழ். "நிஜேச்சயைவ பரவாந்கரோ: ப்ரக்ருதிஸஹ
ஈஹிதாநஹேதுகாரணவஹிகோரகிணீ" என்றுசொன்னநிமித்தகார
ணத்வமேயன்றிக்கே, 'ததைக்ஷத பஹுஸ்யாம் ப்ரஜாயேயேதி தா
வாஜோநி-விஷேணஸகாஸாவாஜ்ஞ்சதம் - ஜநாதீஸ்யயத:-ப்ரக்ரு
திஸ்ச ப்ரக்ருதிஜேதவ்யாதி" ச்ருதிஸ்ம்ருதிஸூத்ரங்களாலே, உபாதாநகரா
ணதவமுமுண்டாகையாலே ப்ரளயத்தில் நாமரூபவிபாக சூந்யமாய், சேதநா
சேதநசபதவாச்யனான தேவருடைய சரீரைகதேசத்தை தேவாஸ்வேச்சை
யாலேயே விஸ்திரிப்பியாநின்றுகொண்டு, டயிலானது தன்னுடைய தோகை

யைவிரித்துக்கொண்டு தன்பேடைமுன்னே க்ரீடிக்குமாப்போலே, தேவரும் பிராட்டிமுன்பே, அவள்முகமலர்த்திக்காக க்ரீடிக்கிறதென்கிறார்.

சச. [illegible] ||

(வ்-ம்.) [illegible] பிரளயகாலத்தில் நிர்வ்யாபாரமாய், [illegible] - சிதசித் ரூபதவாச்யமான, ஸ்வம் - தேவருதான, [illegible] என்றும், [illegible] என்றும், சொல்லப்பட்ட சரீரைகதேசத்தை, [illegible] -பரேச்சையாலன்றிக்கே ஸ்வேச்சையாலேயே, [illegible] -ஜகத்ரூபேண பரிணமிப்பியா நின்றுக்கொண்டு, [illegible] - மயிலானது, [illegible] - நாநாவர்ணமான, கலாபம்-தோகையை, [illegible] - ஆகாசத்தில் படுக்கப்பட்டதுபோல், [illegible] - விஸ்தாரித்து, [illegible] -சலிப்பியாநின்றுக்கொண்டு, [illegible] - மயில்பேடின் ஸமீபத்தில்போலே, [illegible] -பிராட்டி முன்பாக, [illegible] - தேவர் விளையாடுகிறது, சித்திரமென்றத்தால்; தாஷ்டாந்தகத்தில் ஸத்வாதி குணபேதமும், [illegible] ஸூசிதம.

(அ-கை.) இதில் “[illegible]” என்றும், “[illegible]” என்றும், பரதுக்காஸஹிஷ்ணுதையாலே கரணகளேபரப்ரதானத்தையும் சேதனருக்கு ஹிதமாகவடுத்தெடுத்துச் செய்யச்செய்தேயும், சேதனர் அதின்வழியொழுகாதே சாஸ்திரநிஷித்தங்களாய் தங்களுக்கு ஹிதங்களான சயலைச் செய்து போராநிர்க்க; அவர்கள் நல்வழிவருவர்களோவென்றும் துராசையாலே, தன்னுடையஸ்தனந்தயபிரஜை, ரோகபீடிதையாக தான் ஔஷதஸேவைபண்ணும் மாதாவைப்போலே, தேவர் ராமகிருஷ்ணாத்யவதாரங்களைப்பண்ணி அதுகளில், “[illegible] - [illegible] - [illegible] [illegible]” இத்யாதிப்படியே அந்தவந்தவாணாஶ்ரமவிதிபரதந்திரராய் கிலேசிக்கிறதென்கிறார்.

சரு. [Grantha text] | [Grantha text] ||

(வ்-ம.) [Grantha text]! [Grantha text]-தேவர், [Grantha text] - அடுத்தடுத்து, [Grantha text]-[Grantha text]த்தையே செய்து போரச்செய்தேயும், [Grantha text] - ஶாஸ்த்ர நிஷித்தங்களாயும், தங்களுக்கு ஹிதமன்றிக்கே யிருக்கிற காமங்களாகிற ப்ரவாஹத்தில் முழுகினவரையும், [Grantha text] - அலப்யவிஷயத்திலுண்டான வாஶாபரவஶதையாலே, [Grantha text]-ஶாஸ்த்ரோக்தமான வழியில், [Grantha text]-வருமபடி பண்ணப்புகுகிறவராய், [Grantha text]-தேவர், [Grantha text] - தன்னுடையதான, [Grantha text] - சிசுவானது, [Grantha text] - வ்யாதிக்ரஸ்தமாக, [Grantha text] - அந்த வ்யாதிஶமநமான குடிநீரை, [Grantha text]-பாநம பண்ணுகின்றுள்ள, [Grantha text]-மாதாவைப்போலே, [Grantha text]-[Grantha text]-அந்தவந்த வர்ணங்களுக்கு மாஶ்ரமங்களுக்கும் அநுகுணங்களான வாசார விதாயக ஶாஸ்த்ரபர தந்த்ரராய், [Grantha text]-க்லேசிக்கிறது.

(அ-கை.) "[Grantha text]" என்று அவதாரகாலத்தில் படும்க்லேசமேயன்றிக்கே, ஸ்ருஷ்ட்யாதிஸகலவ்யாபாரமும் சேதநோஜ்ஜீவநத்தில் த்வரையாலேயென்று மத்தையறிவிக்கைக்காக "[Grantha text]" என்று, தேவர்ஸர்வஸ்வாமியாகையாலே தேவருடைய ஸர்வவ்யாபாரமும் எப்போதும் த்வரையாலே யலவாகில நாஸ்திகப்ரசுரமான ஜகத்திலுடையஸ்ருஷ்ட்யாதி வ்யாபாரங்களில் வஸந்தாதி ருதுக்களுக்கடுத்த புஷ்பபலாதிலிங்கங்கள் ப்ரவாஹ ரூபேண உண்டாமாப்போலே, "சோம்பாதிப்பல் லுருவையெல்லாம் படைத்த" என்கிறபடியே, சோம்பாதேநின்று எப்போதும் நியமேநப்ரவ்ருத்திக் கைகடியாதென்கிறார்.

சசு. [Grantha text] | [Grantha text] ||

(வ்-ம்.) [illegible] - ஸர்வஸ்வாமிந், என்றபடி, [illegible] - தேவருடையதான, [illegible] - ஸர்வவ்யாபாரமும், [illegible] - எப்போதும், [illegible] - தூராஶைகளாகிற கயிர்கள் நிமித்தமாக, [illegible] - ஆகாவிட்டால், [illegible] - நாஸ்திகர் மேலிட்ட ஜகதாம் - லோகங்களுடைய, [illegible] - ஸ்ருஷ்டி ஸ்த்திதி ஸம்ஹாராதிகளில், [illegible] - சோமபரில் வெளிப்பட்ட, தவ - தேவருடைய, நியதம் - நியதமாக, [illegible] - வஸந்தாதி ருதுக்களுடைய புஷ்பாதிலிங்கங்களுடைய ப்ரவாஹம்போலிருக்கிற ப்ரவாஹத்தையுடைத்தான, [illegible] - எப்போது முண்டான ஸங்கல்பம், நஜாவடீதி - எவ்வளவும் கடிக்கமாட்டாது.

(அ-கை.) இப்படி ஸர்வவ்யாபாரமும் தூராஶாகார்யமாகும்படி, ஸர்வஸுஹ்ருத்தாகில் சிலரைதண்டிக்கக் கூடுமோவென்று மபேக்ஷையிலே, லோகத்தில் ஸுஹ்ருத்தானவன், உன்மாதமபிடித்தவனை விலங்குமுதலானதுகளாலே நிர்பந்தித்து, அவனையும் பிறரையும்பாதையின்றிக்கே ரக்ஷிக்குமாப்போலே, தேவரும் பரஹிம்ஸைப்பண்ணித்திரியுமவனை, நரகஶத்ருஶஸ்த்ராதிகளாலேதண்டித்து அவனையும், ஹிம்ஸாருசியின்றிக்கே யிருக்குமவனையும், பிறராலும்காதுகளாலும்வரும் ஹிம்ஸையில்நின்றும் ரக்ஷிக்கிறது ஸுஹ்ருத்கார்யமாகாநிர்க்க; போகமோக்ஷப்ரதானமும் ஸுஹ்ருத்கார்யமாகிறதென்கை; அபூபபாக ஸாதநமானதண்டத்தை மூஷிகைபக்ஷித்ததென்றால், அபூபபக்ஷணம்போலே கைமுத்திகந்யாயஸித்தமென்கிறார்.

சஎ. [illegible] ||

(வ்-ம்.) [illegible] - நல்ல மநஸ்ஸையுடையவன், [illegible] - விலங்குமுதலானதுகளாலே, உந்நத்தமிவ - சித்தவிப்ரமத்தையுடையவனைப்போல், [illegible] - தேவரும், [illegible] - நரகமுதலானதுகளாலே, [illegible] - காதுகனை, [illegible]

யாநின்றுகொண்டு, அவனேயும், தஸாதிதரஸாவேஷி - அந்த சாதுக ளில் வேறான ஸாதுவையும, ஸாயாக - (பிறராலும், சாதுகளாலும் வரும) பாதையில் நின்றும், த்ராயஸே-ரக்ஷிக்கிறது, தவ - தேவரு டைய, ஸொமஸுமொக்ஷு - தயொ: ப்ரஷிரஷி -ஐஶ்வர்யத்தை யும் மோக்ஷத்தையும் கொடுக்கையானதும, தண்டாபூபிகா த: - தண்டாபூபிகாந்யாயத்தாலே, (கைமுத்திக ந்யாயத்தாலேயென்ற படி,) ஸஹஜஃகடு தகஷ்-ஸஹ்ருத் கார்யமாகக் குறையில்லே.

(அ-கை.) "தத்தமனம்ராஶ்ரயிக்ஷிஃ க்ஷிஶ்ரெஸ" என்கிறவிடத்தில் அப்ரஸக்தங்களான விபவாவதாரங்களினுடைய குணசேஷ்டிதங்களை பெரி யபெருமாளிடத்தில் அநுபவிக்கவிழிந்துயிதில் "ஸூெயாஸூயஸுயிஹி தவெரவீத்ராதி" ப்படியே, தேவர்தாரண நியமநஸங்கல்பங்களாலும் ஶாஸ்த்ரப்ரதாநாதிகளாலும் திருந்தாத ஸம்ஸாரிகளைப்பார்த்து "கூஜொவி ஸஜவரயாகா" என்கிறபடியே, கர்மக்ருதமான பிறப்புமின்றிக்கே ப்ர காஶியாநிர்க்க ஸ்வஸங்கல்பத்தாலே தேவமநுஷ்யாதி ஸஜாதியராயவதரிக் கிற தென்கிறார்.

சஅ. யந்திநியமநரக்ஷாவீக்ஷணெஶாஸநா நவஷ்டிஜி ரவிக்லிஷ்ராநவாணீநஃவெக்ஷ்யஸூமயஃ।ஸஹரமநஜிரஶாஂஸ்ரீ ஷயாதஜரயமாகூவேதரஷிஷெவொஜெவிஸஜவரயாகா॥

(வ்-ம்.) யந்திஸ்ருநியமநஹரக்ஷாவதாஸாஂவீக்ஷணாநிஷெத:- "ஸதஸ்ரவாககூஜஸ ப்ரஶாஸநமாமீஸஞயாஜ் வநூ ஸளவியதளதிஷ்த:" என்று சொன்ன தாரணவிஷயத்திலும், "ஸஜஃபவிஷ்ஶாஸாரஜநாநாஜ" என்று சொன்ன நியமநவிஷ யத்திலும், "ஸநஜாதாநிஜீவந்தி" என்று சொன்ன ரக்ஷணவிஷ யத்திலுண்டான ஸங்கல்பங்களாலேயும், ஶாஸ்ரணாஂ வஷ்டி யெஜ்ஷாஷெஜொஷி - ப்ரம்ஹ மந்வாதி முகேந, ஶ்ருதிஸ்ம்ருதி ப்ர வர்த்தநத்தாலும், மைத்ரேய பராஶரமுகேந ஶிஷ்யாசார்ய நிஷ்டா ப்ரகாஶநாதிகளாலும், விக்லிதஜஹேஜரஷெநஸவந்த்ய விக்லிதா ஸாநு-திருந்தக்கூடாதவர்களான, ப்ராணிநஃ- ஸம்ஸாரிகளை, வெ க்ஷ்ய - விஶேஷகடாக்ஷம் செய்தருளி, ஸூய:-திரும்பவும், கஷ்-தே வர், நஜாயத ஐத ஜஃ-கர்மத்தால் பிறவாதவராயும, நவயெய ஸவஸ ஜூதாயஸவஸநு - மரணமுமின்றிக்கே யிருந்துகொண்டு, ஷெவொவி-"கஹிவாகஶீத்தி" என்கிறபடியே, விளங்காநிற்கச்செய்

தேயும், ஶ்ஶயா - இச்சையாலே, ஸுராஸு உநுஜாஸு திய௴ஷு தெஷாழ - தேவமநுஷ்ய திர்யக்குகளுக்கு, தாவெ௫ாயவெஉாய ஸுஸதாவ௫யஉா - ஸமாநமான தர்மத்தையுடையாராய், "யஉா உநிசி கெவஓாக" என்கிற ஸூத்ரத்தாலே, ஸமாஸாந்தமான, அநிசி - ப்ரத்யயம் வநதால், தாவயஉா-என்று நகாராந்தமாகிறது; விஷ்ணூபேந்த்ரரூபராயும் ராமக்ருஷ்ணதிரூபராயும், மத்ஸ்ய கூர்ம வராஹ நரஸிம்ஹஹம்ஸ ஹயக்ரீவரூபராயுமென்றபடி, அவதாரவி- அவதரிக்கிறது, "அஜொவிஸஃவயாதாஸூதாநாமீஶூரொவி ஸநு | ப்ரக்ருதிம்ஸ்வாமயிஷ்டாயஸம்ஸவாஸ்ராத்மாயயா" என்றநுஸந்தேயம்

(அ-கை.) இதில் பெரியபெருமாளுடைய வவதாரங்கள்தோறும், பெரிய பிராட்டியாரும் "தெவதெவதெவெஹயம் உநஷுகெவஉாநஷீ| விஷ்ணொதெஹாநுரூவாம் வெகரொதெஷாதநுஸநுழ|| ராவவகெவஸவதீதாரக்மணீக்ருஷ்ணஜநநீ|அநெஷு வுவதாரெ ஷூவிஷ்ணொரெஷாநவாயிநீ" இத்யாதிப்படியே அந்தவந்தவவதாரா நுகுணமான விக்ரஹ வ்யாபாரங்களை யுடையவளாய்க்கொண்டு ஸம்ஶ்லேஷி யாவிடில் அந்தவவதாரலீலாரஸவத்தன்றிக்கே நிஶ்சிதமாக புருஷகாரமில்லா மையாலே ஆச்ரிதரக்ஷணஸித்தி ரூபாபிஷ்டஸாதிகையும்மாமென்கிறார்.

சக. அநுஜநுநுரூவரூவெஷாநயஉிஸஉாமஉிம் ஶிராகஶிஷ்ஸ| கஸரஸயாவாத்யம்ஸவிஷ்யுவகீஷ தரம்மராஜநஉ||

(வ்-ம்.) உஶிரா-பெரியபிராட்டியாரானவர், ஜநுஷிஜநுஷி அநுஜநு: - அவதாரம்தோறும், ரூவாணிவெஷாஸுஅநுரூ வாயஸாஸா - அநுரூபங்களான விக்ரஹவிலாஸங்களை யுடைய ளாய்க்கொண்டு, ஸஉாமஉிழ-ஸம்ஶ்லேஷத்தை, நாகரிஷ்யுஉி-செய் திலராகில், ரம்மராஜஸ்யநஉ-பெரியபெருமாளுடைய வவதாரலீலை யானது, ரஸெநஸஹவதத உதிதஸஹவிதஸ்ரவஸ்ழ - ரஸ வத்தன்றிக்கே, அயவா - அன்றிக்கே, விஷ்யம்நஸவதீதவிஷய்ழ- தகஸவதீதிதக-அநிஷ்டாவஹமாகவும, யுவழ - நிஶ்சிதமாக, அகரிஷ்த-பண்ணப்படும்.

(அ-கை.) இப்படி தேவருடைய அவதாரசேஷ்டிதங்களுக்கு "ஸஉ ஶெயாநுஸ்வதிஜாயஉாநஃ" என்கிற ச்ருதிஸித்தமான பெருமையை

"[illegible]" என்று "மயர்வறமதிநலம்" பெற்றபுத்திமதாக்ரேஸரர் அறிந்து ஈடுபடுகிறார்கள், ஸ்வகர்மத்தாலே ஸங்குசிதஜ்ஞாநமநுஷ்யத்வாதி லக்ஷணமான பரத்வஸ்வபாவத்தை யறியாமல்தேவருடைய ஸம்ஸாரநிவர்த்தகங்களான அவதாரசேஷ்டிதங்களை யிதரஸஜாதீயராக் குகிறார்களென்கிறார்.

ரு௦. [illegible] ॥

(வ்-ம்.) [illegible]! [illegible] - தீமதாமக்ரேஸரர், [illegible] - நிரதிசயமானபெருமையை [illegible] - அறிந்தீடுபடுகிறார்கள், [illegible] - ஜ்ஞாநஸங்கோசமுடையவர், [illegible] மநுஷ்யத்வதிர்யக்த்வாதிலக்ஷணமான, [illegible] - மேலான, [illegible] - ஸ்வபாவத்தை, [illegible] - அறியாதவராய்க்கொண்டு, [illegible] - தேவருடைய, [illegible] - ஸம்ஸாரநிவர்த்தகமான, [illegible] - பிறப்பையும், [illegible] - சேஷ்டிதத்தையும், [illegible] - இதரஸஜாதீயமாக வெண்ணுகிறார்கள், இவ்விடத்தில, "[illegible] ॥" என்றநுஸந்தேயம்.

(அ-கை.) அநந்தரம், இப்படி தேவரவதரிக்குமிடத்தில், முந்தரப்ரம ஹருத்ரர்கள் நடுவே அவதரித்து, அவர்களோடு ஸாம்யாபத்தியாலே "[illegible]" இத்யாதியில்சொன்ன பரத்வஸ்வரூபத்தைமறைக்கைக்காகில் தேவருடையபரத்வத்தை கோழ்ச்சொல்லவத்தான, "[illegible]" என்று சாஸ்திரோபதேசரூபமாயும் "[illegible]" இத்யாதியால் சொன்னயோகோபதேசாதிரூபமாயுமுள்ள "[illegible]" என்றுசொன்ன ஸத்வப்ரவர்தனத்தாலும்பரதுக்காஸஹிஷ்ணுதையாலே "[illegible]" இத்யாதியால்" சொன்ன ரக்ஷணாதியாலும் தேவர்க்கென்ன ப்ரயோஜனமுண்டு, ப்ரத்யுதவிரோதமன்றோ வென்கிறார்.

ருக. [illegible] ।

[illegible]

(வ்-ம்.) ஹம்ஸமயமூர்தே! தவ-தேவருடைய, விரிஞ்சருத்ர மத்யவர்திந: - ப்ரஹ்மருத்ரர்கள் நடுவே, ப்ரத்யும்நாத்யவதாரஸ்ய-முதலான அவதாரமானது, தாப்யாம் ஸமத்வஸம்பாதநாத் - ப்ரம்ஹருத்ரர்களோடே, ஸத்ருசராயிருக்கையாலே, பரத்வம் - பரத்வஸ்ரூபத்தை, ஸமயிதும் ச - மறைக்கைக்காவுமில், தே - தேவருக்கு, பரத்வஸூசகாநி - விஶேஷநா நீஷு - ப்ரம்ஹருத்திராதிகளில் பரத்வஸூசகங்களான, ஸத்வ ப்ரவர்தநம் க்ருபயா பரிபாலநம் ச அமாநுஷசேஷ்டிதாநி - ஸத்வகுணம் தலையெடுக்கப்பண்ணுகை கேவலகிருபையாலே ரக்ஷிக்கை அமானுஷசேஷ்டிதம் முதலானதுகளாலே, கிம் - என்ன? ப்ரயோஜநம்-ப்ரம்ஹருத்திராதிகளுடைய, ஆபத்விமோசநம பணணுகிற தேவர்க்கு அவர்களோடு ஸாமயம பெறுவதெனறு கருத்து.

(அ-கை.) இதில் தேவஶாஸ்த்ரோபதேசரூபமான, கீழ்ச்சொன்ன ஸத்வப்ரவாத்தநம்பண்ண, அநத வேதசாஸ்த்ராபஹாரிகளான மதுகைடபர்களை தேவர் ஒருவிக்ரஹபரிக்ரஹம்பண்ணி நிரஸித்து ஹயக்ரீவராயவதரித்து ஸ்ருஷ்டிக்கப்புகுகிற ப்ரஹ்மாவுக்கு, ரிக்யஜுஸ்ஸாமரூபவேதங்களாகிற நல்லகண்ணைத்தந்து, ஸமஸ்தமான ஜகத்தையும் நிர்ஹேதுகக்ருபையாலே உஜ்ஜீவிப்பித்து ஸ்மரிக்கிறதோவென்கிறார்.

௫௨. மதுகைடபஶத்ரோர்யம் விரோதம் நிரஸ்ய த்ரயீதிவ்யசக்ஷுர் விதாதுர்விதாய । ஸ்மரஸி ஹம்ஸமூர்தே ஹயாவதாரஸ்ததா ஜகஜ்ஜீவயிஷ்யஸ்யகஸ்மாத் ॥

(வ்-ம்.) ஹம்ஸமூர்தே - ஹம்ஸமூர்த்தே! மதுகைடபஶ்ருதி - மதுவென்றும் கைடபனென்றும் சொல்லபபட்ட, ரோதம்-விரோதத்தை, நிரஸ்ய-நிரஸித்து, ஹயாவதார: - ஹயக்ரீவராயவதரித்து, விதாது: - ப்ரம்ஹாவுக்கு, த்ரயீ திவ்யசக்ஷு:- "ருசோ யஜூம்ஷி ஸாமாநி தஸ்யைவ தநவ:" என்று சொன்ன,வேதமாகிற விலக்ஷணமான கண்ணை, விதாய-பண்ணி, (உண்டாக்கியென்றபடி), ஸமஸ்தம்-ப்ரமஹாமுதலான, எல்லாமான, ஜகத்-ப்ரபஞ்சத்தை,அகஸ்மாத்-நிர்ஹேதுகக்ருபையாலே, ஜீவயிஷ்யஸி-ரக்ஷித்தது, (ஜீவநமுத்பாதயிஷ்யதீத்யர்த:) ஸ்மரஸி-ஸ்மரிக்கிறதா? (ஸ்மரஸி என்றத்தால், நாம்நினைப்பூட்டும்படி உத்தரோ

த்தர முபகாரகரணத்தில் அர்யபரதையால் பூர்வோபகார விஸ்ம்ருதி யாகிற ஔதார்யம் ஸூசிதமாய்த்து.)

(அ-கை.) சிலபுராணங்களிலும், "வசையில்நான்மறை" என்கிறபாட்டிலும், ப்ரம்ஹாவுக்கு ஹயக்ரீவாவதாரம்பண்ணி வேதப்ரதாநம்பண்ணின தாயிருக்கையாலே அத்தைக்கிழருளிச்செய்து, இதில் ஹம்ஸரூபியாய்ப்பண்ணினதாகச்சொன்னபுராணாநுகுணமாகவும் "முன்னிவ்வெழிலகுணா" என்கிற பாட்டில்படியேயும் தேவர் "ஜ்ஞாநயஜ்ஞநவாவந்நேநய்யஜஜெஷாராஜோ-வாவஸெதக்ஷவெஷவ்யவ்வம்விஷ்ணு" இதயாதியில்சொன்னஜ்ஞாநமயமானது, யஜ்ஞமாகிறவம்ருதத்தாலேயே அபிவருத்தமாய்அந்தகார நிவர்த்தகமாய் குளிர்ந்து தெளிந்த ஹம்ஸரூபத்தையுடையராய் உதித்தசந்திரன்போலே, வேதங்களாகிற கிரணங்களாலே வேதாபஹாரத்தாலார்தனாய் சேதந ஸமஷ்டிரூபனான ப்ரம்ஹாவை அநுக்ரஹித்ததென்கிறார்.

ருந. ரங்கஶ்ரிய திமிரவஸ்துராஶீ தஸுவஹம்ஸ தநூரிந்துரிவோதித்ய | ஜ்ஞாநயஜ்ஞஸவநவஸுஸம்ருத்தோ வேதஸ்வாமிராநுஜக்ருஹியாதார்த்ராந் ||

(வ-ம்.) ரங்கம் ஶ்ரியம் ததோதீதி ரங்கஶ்ரீத: ஹே ரங்கஶ்ரிய- கோயிலுக்கு ஸம்ருத்திகரரே! ஜ்ஞாநரூபோயஜ்ஞ: ஸவநவஸ்யா தயேவ- ஜ்ஞாநமய யஜ்ஞமாகிறவம்ருதத்தாலேயே, ஸம்ருத்த - ஸம்ருத்தரான, திமிராணா வஸ்துராஶீதா - வஸ்துஹம்ஸதநூபுருஷ: - "ஹம்ஸ: ஶுசிவஸ்துரோதயா:" என்று. அந்தகார நிவர்த்தகமாய்,குளிர்ந்து தெளிந்தஹம்ஸரூபத்தையுடையரான தேவர், உதித- உதித்த, இந்துரிவ - சந்த்ரன்போல்,ஆர்த்ராந்-ஆர்த்தசேதநரை, வேதவசோமயூகை:-வேதங்களாகிற கிரணங்களாலே, அநுஜக்ருஹித- அநுக்ரஹித்தது.

(அ-கை.) ஸத்வப்ரவர்த்தநாநுகுணவதாரத்வயத்தைக் கிழநுபவித்துக்ருபாபரிபாலநாநுகூலாவதாரங்களை யநுபவிக்கவிழிந்துமுதல்தேவர்,ஒருஸமுத்ரசிசுபள்ளிகொண்டாப்போலே ஆலந்தளிரிலேபள்ளிகொண்டு திருவடித்தாமரையை தேவர் திருவாயிலேவைத்தருளித்து, உள்ளுக்கிடக்கிறஜகத்துக்களையும், அளக்கைக்கோஅன்றிககே,ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்குபோக்யமானவாகாரத்தாலே, அத்தை லபிக்கையிலுண்டான வம்பலைக்ஷயாலேயோவென்கிறார்.

ருச. வடதலஶயிநோ ரங்கஶயாலுஶயிதஜவாணவதணை: கவதாஞ்ஜ | கயிஶ்ஶவஶ்ஶதரேஜஞ்சிதாதந்த்ரியே வைஷ்ணவ ஹோமஸ்ரீவ்யயாவா ||

(வ்-ம்.) ஹே ரங்கஶயாலோ! ஶயித: - பள்ளிகொண்ட, அர்ணவ ஸ்தநந்தய இவ-ஸமுத்ரக்குட்டிபோலே, வடதளதலே-ஆலந்தளிரிலே, ஶயிதஸ்ய-பள்ளிகொண்டு, ஜலஜபதம் - தாமரைபோன்ற திருவடியை, ஆஸ்யே ஶயிதம்-திருவாயிலே, உதரே - திருவயிற்றிலிருக்கிற, ஜகந்தி - லோகங்களை, மாதும் - அளக்கைக்கோ? வைஷ்ணவாநாம் போக்யதயா ஆஸ்வாத்யதயா வா - ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு போக்யமானத்தை லபிக்கையாலுண்டான வாசையாலேயோ, நிதத்ய - வைத்தருளிற்று.

(அ-கை.) அநந்தரம், ஸமுத்ரமதநவேளையில் மந்தரபர்வதத்தை வேர்பிடுங்கலாகப்பிடுங்கிக்கொண்டுவந்து அத்தை பந்தநத்துக்கு யோக்யமான வாஸுகியாலேசுற்றி பந்தித்து அலையாநின்றுள்ள மாலைகளையுடைத்தான திருக்கைகளாலே மஹத்தத்வமான க்ஷீரஸமுத்ரத்தை தயிர்தாழியில் தயிரைக்கடையுமாப்போலே கடைந்து சந்த்ரனையும், கௌஸ்துபத்தையும், அம்ருதம்முதலானதுகளையும்,க்ரஹித்தது, இப்படிப்ரயோஜநாந்தர பரர்க்காகதேவர் வ்யாபரித்தத்தா ல பட்டாச்ரமமெல்லாம் "அகலகில்லேனிறையும்" என்றிருக்கிற பிராட்டிஸ்வயம் வரத்தாலும், "வரஶ்ரேணீம் தேவானாம் யவக்ஷ்யஸம்ஹரே:" என்றும் விண்ணவரமுதுவைமுதில்வரும் பெண்ணமுதவர்களிருக்க தேவரையே யாச்ரயித்தத்தால் வந்து பரத்வத்தையறிந்து அந்யப்ரயோஜநீபெடுகையாலும் ஸபலமாய்த்துதேன்கிறார்.

௫௫. உந்மூல்ய ஹாரகிரீந்த்ரமஹிநா ஸம்பந்த்ய நாவே வாதோர்பிர்ஜ்வலமாலிகை ஸ்ஸ்திமிதமுத்ராயம் மதாநாம் பயோ |
ஶ்ரீரங்கேஶ்வர சந்த்ர கௌஸ்துப ஸுதாத்யம் க்ருஹ்ணாதி தே கார்யார்ணவஸ்ய மஹதீம் ஸஹ்ருதி ஸஹ்ருதா ஸ்ஸ்ஸ்யு: ||

(வ்-ம்.) ஶ்ரீரங்கேஶ்வர! கிரீந்த்ரம் - மந்த்ர பர்வத்தை, உந்மூல்ய-வேரோடே பிடுங்கி, ஆஹார - கொண்டுவருகையென்ன, நாகேந-பந்தநத்துக்கு யோக்யமான,அஹிநா-வாஸுகியாகிற ஸர்பத்தாலே, தம்-அந்த மந்தரத்தை, ஸம்பந்த்ய-நன்றாகக் கட்டுகையென்ன, வநமாலிகாவிஷாதோர்பி: - அலையாநின்றுள்ள மாலைகளையுடைத்தான,தோர்பி:-திருக்கைகளாலே,ஸமுத்ரம்-ஸமுத்ரத்தை, தயிமிவ-தயிரைக் கடைகிறாப்போலே, மதந-கடைகையென்ன,சந்த்ர கௌஸ்துப ஸுதா பாரிஜாதாதிகம் - சந்த்ர கௌஸ்துப அம்ருத பாரிஜாதாதியை, க்ரஹண-க்ரஹிக்கையென்ன, இதி வ்யாபாரண-இப்படிப்பட்ட வ்யாபாரங்களைப் பண்

ணுகின்றுள்ள, தே-தேவருடைய, ஸர்வாஶ்ரமாஸ்ரமஶ்ரமஃ - எல்லா ஶ்ரமமும், கமலாயாமாஸ்யேந - பெரியபிராட்டியாருடைய லாப த்தாலே, ஸம்ருத்தி-ஸபலமன்றோ? "ஸர்வாஶ்வமேதஸம்ருத்தி ஸ்ரீகொரஃ" ஸ்ரீஸஹஸ்ரநாமாதிகளில், ஸர்வயஜ்ஞபலஸம்ருத்தி என்று சொல்லி வந்திருக்கிறது.

(அ-கை.) அநந்தரம், "ஶ்ரீஜஜக்ஷிதே ஸஹஸ்ரக்ஷித்தேஜஸே" என்று தொடங்கி, "ஸ்ரீதயாஸ்த்வத்ப்ரதிக்ஷணம் பாதாப்ஜமதரமுகுந்த வ்ருந்தபாவநவிந்யஸ்தஸ்தித்ரே" "ஸ்ரீதாமவஸ்ரீயோ" இத்யாதிப்படியே, எம்பெருமான் திருவடித்தாமரைகளி லிடத் தாமரைப்பூக்களைத் தேடித்திரிந்து, ஒரு தாமரைமடுவிலிழிந்து அங்கு பலவத்தான வொரு நீர்ப்புழுவாலே யிழுப்புண்டு, ஆயிரம்வர்ஷம் அத்தோ டு யுத்தம்பண்ணி ஶ்ராந்தியாலே ஸ்வயத்ந நிவ்ருத்தி பிறந்து கஜேந்த்ராழ் வான் கூப்பிட்டபோது, திருவடிகளைப் பிடியாநின்றுள்ள பிராட்டிமார் திரு க்கைகள் நின்றும் அதுகளை பலாத்கரித்திழுத்தும் திருவநந்தாழ்வானுடைய திருமேனியாகிற படுக்கையை யப்போதே விட்டும் திருக்கண்களை மலரவிழி த்தும், பெரியபிராட்டியார் திருமுலைத்தடத்தில் குங்குமக்குழம்பில் நின்றும் திருமார்வைப்பேர்த்தும், இப்படி வ்யாகுலரான பெரியபெருமாள், ஆபந்ந ரான வெங்களுடைய முன்னே நித்யமாக விருக்கக்கடவதென்கிறார்.

௫௬. தேவீஹஸ்தாம்புஜேப்ய: ப்ரஸப கிஸலயேஸம்வஹ த்ப்ரவஹ்ருத்ய த்யக்த்வா நந்தபோகம் ஸபதி ஸலுளத்கேஶ லக்ஷ்மீவிகஸ்வரேக்ஷண: ஶ்ரீகுசேஸ்ரீபாஶ்மீரபங்காங்கி தஹ்ருதயமுர: ஶ்ரீமதுரங்கநாதேக்ஷணமாயாமாதுதவிஸ்ரக்ஷோக வ்யாக்ஷோபஸ்தாது நாஃ॥

(வ்-ம்.) ஶ்ரீஜேந்த்ரஸ்ய ஆக்ரந்தே - கஜேந்த்ராழ்வானு டைய கூப்பிடில், ஸம்வஹத்ப்ய: - பிடியாநின்றுள்ள, தேவீநாம் பாதாம்புஜஹஸ்தேப்ய: - பிராட்டிமாருடைய தாமரைபோன்ற திருக்கைகள் நின்றும், கிஸலயமூர்த்தனி - தளிர்போன்ற தி ருவடிகளை, அபஹ்ருத்ய அபஹரித்து, அநந்தஸ்யபோகம் - திருவநந்தாழ்வானுடைய உடலை, ஸபதி - அப்போதே, த்யக்த்வா - விட்டு, ஸலுளத்கேஶ - சலியாநின்றுள்ள மயி ரொழுங்குகளையுடைத்தான, ஈக்ஷணே-திருக்கண்களை, விகஸ்வரேக்ஷணா ந: - மலாத்தாநின்றவராய், லக்ஷ்ம்யா: - பெரியபிராட்டியாருடைய, குசகுங்குமபங்கயோ: கநக: காஶ்மீரபங்காங்கிதவ்யங்க

ஹம்ஸாந்த-பானைகள்போலிருக்கிற திருமுலைத்தடங்களினுடைய குங்குமஸமூகத்தினுடைய சேற்றில் நின்றும், உர: - திருமார்பை, ஆக்ஷிப்ய-பேர்த்தும், வ்யாகுலை: - இப்படி வ்யாகுலரான, ஸ்ரீரங்கசாயீ-தேவ: - கோயிலிலே கண்வளர்ந்து ப்ரகாசியா நின்றுள்ள பெரியபெருமாளானவர், ந: - எங்களுடைய, புர: - முன்னே, ஸாக்ஷாத்-நித்யஸந்நிஹிதராகக்கடவர்.

(அ-கை.) இதில "நாராயணாவோ மணிவண்ணா நாகணையாய் வாராயென்னாரிடரை நீக்காய்" என்று ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வான் கூப்பிட்டபோது வ்யாகுலராய் எழுந்தருளும்போது, ஸ்ரீஸேனைமுதலியார் கைகொடுக்க அத்தைப் பிடித்துக் கொள்ளாமலும், அந்த:புரத்தி லந்தரங்கர் மணிமயமான திருவடிநிலைகளை ஸமர்ப்பிக்க அத்தை யங்கீகரியாமலும், அந்த:புரத்திலுள்ளார் இதென்ன வியாகுலதையென்று கைநெரிக்கி யிருந்தபடியே பெரிய திருவடிமேலேறி த்வரித்து எழுந்தருளுகிற பெரியபெருமாளுடைய த்வரைக்குத் தோற்றோமென்கிறார்.

௫௭. ஹஸ்தம் ஸேனாபதி வ்யர்த்தித ஹஸ்தம் அஸ்வீக்ருத ரத்ன பாதுகம் கிமிதி வ்யாகுலாந்த:புரம் | வாஹந வரிவஸ்யம் ஸ்வகம் நாகராஜம் ஆரோஹத: ஸ்ரீரங்கபதே: நமஸ்த்வராயை நம: ||

(வ்-ம்.) கரீந்த்ரார்த்தஸ்வரச்ரவண ப்ரப்ருதி கஸ்மிந் - "ஸ்நானவேளாமேவ நாயாஸ" என்கிறவிடத்தில்போலே, அதிகரணகால பரியந்தபரமாய்; ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வான் கூப்பிட்டபோதென்றபடி, ஸேநாபதே: க்ருத: ஹஸ்தாவலம்பநார்த்தம் வ்யர்த்திதஹஸ்தம் - அப்ரயோஜனமாகப் பண்ணப்பட்ட ஸேனைமுதலியாராலே கொடுக்கப்பட்ட திருக்கையை யுடைத்தாயிருக்கும்படியும், அஸ்வீக்ருத ரத்னபாதுகம் - சாத்தப்படாத வைக்கப்பட்ட திருவடிநிலைகளை யுடைத்தாயிருக்கும்படியும், கிமிதி - என்னவென்று? வ்யாகுலாந்த:புரஜநம் - வ்யாகுலரான வந்த:புரத்திலுள்ளாரை யுடைத்தாம்படியும், வாஹந வரிவஸ்யாஸ்ரயம் - வாஹனத்துக்கு வேண்டிய வலங்கார சூன்யரான, ஸ்வகம் நாகராஜம் - பெரியதிருவடியை, ஆரோஹத: - ஏறாநின்றுள்ள, ரங்கபதே: - பெரியபெருமாளுடைய, த்வராயை - வேகத்துக்கு, நம: - நமஸ்காரம்.

(அ-கை.) இதில் பெரிய திருவடிவேகத்தை நிரூபித்து தேவர் ஸமஸ்த ஜகந்நிர்வாஹகமான ஸங்கல்பரூபஜ்ஞானத்தையும் மந்தகதியாக அடுத்தடுத்து நிச்சயித்திருக்கச் செய்தேயும், கஜேந்திராழ்வானுடைய கூப்பிடு உயர்வுயற அப்படிப்பட்ட பெரிய திருவடிவேகமும் போராதே அவனையும் ஹுங்காரத்தாலும் திருக்கைகளாலும் திருவடிகளாலும் ஆஸ்பாலநம் முதலானதுகளாலே யும்ப்ரேரிப்பித்து, பின்னையும் அவனையும் இடிக்கிக்கொண்டு தேவரெழுந்தருளிற்று; இப்படி ஆஶ்ரிதஜனவிஷயத்தில் தேவர்களுக்குண்டான வவஸ்த்தை பயத்ருதன்படியாயன்றோ யிருக்கிறதென்கிறார்.

௫௮. யம் பஶ்யந் விஶ்வேஷாம் பாரம்வஹந்தீம் தியமநுக்ஷணம் மந்தராம் மந்யமாநோ ஹுங்காராஸ்பாலநாங்க்ரிப்ரஹ்ருதிபிரபிதம் தார்க்ஷ்யமத்யக்ஷிபஸ்த்வம் । கிந்தோபத்ப்யாமுதஸ்தா கஜபதிப்ரும்ஹிதே ஜ்ரும்பமாணே ஜவீ தே ஸ்ரீரங்கபந்தோ ப்ரணதிஜநே காந்திஶீகீ தஶா ஸாதே||

(வ்-ம்.) ஹே ஸ்ரீரங்கபந்தோ! தேவ! யம்- "ஓடும்புள்" என்கிறபடியே, வேகத்வேன ப்ரமாணஸித்தனான பெரியதிருவடியை; பஶ்யந் - நிரூபியாநின்றுகொண்டு, அதோ - பின்பு, விஶ்வேஷாம் பாரம் வஹந்தீம் தாம் - ஸமஸ்த ஜகத்தினுடையவும் பாரவாஹியான, தியம் - ஸங்கல்பத்துக்கூத்தான மனஸ்ஸை, அநுக்ஷணம் - அடுத்தடுத்து, மந்தராம்-மிருதுகதியாக, மந்யமாந: - நிச்சயித்தவராகிறது; ஜவி - அப்படிப்பட்ட வேகத்தையுடைத்தானவராகச் செய்தேயும் தார்க்ஷ்யம்- பெரிய திருவடியை, கஜபதே: - கஜேந்தாராழ்வானுடைய, ப்ரும்ஹிதே - கூப்பாடு, ஜ்ரும்பமாணே - உயர்ந்தகாலத்தில், த்வம்-தேவர், ஹுங்காரஹஸ்தாஸ்பாலநாங்க்ரிப்ரஹ்ருதிபி:-ஹுங்காரமென்ன திருக்கைகளால் தட்டுதலென்ன திருவடிகளாலே உறைக்க வுதைத்தலென்ன விதுகளாலே, அத்யக்ஷிப:-அதிக்ஷேபித்தது, அத-மேலும், கிம் - அதிக்ஷேபித்ததுமாத்திரமன்றிக்கே, தம் - அந்த பெரியதிருவடியை, பத்ப்யாம் - இரண்டு திருவடிகளாலே இடிக்கிக்கொண்டு, உதஸ்தா: - கிளம்பித்து, ப்ரணதி - அநந்யப்ரயோஜனமான, ஜநே - ஜனவிஷயத்தில், தே - தேவருடைய, தஶா - அவஸ்த்தையானது, காந்திஶீகீ - காந்திஶீகஸ்ய இயம்-பயத்தால் ஓடுமவனுடையதுபோலன்றோ? "காந்திஶீகோ பயத்ருத:" காந்திஶம்கச்சாமீதிய ஆஹ ஸ: காந்திஶீக: இதிவ்யுத்பத்த்யா ஸகாந்திஶப்தத்தாலே, ஶங்கன் ப்ரத்தியமும் விதீயட அனுக்குமவந்திருக்கிறது.

(அ-கை.) இதில் கஜேந்த்ராழ்வான் கூப்பிட்ட வனந்தரம் பெருங் காத்தில் தாமரைத் தடாகம்போலே திருமாலே திருவாபரணம் திருப்பரியட்டங்களை க்ரமமாக தரித்து பிரப்பாடனென்னுறு கர்ஹித்துக்கொண்டு எழுந்தருளின தேவரே யெனக்கும் ரக்ஷகமாகிறதென்கிருர்.

ருகூ. ஶ்ரீரங்கெஶயஶரணம்மமாஸிவாதக்ராவக்ராஹொரூத்ஞ ஒதடாகதாஷவெந | ஸ்ருஷ்ஷாம்பரயயாயம்கயாவெநாயி ஜாதிதந்நஜமஜஶமாஜஹ ||

(வ்-ம்.) ஹெஶ்ரீரங்கெஶய! கநஜமஜஶ - கஜேந்த்ராழ்வான் கூப்பிட்டபின்பு, வாதாநாம்ஸமொஹாவாதக்ராதயாவக்ராஹொஹு கமொநாம்தடாகஸஸத்ராஷவஷெந - பெருங்காத்தாலே மிகவு மலேயானின்றுள்ள தாமரைப்பூதடாகத்தினுடையபோலுண்டான வலேத்தலோடு உபலக்ஷிதராய், ஸ்ரஜஸ்ஹஷாஸ்ரம்பரணிவஷெஷாம் ஸமஹாரஷக - திருமாலேகள் திருவாபரணங்கள் திருப்பரியட்டங்கள் இவைகளுடைய ஸமூஹத்தை, நயயாயயாய ஷிநுகமஹணிதக - அக்ரமமாக, கயாநஃ - தரியானின்றுகொண்டும், மாம் - என்னை, யிஷிதி - நிந்திக்கவேணுமென்றநுஸந்தித்துக்கொண்டு, ஜநமம்ய - எழுந்தருளிற்று, ஸஃ - என்று ஶேஷம் இப்படிப்பட்ட தேவர், மம - எனக்கு, ஶரணம் - உபாயமாக, அஸி - ஆகிறது.

(அ-கை.) அநந்தரம் மீனுவதாரவிஷயமான விரண்டுஶ்லோகத்தில், முதல் ஶ்லோகத்தாலே தேவர் மத்ஸ்யாவதாரராய் ஒருவோடத்தில் மநுவையும் அவன்ஸமீபத்தில்ஸ்த்தாவர ஜங்கமரூபமான பரிச்சதத்தையும் ஸ்தாபித்து வேதங்களொத்த லீலாவசநங்களாலே ப்ரளய பயலேசமுமின்றிக்கே இந்த ஸ்த்தாவர ஜங்கமத்தை வஹித்ததென்கிருர்.

கூ௦. மீநதநுஸ்ம்நாவி நியாயஸ்ரவரவரிகரமநுமநு ஹமவநு | வெதஸநாஸிஷொக்திவிநா வெதாரகதமயஷயவமவமஹ ||

(வ்-ம்.) ஹெஹமவநு! ஸஃ - தேவர், மீநஸ்தநுரிவதநுய ஸஸ்ஸநு - மீன்சரீரமாய்க்கொண்டு, நாவி - ஓடத்தில், மநொஃஸமீவெ கநுமநு - மநுவினுடைய ஸமீபத்தில், ஸ்ராஜுவாஜுத யாவியஃவரிகரஃ - ஸ்த்தாவரஜங்கமாத்மகமான பரிச்சதத்தை, நியாய - வைத்து, வெதாநாம்ஸநாஸிஷ்ஸஸ்உக்திரவெவிநொநொஃ - வேதங்களுக்கு ஸத்ருசங்களான ஸ்ரீஸூக்திகளாகிற போதுபோக்குக்களாலே, கமம் - இந்த பரிகரத்தை, நகரஃதஃ ஒ

[illegible] - பண்ணப்படாத ப்ரளயபயலேசத்தையுடைத்தானதாக, [illegible] - வஹித்தது, பகவான் மத்ஸ்யரூபியாய்பாவிஸ்ருஷ்டிபீஜபூதசராசரவர்கத்தோடேமநுவையும்ஓடத்தில் வைத்து தம்ஷ்ட்ரையாலே தரித்துக்கொண்டு வேதோபதேசம் பண்ணினனென்று பாகவதாதிகளில் பிரஸித்தம்.

(அ-கை.) இதில் மத்ஸ்யாவதாரவிசேஷத்தில் பெரியபிராட்டியாருடைய திருக்கண்மலர்போலே காந்தியுடைத்தாய்நீண்டு விசாலமாய் ஸுந்தரமாய் ஸ்வச்சமாய் குளிர்ந்த திருமேனியுடைய தேவாச்சிறகாலே முழுங்கப்பட்ட ஸமுத்ரத்தில் ஸ்தலத்திலும் கக்கப்பட்ட ஸமுத்திரத்தில ஜலத்திலும் விளையாடி லாஸக்கையான கதியையுடைத்தானவராய் ஸஞ்சரித்ததென்கிறார்.

௬௧. [illegible] ||

(வ்-ம்.) [illegible] என்று சேஷம் - [illegible] - ஸஞ்சரித்தது, கீழ்ம்லோகத்தில் [illegible] - என்றத்தை இங்கு மநுஸந்திப்பது.

(அ-கை.) கூர்மாவதார விஷயமான விம்லோகத்தில்; தேவர் ஸகல ஜகத்துக்கு மாதாரமான கூர்மரூபியாய் தர்மங்களை யருளிச்செய்தது; பின்பு அம்ருதமதனத்தில் மந்தரபாவதத்தை தரித்த கூர்மரூபியாய் மரதகக்கலனுமயமான வோராஸநதோடொத்து ஸமுத்ரத்தில் அவதரித்த பெரியபிராட்டியாருடைய தளிர்போலிருக்கிற திருவடிஸ்பர்சத்தால் லபித்த வதிசயத்தையும் அடைந்ததென்கிறார்.

௬௨. [illegible] ||

(வ்-ம.) [illegible] - தேவர், [illegible] - ஸமஸ்த ஜகத்துக்களுக்கு மாதாரமான கூர்மரூபியாக, [illegible] - ஆகானின்றுகொண்டு, [illegible] - தர்மங்களை, [illegible] - அருளிச்செய்தது; [illegible] - திரும்பவும், [illegible]

ஸம்யாதீதிஸ: - அம்ருதங்கடைகைக்கு மத்தான மந்தராத்ரியை தரியாநின்ற, கூர்ம: - கூர்மமாய்க்கொண்டு, ஈரகாரவாபாஸ்ரீ ஓாஸநய வீவஸ்ரீக: -பச்சைக்கல்லுக்களால் பண்ணப்பட்டவாஸ நமபோலே மநோஜ்ஞராய், ஜலாத் - ஸமுத்ரஜலத்தில்நின்றும், உத்ரீ ஶக்ஷீஸஸ்ர: கிஸலயெ ஐவவதெ தயொநந்ராவெத ஸாவெநஸுபா.யொமஹி- அவதரித்த பிராட்டியாருடைய தளிர்போன்ற திருவடிகளினுடையவைப்பாலே ஸகமாகலபிக்கத்தக்கதான, ஶ்ரேய:-உத்கர்ஷத்தை,ஜமய- அடைந்தது, வகஸ - என்றது, கயதெ - என்கிறதாதுவில், ஷீடுஸஸ்வோராஷநு - ஜமாஸமஷீமதளஷீடுஸஸ்வோராஷநு.

(அ-கை.) ஆதிவராசவிஷயமான விம்லோகத்தில், தேவர் ஆதிவராஹரூபியா யாஶ்ரித விரோதி பக்க லாக்கிரஹாதிக்யததாலே, கோரப்பல்லாலேபிளந்து பெரும்பள்ளமாகப்பண்ணப்பட்ட ஹிரண்யாக்ஷனென்று சொல்லப்பட்ட தேவசத்துருவினுடைய ஹ்ருதயத்திலே ப்ரளயார்ணவஜலத்தைப்பாச்சி;அவனுக்கு மஹாபயத்தை யுண்டாககி அவனுடைய ரக்தமாகிற குங்குமக்குழம்பாலே,வீரபத்நியாகையலே பூமிப்பிராட்டியுடைய திருமுலைத்தடத்தை யலங்கரியாநின்றுகொண்டு பிரம்ஹலோக பரியந்தமாக வளர்ந்த தேவருடைய பிடரிமயிருடைய வலைத்தலாலே பீதனை பிரம்ஹாவினுடைய ஸ்தோத்திரத்திற கபிமுகமாயநுநயரூபமான காஜனத்தைப்பண்ணி இப்படி விரோதிநிரஸனமுமாஶ்ரிதரக்ஷணமும் பண்ணும் தேவர்; வேறுபுகலற்றவெனக்கும் அநிஷ்டநிவிர்த்திக்கு மிஷ்டப்ராப்திக்கும் கடவரென்கிறார்.

சுக. ஹ்ரூதிஸாரீவொலஷ்ராதாதெகஷிவநுஷஉ யாணவஸ்க்ஷிகாவதபிஸவநு தெதஸ்ராஸ்காகாஸவயா ஸாபுயாதவஸராஹஸ்ரஸ்ஷு ஹவஸவொநாவ ஷூஹிதஸ்ரணஸ வியொரம்ஹிஸுஜாமஜெகாஷ்தநாஹவநு॥

(வ்-ம்.) ஹெறாமிநு!-கொஷ ஸஹ்தநாரிவதநாயஸ்ஸ: ஸஷகொஷதநா: - ஆதிவராகரூபியாக, ஸவநு - ஆகாநிர்க்கிற, க்ஷ - தேவர், ஸாராணாரிவாஷஸ - தேவசத்ருவான ஹிரண்ணியாக்ஷனுடைய, உஷ்யாஉதாஜெத - கோரப்பல்லாலே பிளந்துபள்ளமாகபண்ணப்பட்ட, ஹ்ருதி-மார்விலே, வுஷயெகணவஸ்ஷ-ப்ரளயத்தில் ஸமுத்திரஜலத்தை, க்ஷிவநு-தள்ளாநின்றும் க்ஷிதெ: கவளதயொஸஷீதாழ-பூமிப்பிராட்டியினுடைய திருமுலைத்

ஜடத்தை, தெ-ஏத்ருஶ்யே ஶ்ரீமத்கைஸ்வர்யேண ஹிரண்யகஶிபு - ஹிரண்யாக்ஷனுடைய ரக்தமாகிற குங்குமச்சேறுப்பூச்சாலே, ஶ்ரஶ்ச - அலங்கரியானின்றும், ஸடாபாடலா ஶ்யாமாக ஶ்ரீகார்ஸ்வரஹுங்காரவெ உச்சாவம் வ்யாஹதமயமாக ஶ்ரீவத்ஸ-வ்யக்தமாக உதரப்பட்ட பிடரிமயிராலே ப்ரமித்தப்ரம்ஹாவினுடைய ஸ்தோத்திராபிமுகமான கர்ஜனத்தையுடைத்தாய்க்கொண்டும், தெ-அடியேனுக்கும், ஶரணம்-உபாயமாக, அஸி-ஆகிறது.

(அ-கை.) இனி அழகியசிங்கர்விஷயமான மூன்றும்ஶ்லோகத்தில்; முதல் ஶ்லோகத்தாலே, லோகத்தில் ஜனிதர்மாக்களெல்லாரும் நரஸிம்மாவதாரத்தில் நரத்வஸிம்ஹத்வாவஸ்தைகளுடையஉத்பத்திஸித்தமானவிசித்திரமான ஸௌகட்யத்தை யனுபவித்து பிரத்தியேக நரனையும் ஸிம்ஹத்தையும் பார்த்து பயப்படுகவென்றுபோல பாலும் கண்டசர்க்கரையும் கலந்தாப்போலே சேர்க்கப்பட்ட அவயவங்களை யுடையராய் ஸ்பஷ்டங்களான பிடரிமயிரையும் பெரிதான கோரப்பல்லையும் உடையரான பெரியபெருமாளாகிற ஸிம்ஹத்தை யந்த வழகுக்குத் தோற்று எப்போது மனுபவிக்கிறோமென்கிறார்.

கூச. ந்ருஹரிதஶயோர்வஶ்யோ ஜாதசித்ரவாடநாத்ருதம் நரமஹரிம் த்ருஷ்ட்வா ஸமஸ்தமிஜதாம் ஜந: | இதிகிலஸிதாக்ஷீரந்யாயேந ஸம்ஶ்லிஷ்டாங்கம் ஸடாபடல ஸடாதம்ஷ்ட்ராளம் ஶ்ரீரங்கஸிம்ஹமவாப்நுமஹ ||

(வ்-ம்.) நாவஹரிஶயோர்-அஶயோ: - நரனுடையவும ஸிம்ஹத்தினுடையவும் அவஸ்தைகளுடைய,உத்தஶ்ஸம்-ஜந்மஸித்தமான, படநாத்ருதம்-சேர்ந்த வாச்சரியத்தை,வஶ்யோ-பாராநின்றுள்ள, ஜந:-ஜனமானது, ஏகைகம்-ஒரொன்றுன, நரம்-மனுஷியனையும்,உத-அன்றிக்கே,ஹரிம்-ஸிம்ஹத்தையும், த்ருஷ்ட்வா-பார்த்து, ஸமஸ்திஜதாம்-பயத்தை யடையட்டும, இதிகில-என்றுபோல, ஸிதாக்ஷீரவத்யாந்யாயேந - கண்டசர்க்கரையும் சேர்ப்பாலும் சேர்ந்தாப்போலே, ஸம்ஶ்லிஷ்டாங்கம் ஸங்கம் - சேர்ப்பிக்கப்பட்ட வவயங்களையுடைத்தாயும், ஸடாபாடலாஸ்யம் ஸதம்ஷ்ட்ராயஸ்யம் ஸ்வபாஸ்வஸ்தம்-விஶேஷணாஶயவசுகஶாயிராய: - செறித்த பிடரிமயிரையுடைத்தானவராயும் பெரியதந்தத்தை யுடைத்தானவராயு மிருக்கிற, ரங்கஶ்ரீஶ்ரீமதாஸ்வஸிம்ஹஸ்தம் - பெரியபெருமாளாகிற ஸிம்ஹத்தை

உவாஸ்ஹெ-அனுபவிக்கிறோம், ஸ்ரீஜிஜஜெதஜந:-என்று பாடமா யிருக்கிறது அப்போது அர்தம ஸம்ப்ரதாயத்தாலறியவொடியது.

(அ-கை.) இதி லாஸ்ரிதனுன பிரஹ்லாதவிஷயத்தில் த்வேஷியான ஹி ரண்யனிடத்தில் த்வேஷத்தாலுண்டான மூன்று திருக்கண்மலரினுடைய வஹ்நியை சமிப்பிக்கையில் பறபறக்கையுடைத்தான பெரியபிராட்டியாருடைய திருப்பவளத்தாலே கொப்பளித்ததென்றும்படியாயாதல்; மத்ய மென்றும்படியாயாதலான் கொப்பளித்தத்தினுடைய சிவந்த நிறத்தையுடைத்தான திருவுகிராலே பளக்கப்பட்ட சத்ருவான ஹிரண்யனுடைய ரக்தஸமூகங்களாலே ஈரிந்த பிடரிமயிர்ககதரையை தோளிலுடைத்தான வழ கிய சிஙகர் இஸ்ஸம்ஸாரத்தில் என்விரோதியான பாபத்தைத தகையக்கடவ ரென்கிறார்.

சுரு. ஷிஷாணெசெஷாஜ்ரஞய நவநவஹ்ரிப்ரஸிநஹ்ரஷ ஜகஷீவக்ஷ ப்ரஹிகயஹ்ஷணஷிஷவஹஷெசெ: | நவக்ஷணாபாதி க்ஷதஜவடிசெஜாஷ்ரதவடிாஷடிாஷவெஸாபாெஸதாபிதஷிஷ வாஸஷஜவஜ:||

(வ்-ம்.) ஷிஷாணெசெஷெணாஜ்ரந நயநாநெ வவந ஜஹஸ்ரஷஹிஷஸ ப்ரஸிநெஹஸெஜரக்ஷஜாவகெ்ஷணப்ரஹி தாநா ஜயபாஷவாணாம் ஹஷாணாம் ஸஷெவஸஷோ யெஷாசெஞெ: - நவெநக்ஷணஸ்ராபாசெத: க்ஷதஜாநாம் வ டிஜாநிசெத: - க்ஷபதாஸ்ராநாம்ஷடா:ஸஸெயஸ்ஸ: - தா ஸாஂஸஸொவிஹாஶாயஸ்ஸஜதிவா - வஷாஂஹ்ராஸளவஜுவ ஜநஹ்ஸ:-ந்ருஸிம்ஹரானவர், ஸிஂஹொஜ்ஜஹீெஜ:வஜுாஸ்ரீ-யெ ன்று கோஶம்; ஜஹஷீபிதஜ-பா்ஜெஸ இப்போதே தகையப்போகிறார், வதுஜாநவஸாஜீவெஜ்ஜடீ.

(அ-கை.) இதில் மஹனீயரான தேவர்விஷயத்தில் ப்ரீதனுன ப்ரஹ்லாதனிடத்தில் த்ரோஹித்து த்வேஷியான ஹிரண்யன் பிரஹ்லாதரக்ஷணரூபகாரிய பரதையாலே விருத்தங்களான நரத்வஸிம்ஹத்வங்களை யோரிடத்திலபொருந்த சேர்ந்து தேவாதிருவுகிர் நுணியாலே பிளக்கப்பட்டாலும் ரோஷாதிசயத்தாலே வியாபகத்வ ரூபமான விஷ்ணுத்வத்தி லிரெட்டித்த வைசால்ய முண்டாகும்படிவளர்நத ருதிமேனி யுடையராய்க்கொண்டு ஜகத்தை நீரீஸ்வரமாகாமலும் ஸாரஜ்ஞயரீபெடும்படியாயும் நிர்வஹித்ததென்கிறார்.

சுசு. நவாஶ்ரஶ்ரஹெஸவிஷிஷதிநிஜஸக்ஷஜஹ்ரஹிபஷ:ப்ர கஷீஜாஷிஷ்ணகவஷிஶணவபிணாஹொஜ்ஷடிதந: | விபஸெ

வெயத்ரீ ஸாவயிதஸாராயிகாணெந்ரு ஸிம்ஹவெகஸிஹ்ர அ ராதவிஹராரோஸியஜமக||

(வ்-ம.) ஹெவாத! விராவெ - வ்யதிகரணங்களான, யஸ்ரு ஸ்ராவொவெயதிதயாஸாஷாவயிதம் ஸாரா ஜயிகரணய யொஷெ - ஐதம்பர்யத்தாலே பொருந்த கடிப்பிக்கப்பட்ட வோர திகரணத்தையுடைத்தானதுகளான, நாவஸிம்ஹதயொ ஹா வள-நரத்வஸிம்ஹத்வங்களை, உபாஜெரூயமாணமாகையாலே, கூவநதயிழ - கீழுமங்வயிக்கிறது; ஸிஹுக - பரீயானின்றுகொண் டிருக்கிற தேவர், நிஜொஹக்ஷஸவெஷஹீதிதஷிநு-தேவர் பக்தனானவனுக்கு; ரோஹம்பண்ணுனின்ற, ஹிஷதி - அவ்வாகாரத் தாலே தேவர்க்கு த்வேஷியான ஹிரண்யனானவன், நவஸரா ஜெணஹ்ஸதஸிஹவி - உகிர்நுகியாலே மருபாடுருவ வ்யாப் தனானும், ராஷ:-க்ரோதத்தினுடைய, வூகஷாக - அதிசய த்தாலே, விஷொஹாவஷகம் தஷாஅளமாணளயவ ஸவரி ணாஹொயஷிநுகஜூணிதயாஉக கடாதநாயஷஸவஸநு-ந்ரு ஸிம்ஹாநுபவத்தில, விஷ்ணுரூபத்வாச்ய வ்யாப்தியில் த்விகுணமா ன வைசால்யமுண்டாம்படி வளர்ந்த திருமேனியுடையராய், ஜம க - ஜகத்தை, ஸிஹராரோஸிய-நிர்வஹித்தது.

(அ-கை.) ஸ்ரீவாமனவிஷயமான விஸ்லோகத்தில் மஹாபலி இந்திரனுடை யராஜ்யத்தை அபகரித்து அஸ்வேஸ்வபுத்தி பண்ணினவனானாலும் ஒளதாரி யமென்றொரு குணமுண்டாகையாலே; அத்தையும் இந்திரனுடைய விரப்பை யும்பார்த்து அதுகளையழிக்க ஒண்ணாதென்று அவிகாரியான தேவரையே யழியமாறி அலம்புரிந்த நடுந்தடக்கையைக்கொண்டு மஹாபலிபக்கலிரப்பாள னாய்; அவனும் நீர்வார்த்துக்கொடுத்தவாறே; அந்தஹர்ஷத்தாலே இந்திரனிர ந்தராஜ்யத்தளவில் பர்யவஸியாதே ப்ரம்ஹலோகத்தளவும் வளர்ந்ததிருவடி யிலேகதேஸத்திலே மூன்றுலோகமும் பரமாணுஸமமாய், அந்த திருவடியை தூளீதூஸரிதமாக்கி லயித்துவிட; திருநாபீகமலமானது அளக்கைக்குயோ க்யமான வேறுலோகங்களை ஸ்ருஷ்டிக்கநினைத்தாப்போலிருக்கிறது; இப்படி த்ருவிக்ரமாபதாநத்தில் “அவெதாஜெவாஅவஷாவெநா யவெதாவிஷ்ணு விக்ரவகஜெ” இத்யாதி வேதமானது, ஜய,ஜய,வென்று கோஷிக்கிற வாத் யவிஶேஷமென்கிறார்.

கூஎ. ஜெதஸ்ளஷாவெஸ்ரீ யாஹாவிஹதிவெநயநுவாஜெநா கஷிக்ஷாஸீவிக்ராஜெவாஷவஜ்தித்ரு ஜமஷணாஸஜம்வாம்ஸாஸ்ரீ க்ருதஸ்ரீவெ| நாஸீவஷஸாநக்ஷஜிவஹாவநமராஜஜநும்ஸிஸ்ரு க்ஷாஸஸளரம்ஜெஹ்ரவஜெதவஜயஜாவஜொஷிஸிஷஸதவெஷ:||

(வ்-ம்.) ஹே ரங்கேந்த்ர! - ஸ்ரீரங்கநாதனே, தேவர், மஹாபலியினுடைய ஔதார்யத்துக்கு மிந்திரனுடைய யாசனைக்கும ரோதத்தை, பரிஹரிய்ய - பரிஹரியாநின்றுகொண்டு, வாமனக்கோ டியைக் காணியாக்கினுப்போலே, குறளுருவான, ஆஸீத் - இரப்பா ளனாக, பத்தும் பந்தாகவாய்த்தது, விக்ராந்தே - விஶேஷித் து தாண்டின, பத்மாபவான் - தாமரைபோன்ற திருவடியில், த்ரயாணாம் ஜகதாம் - மூன்றுஜகத்தும், பரமாணுஸத்ருஶமாக, - பரமாணுஸத்ருஶமாக, ஸாம்ய - தூளியுடைத்தானதாகப்பண்ணி, லீன மாய்த்தது; நாபீகமலமானதோ, வஸ்ய - அளக்குகைக்கு வேண்டிய, அந்ய - வேறுன, லோகங்களினுடைய ஸமூஹத்தை, ஸ்ருஷ்டி க்கை - ஸ்ருஷ்டிக்கை விச்சையுடைத்தாக, தஸ்ய - இருந்தது, அந்த விலக்ஷணமான, தேவருடைய, த்ரிவிக்ர மாபதாநவிஷயத்தில், வேதமானது, ஜயசப்தத்தாலே சப்தாயமானமான வாத்தியவிஶேஷமாகிறது.

(அ-கை.) ஸ்ரீபரசுராமவிஷயமான விஸ்லோகத்தில்; மாத்ருவதம்பண் ணியும்; அனேகராஜாக்களைக்கொன்ற தோஷமும், ஆச்ரிதர்குத்தமும்பார்க் கையாகிறதோஷமும்; தட்டாததேவர் ப்ருகுவம்சத்தில், வடிவாய்மழுவேப டையாகவென்றபடியே, மழுவாகிறவாயுதத்தாலே பரிஷ்க்ருதரான ஸ்ரீராம னுயவதரித்துஆஸுரப்ரகருதிகளானராஜாக்களைமூவேழுகாற்படியா ரஸுக்க ளைக்கட்டவென்கிறபடியே, இருபத்தொருதலமுறைநிரஸித்துஅவர்களுடைய ரக்தத்தாலே,தேவவாய்மரமன்னர் குருதிகொண்டு திருக்குலத்திலிருந்தோர்க் குத்திருத்திசெயது,என்கிறபடியே,பித்ருகுலத்துக்கு தர்பணம்செய்து பூபார நிரஸனம்பண்ணி யிப்படி சதஞருக்களுக்கு பயங்கரனுனும் ஆச்ரிதனுன வென்னுடைய குற்றத்தை எண்ணுதிருக்கவேண்டிய தென்கிருர்.

கூஅ. [Grantha verse, illegible in transcription] ||

(வ்-ம்.) [Grantha] - தேவர், [Grantha] - ப்ரகுவினுடைய வம்சத்தில்நின்றும,[Grantha] - மழுவை பரிஷ்காரமாகவுடைய, [Grantha] - ஸ்ரீராமனுய், [Grantha]

[illegible] - அவதரித்து, [illegible] - ராஜாக்களை, [illegible] - சேதித்தது, [illegible] - அவர்களுடைய ரக்தத்தாலே, [illegible] - பித்ருவம்சத்தை, [illegible] - த்ருப்தமாக்கிற்று; இங்கு, [illegible] - மாப்திகோக்தியாலும், [illegible] - ப்ரயோகத்தாலும் ஸகர்மகமுமுண்டு, [illegible] - பாரத்தாலே யாக்கிரமிக்கப்பட, [illegible] - பூதலத்தை, [illegible] - லேசாக, [illegible] - நன்றாகப்பண்ணிற்று, [illegible] - இப்படி, [illegible] - சத்ருக்களுக்கு, [illegible] - பயங்கரரானலும், [illegible] - என்னுடைய, [illegible] - குற்றத்தை, [illegible] - எண்ணாதிருக்கவேணும், [illegible].

(அ-கை.) ஸ்ரீசக்ரவர்த்தித்திருமகன் விஷயமான விம்லோகத்தில் "[illegible]" என்கிறபடியே மநுஷ்யஸஜாதியரா யவதரிப்போமென்று ஸங்கல்பித்து பிராட்டியோடவதரித்தவிடத்திலவள் அசோகவநிகையிலே அந்தர்த்தாநலீலை கொண்டாடினாளாகில்; தேவர்யேதுக்காக மாநுஷபாவாபிநயவிரோதியாக அமாநுஷவ்யாபாரமான ஸேதுபந்தநத்தைச் செய்து ப்ர்ம்ஹாவினிடத்தில் ஒருவராலும் சாவாமையும், ருத்திரனிடத்தில் அத்தத்தலை முளைக்கும்படியாயும் வரம்பெற்றத்தாலேகர்வித்து "[illegible]" என்றத்தாலே விரோதியான ராவணனைகாக போஜனமாம்படியா யழியச்செய்தது; அது அருளிச்செய்யவேணு மென்கிறார்.

௬௬. [illegible]

(வ்-ம்.) [illegible] என்றபடி, [illegible] - மநுஷ்யனாக வவதரிப்போமென்கிற ப்ரதிஜ்ஞாரூப ஸங்கல்பத்தை, [illegible] - பண்ணி, [illegible] - பிராட்டியோடு, [illegible] - தேவரவதரித்தது, [illegible] - அந்த பிராட்டி, [illegible] - ஒரிடமான, [illegible] - காட்டிலே, [illegible] - அநதர்த்தாநரூபமான விளையாட்டை, [illegible] - பத்தும் பற்றாக வநுஷ்டித்தாளாகில், [illegible] - ப்ரஸ்நம் பண்ணுகிறேன், [illegible] - ஸமுத்ரத்தை, [illegible] - அடைத்து [illegible] - ப்ரம்ஹ ருத்ரர்களுடைய வரத்தாலே கர்விதனான, [illegible] - மத்ருவான, [illegible] - ராக்ஷஸனான ராவணனை, [illegible]

ஷ்டி-பக்ஷிபுக்குக்களான காகஸமூஹத்தினுடைய போஜனபேக்ஷயா க, கிந்நிரவத்ருயஃ - எதிழிசெய்தது, நிமஜ்ஜ்தம்வத்ருயஸாத்பக ரோதிநிஷ்த்ருயதி - இங்கு பத்ரமாவது சாம். தஸ்யஞ்ஜேயஸ்ஜ வாரஷஃ- ஸ்ரேயாஸ்வயாவார காலிஸிஹாஜஸம்விஷஃஉத்ரோஃ.

(அ-கை) ஸ்ரீநம்பிமூத்தபிரான் விஷயமானவிச்லோகத்தில யாதொருத்தர் களிங்கதேசாதிபதியோடனேகமாவர்த்தி த்யூதமாடி ஜயித்தபின்பு ஓராவர்த்தியிலவன் சகுத்தாலேதான் ஜயித்ததாகச்சொலல,கபோலநாடனத்தாலே அவன் தந்தங்களையுதிர்த்துதிர்த்து தந்தளங்கையாலே, தாமவனை ஜயித்ததைக கணக்கிட்டார் யாதொருத்தருடைய விலசேஷ லேசத்திலே "க்ருஷ்ணன் கடுவிடமுடிய" இத்யாதிப்படியே காளியன் பொய்கையிலே குதிக்க,அபிமுகாகதனை காளியின்தலையிலே அவனிளக்கும்படியாக விசித்ரநர்த்தனத்தால் களகளசப்தமுண்டாய்த்து, யாதொருத்தருடைய ஸாமவசனங்களாலே கோபஸ்த்ரீகள் க்ருஷ்ணாபராதங்களை மறந்தார்கள், அப்படியெல்லாருடையக்ஷேமத்துக்கு க்ருஷிபண்ணுநின்றுகொண்டு, ஒத்தக்குழையும் நாஞ்சிலு, மித்யாதிப்படியே, கலப்பையை தரியாநின்றதேவனை ப்ரீதிரூபாபந்ந ஜ்ஞானவிஷயமாக்கப்புகுகிறேனென்கிறார்.

எ௦. யத்ர்யூதவிஜயாவதாநகணநாகாலிம்கதந்தாம்கா-ரோராஜஸிஜேஷஸாவிகாலியஸாவே கோலாஹலாய ஸவ ஸ| யத்ரமாவியஸ்ரோவநிதாஃ க்ருஷ்ணமஹாம்வவ்ஸ்முர் ஸம்ஸாம்க்ஷேமக்ருஷீவலம்ஹலயரம்ரம்ஹம்த்ரஸக்தாஸ்மஹே||

(வ்-ம்) ஹேமம்ஹத்ர! யஸ்ய த்யூதஜஸ்நு-யாதொரு தேவருடைய அக்ஷக்ரீடையில், விஜயஶ்ஸாவதாநக்ஷ்தஸ்யகண நா-விஜயரூபமான பூர்வவ்ருத்தத்தினுடைய எண்ணிக்கையானது, கலிம்காநாம்ராஜாதஸ்யாகம்காராஜவதந்தாவேஷஃ-களிங்கதேசாதிபதியினுடைய முளைபோலிருக்கிற பற்களாலே,யஸ்யவிஶ்லேஷஸ்ய லவஸ்ஸாவி-யாதொரு தேவருடைய விஶ்லேஷலேஶமும். காலியாக்ஷவதீதிதஷே -. காளியன்நிமித்தமாகவுண்டான, கோலாஹலாய-களகளசப்தத்தின்பொருட்டு, ஸவஸ-ஆய்த்துது, யஸ்ய - யாதொரு தேவருடைய, யத்ரஸ்யக்ஷரிதைநாவிஷ - த்யூதவ்யாபாரமான, சடுக்தயாதியாலேயும், ஜோவாநாம்வநிதாஃ - கோபஸ்திரீகள், க்ருஷ்ணஸ்யாமாம்வஸிதேஷர்ஷ-ஸ்ரீக்ருஷ்ணனுடைய ப்ரணயாபராதங்களை, வஸ்மரநு-மரந்தார்கள், தஷ-அப்படிப்பட்ட, க்ஷேமஸ்யக்ருஷீவலஷ்-க்ஷேமார்த்தமாக க்ருஷிபண்ணுனின்றுள்ள, ஹத

ஹலஹஸ்தம் யாதீதித: - கலப்பையை தரியாநின்ற நம்பிமூத்தபிராமனை, த்வாம்-தேவரை, ஸ்துமஹே- பஜிக்கப்புக்குறோம், "ஸஜ ஸேவாயாம் ஸவிஷ்யதிமட்."

(அ-கை.) அநந்தரம் ஸ்ரீகிருஷ்ணவிஷயமான விரண்டுஸ்லோகத்தில் முதல் ச்லோகத்தாலே, கழுத்தேகட்டளையாக நீருண்டமேகஸ்வபாவமாய் ப ரபாகமான பீதாம்பரத்தையும், குளிரநோக்குகைக்கு தாமரைபோன்றகடாக்ஷத்தையும் அநுபவவிரோதி நிரஸநபரிகரமான வாழ்வாங்களையுமுடைத்தாய்ஸ்ரூபகுணங்களால்நிரதிசய ப்ருஹத்தானதேவரை ஸ்ரீதேவகியாரதனக்கு, தேவகி சிறுவனென்றும்படி, புதரனாகவிருந்தாள்; இப்படி ஸர்வரக்ஷகனானபிள்ளையை ப்ரார்த்திப்பார் வேறொருவருமில்லையென்கிறார்.

௭௧. ஆகண்டவாரிபரமந்தரவாரிததுல்யம் பீதாம்பரம் கமல லோசநமாயுதாட்யம் | ப்ருஹத் ஸ்தநந்தயதயாऽயாசத தேவகீ த்வாம் ஸ்ரீரங்கராஜ கா அபரா ததாத்ருதிகா வதைவம் ||

(வ்-ம்.) ஹே ஸ்ரீரங்கராஜ! தேவகீ - "ஆகண்டவாரிபரமந்தரவாரிததுல்யம்" கழுத்தளவான ஜலபாரத்தால் மந்தகதியான மேகத்தோடு துல்யமாயும், பீதம் அம்பரம் யஸ்ய தத் - சிவந்த வாடையுடையதாயும், கமலே இவ லோசநே யஸ்ய தத் ஆயுதாநி யஸ்ய தத் - தத் இதி விசேஷணஸ்ய: - தாமரைகள்போன்ற திருக்கண்களையுடைத்தாயும், பஞ்சாயுதங்களையுடைத்தாயுமாய், ப்ருஹத் - நிரதிசய ப்ருஹத்தான, த்வாம் தேவரை, ஸ்தநந்தயம் - முலைப்பால் குடிக்கிறதான பிள்ளையாகவென்றபடி, அயாசத - ப்ரார்த்தித்தாள், அபரா - வேறான, கா - எவள், யதா - எப்படி, ஸ்வாத்மஜநஸ்ப்ருஹேதி - தனக்குப் பிள்ளையாசைப்பட்டாள், "லிங்கவ்யத்யயமும், உஹ்ய ப்ரத்யயமும் வந்திருக்கிறது"

(அ-கை.) இதில் தேவர் வேணுகாநம்பண்ணி, சிததவிப்ரமத்தையுண்டாக்குங்காலத்தில் கடினமான மலைத்ரவித்தது, உஷ்ணமான வக்னி குளிர்ந்து, பகவத்விஷயத்திலே காகரசித்தரானரிஷிகள் அந்த வேகாக்ரத்தை தவிர்ந்தார்கள், ஜ்ஞானசூன்யங்களான மரங்களும் தத்ப்ராயரானவிடையரும் ப்ராஜ்ஞரென்றுமபடியானார்; த்ருஷ்டிவிஷங்களான ஸர்பங்களும்,அம்ருதமயசந்திரன்போலே தர்சநீயங்களாய்த்துதுகள், பரஸ்பரவிருத்தங்களான கோவ்யாகராதிகள் விரோதமற்று உடன்பிறந்தவைகளபோலே யாய்த்தது "கிம்பஹுநா" சொல்லிச் சொல்லாததுகளும் வேணுகான ரஸக்ரஹணத்துக்கு விரோதியான வாகாரத்தைப் பரித்யஜித்தனகள், 'ஓமுத' தேவருமவாகளிலே ஒருவராய்த்தென்கிறா.

௭௨. [illegible]॥

(வ்-ம்.) [illegible] - தேவருடைய குழலோசையாலே சித்தவிப்ரமோத்பாதநஸமயத்தில், [illegible]-மலையும், [illegible]-நெருப்பும், [illegible]-இப்படி மேலும், விக்ரஹங் கண்டுகொள்வது; ஜலம்போலே யாசரித்தது, [illegible] - இவர்கள், [illegible]- மூடனைப்போலே யாசரித்தார்கள், [illegible] - அறிவிலிகளான, [illegible]- மரங்களும், [illegible] - இடையரோடே கூடினதாக, [illegible] - அறிவுடையர்போலே யாசரித்தது கள், [illegible] - பெரும்பாம்புகள், [illegible] - அமருதம்போலே யாசரித்ததுகள், [illegible] - பசுக்களும் புலிகளும் இங்கு விரோதமில்லாமையாலே, [illegible]-என்று, [illegible]மில்லை, [illegible]-என்று, [illegible]மாதல், [illegible]த்தை யடைந்ததுகள், [illegible]-வேறும், [illegible] - வேறுபட்டதுகள், [illegible] - தேவரும், [illegible]-கீழ்சொன்னதுகளிலே, [illegible]-ஒன்றுபோலே யாசரித்தது.

(அ-கை.) அநந்தரம், கல்க்யவதாரவிஷயமான விஶ்லோகத்தில் தேவர் இனிமேல் துஷ்டஜனநிவஹங்களை வஹிக்க க்ஷமையன்றிக்கே யிருக்கிற பூமியை பாரமின்றிக்கே லகுவாகப்பண்ணத் திருவுள்ளமாய் கல்க்யவதாரம் செய்துகலிதோஷ கலுஷிதனைபக்க வேறுடே களையப்போகிறது; இப்போது மப்படிபராங்குஶாதி ஸம்பிரதாயவிரோதிகளைநிஶ்ஶேஷமாகச்சேதித்தருள வேணுமென்கிறார்.

௭௩. [illegible]॥

(வ்-ம்.) [illegible]-கல்கிவிக்ரஹத்தையுடைத்தான, [illegible]-தேவர், [illegible]-பூமியை, [illegible]

லகூகரிஷ்யந் - லகுவாகப் பண்ணப்புகுகிறவராய்க்கொண்டு, கலிதோஷகலுஷாந் - கலிதோஷத்தாலே கலங்கினவரை, விஶே-ஷாத்விஶேஷாத்-விசேஷேண சேதிக்கப்புகுகிறது. “ஶாஸ்த்ரஸமயயோகத்தாலே ஸவிஷ்யதீதி” அத்ய-இப்போதும், அவிரதம்-ஸமஸ்தமான ஶாஸ்த்ரஸ்பர்ஶ - மாமஸ்பர்ஶியான விரோதியை, ஶாஸ்த்ர ஶாஸ்த்ரஸங்கோசித்ய:-ஶாஸ்த்ரஶாஸ்த்ரம் - அடிக்கடி நன்றாக சேதித்தருளவேணும்; இங்கு க்ரியாஸமபிஹாரமொடு, இத்யாதியாலே, ஸொம்யயா விஶ்வம்பரயோகம்:-என்று அநுப்ரயோகமும் கண்டுகொள்வது, அநுப்ரயோகத்துக்கு வ்யவதாநமுமுண்டு.

(அ-கை.) அர்ச்சாவதாரபரமான விஶ்லோகத்தில், தேவருடைய ஜ்ஞாநஶக்தியாதி கல்யாணகுணங்கள்போலே அதுகளுக்கு ப்ரகாஶகங்களான வ்யூஹ விபவாவதாரங்களும், அஸங்க்யாதங்களாகையாலே பேசி முடியாது, அதிருக்கட்டும், தேவர் பூமியில் உண்டான கோயில்களிலும் மாளிகைகளிலும் ஆஶ்ரமங்களிலும் அஜ்ஞாபிஜ்ஞ வர்ணாஶ்ரம விபாகமற வெல்லாராலும் “வெதிகஸம்ஸ்க்ருதவெதிகதாந்த்ரிகம்-த்ரிவிதம்கர்ம ஸம்ப்ராப்ய ஸம்பூஜயேத்” என்று ஸ்ரீபாஞ்சராத்ர விதிப்படியே ஆராதநீயனாய், மத்யே ஸம்பாவிதங்களான வபராதங்களையும் பொருத்து, ஆஸநபோஜன ஶயநாதிகள் அவர்களிட்ட வழக்காய் அவர்களிட்டதுகொண்டு த்ருப்தராகிறது, இப்படிக்கொத்த வங்யாத்ருஶமான தேவர் சில குணத்தாலே ஸஹ்ருதயரெல்லாரு மீடுபடும்படியாய்த்தென்கிறார்.

எசு. குணாஶ்சமணராஶிவந்மணவரீவாஹாதநாஜந நாம்ஸம்ஸ்ராஸ்தநிகேதநேஷுவிப்ரகாஶஸேஷ்ஸம்ஸ்ஸுர| அநுப்ராஸ்வந்ஸஹிஷ்ணுரநுகவர யீநாவிஶ்ரத்ஸ்த்ரி: ஸ்ரீ ஸஹ்யஸ்யாஸ்வைஹிதகஶ்ரீஶாரஜ்ஞமயதே||

(வ்-ம்.) ஹேரங்கஶாய! தே-தேவருடைய, மணிகாநராஶிவந்தாத - குணகணத்தோடு ஸரியாக, மணாகாநரீவாஹாவநோவெஷாஶ்சஷா-குணங்களுடைய, ப்ரபாவரூபங்களான, ஜந்நாஸ-அவதாரங்களை, ஸம்ஸ்ரா - பரிச்சேதித்தனுபவிக்கையானது, குணாஸ்-இருக்கட்டும், துஶ்ஶகமென்றபடி, ஸஹோஸவாநிநிகேதநாநிகேஷ - பூமியிலுண்டான வாலயங்களிலே, காஹ்ரஶ காஞ்ஜாஶ்ரமேஷு-க்ரஹிகளுடைய க்ரஹங்களிலும் ருஷிகளுடைய உடஜங்களிலும், அநுக்ர: - ஆராதிக்கத்தக்கப்படுமவராய், ஸ

வெஷாம்ஸஹிஷ்ண: - ஸர்வாபராதங்களையும் பொருக்குமவராய், கவகாநாம்வராயநா கவிஜாக்ஷநஷிதிய ஸ்ஸ: - ஆராத காதீனமான தமமுடைய ஸ்த்திதியையுடையராய், ஸீணஷெ - தேவர் ப்ரீதராகிறது, ஹரூயாஹிஃ - ஸஹ்ருதயராலே, தவ - தேவருடைய, தகஃ - அப்படிப்பட்ட, ஶீஶாக - பெரியவராய் தாழ்ந்தாரோடு பொறையறக்கலக்கையாலே, ஜஃ - ஜடராக, ஸ்யெதெ - ஆகுகை, மற்றுறுகடவண்ணை யெத்திரமென்று விபவத்தி லீடுபட்டவர் இது லீடுபடச் சொல்லவேணுமோவென்று கருத்து.

(அ-கை.) இப்படி, அர்சாவதார ஸாமாந்யமான ஸௌஶீல்யத்தைப் பெரியபெருமாளிடத்தில் உபஸம்ஹரியாநின்றுகொண்டு தேவர்-"தஷெ வெ ஈநு" என்று சொல்லப்பட்ட பரமாகாசமானது வாங்மநஸாபரிச்சேத்யமாய் தேஶவிப்ர க்ருஷ்டமாகையாலும், ராமக்ருஷ்ணாத்யவதாரஙகள் காதாசித்கமாகையாலும் இது ஸர்வர்க்கும் ஹிதமென்று திருவுள்ளம்பற்றி கோயிலிலே ஸம்ஸாரதாபார்தராய் வந்தவனை நல்லவரவா? என்று கேழ்க்கிறப்போலிருக்கிறதுகளாய், நிர்ஹேதுகக்ருபையாலே குணகுண நிரூபணம் பண்ணாததுகளான கடாக்ஷங்களாலே குளிரப்பண்ணா நின்றுகொண்டு, நித்ராவ்யாஜேன யெல்லாருடையவும் ரக்ஷணோபாயசிந்தை பண்ணுகிறதெனகிறார்.

எரு. ஶ்ரீவெந வாஜந ஸயொஸவெவதாராஃக விதாவெவிஶஜநீநதஷிதியிஶீம்யாநுய। ஶூதஸாமதிகெஃ கவாகவஷிவெதாவொகிவெதாவுயநிஶ்தா ணவிஶநஸயிதயாநிஷாஸிஜாமயா॥

(வ்-ம.) ஶ்ரீஸாஷீதிதக - பூதாகாஶத்தில் நிரதிசயமான வதிசயத்தையுடைத்தான, வெர - ஆகாசமான பரமபதமானது, வாகநஶதயொஃ - அதுகளுக்கு, நஸீயஸதக - தத்புருஷமாகில் தீர்க்காந்தமாகவேணும்,ஸீஶஷூம்ஹாவ வயாநாய் வரிஷநீதையுடைத்தாகாதது, ஸவெ - ஸமஸ்தங்களான, கவதாராஃ - அவதாரங்கள், கூஸிகாவெ - ஒவ்வொருகாலத்திலே யுண்டானதுகள், வநதக - ஸர்வ ஸமாஶ்ரயணீயதயா ப்ரஸ்துதமானவர் சாவதாரமானது, விஶ்வஜெநஜெநஹிதஃ - எல்லா ஜனங்களுக்கு ஹிதம், ஜதி யிஸஸஃ - என்கிற திருவுள்ளத்தையுடைத்தானவராய், கய - பின்பு, ஶ்ரீமயாநி - கோயிலிலே, ஶூதநாம் ஸாமதம்வஷீதிகெதஃ - ஶூதவெ - ஸுகமே வந்தீர்களா? என்று

கேழ்க்கிறதுகளாய், க்ருபயாகடாக்ஷிதாநிநைதை: - அநுக்ரஹத்தாலேகலங்கினதுகளான, ஆலோகிதை:-கடாக்ஷங்களாலே, ஆஶ்ரய நு-நினைந்தவர்களாகப் பண்ணுகின்றுகொண்டு, விஶ்வேஷாம்-த்ராண ஸம்விதாநேநஸஹிதா-எல்லாருடையவும ரக்ஷணை சிந்தை யோடுகூடின, ஜாமயா-ஜாகரணரூபமாக, நித்ராவலி-தேவர் நித்திரைபண்ணுகிறது.

(அ-கை.) அநந்தரம், மூன்றுஶ்லோகத்தாலே பெரியபெருமாளுடைய ஸௌஶீல்யாதிஶயத்தை பிரகாசிப்பிக்கக்கோறி, முதலஶ்லோகத்தால் ஸத்யலோகத்தில் ப்ரம்ஹா தன்னுடைய குண்டிகையில நின்றும் பெருகின கங்கையிலே ஸ்நாநம்பண்ணி அடுத்தடுத்து ஸ்ருஷ்டிக்கையால் வந்தவிகாஸத்தையுடைத்தான புத்தியாலே திருவனந்தாழ்வான்மேல் சாய்ந்தருளின தேவரை அநேககல்பங்களிலே உபாஸியா நின்றுகொண்டு; ஸஹதர்மசாரிணியான ஸரஸ்வதிபலயாலே ஸ்வாதீநமான புருஷஸூக்தாதிகளாலே ஸங்கீர்தனம்பண்ணி தேடிஸம்பாதித்த தாமரைகளாலேபோல தன்னுடைய முகங்களாலும், அஞ்ஜலிகளாலும், கண்களாலும் ப்ரணமித்தும் கும்பிட்டும் அநுபவித்தும் தேவரை உகப்பித்தானென்கிறார்.

எகூ. ஸமாஹ்ராஸவிஸாரயா நிஜயியாஜாநஜநநைஶயம்
ஹாரத்ராஸஹயஜ்வாரராதயாஸ்வாயீநஸம்கீதநः | கல்பாநேக
வைஹ்ருத்ஜைஶமஹோதம்ஶ ஸ்வாதாவஜயஸ்ரஷ்ட்ராக்ஷாம்ஜவ
ரோவநாம்ஜமிவாநைபுஃவநேஷிவாவஜிநைதை:||

(வ்-ம்.) கஜேணரோமஜைஷ்ராமம்மாயாஶ்ரூவாதை: - கமண்டலுவில் நின்றும் பெருகாநின்ற கங்கையாலே ஸ்நானம்பண்ணின, ப்ரஹ்மா - சதுர்முகனானவன், அநந்தஶேஷதஜ்திதம் - திருவநந்தாழ்வான்மேல் பள்ளிகொண்டிருக்கிற, த்வாம் - தேவரை, வஹூநேவ - அநேகங்களாயேயிருக்கிற, கல்பாந கல்பங்களிலே, ஸம ஸ்ராஹ்ராஸஷேநவிஸாரதயாஸ்ருஷ்டியை- வாநுவாநः-பண்ணுகையாலே விகஸிதையான, நிஜாயீஷயா-தன்னுடைய புத்தியாலே, ஜாநநு - த்யாநியாநின்றும், ஸஹயஜ்ஸ்வாரோதா தயா-கூடவே தர்மாசரணத்தி லாஸக்தையான, ஹாரத்ரா-ஸரஸ்வதியாலே, ஸ்வாயீநாநிஸம்கீதநாநியஸ்ரு: - தன்னதீநமான குணகதநங்களை யுடையனாயும, ஆவஜிநைதை: - ஸமபாதிக்கப்பட்டதுகளான, வநேஷிவ - தாமரைப்பூக்களாலேபோல, அதுகள்போ

விருக்கிற வென்றுதல்; ஊவாதி வொவநாதி கூஜ் வடாதிவ
ெகெஃமுகங்களாலும் கன்களாலும் அஞ்ஜலிபுடங்களாலும், கவை
ஜபகபூஜித்தான், இங்கு த்யான ஸங்கீர்த்தன ப்ரணாமாதிகள் சொல்
லுகையாலே, கரணத்ரயவ்யாவணம், சொல்லிற்று.

(அ-கை) இதில், ஸத்யலோகத்தில் தினறும் இக்ஷ்வாகு ப்ரார்த்தனையா
லே திருவயோத்திக்கு எழுந்தருளி அங்கு தேவர்; மநுவம்சத்தில் ராஜாக்க
ளாலே ஸேவ்யமான சரணயுகளராய் பின்பு சக்கரவர்த்தித் திருமகனாய்
தேவரே யவதரித்து "ஸஹவ த்ராவிஸாஜாக்ஷ்ரா" என்கிறபடியே அ
வராலே ஸாக்ஷாத்தாக கோயிலாழ்வாரிலே தேவர்க்குசிதமான வாராதநங்
களை அர்ச்சக பராதீநதையின்றிக்கே வேண்டின கண்டருளித்தென்கிறார்.

எஎ. ஊநாக்ஜூஷீவாஜவ்ரா ந ஊ ளஷிவரவராணீஷிக
ரிகாரொவீநீர்ராஜிதாவி ஸரொரஹ:| ஸய:ஷவிஹொஸெ
நஶ்ரீரங்மயாஊதிஜெஷிவீரஊணவ வஷாஸாஹரணாரா ராய
நாந்ரவிஜஹிதஃ||

(வ்-ம்.)ஹெவிஹெ! ஸ்ம-தேவர்,ஊநா:-கூஜஷ்ரு-ஊஷீவா
ஜாநாவ்ரா ந ஊாயாஊளஷீநாவரவராயாயாஊணீஷெவ்ராஊக
ரிகாஸாஸாரொவீஹி:-நீராஜிதெ ஸரொரஹெ ஜவாஸ்ரய
ஸ்ரஸ:-மநுவம்ஶத்து ராஜாக்களுடைய வணங்கின வபிஷேகங்களி
லுடைய பரம்பரையிலிருக்கிற மணிமயங்களான மத்ஸ்ய ஸ்திரீரூ
பாபரண காநதிகளாலே ஆரத்திவிழிக்கப்பட்டு தாமரைபோன்ற தி
ருவடிகளேயுடைத்தானவராய், ஊய - பின்பு, ஜெஷிஜ்ராரஊணஸ
ஸ்ரவவரிவவஸெந-சக்கரவர்த்திருமகன் ஸ்வரூபரான, ஸெ
ந-தேவராலே, ஸ்ரீரங்மயாஊதி - கோயிலாழ்வாரில், ஸஸ்ராஹரா
ணி - தேவர்க்கநுரூபங்களான, ஆராயநாதி - திருவாராதநங்களே,
ஸபூ - ஸாக்ஷாத்தாகவே, ஜஹிதாவி-ப்ராபிக்கப்படாநிற்கிறது,
(அதவென்கிறத்தை முதலிலே யநுஸந்தித்து ஸத்யலோகத்தில் தி
ருவாராதநங் கண்டருளினபின்புயென்று மர்த்தம்கண்டுகொள்வது.)

(அ-கை.) இதிலிப்படி ஜ்ஞாநாதிகனன ப்ரம்ஹாவும், அப்படிப்பட்ட ம
நுவம்சத்து ராஜாக்களும், தேவர் ப்ரத்யாஸக்தியாலே, தங்யரானபின்பு அந்
த ப்ரம்ஹாவுக்கு ப்ரபௌத்ரனும், பெருமாளை சரணம் புகுந்தும், அவரா
லே "ஆவ்ராஹிஊஜெஸநராக்ஷஸாஜாவஜாவஜ" என் றிக்ஷ்வா
குவம்ச்யனுக வபிமானிக்கப்பட்டு மிருக்கையாலே தேவர் புரஸ்காரம்பெற்ற

ஸ்ரீவிபீஷணுழ்வான்படியாக விரண்டாற்றிற்கும் நடுவே கண்வளர்ந்தருளி, "[illegible]" இத்யாதியில் சொன்ன குணங்களிலொன்றுமின்றிக் கேயிருக்கிற வென்போல்வாரையும் ஸ்வாமித்வ ஸம்பந்தத்தாலே திவ்யமங்களவிக்ரஹ ஸௌந்தர்யாதிகளை யநுபவிப்பித்து, தேவர் தநயராக்குகிறதென்கிருர்.

எஅ. [illegible] ॥

(வ்-ம்.) [illegible]! [illegible]-ப்ரம்ஹாவும், [illegible] - மநுவம்ஸமும், [illegible] - கிருதார்த்ததையை யடைந்தவளவில், [illegible]-அபிமானித்து, த்வாரமாகப்பண்ணப்பட்ட, [illegible]-விபீஷணுழ்வானாலேயே, [illegible]-திருக்காவேரிமத்யத்தில், [illegible]-குணங்களாலே, [illegible]-சூன்யமான, [illegible]-இந்த, [illegible] - ஜகத்தையும், (என்போல்வாரையுமென்றபடி) [illegible]-தேவர் நந்திப்பிக்கிறது. (இங்கு, [illegible] "[illegible]" என்று பகவதபிப்ராயத்தாலே உண்டாகையாலே, "[illegible]" என்கிற ஸூத்ரத்தாலே [illegible] வந்ததென்று கண்டுகொள்வது.)

(யோகிவர் யாக்ரகண்யரான ப்ரம்ஹாதிகளாலும் தேவரவதாரமான சக்கரவர்த்தித்திருமகனுலும் ஆராதிதரான தேவர்க்கு யிங்கு ஸம்ஸார்யக்ரகண்யரான வென்போல்வாராலே ஸேவ்யராகுகையும் அர்சநீயராகுகையும், ஸௌஸீல்யாதி ஸாபப்ரயுக்தமென்றுகருத்து.)

(அ-கை.) அநந்தரம், காயத்ர்யாதி ஸ்ருதி ப்ரதிபாத்யர் பெரியபெருமாளாக அத்யவஸித்து, பெரியபெருமாள் விஷயத்தில் அந்தவந்த ஸ்ருதிவிஹிதாநுஷ்டாநங்களைக்காட்டுகிற நான்கு ஸ்லோகங்களில் முதல் ஸ்லோகத்தால் "[illegible]" இத்யாதி ஸ்ருதியாலும், "[illegible]"என்று உபப்ரம்ஹணத்தாலும், நிரவதிகதேஜோரூபத்வ ஸவித்ருமண்டலாந்தர்வர்த்தித்வத்யே யத்வங்கள்தேவர்க்கு ஸித்திக்கையாலே காயத்ரியில் "[illegible]" தேஜோவாசியாய், வரேண்யபத முபாஸ்யவாசியாயாக காயத்ரீபதங்கள், தேவரை ஸ்ருதிப்ரஸித்தமான தேஜோரூபமாயும் ஸவித்ருமண்டலாந்தர்வர்த்தியாயும் உபாஸ்யராயும்

சொல்லுகிறதுகள், அப்படி "ய ஏஷோऽந்தராதித்யே ஹிரண்மய: புருஷோ த்ருஶ்யதே ஹிரண்யஶ்மஶ்ருர் ஹிரண்யகேஶ ஆப்ரணகாத் ஸர்வ ஏவ ஸுவர்ண: தஸ்ய யதா கப்யாஸம் புண்டரீகமேவமக்ஷிணீ தத்ராக்ஷ்யந்தராதித்யே த்விக்ஷ்ர" வசநங்களும் தேவரையே நிரதிஶய தேஜஸ்ஸாலே, ஆபாத சூடம் ஸுவர்ணமய விக்ரஹராகவும், புண்டரீகாக்ஷராகவும் ப்ரதிபாதிக்கிறதுகள், இப்படி காயத்ர்யாதி ப்ரதிபாத்யதயாபரபூதராயிருக்கவும், ஆஶ்ரித ஸுலபத்வாய கோயிலிலே கண்வளர்ந்தருளுகிற தேவரை யநந்யஸாதநதையாலே, காயத்ரியில் சொல்லுகிறபடியே ப்ராப்யமாக வுபாஸிக்கக்கடவேனென்கிறார்.

எகூ. தேஜ: பரம் ததுதிதம் பரமம் யதர்சா ப்ராணகாத் ஸுவர்ணம் | த்வாம் புண்டரீகநயநம் ருசந்தி ஶ்ரீரங்கநாயக தமுபாஸிஷீய ||

(வ்-ம்.) த்வாம்-தேவரை, தத்-ஶ்ருதிப்ரஸித்தமாயும், பரம்-உத்க்ருஷ்டமாயும், உதிதம் - ஸூர்யஸம்பந்தியாயும், பரமம்-உபாஸ்யமுமான, தேஜ:-தேஜஸ்ஸாக, ருசந்தி - காயத்ரீபதங்கள், ப்ரதிபாதிக்கிறதுகள், ஸாம்பரம் - ஸர்வோத்க்ருஷ்டமான, யதா-தேஜஸ்ஸாலே, ப்ராணகாத்-விரல்நுனிபர்யந்தமாக, (இங்கு "ப்ராணகாத்" என்கிற ஶ்ருதியில்போலே, நாகாக்ராரூடமான, ப்ராணஶப்தத்தில்,பூர்வபதார்த்தம், ஸம்ஜ்ஞாயாம் என்று வந்ததென்று கண்டுகொள்வது,)ஸுவர்ணம் - ஸ்வர்ணமாகவும், புண்டரீக நயநம் - தாமரைபோன்ற திருக்கண்களையுடையராகவும், ருசந்தி-அந்தராதித்ய வித்யாவசநங்கள் சொல்லுகிறதுகள், தம்-அப்படி காயத்ரியாதியில் சொல்லப்பட்ட, ஶ்ரீரங்கநாயகம்-பெரியபெருமாளை, உபாஸிஷீய - உபாஸிக்கக்கடவேன்.

(அ-கை.) இதில் "ஸூர்ய ஆத்மா ஜகதஸ்தஸ்துஷஶ்ச" என்றும், "சக்ஷு: ஸூர்யோ அஜாயத" என்றும், "யஶ்சாஸௌ" மென்றும், ஓதுகிற ஶ்ருதிப்படியே, பரித்ருஶ்யமான ஸ்த்தாவரஜங்கமங்களுக் கந்தர்யாமியாயும், ஸூர்யாதிகளுக்குக் கண்ணாகவும் தேவராகிறது, ஆகையால் பெரியபிராட்டியாரோடு நித்ய ஸம்ஶ்லிஷ்டரான தேவரை நாலுண்டு கோயிலிலே கண்ணாலே கண்டநுபவிக்கக்கடவோமென்கிறார்.

அ௦. ஸூத்ராத்மநஶ்சரித ஸம்ஹதி ஸூர்ய சக்ஷுர் ப்ராணஸ்ய வாஜ்ஞ: | லக்ஷ்ம்யா ஸஹ ஸ்திதமநாதி ஸமுத்ய ரங்கே ஸத்யம் ஸதாம் த்வா |

(வ-ம்.) சஷ்ய-விசித்ரமான, ஜங்கமஸ்ய-ஜங்கமத்துக்கும், ஸ்தாவரஸ்ய-ஸ்தாவரத்துக்கும், ஆத்மா-ஆத்மாவாகவும், மித்ரஸ்ய-ஸூர்யனுக்கும், வருணஸ்ய-வருணனுக்கும், அக்நே-அக்நிக்கும், "சக்ஷுர்தேவாநாமுத மர்த்யாநாம்" என்று சொல்லுகையாலே, எல்லாருக்கு மென்றபடி, சக்ஷு:-கண்ணாகவும், அஸி-தேவராகிறது. ஸ்ரீயஸ்ஸஹ - பெரியபிராட்டியாரோடு, உத்தாலஸ்வாமாஸம்ஸம்யோகஸ்ய - ஸ்வாபாவிகமான த்ருடா லிங்கநத்தையுடைத்தான, த்வாம்-தேவரை, ரங்கே-கோயிலிலே, பஹ்வீ-அநேகங்களான, ஸமா:- வர்ஷங்களிலே, பச்யேம-கண்ணாலே யநுபவிக்கக் கடவோம்.

(அ-கை.) இதில், "யஸ்யாஸ்மி ந தமந்தரேமி யோயோ ஹமஸ்மி ஸ ஸந்யஜே" என்கிற ஶ்ருதிப்படியே, யாதொரு ஸ்வாமிக்கு நான் ஸ்வமாகிறேன், அப்படிப்பட்ட பெரிபெருமாளைத்தவிர வேறொருவனைப் பற்றுகிறேனல்லேன், யாதொத்தருக்கு நான் ஸ்வாபாவிக தாஸ்யமுடையன், அந்த பெரியபெருமாளையே ஜ்ஞாநயஜ்ஞங்களாலே யஜித்து அதிசயத்தை விளைவிக்கிறேனென்கிறார்.

அக. யஸ்யாஸ்மி ந தமந்தரேமி ஸ்ரீரங்கதாமந்யநுஸ்யாநம் | ஸ்வாபாவிகதாஸ்யோ யோ ஹமஸ்மி ஸ ஸந்யஜே ஜ்ஞாநமயைஸ்ஸவைஸ்ஸ்தம்॥

(வ-ம்.) யஸ்ய-யாதொரு, ஸ்வாமிக்கு-ஸ்வாமிக்கு, அஸ்மி-ஸ்வமாகிறேன், ஸ்ரீரங்கதாமநி ஸ்யநந் தம் - ஸ்ரீரங்கமாகிற பெரியகோயிலிலே, சயாநம்-பள்ளிகொண்டிருக்கிற, தம்-அந்த ஸ்வாமியை, அந்தரா-விட்டு, ந ஏமி-வேறொருவனைப் பற்றுகிறேனல்லேன், யஸ்ய-யாதொரு சேஷிக்கு, ய:-யாதொரு, அஹம்-நான், ஸ்வாபாவிகதாஸ்யோ-ஸ்வாபாவிகமான தாஸ்யத்தோடுகூடினவனாக, அஸ்மி-ஆகிறேன், ஸஸ்து - "தாஸபூதாஸ்ஸ்வதஸ்ஸர்வே ஹ்யாத்மாந: பரமாத்மந:" என்கிறபடியே, ஸ்வரூபமான தாஸ்யமுடையனாய்க்கொண்டு, தம்-அப்படிப்பட்ட சேஷிபூதரான பெரியபெருமாளை, ஜ்ஞாநமயை:-ஜ்ஞாநஸ்வரூபங்களான, மகை: - (ஸ்ரீவைகுண்டகத்யத்தில், ஸமஸ்தபரிவாராய ஸ்ரீமதே நாராயணாய நம இத்யாதி"வருளிச்செய்த யஜ்ஞங்களாலே, யஜே-ஆராதிக்கிறேன். (பூர்வார்த்தமும் உபாயபரம, உத்தரார்த்தம் உபேயபரம்.)

(அ-கை.) இதில் "ஸூதம் தேவாநாமாய: ப்ரஜாநா"மித்யாதிஶ்ருதிப்படியேயும், "ப்ரஹ்மணேஶாநஸ்ஸர்வஹிதம் ஸ்ரஷ்டாநம் ஸஞ்ஜீதா" என்கிறஶ்ருதிப்படியேயும், ஜநிதர்மாக்களான ஸம்ஸாரிகளுக்கு முக்த்யுபாயபூதராயும், நிவ்ருத்தஸம்ஸாரராக்கும் தத்பராயர்க்கும் நிரதிஶயபோக்யபூதராயும், ஶேஷியாய் கோயிலுக்கு நியாமகராயுமிருக்கிற தேவனை ஶரணம்புகுகிறேன்; "நாராயணம் பரம் ப்ரஹ்ம நாராயண பரோ ஜ்யோதி:" என்று பரப்ரம்ஹஶப்தவாச்யராயும், ஜ்யோதிஶ்ஶப்தவாச்யராயுமிருந்து கைங்கர்யோத்தேஶ்யத்வராய் கோயிலிலே கண்வளர்ந்தருளுகிற பெரியபெருமாள்பொருட்டு, நானென்னுமிந்த ப்ரத்யகாத்மாவை கிங்கரனாய் விநியோகிக்கக்கடவேனென்கிறார்.

௮௨. ஆய: ப்ரஜாநாம் ஸூரீணாம் ரங்கேஶம் ஸ்வாம் ஶரணம் ப்ரபத்யே । மாம் ஸ்வரூபைர்குணைஸ்தஸ்ய ஸ்வப்ரயோஜநாய நியோஜயே பரஸ்மை॥

(வ்-ம்) ப்ரஜாநாம்-அவர்களுக்கு, ஆய: - ஆபஸ்ஸமீபோலே உபாயபூதனையும, ஸூரீணாம்- நித்யஸூரிகள்போல்வார்க்கு, ஸூதம்-போக்யபூதராயும், ரங்கேஶம் - ஸ்வாம் - கோயிலுக்கு ஸ்வாமியான தேவனை, ஶரணம் ப்ரபத்யே-பரஸ்மை - ஸர்வோத்க்ருஷ்டராயும், ஸ்வரூபை - ஸ்வரூபகுணங்களால் அபரிச்சேத்யராயும், ஸ்தோத்ர-நிரவதிக தோஜோரூபராயுமிருக்கிற, தஸ்மை- பெரியபெருமாள்பொருட்டு, ஸ்வாதிஶயதீதிகம் ஸ்வத்வம்-ஸ்வஸ்மைபாஸமானமான, இமம் - இந்த, மாம்-என்னை, தஸ்ய ஸ்வப்ரயோஜநாய-அவர் ப்ரயோஜநமே ப்ரயோஜநமாம்படியாக, யதா நியோஜயே-விநியோகிக்கடவேன்.

(அ-கை.) அநந்தரம் பெரியபெருமாளுக்கு யேதேனும் ப்ரயோஜநயைத் தம்மைப் பற்றிக்கொள்ளுகை யத்யந்தாபிமதமென்கைக்காக "சதுர்விதா பஜந்தே மாம் ஜநாஸ்ஸுக்ருதிநோऽர்ஜுந । ஆர்த்தோ ஜிஜ்ஞாஸுரர்த்தார்த்தீ ஜ்ஞாநீ ச-உதாரா: ஸர்வ ஏவைதே" என்கிற கீதாவசநத்தில, ஐஶ்வர்ய ப்ரம்ஶத்தால் வந்தவார்த்தி தீரவேணுமென்று வாசையுடையவனும், தனக்கு நநம் வேணுமென்று மாசையுடைய வபூர்வைஶ்வர்யகாமனும், ப்ரக்ருதி வியுக்தாத்ம ஸ்வரூபாவாப்தியி லிச்சையுடைய கேவலனும், ஸ்வரூப யாதாத்ம்யஜ்ஞாநமுடைய பகவச்சரணார்த்தியுமான விவரை அந்த வந்த ப்ரயோஜநத்துக்காகத தம்மை யாஶ்ரியிக்கையே உபகாரமாக வநுஸந்திதது, நிதிகொடுப்பாரை ப்ரதிக்ஷிதாக்கள்போலே அத்யுதாரராக வநுஸந்தித்ததென்கிறார்.

௮௩. க்ஷுதிதம் க்ஷிதீஷுமபரம் ஸ்வயம் தய நாயனார்த்தம் ஹரி விபுவிவிஷு மிதுஜநாஸக்காரப்யு | ஜ்ஞானிநசப்யமிநுஷவிஜயாஸக்த ப்யூர்காரநுமேதாவஸ்வேஹவஹ நிஜஸம்ஸ்ரய ணாவகாரநு ||

(வ்-ம்.) ஹே தேவ ரங்கசே! நிஜஸம்ஸ்ரயணஸேவ உவகாரைராயெஷாமநு - தம்மையாஸ்ரயித்ததேஉபகாரமாகவுடையரான, க்ஷுதிதம் - பீடையை, தஸிதா ஸதீஷ்ய: திதீஷுமம் - தாண்டவேண்டுமென்றிச்சையுடையவனும், அபரம் - பின்னையும், ஸ்வதரர்த்தம் ஐஸ்வர்யம் நாயநு - தனக்கு ஐஸ்வர்யத்தை யிச்சிக்கிறவனும், வேதிதாஸீஷ்ய: விவிஷுஷ: - ஜ்ஞானாகாரனை வாத்மாவை தனக்கு வேணுமென்றிச்சிக்கிற, க்ஷுத்தா நஷ்டஸ்ய தீக்ஷ்ணம் ஹரி: - தன் வயிற்றை நிறைத்துக் கொள்ளுகிற கேவலனும், நிஜதாஸ்யமர்த்தம் உஷந்து நிஜதாஸ்யகாரம்பு - ஸ்வஸ்ரூபமான ஸேஷவ்ருத்தியைதனக்கிச்சிக்கிற, ஜ்ஞானிநம் - ஜ்ஞானத்தையுடையவனுமான, அமீஷு - இவர்களை, மேதாவஸ்ய - கீதை யில் (பஹுவசநம் பூஜையில்) அத்யுதாரதாரா: - மிகவு முதாரராக, ஸமஸ்யா: - தேவர் திருவுள்ளம் பற்றிற்று, இப்படி திருவுள்ளமாயவர்களுக்கு யதாமநோரதம் ப்ரத்யுபகாரம் பண்ணுகிறதென்று கருத்து.

(அ-கை.) இதில் கீழ், "நிஜதாஸ்யகாரபராநு" என்று சொன்ன பகவச்சரணார்த்திகள் "உபிலஷமாணிகரமாணிவஸந்யஸ்யாஸப்யார்த்தவேதஸா | நிராஸ்ரீர்நிர்மமோஷ்க்வா" என்று சொல்லுகிறபடியே பகவததீந ஸ்வகர்த்ருத் வாத்யத்யவஸாயங்களாலே நித்ய நைமித்திக காம்ய கர்மங்களை ஸ்வதந்த்ர கர்த்தாவும் போக்தாவுமான தேவரிடத்தில் ஸமர்ப்பித்து, ஸ்வாதீந க்ர்த்ருதவ புத்திரஹிதராயும், பலாபிஸந்திரஹிதராயும், "காயிகம் தேஹவயங்கள் நியதம் க்ரியதே" என்கிறபடியே, விஹிதமென றநுஷ்டிக்கிறார்கள்; அவர்கள், "ஸம்மந்த்ருக்ஷாஸமவ்ருத்தவஸம்யாமவஸாக்ஷி கோஷத:" என்கிறபடியே, கர்மங்களை விட்டவர்களு மாகிறுரொன்கிறர்.

௮௪. நிஷ்காம்யகாம்ய விஹிதக்ரியயாவ்யாப்ய த்வஸ்திஹிர தோ: | ந்யஸ்யாஸம்மாவிசயதி ஹித ஸ்ரீரங்கமேந்த்ராவிஷய திநவதே ||

(வ்-ம்.) ஹே ஸ்ரீரங்கமேந்த்ரா! கதிவிக - கீழ்ச்சொன்ன வதிகாரிகளில் சிலரான முமுக்ஷுக்கள், க்ஷுத்தா நிஷ்யாத்தம் தஸ்தநு ஸாகேத

யஜ்ஞாஸி:-ஆத்மவிஷயங்களான தம ஜ்ஞாநங்களாலே, நித்யம்-அங்க ணே ப்ரத்யவாயகரமாயும், காம்யம்-நிஷித்தமன்றிக்கே அநுமதமாயு ம், வரிஜித-இதுகளில் வேறான, நைமித்திகமாயுமான கர்மத்தை, த்வயி-தேவரிடத்தில், ந்யஸ்ய - வைத்து, நிர்மமா:- மமகர்த்ருத்வமென்கிற புத்திரஹிதராயும், நிஸ்ஸங்கா:- பலத்தில் ஸங்கமில்லாதவராயும் கொண்டு, விதயந்தி-அநுஷ்டிக்கி றார்கள், தே-அந்த வநுஷ்டாதாக்கள், விஹிதம்-விஹிதத்தை, நவி தயந்தி-அநுஷ்டிக்கவுமில்லை.

(அ-கை.) இதில் கீழ்ச்சொன்ன விவிதிஷுவானகேவலனுக்கும்; ஜ்ஞாநி க்கும் ப்ரக்ருதி விவிக்தாத்ம ஸ்வரூபஜ்ஞாந மாவச்யகமென்கைக்காக ஸ்வ ஸ்மைபாஸமான தன்னை ப்ரக்ருதி மஹதஹங்கார தந்மாத்ரபூதேந்த்ரியரூப ங்களான விருபத்துநான்கு தத்வங்களுக்கு மேலே "வஞ்சவிம்ஶோயம்ஷா த்மா" எனறிருபத்தைந்தாம் தத்வமாகச் சொல்லாநின்றுகொண்டு, பரஸ் மைபாஸமாநங்களானவந்த தத்வங்களைக்காட்டில் விலக்ஷணனாக வத்யவஸி த்து அப்படியே உபாஸிக்கிற கேவலர் அந்த வாத்மாவை லபிக்கிறார்கள்; இப்படி ப்ரக்ருத்யாத்ம விவேகம் பிறந்து தந்தர்யாமியான தேவரை யுபா ஸிக்கிற ஜ்ஞாநிகள் தேவரை லபிக்கிறார்களென்கிறார்; அன்றிக்கே பரக்ருதி விலக்ஷணரான வாத்மாவை பகவதாதமகமாக வுபாஸிப்பார், பகவதாதமக மான வாத்மாவை லபிக்கிறார்கள்; ஆதமஶரீரகமாக தேவரை வுபாஸிப்பார் அப்படி தேவரை லபிப்பரென்றாகவுமாம்.

அரு. ஸ்வஸ்மைபாஸம் வஞ்சவிம்ஶம் பராவஸம்வக்ஷாணாஸ்த க்ஷராமேவிவிச்ய । யாந்தாஸ்த்ரம் ஸாராயாம்ஸ்வயம்ஶ்ரஸம் வாக்யாம்வாரங்க நாயகாவ்யக்தி॥

(வ்-ம்.) ஹே ரங்கநாய! ஸ்வஸ்மை-ஸ்வஸ்மைபாஸமானமான, ஸ்வம்-தன்னை, வஞ்சவிம்ஶம்-இருபத்தைந்தாவனாக, ஸஞ்சக்ஷணா:-எல லாரும் ஸம்மதிக்கும்படி சொல்லாநிற்பராய், பராவ:-பரஞெஸ் ஞதீதிவராக்ஷஸாக-தக்ஷாநாம்ராஶிஸ்வராக-மஹதாதிதத்வஸ மூஹத்தில் காட்டில், விவிச்ய-விலக்ஷணனாக வறிந்து, ஐதம்ஸத்யம் விபதீத்யிஸாதஸ்யாம்-ஸம்ஶய விபர்யயமன்றிக்கேயிருக்கிறவெ ன்றபடி, ஐதம்ஸாராஸ்வம் வஜ்ஞாவிஶேஷத்தில் ரூடமாகையாலே, "ஸம்ஜ்ஞாயாம்ஸ்த" இத்யாதி ஸூத்ரத்தாலே, ஐதஸ்யைஉவவ தெ ஸ்யாதா:-வஶிமுமாகமமென்று கண்டுகொள்வது. "ஐதம்ஸ ராம்வரோம்ஸ்ராஹ:" என்று லக்ஷ்மீதந்த்ரபர்யோகமுமுண்டு, ஸ்வ ஸ்யபைஷ்ஸ்யாம்-தன்னுடைய த்யாநரூபமான புத்தியில், ஸ்வம்-தன்னுத்மாவை பகவதாத்மகமான தன்னை என்றுமாம. யாம்ஜா

[illegible]-விஷயமாக்காநிற்கிற கேவலர், [illegible] - [illegible]-அநுபவிக்கிறார்கள், [illegible] - தேவரையாவது, [illegible]-விஷயமாக்காநிற்கிற ஜ்ஞாநிகள், [illegible] - [illegible].

(அ-கை.) அநந்தரம் ஜ்ஞாநிகளிடத்தில் பெரியபெருமாளுக்குண்டான வாதரத்தையறிவிக்கைக்காக கீழ்ச்சொன்ன வதிகாரிசதுஷ்டயத்தில், சிலரான ஜ்ஞாநிகள் ஸாத்விகத்யாக யுக்தகர்மாநுஷ்டாநத்தாலே "[illegible]" "[illegible]" என்கிறபடியே பக்த்யுத் பத்திவிரோதி பாபம் நிவ்ருத்தமானவாறே "[illegible]" என்கிறபடியே ஸ்வாபாவிகமான தாஸ்யத்தில் த்வரையுண்டா யப்போதே ப்ரமையாலே ஶிதிலாந்தஃகரணராய் "[illegible]" என்கிறபடியே கீர்தநத்யாந ப்ரணமங்களைப் பண்ணுகிற்பரா யப்படி பக்திபரவஶராய்க்கொண்டு "[illegible]" என்கிறபடியே ஸம்ஸாராதவபாரபூதரர்ப் பரமப்ராப்யரான தேவரை லபிக்கிறார்களன்றோ? அப்படிப்பட்ட ஜ்ஞாநிகள், "[illegible]" என்கிறபடியே, தேவரதீநமான ஸ்வரூப ஸ்திதித்யாதிகளை யுடையராகையன்றோ "[illegible]" என்று ஸ்வாதீநரான தேவர் தததீந ஸ்வரூபாதிகராகை; ஆஶ்ரிதவாத்ஸல்ய கார்யமாய் அத்யாஶ்சர்யமென்கிறார்.

அசு. [illegible] ॥

(வ்-ம்.) [illegible] ஶப்தம் வாக்யாரம் பத்யோதகமாகிறது; [illegible] - சிலர், ஜ்ஞாநிகளென்றபடி, [illegible] - நசிப்பிக்கப்பட்ட பாபத்தையுடையராய், [illegible]-உத்பத்திஸித்தமான தாஸ்யத்தில் த்வரையையுடைத்தாய் ஶிதிலமான மநதை யுடையராய்க் கொண்டு, [illegible] - கீர்தநத்யாந ப்ரணமங்களை, [illegible]-பண்ணுகிறார்கள், [illegible] - இப்படி பக்திவஶரான ஜ்ஞாநிகள், [illegible] - கரையாய் பரமப்ராப்யரான தேவரை, [illegible]-"[illegible]" இத்யாதி ப்ரமாணபலத்தாலே அடைகிறார்களன்றோ? [illegible]-என்றபடியாய் ஜ்ஞாநிகளென்றபடி, [illegible]-ஸர்வாந்தர்யாமித்வமன்றிக்கே உபாஸகாநுக்ரஹார்த்தமாக விக்ரஹ விஶிஷ்டராய் எழுந்தருளியிருக்கிற தேவரிடத்திலேயன்றோ, [illegible] - தேவர், [illegible] - அவர்களிடத்தில், [illegible]

அது, கிமு-எப்படிப்பட்டது, தேஷு என்கிறத்துக்குமேல், இதியக-என்று ஶேஷம்.

(அ-கை.) இதில், பக்த்யாதிரூப ஸாதநாந்தரநிஷ்டருமவர்களுக்கு ப்ராப்யபூதராகுகைமாத்ரமன்றிக்கே "அகிஞ்சநோऽநந்யகதி:" என்றிருக்கும் அநந்யஸாதநர்க்கும் பெரியபெருமாள் உபாயோபேயமிரண்டுந் தாமேயாகிறபடியையும், தாமநந்யஸாதநனென்று மவைத்தையும் அறிவிக்கைக்காக "ஶ்ரீஶதேவதேஶ்வரீஶ்வரத்தள" என்கிறபடியே ஶ்ரியஃபதியானவன் சேதநாசேதநங்களை "யதோவா இமாநி பூதாநி ஜாயந்தே - ஐதஃ விஷ்ணுஶாஸநாநா" மித்யாதிப்படியே ஸத்தாஸ்த்திதி நியமந ஸம்ஹார மோக்ஷப்ரதாநாதிகளாலே "பதிம்விஶ்வஸ்ய" என்று ஸர்வஶேஷியான தன்னை யுத்தேஶித்து உபாதாநம் பண்ணுகிறுனென்று கீழ்ச்சொன்ன ஶ்ருதிவாக்யம் சொல்லாநிற்கிறது; ஆகையால் உபாயத்வமும் உபேயத்வமும் தேவர்க்கு ஜ்ஞாநாநந்தாமலத்வாதிகள்போலே, ஸ்வரூபநிரூபகம், ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகளபோலே, நிரூபிதஸ்வரூப வ்ருத்திகுண மல்லவாகையாலே கோயிலிலே கண்வளர்ந்துக்கொண்டு ஸுலபரான தேவரை யநந்ய ஸாதநப்ரயோஜநனாய் ஶரணம் புகுந்தேனென்கிறுர்.

அ௭. உபாதத்தே ஸத்தாஸ்திதிநியமநாத்யைஶ்சிதசிதௌ த்வமுத்தேஶ்ய ஶ்ரீமாநிதி வததி வாகௌபநிஷதீ | உபாயோபேயத்வே ததிஹ தவ தத்த்வம் ந து குணௌ அதஸ்த்வாம் ஶ்ரீரங்கேஶய ஶரணமவ்யாஜமபஜம் ||

(வ்-ம்.) ஹே ஶ்ரீரங்கேஶய! ஶ்ரீமாந் இதி ஶ்ரீமாந் ஶ்ரிய - என்றெல்லார்க்கும் தன்னைப்பற்றி ஸ்வரூபலாபமான * பெரியபிராட்டியாரை தனக்கென்னுவுடையவன், சிதசிதௌ - ஸத்தாஸ்திதிநியமநாத்யை:-ஸ்ருஷ்டிஸ்த்திதி நியமநங்களை முதலாகவுடைய வ்யாபாரங்களாலே, த்வம்-ஸர்வஶேஷியான தன்னை, உத்தேஶ்ய-பலமாக்காக வெண்ணி, உபாதத்தே-ஸ்வீகரிக்கிருன், இதி-என்று, ஔபநிஷதீ: ஔபநிஷதீ - உபநிஷத்திலிருக்கிற, வாக் - "யதோவா இமாநி" த்யாதி வாக்யமானது, வததி - சொல்லுகிறது, அத:-ஆகையால், இஹ - இந்த வகிஞ்சநவிஷயத்தில், உபாயோபேயத்வே - உபாயத்வோபேயத்வங்கள், தவ-தேவர்க்கு, தத்த்வம்-ஸ்வரூபம், ந து குணௌ - குணங்களன்றவேயன்று ஆகையால், த்வாம்-தேவரை, ஶ்ரீரங்கேஶய ஶரணம்-நிர்வ்யாஜமாக, ஶரணம்- உபாயமாக, அபஜம்-அடைந்தேன்.

(அ-கை.) இதில், எம்பெருமானுக்கு உபாயத்வம் ஸ்வரூபமாகில ஸர்வமுக்தி ப்ரஸங்கமாய்; லீலாவிபூதி யுச்சேதம்வாராதோ? என்கிற ஶங்கையில

நிரங்குஶ ஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலே வாராதென்று பரிஹாரம் திருவுள்ளம்பற்றி ஸமர்த்தனாய் ஸ்வதந்த்ரனானவொரு ராஜா தன் ராஜ்யத்தில் ஒரு பலகாறையை ஸ்வல்பபரிமாண மானஸுவர்ண ஸ்த்தாநத்திலேயாக்கி யத்தாலே சிலநாள் க்ரயவிக்ரய ரூபகார்யம்செல்லாநிற்க;பின்பொருகாலத்தில் அத்தையே ஸுவர்ணகோடி ஸ்த்தாநத்திலே யாக்கிச்செலுத்துமாப்போலே யொரு சேதனனை தேவரும் ஸ்வதந்த்ரராய் "ஏஷ ஏவாஸாது கர்ம காரயதி தம் யமேப்யோ நிநீஷதி" என்கிறபடியே சிலநாள் ஸம்ஸரிப்பித்து பின்பொருக்கால் "ஏஷ ஏவ ஸாது கர்ம காரயதி தம் யமுந்நிநீஷதி" என்கிறபடியே கர்ம ஜ்ஞாநபக்தி ப்ரபத்த்யாசார்ய பிமாநங்களாகிற வ்யாஜத்தையுண்டாக்கி முக்தனாம்படி பண்ணுகிறது, ஆகையால் அடியேனையும் தேவரோ ப்ரபத்திவ்யாஜத்தை யுண்டாக்கி "ப்ரஹ்ம ஸம்பத்ஸ்யதே" அந்விதனாம்படி பண்ணி யருளவேணுமென்கிறார்.

அஅ. ப்ரபுணேவ ஏகஸ்தலிகா காகணிகா ஸுவர்ணகோடிஸ்ருதயோ: ஸ்தலயோ: க்ரியேவ ஜந்து: | த்வயைவ ஸம்ஸ்ருதிமோக்ஷணதயோ: ஸ்தலயோரேவ ஜந்து: க்ரியதே ரங்கநிதே த்வமேவ பாஹி॥

(வ-ம்.) ஹேரங்கநிதே! ஏகஸ்தலிகா-ஒருபலகாரையானது, ப்ரபுணா-ஸமர்த்தனனராஜாவாலே, காகணிகாஸுவர்ணகோடிஸ்ருதயோ:-ஸ்வல்பபரிமாணமான ஸுவர்ணமென்ன ஸுவர்ணங்களுடைய கோடியென்ன யிதுகளுடைய, ஸ்தலயோ:-ஸ்த்தாநங்களிலே, க்ரியேவ - பண்ணப்பட்டதுபோல், ஜந்து:-சேதநனானவன், த்வயைவ - ஸ்வதந்த்ரரான தேவராலேயே, ஸம்ஸ்ருதிமோக்ஷணதயோ:-ஸம்ஸாரத்திலும் முக்திஸ்த்தாநமான பரமபதத்திலும், க்ரியதே-பண்ணப்படுகிறான், த்வமேவ - தேவரோ, பாஹி - ரக்ஷித்தருளவேணும்.

(அ-கை) அநந்தரம் "த்வயைவ க்ரியதே" என்று ஸ்வதந்த்ரனாகச் சொன்னீராகிலும் "கர்த்தா ஶாஸ்த்ரார்த்தவத்வாத்" ஶாஸ்த்ரபலம்ப்ரயோக்தரியன்றோ ? நீரும், இதம்குரு, என்றத்தைச்செய்து "ஶாஸ்த்ரோக்த:" என்றத்தைத்த விரவேணும்காணும்; அபுநராவ்ருத்தி லக்ஷணமோக்ஷத்தைப் பெறும்போதைக்கென்று பெரியபெருமாளுக்கு திருவுள்ளமாக ".ஸர்வம் கர்மாகிலம் பார்த்த ஜ்ஞாநே" என்றும், "கர்மணைவ ஹி ஸம்ஸித்தி" என்றும், "ஸக்த்யா கர்மண்யா" என்றும் தேவர் காட்டிக்கொடுத்த கர்மயோகாதிகளி லந்வயமில்லாமையே யன்றிக்கேமேலந்வயமுண்டாகைக்குவேண்டியதான முமுக்ஷுத்வம், குளித்திருப்பாதியில், சொன்ன ப்ராம்ஹண்யாதிகள அநுஷ்டானெளபயிக ஜ்ஞாநஶக்திகள் அநுதாபம் இவை யொன்றுண்டென்று முதலிலே எனககு வ்யுத்பத்தியுமில்லை; இப்படி விஹிதஙகளில் ஒன்றுமிலலாதாப்போலே நிஷித்தங்களி லெனக்கில்லாத தொன்றுமில்லை; இப்படி முமுக்ஷுத்வாதிகளுமின்றிக்கே அபாயபஹுளனாய் நெஞ்சம விஷய

ப்ரவணமாயிருக்க, ஸ்வாதிகாரம் தெரியாதே "கடல்வண்ணா கதறுகின்றேன்" னென்றுமாப்போலே "ஶரணம்பவ" என்று ப்ரஸித்தமாக விடாதே சொல்லி யிவ்வளவாநுகூல்யமுடையாரை ரக்ஷித்திலனென்று தேவர்க்கும் வத்யகராய் கோயில் ஸந்நிதியையும் அகிஞ்சித்கரமாக்கினேனென்கிறார்.

அகூ. ஜ்ஞாநக்ரியாபஜநஸம்பதகிஞ்சநோஹம் இச்சாதிகாரஶகநாநுஶயாநபிஜ்ஞ꞉ । ஶம்ஸாம்யகண்டவ்ருஜிந꞉ ஶரணம் பவேதி ஶைலூஷவத் ப்ருவே வசி விஷயாகுலேந ॥

(வ்-ம்.) ஹே ஸ்வாமிந்!-ஜ்ஞாநக்ரியாபஜநஸம்பதகிஞ்சந꞉-ஜ்ஞாநயோக கர்மயோக பக்தியோகங்களிலொன்றுமில்லாதவனும், இச்சாதிகாரஶகநாநுஶயாநபிஜ்ஞ꞉-மோக்ஷத்தி லிச்சையும் ப்ராஹ்மண்யாத்யதிகாரமும ஶக்தியும் அநுதாபமுமான யிவையி லறிவில்லாதவனும, அகண்டவ்ருஜிந꞉-குறைவற்ற பாபத்தையுடையவனுமிருக்கிற, அஹம் - நான், விஷயேஷ்வாஸக்தேந-துர்விஷயாஸக்தமான, சேதஸா-நெஞ்சோடே, ஶைலூஷவத் ஸ்வாதந்த்ர்யமவேத்ய - தெரியாமையாலே, "ஶரணம்பவேதி" தேவருபாயமாக வேணுமென்று, ப்ருவே-வ்யக்தமாகச் சொல்லுகிறேன், ப்ரூஹி வசஸா ஜாயாம்வாதீ.

(அ-கை.) இதில் "சேதஸா விஷயாகுலேந" என்று உம்முடைய மநஸ்ஸுக்கு விஷயப்ராவண்யம் விலக்ஷணமான உபாயோபேய தௌர்லப்யத்தால் வந்தது; அதுவும் ஶிஷ்டரறியில் அவர்கள் கர்ஹித்து அச்சத்தை விளைத்தாதல உபதேஶித்தாதல் நிவ்ருத்தமாய் விடுகிறதென்று பெரியபெருமாளுக்குத் திருவுள்ளமாக அதுவோ, "ஆதரம்பெருகவைத்த வழகா" னென்றும் "அபாயப்பாடறுத்துத்தோன்று" மழகனென்றெனக்கு உபாயோபேயபூதரான தேவர் கோயிலிலே ஸந்நிஹிதராயிருக்கவன்றோ வநாதரித்து விழுக்காட்டி லாத்மநாஶமாய் "யதூஹேரஶ்ரூதவ" என்று முகப்பிலொன்றுபோலிருக்கிற துர்விஷயங்களை விரும்பினது, அதுவும் ப்ரச்சந்நமாகையாலே "ஶரணம்பவ" என்கிற முக்தியைக்கொண்டு பாமரரோபாதி ஶிஷ்டரும் அஹங்காரியானவெனனை "ஜ்ஞாநீத்வாத்மைவ" அநந்யா꞉ என்று தேவராத்மாவோடு துல்யனாகவும், அபிநநாகவும் சொன்ன ஜ்ஞாநியாகவும் தன்னுபதேஶத்தாலே பிறரையும் ஜ்ஞாநியாக்கவல்லனாகவும் ப்ரமிக்கும்படி யிருக்கையே யாத்ரையா யிருக்கையாலே நானுபதேஶாதிகளுக்குமவிஷயனென்கிறார்.

கூ௦. க்ஷயிஷ்ணுதிவ்யாபாஷாயவிதுரோவாஹோத்தக்ஷயகர் க்ஷ்ஹநாயம் நுஶ்ருதிபரம்பவ்ரத । ஜநோவிநோஹம்யாவம்யா ஶிக்ஷாதவ்ரதிஹவநந்ஜ்ஞாநிவதேஶிக்ஷ்ஸு ॥

(வ்-ம்.) [illegible] - ஸகல சேதநர்க்கும் ப்ரார்த்தநீயராயும், [illegible] - ரக்ஷ்யகோடியில் என்னையே முக்யமாக உடையராயுமான, [illegible] - தேவர் ஸந்நிஹிதராய் எழுந்தருளி இருக்க, [illegible] - தோல்புரையே போமதன்றிக்கே ஸ்வரூபநாஶஹேதுக்களான க்ருத்ரிம புருஷார்த்தங்களை, [illegible] - விரும்பானின்றும், [illegible] - அதுக்கடியான தேஹாத்மப்ரமத்தை யுடையனுன, [illegible] - நான், [illegible] - தேவராத்மாவோடு ஸாம்யமுடையனுய் தேவரோடு அபிந்நனுன ஜ்ஞாநியோடு துல்யனுயும், [illegible] - ஸதாசார்யனுயும்கொண்டு, [illegible] - ஸமஸ்த ஜநத்தையும், [illegible] - ப்ரமிப்பிக்கிறேன்.

(அ-கை.) இதில் ஸமர்த்தனுன பிஷக்கின்பக்கல் ரோகியானவன்தன்னபத்யத்தை வெளியிடுமாப்போலே, இவரும்மருத்துவனுய்நின்ற மாமணிவண்ணனுன, பெரியபெருமாள்பக்கல் கீழ் "[illegible]"என்றத்தைவிவரிக்கக்கோலி ப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்திபரமாய் "[illegible]"என்று தேவராஜ்ஞாரூபமான "[illegible]" இத்யாதி ஶ்ருதிஸ்ம்ருத்யாதியை லஜ்ஜாபயங்களோடே பரித்யஜித்து ஸர்வபூதஸுஹ்ருத்தான தேவர்பொருட்டும் மத்பக்தஜன வாத்ஸல்யமித்யாத்யஷ்டவிதபக்தி யுக்தனுய் ஸதாசாரத்துக்கு அவருக்கு போகவேண்டாதே "[illegible]" என்று ஸதாசார்யநாதி யோக்யனுன பாகவதன் பொருட்டும் கரணத்ரயத்தாலும் புத்திபூர்வகமாயும் அபுத்திபூர்வகமாயும் காதாசித்கமன்றிக்கே ஸம்பந்தஸம்பந்திகளளவும் பயமில்லாமலும் த்ரோஹித்து ஸர்வஸஹிஷ்ணுவானதேவர்க்கும் அஸஹநீயமான வபராதத்திலும் ஸந்தோஷிக்கிறேன், இப்படி அக்ருத்யகரணக்ருத்யாகரண பகவதபசார பாகவதாபசாரா ஸஹ்யாபசாரங்களைப் பண்ணிப் போருகிறநானும் "[illegible]" என்ற ஸஹிஷ்ணுவத்தாலும் நிர்தோஷரக்ஷணமாகில் பரமபதத்திலிருந்து செய்யலாயிருக்கஸதோஷரக்ஷணார்த்தமாக கோயில் ப்ராவண்யத்தாலும் தேவர்ககு தீர்ப்பரனுசவொண்ணுதென்கிருர்.

கூக. [illegible] | [illegible]||

(வ்-ம்.) [illegible] - ப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்தி விஷயையான, [illegible] - க்ஷுத்ர ராஜாஜ்ஞை போலன்றிக்கே தேவர் ஶாஸநத்தை, [illegible] - உல்லங்கியாநின்

றும், ஸவதேவ-தேவர்பொருட்டும், ஸகாயாவ - பாகவதன்பொ ருட்டும் (இங்கு "ஸவஞ ஸகவகஷயிதா ஶிதயெக்ரியா யெரவவவெஷ்ராதி நாவதா யீ சநயாக யஷ ஹொ ரவஸ்ஷயொஃகஷ" என்கிற ஸூத்திரத்தாலே கர்மத்வாத்த்வி தீயை வரவேண்டிவரும். ஃயவா-நவிசதெவீரஷிநிகிரியாவி ஶெஷணமாகவுமாம்) வாஷிஸக்தயஸூதாஸி:- வாசிகமானஸிககா யிகஸதத்ழ-எப்பொழுதும், ஃஜாநநா-தெரியாமலும், ஜாநநா-தெ ரிந்தும், ஃஸிஹ-நன்ருக த்ரோஹியாநின்றும், ஸவதாகஸ ஹநீயோஶஸஸிநு-தேவராலும் பொருக்கப்போகாத வபராதத்தில், ரக: - ஸதோஷிக்கிற நானும், தவ-தேவர்க்கு, ஸஹிஷெணாஸர வஸஸாக - பொருக்கிற ஸ்வாபாவத்தாலே, ஸரொநஸவதீதஸ ர:-பரணீயனன்றிக்கே, ஶாஸவழ - ஆகக்கடவேனல்லேன், ஸமவஷ வவாராஷிஸரவமிருக்கும்படி ஸம்ப்ரதாயக்ரந்தத்தில் அநுஸந்தி க்கத்தக்கது.

(அ-கை.) அநந்தரம், "க்ஷயிஸதிவரஷாயெ" என்கிறஶ்லோ கத்தில்சொன்ன புருஷார்த்தத்தையும் குஹநார்த்தங்களையும் ஸத்ருஷ்டாந்த மாகவிவரிக்கக்கொலி ப்ராப்தஶேஷியான தேவருடைய "கர்ப்பகக்காவெனந றபலதோளென்றும் "வாஸஜெவதரஸாயா-வாஹஸாயாஸெவஷ யொயஸஹொாக:" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஆஶ்ரயிததரக்ஷயவர்க த்தளவன்றிக்கே விஞ்சினதாயும்; தாபார்தருக்கு தாபமாரும்படியாகவும் கிவ் ருத்ததாபாக்கு நிரந்தராநுபாவ்யமாயும் பலவன்றிக்கேயேகமாயுமிருக்கிற இ ருக்கையாகிற கல்பவ்ருக்ஷத்தினுடைய நிழலானது நாம்தேடிப்போகவேண் டாதே நாம் தாரகமாயும், நமக்குதாரகமாயும் கோயிலிலே ஸந்நிஹிதமாயிரு க்கவததையநாதரித்து, மிகவும் குபிதமான ஸர்பதின்படத்தின்நிழல்போலே அகவாய்மயிர்க்கத்தியாயிருகக ஆபாதரமணீயதையாலே ஆகர்ஷகமாயும் உ த்தரக்ஷணத்திலநர்தகரமாயும் ஒன்றன்றிக்கே பலவாயும் புறம்புபோகவொ ட்டாதே பந்தகமாயுமிருக்கிற விஷயாந்தரங்களினுடைய நிழலை அஸேவ்ய மென்று பார்க்கவொட்டாத வாபத்தையுடைய நான் நிரந்தரம்ஸேவிக்கிறே னென்கிருர்.

கஉ. வஃகவிதஸஜமஹணாநாஶிவவிஷயாணாஶஹஸா யாழ | ஸதிதவஸஜஸரவிடவிவஸாயெரமஜீவிதஸஜாஶி॥

(வ்-ம்.) ரமஜீவிதயஸ ரமஸஜீவீதவாஹெரமஜீ வித! கோயிலை தாரகமாகவுடையராயும் கோயிலுக்கு தாரகராயுமிரு க்கிற பெரியபெருமாளே! தவ-தேவருடைய, ஸஜாவவஸரவி டவிந: தெஷாவக்ஷாஸாயாவிடவிவஸாயஸநு "வ ஜெஶவரிவிவதி" என்கிறவிடத்தில் வரிஶாயவிவதி என்கிருப்

போலே ஊ-ந்ர விதக்ரியாகமாய் உபஸர்க ப்ரதிரூபகமான அவ்ய யமென்று கண்டுகொள்வது, ஊயவாஷ்டிரூயாயவெ ஃதி வஹ- வ்ரீஹியாதல், அப்போது, தமெ-என்று விஶேஷ்யம் அத்யா ஹரித்துக்கொள்ளவும், திருக்கையாகிற கல்பகவ்ருக்ஷத்தினுடைய ப்ரக்ருஷ்டமான நிழலானது, ஸதி-உண்டாயிருக்க, ஊஹூ - நான், வகஷெ-ணக-ஷிதாஃஹ-ஜமாஷெஷா௦ஷணா நாவெ- மிகவும் குபிதங்களான ஸர்பங்களினுடைய படங்களினுடைய, விஷயாணாம்- விஷயங்களினுடைய, "ஷிஜூவ௦யெ ந"-ஊயாஃ-நிழலை, ஹஜாமி- ஸே விக்கிறேன்.

(அ-கை.) இதில், என்தாள்ளுன ஸர்வஶக்தனன்றோ உம்விஷயப்ராவண்யதைத்தவிர்க்க வெனக்குப்ராப்திதானில்லையோவென்ன, நான்ஶக்தியில்லைஎன்றேனே, நான்முதலான க்ஷத்ரஜந்துவினுடைய சக்திதேவருடைய ஸர்வஶக்திக்கும் மேலானது எப்படியெனனில்? தயைவந்தவிடத்திலன்றோ தேவர்சக்தி; அந்ததயைஸ்வவிஷயத்தில் வரவொட்டாமல் ஸம்ஸாரிகள் துக்கத்தில் ஸுகத்வப்ராந்திபண்ணி கோசகாரமென்கிற ஒருக்ரமி தன்வாயிலுண்டான நூல்களாலே தனக்குக் கூண்டுகட்டிவழியுமடைத்து நிர்கமிக்கமாட்டாதே உள்ளேகிடந்து நசிக்குமாப்போலே ஜீவித்துக்கொண்டேயிருநசிக்கிறதாகையாலே இதென்ன படுகுலைஎன்கிறார்.

௯௩. கூத்வ-ஶக்ராயிகாஷஃாஷெஃகீடஸ்ஶக்திவ-தா௦ ஹவெஶா । யக்ஷயாவெ ஃதிகொஶகார நஃயாஷஸள நஶ ஃதிஜீவ நாஶஃ॥

(வ்-ம்.) ஹெ ஶ௦ஹவ௦யொ! வயஶிரஃஸ ஃதஸஃ - நாங்கள் முதலான, கீடஸஃ-புழுவினுடைய, ஶக்திஃ - ஸாமர்த்யமானது, தவ ஸவ-ஶக்திஸஸஃஃ-தேவர்க்குண்டான வகடிதங்களையும் கடிப்பிக்கும்படியான ஸாமர்த்யத்தில் காட்டில், ஊயிகா - விஞ்சினது, யஸ-யாதொரு ஹேதுவாலே, ஊஸள-இந்த புழுவானது, தவஷயாதா வி-குணுகுண நிரூபணம் பண்ணுத தேவருடைய க்ருபையையும் ஊதி - அதிக்ரமித்து, கொஶகாரஸ நஃயஸஸாக அந்த புழுவின்படியே, ஜீவ நாஶ௦ நஶ்யதி ஜீவந்நேவநஶ்யதி-தன்னாலேயே நசிக்கிறதென்றபடி.

(அ-கை.) இதில்; தயாமாத்ரத்தையன்றோ நீரதிக்ரமித்தது, எனக்கு வேறுக்ஷமாவாதஸல்யாத்யநந்த குணஙகளுண்டேயென்ன? தேவருடையகுணங்கள அநந்தஙகளாகிறாப்போலே எனனுடைய தோஷங்களும் தேவராலும் பரிச்சோதிக்க வொண்ணுது, ஆகையாலே யிறேப்ரவாஹத்தில் ப்ரஹ்மரக்ஷஸ்ஸு-முதலானது தன்தாஹஶாந்திபண்ணிக்கொள்ளமாட்டாதாப்போலே, அடியேனும் மநோரதித்தார் மநோரதத்தளவும் வர்ஷிக்கிறதேவர் க்ஷமாதிகுணங்களுக்கு விஷயனுகுறேனல்லேனென்கிறார்.

௯௪. ஶ்ரீரங்கேஶ த்வத்குணாநாமிவாஸ்மத்தோஷாணாம் க: பாரத்ருஶ்வா யதோஹம் । பவே ஶோவாஸந்த்யஸ்த்வத்குணாநாம் த்ருஷ்ணாபூரம் வர்ஷதாம் நாஸ்மி பாத்ரம்॥

(வ்-ம.) ஹேரங்கேஶ! - த்வத்குணாநாமிவ - தேவருடைய குணங்களுக்குப்போல. அஸ்மாகம் தோஷாணாம் - ஆத்மநி பஹுவசநமா யடியேனுடைய தோஷங்களுக்கும், பாரத்ருஶ்வா - கரையறிந்தவன், க: - எவன்? யத: - யாதொன்றாலே, அஹம் - நான், பவே - ப்ரவாஹத்தில், ஶோவாஸந்த்யஸத்ருஶக - வ்யர்த்தையான பிபாஸையுடைத்தானதுபோல, த்ருஷ்ணாயா: பூர: பூரணம் யஸ்மிந்கர்மணி ததா - த்ருஷ்ணாம் பூரயித்வா வா - இத்தால் வர்ஷமஹத்தை தொத்துகிறபடியால், "வர்ஷப்ரமாண ஊலோபஶ்சாஸ்யாந்யதரஸ்யாம்" என்கிற ஸூத்திரத்தாலே ணமுல் என்று கண்டுகொள்வது. மனோரதம் பூர்ணமாம்படி, வர்ஷதாம் - வர்ஷிக்கிற, த்வத்குணாநாம் - தேவர் குணங்களுக்கு, பாத்ரம் - பாத்ரமாக, நாஸ்மி - ஆகிறேனல்லேன்.

(அ-கை.) அநந்தரம், "த்ருஷ்ணாபூரம் வர்ஷதாநாஸ்மிபாத்ரம்" என்றுநீர்சொல்லும்படிஎன்னுடையதயாதிகுணங்களஎங்கேப்ரஸரித்ததுஎன்னில்! ராமக்ருஷ்ணாதிரூபேணவும்கோயில்களிலும்அவதரித்துகோஸலகோகுல சராசரத்தையும் ஆழ்வார்களமுதலானாரையும்புண்யபாபங்களாலபவமன்றிக்கே. "ஸுலிவ்ருக்ஷா: வரிதோநா: ஸகாமுஹம்யோநாவ்ருக்ஷா:" இத்யாதிப்படியே த்வத்ஸம்ச்லேஷவிஶ்லேஷஸுகதுக்கராம்படிபண்ணவில்லையோ? அப்போதுநான்பாத்ரனாகாதபடியனன்றோயென்தோஷபூயஸ்தை யிருப்பதென்று திருவுள்ளம்பற்றி; தேவர்மனுஷ்யாதிஜந்மங்களிலேஅவதரித்து, அந்தவந்தஜன்மத்துக்கடுத்த காமபலத்தையும்ஸாதுக்கள்பக்கல்அனுக்ரஹத்தாலேயனுபவித்ததாகில் நாங்கள் புண்யபாபங்களாலே திரும்பவும்எததாலே பரிபவிக்கப்படுகிறோமென்கிறார்.

௯௫. த்வம் தேவ ந்ருஷு திர்யக்ஷு ஜாயஸே தத்தத்கர்மணாம் பலம் புங்க்ஷே । ஶ்ரீரங்கஶாயிந் க்ருபயா தேஷாம் பூயோபி ...॥

(வ்-ம்.) ஹேஶ்ரீரங்கஶாயிந்! த்வம் - அஜாயமானரானதேவர், தேவந்ருஷு திர்யக்ஷு தேஷு - மனுஷ்யாதிகளில், க்ருபயா - அனுக்ரஹத்தால், ஜாயஸே - "ஸம்பவாமி யுகே யுகே" என்கிறபடியே, அடுத்தடுத்தவதரித்தவராய், தேஷாம் கர்மணாம் பலம் - அந்தஜந்மாநுரூபமான கர்மபலத்தை, உபபுங்க்ஷே - அனுபவிக்கிறதினால், பூய: - பின்பும அதிகமாகவென்றுமாம்; கர்மஶுபஜ

தாவுதாஹ்ராழ - ஸாகதுக்கங்களாலே, கஸ்ரு-ஹெதொ:-எந்த, ஹேதுவாலே, கஹிஹெயெஹீ - அபிபவிக்கப்படுவோம், பாபப்ரா சுர்யத்தாலேயன்றோ அபிபவிக்கப்படுகிறதென்றுகருத்து.

(அ-கை.) இப்படி, பாபப்ராசுர்யமுண்டாய், "கநாஸ்யாநஹிஜ:" என்று அநுதாபமுமின்றிக்கே யொழிந்தால் நாம்க்ஷமிக்கும்படியெங்ஙனே? அநுதாபமபிறந்தவிடத்திலேக்ஷமை யென்றொருவரம்பை நீரேதோன்றி யழிக்கப் போமோவென்று திருவுள்ளமாக, அப்படிவரமபழியாமல் க்ஷமிக்குமிடத்தில் பரமபதத்திலிருக்கவமையாதோ? வரம்பழிந்துக்ஷமிச்சவன்றோகோயில்ஸந்நி தி; ஆகையாலே யொந்நுதாபஸ்ருங்யதையும் க்ஷமித்தருளவேணுமென்கிறார்.

கூகூ. க்ஷாெஸாவராயெநாதாவிநஹ்வெயாகயஂஸாவராயெவிஜூவெஃயிஸ்ராக | தயாவநூரஂமாயிநாயாநாதா வவஹ்வாயஂக்ஷஷெதாதிவெஷாக்ஷாெதெ ||

(வ்-ம்.) க்ஷாெ - க்ஷாந்தியானது, கவராயெநஸஹவதுத ஐதிஸதஹிநு- அபராதத்தோடுகூடினவனையும, கநாதாவொஹீ திஸதஹிநு- அநுதாபத்தையுடையவனுமிருக்குமவனிடத்தில், உ வெயா - லபிக்கத்தக்கதாய், ஸாவராயெவி - அபராதத்தோடுகூ டினவனையும், ஜூவெ - அநுதாபமில்லாதவனை, ஃயி - என்னிடத்தி ல், கயழ - எத்தாலே, ஸ்ராக-ப்ரஸரிக்கும், தயாவி - ஆனாலும், ஹெரஂமாயிநாய! வெஷாஃதிகூாஷாஸா - கரையைஅதிக்ரமித் த, தெ-க்ஷாெ-தேவர், க்ஷமையானது, கநாதாவஸ்வஹ்வாயஸ்ழ- அநுதாபமில்லாமையை, க்ஷஷெத - க்ஷமிக்கக்கடவது, விஷயமாக்க க்கடவது, வாகஂவவதீதிவக.

(அ-கை.) இப்போது, ஸர்வப்ரகாரத்தாலும், குணமில்லாமையே நிரவ திகமஹிமாவான வெம்பெருமானுடைய க்ஷமைக்கு அஸங்குசிதப்ரவ்ருத்தி ஹேதுவென்று திருவுள்ளம்பற்றி "சிறுகாக்கைமுலைதீண்ட" என்றும், "கேழ்ப் பார் செவிசுடுகீழ்மை வசவுகளெவையும்" என்றும், அந்தபபுரவிஷயதி லும் ஸ்வவிஷயத்திலும், வாசாமகோசரமான அபராதத்தைப்பண்ணின காக விஷயத்திலும்; ஶிஶுபாலவிஷயத்திலும், "தீநுவொகாநுஸஂவாரிகஷ் ஹ்தவெஃஂஶணஂமத:" என்று பித்ராதிபரிதயாகத்தால் வேறுபுகலற்றுவி ழுகையும், வசவுதோறும்க்ருஷ்ணாமோச்சாரணமுமாகிறகுணலேசமுண்டா கையாலேசங்குசிதப்ரவ்ருத்தையானஸ்வதஸ்ஸஹிஷ்ணுவானதேவர்க்ஷமை குணலேஶவ்ருத்தாந்த விசாரமின்றிகேயிருக்கிற வடியேனிடத்திலயெப் போதும் நிரங்குஶமாகக்ரீடிக்கக்கடவதென்கிறார்.

கூஎ. வெஹிஹாஜிஶிஶுவாரெதாஜூமாமஸூெவாமாண ஶவஸஹவாஸாத தாெஸஂமாவதீ | ஃயிமாணவராெணெஜஜஹி ஜாநஹிஜெ விஹாதாவாஜாவஸளஸவஜாஸாவஜஹளதி ||

(வ்-ம்.) ஹேவரத! காருண்யஸிந்தோ! ஸ்ரீகரோதீதி கஸ்சித்-அப்படிப்பட்ட வபராதத்தைப்பண்ணின, பவிஹாஜி-சிசுபாலேவர்கா கனிடத்தில்சிசுபாலனிடத்தில்தான், மாணவ்ய வைஷ்ணவஹவாவ ஸ்ஸா - குணலேசத்தோடு ஸஹவாஸத்தாலே, ஸாக்ஷீ-ஸய கோசியாநிர்க்கிற, ஈஷள-தவ-க்ஷமா - இந்த தேவர் க்ஷமையானது' "க்ஷயாஸளவ்ஷஷ்ஷ:" என்றுமாப்போலே, புத்திஸந்நிதானத்தாலே, ஈஷள - என்றது, மாணவ்ய வரமாண தவஸ்ஷ ஸ்வ்விஷ்யா ஈஹெஜ்ஞ நஹவதீதி கஸ்சித் - குணலேசவார்த்தா விசாரமும் தெரியாத, மயி-அடியேனிடத்தில், ஸவஸ்ராஹமோ யிவாஸா - ஸர்வபராதேசத்தையுமாருகிறதாய்க்கொண்டு, ஸவ ஸா - எப்போதும், விஹரீத - க்ரீடிக்கக்கடவது.

(அ-கை.) இதில், பெரியபெருமாளுடையக்ஷமைபோலேதயையும், உத்வேலேயாய்க்கொண்டு, குணலேசமில்லாதவிஷயத்தில்; அஸங்குசிதப்ரவருத்திகையென்றுதிருவுள்ளம்பற்றி, (தயையாவது:—பரனுடைய ப்ரதிகூல ஜ்ஞாநரூபதுக்கத்தைப்போக்குமது) எனக்குஸம்ஸாராநுபவம் ப்ரதிகூலஜ்ஞாநமாயிராதே அநுகூலஜ்ஞாநமாயிராநின்றது; ஆகையால அடியேன்தேவர்தயையை அதிக்ரமித்தவன், ஆகையாலே துக்கமென்று திருவுள்ளம்பற்றிஅடியேனையும் க்ருபைபண்ணியருளவேணுமென்கிறார்.

௯௮. தயாவரவ்யஸநஹராஸவ்யாஸவாயதே தஸ்ய தஹாதிமஃ | தயாவ்யஸவ்யஸ்வயதிதஃஸவீத்யதாதய ஸ்ஸாமாணயம்ஸதிர ||

(வ்-ம.) தயா - தயாவதாஸ்யா - வரவ்யவ்யஸநம்ஹரதீதி ஸா - பரனுடையதுக்கத்தைப் போக்குகிறதாயிருக்குமது, ஸவஸ்வ்யா - ஸமஸார துக்கமானது, ஸ - எனக்கு, ஸவஹாவர தீதி ஸவாயதே - ஸுகம்போலே யாசரிக்கிறது, தக - ஆகையாலே, ஈஹ - நான், தயாதிமதீதிஸஃ - தயையைதாண்டினவன், தயாகதிமாயதிவஹவீரஹிவ - தயையென்னைத்தாண்டித்தென்றபடி, தயாவி-ஆகிலும், ஹேரமதிர! மாணய! கோயில்ஸந்நிதியாலே தயாப்ரசுரமானவரே! ஈஷள-இவன், தஃஸ-ஸ வயதிதிகதஃ - துக்கத்தை ஸுகமாகப்ரமிக்கிறானென்கிறவநுஸந்தாநத்தாலே, மாம் - என்னை, தயஸ்வ-க்ருபைபண்ணியருளவேணும்.

(அ-கை) இதில், "ஸவவ்யா" என்றத்தையும், துணமயவென்றத்தையுமவிவரித்தநுஸந்திக்குமிடத்தில் தாம்தயஸ்வயென்றதுஅபசாரகோடிப்ரவிஷ்டமென்றுதிருவுள்ளம்பற்றிகர்மஜ்ஞாநம்ஜ்ஞாமணம் அவித்யாஸ்மிதாராகத்வேஷாபிநிவேசருடங்களான பஞ்சக்லேசம், புண்யபாபருடகர்மம், இதுக

ளாகிறவாறலேகளேபராப்தனுன நான "ப்ராவெவொஹ-திஃவெஷெஹீ"
என்று பெரியபிராட்டியாருக்காஹரானதேவரை, தேவாகளுக்கென்றுமந்தர
பூதமானபுரோடாசத்தைநாய் ஆசைப்படுமாப்போலே ஆசைப்பட்டேனெ
னகிறுா

௯௯. மஹ-ஜநஜாராதி-திக்ஷுஹகஉ-ஷ-ஏஊ-மஃ| ஷ்வ்வெஷ-
வஷட்க்ரு-தஂக்வாஂஸ்ரீ-யொஹ-ஊகாஊயெ||

(வ-ம) உளஊ-மஃ - என்றதுக்குமேலே, அஹமயென்றுசேஷ
ம, ஸ்ரீ-யொஹ-ஂக்வாஃ - ஷா-ஷ்வவஷட்-கருதமிவாகாமயென்ற
ன்வயம், இந்தராதிதேவதோத தேஹயகமாய, வஷட்-என்கிறமந்த்ர
த்தால ஸமஸ்கருதமான வென்றபடி, ஸப்ஷேடோாததஃ.

(அ-கை) அநந்தரம்,"க்வாஂஸ்ரீ-யொஹ-ஊகாஊயெ"என்று உத்துங்க
விஷயத்தையாசைப்படுகையேயன்றிக்கே,"நீசனே"னிதயாதிரூபைகளானபூ
ர்வபுருஷாகளுடைய விநயோக்திகளை,"ஜ்ஞாநகாரியே"தயாதிரூபேணஅநுகரி
க்கையுமஅபராதமென்று திருவுள்ளம்பற்றி,பராங்குஶாதிகளானபூர்வபுருஷ
ரகளை யநுகரித்து ஆந்தரமானவிணயமன்றிக்கே யிருக்க,ஸாவஜ்ஞரானதேவ
ரையும பகட்டுமபடியாகவிந்தவிநயபாஷணங்களடியாக நலகன்றுககிரங்குவ
துபோல தோலகன்றுககுயிரங்குமாப்போலே, தேவா-"தமமையேயொககவ
ருளசெய்வா"ரெனகிறபடியே தருகிறபரமஸாமயாபததியைப்பெற்ற அதயந்த
ஹேயனுனவெனககு காமாநுரூபமாக தேவாதநதஸமருதயநுபவமேயமைநத
தெனகிறுா.

௨௦௦. சநாககரு-தஃவஷிவ-வாஂஹொஂமநியெவிநயஷஂஹ
ஷாஊஷாக| ஹநஜவஊவாஷ்ஜெஷவஷொமஹவிதீண-ா
யாஃ||

(வ-ம) ஹொஂமநியெ! வஷெ-வாஊஃஸஹா-முறபட்ட
புருஷரை, சநாககரு-த-அநுஸரிதது, சஊஷாக - கீழசொன்ன
படியான, விநயஷஂஹஹாக - விநயமின்றிக்கே யிருக்க தத
ஸூசகமான வுகதியாலவநத பலோபபோகததில காட்டில், ஹநு
ஜவ-அதுபோலே, வளத்தவனுக்கும, அஸப்ருஶ்யமாய, அதிஹேய
னுன,ஊஊ-எனக்கு, க்வயாவிதீண-ாதஸஃ- தேவராலேகொடுக்கப்
பட்ட,ஜஷஃ - காமாநுகுணமான ஸமருததியுடைய, உவஹொஃ-
அநுபவமானது, வாஃ-ஶரேஷட்டம.

(அ-கை) இப்படிஅபராதபூயெனககுணடென்றீர்,இதுகளுக்குபயப்பட
வேணடாதபடியனறேநீர்"ஹரணஊஹஊவ்ராஜஊஹஜ"என்றுசரணமபுகுந
தது, நாம "ஸக்ரு-ஷெவெத"இபபடியே ஒருககால உனககுநானடிமை
யெனகாயததுககு நீகடவையென்றுதுணிநதிருநதவனுககுஸகலபயாபரஹா
ரததில நீக்ஷிதன ஆயிருககககுறையனறென்று பெரியபெருமாளுககுததிருவு

ள்ளமாக, அழகிய தேவரிடத்தில்உபாயத்வாத்யவஸாயமும் ஶேஷித்வஜ்ஞா நமுமெனக்குண்டாகில் அதிலலாமையாலே ஸ்வரூபோபாயங்களில்ஸ்வதந்த் ரனாய்ப்படுகிறேனென்கிறார்.

கoக. ஸக்ருத் த்வதுபாயதாத்யவஸாய ஶூந்யோ தவ தாஸ்யதீ க்ஷாணஶ்ச । ஶரணம் ந வ்ரஜாமி ஸ்வதந்த்ரம் பரமாத்மன் விஸ்ரம்ஸ வி வேக ஶூந்ய:॥

(வ்-ம்.) பரமாத்மன் ! அஹம்-கீழ்ச்சொன்னபடி அபராதபூ யிஷ்ட்டனான நான், ஸக்ருத்-ஒருக்கால், த்வதுபாய-உபாயத்வாத்ய வஸாயயுக்தன்பொருட்டு, அஹம்-தேறாதிரிக்கனனான், தவ-ஸர் வசேஷியான தேவர்க்கும், அஹம்-சேஷபூதனாகிறேன், இதி-என்றறி ந்து, தாஸ்ய-கைங்கர்யப்ரார்த்தனை பண்ணுகிறவன்பொருட்டு ம், தயா நாஸ்தி-அபயப்ரதானத்தில் தீக்ஷி த்துக்கொண்டிருக்கிற, ஶரணம் - இத்தலையில நைத்தியைப்பேக்ஷி யாததேவரையும், விஸ்ரம்ஸ-விவேகஶூந்ய-அத் யவஸாயமும் அறிவுமிலலாமையிலே, ந வ்ரஜாமி - ஆஶ்ரயியாமல் ஸ்வதந்த்ர-ஸ்வதந்த்ரனாகிறேன்.

(அ-கை.) இதிலிப்படியெனக்கத்யஸவஸாய ஜ்ஞானமில்லையாகிலும் ஸ்வ ஸம்பந்திபர்யந்தோஜ்ஜீவனகாமரா யபரதாராமிகனன நம்மாசாயர்களாலே தம்ப்ரபத்திபலத்தாலேஅகிஞ்சநனாய அநந்யகதியுமானவடியேன் • ஸர்வசர ண்யரான தேவர்க்குபரணீயனாகப்பண்ணப்பட்டு அடியேனுமவர்கள் பாசுர மானசரணமென்றதை அநுகரிக்கையாலும், இதனைப்ரமாணமாகக்கொண் டுஇப்போதுதேவரடியேனையும், பரணீயனாகவங்கீகரிக்கவேணுமென்கிறார்.

கoஉ. தவ ஸம்பரணீய: க்ருதோஸ்மி பூர்வை: ஶரணமிதி வசோப்யுதீரயம் । இதி ஸாக்ஷிகமத்ய நிஶ்சிதம் மாம் தவ ஸம்பரணீயம் ஶ்ரீதர ॥

(வ்-ம்.) ஶ்ரீதரம்மஹாத்ம! பூர்வை: - பரோஜ்ஜீவனகா மதையாகிற பரமதர்மத்தில் நிஷ்ட்டரான பூர்வாசார்யர்களாலே, அ ஹம்-நான், தவ - தேவர்க்கு, ஸம்-பரணீயனாக, க்ருத:அஸ்மி - ப ண்ணப்பட்டேனன்றோ? (க்ருதோ- என்கிறவிடத்தில், ஆஶாஸ்யம்- ஆகமசாஸ்த்ரமகித்யமாகையால், க்ருதாஸ்மி-என்றும் சிலர்படிக்கிறா ர்கள்) ஶரணமென்கிற வுக்தியை, உதீரயம்-சொல்லவும் சொ ன்னேன், இதம் - இந்தவிரண்டையும்,ஸாக்ஷிணாஸஹ வ தத்ஸாக்ஷி ஸஸாக்ஷிகம் - ததாகாரவத்து - ப்ரமாணமாகக்கொண்டு, மாம் என் னை, அத்ய-இப்போதே, தவ - தேவர்க்கு, ஸம் - பரணீயனாக, கு ரு-பண்ணவேணும்.

(அ-கை.) கீழ், "[Grantha]" என்று தாம்ப்ரார்த்தித்த ஸ்வரக்ஷணத்வோபயோகிகளான தயாக்ஷாந்த்யௌதார்யங்கள் "[Grantha]" என்று ப்ரமாணப்ரதிபந்நமான சரீரித்வத்தோடும் "[Grantha]" இத்யாதி ப்ரமாண ஸித்தமான வபராதாதர்சநஹேதுஸ்நேஹவிசேஷரூப வாத்ஸல்யத்தோடு "[Grantha]" இத்யாதிஸித்தமான தம்முடைமை அர்த்திகளுக்குச்சென்று ஸங்கல்பித்தஸங்கல்பத்தோடும் கூடின தாயாஸ்ரிதவிஷயத்தில் நிஸ்வரஸ வாஹிகளாகையாலே லௌகிகருக்குண்டான தயாதிகள்போலன்றிக்கே அதிவிலக்ஷணங்களென்று வெளியிடத்திருவுளம்பற்றி அநந்யராகையாலே தயையிலே தோஷதர்சநத்தாலே க்ஷமையில்லை; ஆஸ்ரிதஸ்வத்தாகையாலே ஔதார்யமில்லையென்று புண்யவான்களோடு பாபிஷ்டரோடு வாசியறதன்னில ஸ்நாநம்பண்ணும் அவரைஸ்வாகமேற்றிவைக்கிறகங்கையுடைய மாஹாத்ம்யத்தை வாணிக்கவிழிந்து "[Grantha]" என்றுநிந்திக்குமாப்போலே நிந்தாஸ்துதிபண்ணுகிறார்.

௧௦௬. [Grantha] । [Grantha]॥

(வ்-ம்.) [Grantha]! [Grantha]-தயாபதார்த்தமானது, [Grantha]-தன்னையொழிந்தவர்களுடைய, [Grantha]-[Grantha] - துக்கத்தைப்பொறுக்க மாட்டாமையாகிறது, [Grantha] - தேவர், [Grantha] - ஸகலபதார்த்தங்களோடும், இங்கு, "[Grantha]" என்கிற ஸூத்ரத்தாலே வைஶிஷ்டியார்த்தத்தில் த்ரிதீயை, "[Grantha]" வரவேண்டிவரும், இபபடியே, "[Grantha]" என்கிறவிடத்திலுமறியவும், [Grantha]-பேதமில்லாதவராக, [Grantha]-ஆகிறது, [Grantha]-ஆகையால், [Grantha]-தயாவானன்றுசரீரசரீரிபாவத்தாலே அபேதமுண்டானாலும், "[Grantha]" இத்யாதியாலே ஸ்வரூபபேதமுண்டாகையாலே விரோதமில்லையென்றுகருத்து, [Grantha]- ஸாதநாந்தரஸம்பந்தாதிபரித்யாகபூர்வகம்தேவரைஉபாயோபேயதயா பற்றினவர்களுடைய குற்றங்களைப்பாராத-[Grantha]-தேவருக்கு [Grantha]-பொருமையானது, [Grantha]- ஸாதாரமில்லை, அறிந்தன்றோ பொருத்தோமென்பதென்றுகருத்து; குற்றங்கா

ஞானமைஜலத்துக்குளைசத்யம்போலெஸ்வாபாவிகமாகையால்ஜலத்துக்குஔஷ்ண்யம்போலே கதாசித்காண்கையுண்டாய் சிற்றம பிறந்தாலும்சீக்ரமதந்நிவ்ருத்திக்கைகயுடலானகயாலே, க்ஷமோத்தம்பமென்று நிகூடாபிப்ராயம், ஹேநாத! தவ - தேவரீக்கு, ஔதார்யத்-தாத்ருசவமானது, நதஸ்-ஸம்பவிக்குமதல்ல,யஸ்மாத் - யாதொருகாரணத்தால், தவ-தேவருடைய, விபவம்-விபூதியை, ம்ருதாநாம்-இரந்தவர் ஸ்வம்ஆக, தேயா:- தேவரெண்ணிற்று, பரஸ்வரூபத்தை தாம கொடுக்கக்கூடாதென்று விரோதம், வஸ்துதஸ்வஸ்வாமிகமானத்தை இரந்தவனுக்குக் கொடுபபோமென்று ஸங்கல்பித்து இரந்தபோது கொடுக்கைஔதார்யத்துக்கேற்ற மாகையாலேவிரோதமில்லை;இவ்வர்த்தத்தைநிருபாதிகஸ்வாமித்வபோதகமான;நாத,வென்கிறத்தாலே ஸூசிப்பிததருளுகிறார்,த்வயபிறந்தவிடத்தில் க்ஷமையாய்,அதுபிறந்தவிடத்தில் ஔதார்யமாகையாலேதயைமுன்னாகவும க்ஷாந்திநடுவாகவும், ஔதார்யமீறாகவுமருளிச்செய்ததுக்ரமம்யென்றதுகீழ்ச்சொன்னதயையில்லாமையும் தோஷதர்ஶநமில்லாமையுமாகிறஹேதுத்வயத்தாலேந்தமாமென்றதுக்ஷாந்தியில்லாமையும்சேர்த்துஹேதுத்ரயத்தாலேயென்று கண்டுகொள்வது.

(அ-கை.) இநிலிப்படி தயாதிகுணபூர்த்திக்கும்ஈஶ்வரதைக்கும் தேவருக்குமேல்லலை யில்லாதாபபோலே குணஹீநதைக்கும் சயநயதைக்குமென்க்குமேலில்லாமையாலே யிந்தவிதிநிமித்தமான அநவயத்தைவிட்டுக் கொடாதே அடியேனைரக்ஷித்துப்பரிபாலநம்பண்ணியருளவேணும்;லோகத்தில்தயாவானான ஈஶ்வரனுக்கு ஈஶ்வரத்வமாகிறது தயநீயனுடைய வபேக்ஷித பூரணமபண்ணியனறேயெனகிறார்.

௧0௪. ஶாணதாமஹதயாதவாபமவதெதஸ்யாநிஷ்டிமஜநஸ்ய | யதபெக்ஷ்யமபெக்ஷிதாஸ்யதஸ்யபரிபூரணமீஶிதா ஶீஶ்வரதா||

(வ்-ம்) ஹேபமவதெ! தவ-தேவர்,ஶாணேஷ்டஸ்ய ஶாவாஸதாதயா - தயாதிகுணோந்தராகையாலே, ஸூஷ்டம் - நிஷ்டம்-மிகவும் பள்ளமான, ஐஸ்ம்-இந்த, ஜநம்-ஜநமாத்ரமனறிக்கே வேறொருணத்தையிட்டு நிரூபிக்கவொண்ணாதவென்னை, உஙஸ்ய - உயரவேடுத்தருளவேண்டும, அபெக்ஷிதா:-அபேக்ஷிதாவுக்கு, யஸ்-யாதொன்று, அபெக்ஷ்யம்-அபேக்ஷிக்கத்தக்கது, அஸ்ய - இந்த அபேக்ஷிதாவுக்கு; தஸ்ய பரிபூரணம் - அந்த அபேக்ஷிதசபதார்த்தத்தைப்பூர்ணமாகக் கொடுக்கை, ஈஶிது:-தயாவானான ஈஶ்வரனுக்கு, ஈஶ்வரஸ்ய ஶாவாஸ்தாஸி:-ஈஶ்வரத்வகார்யமன்றோ?

(அ-கை.) அநந்தரம், தயாதிகுணபூர்ணரான தேவர் நித்ய ஸம்ஸாரியில் தலைவனாய் தயநீயனான வென்னைநித்யஸூரிகளோடு ஒருகோர்வையாக்கி தனக்கேயாக வென்னைக்கொள்ளவேணு மென்றீர்! நாமதுசெய்யும்போது, ஸர்வமுக்தி ப்ரஸங்கபரிஹாரார்த்தமாக கர்மஜ்ஞாநபக்தி ப்ரபத்திகளிலேதேனு மொன்றுண்டாகவேண்டும், அதொழியச்செய்யில்குற்றமாகாதோவென்று, பெரியபெருமாளுக்குத்திருவுள்ளமாக, ஒன்றைவ்யாஜீகரித்துச்செய்யில்குற்றமா மொழியநிர்வ்யாஜமாக வுபகரிக்கைகுற்றமாகாதேகுணமேயாமென்றுமத்தை தேவர்கர்மஜ்ஞாநபக்திப்ரபத்திநிஷ்டரை, மீனுக்குத்தண்ணீர வார்க்குமாப் போலே, ரக்ஷித்தருளுகிறது, கோயிலிலேநித்யஸந்நிதிபண்ணிகைமுதலில்லா தவடியேனை ரக்ஷித்தருளுமது, ஜலமில்லாத ப்ரதேசத்தில் தண்ணீர்ச்சாலை வைக்குமோபாதியென்றருளிச்செய்து, த்வயார்த்தமானவிபரபந்தத்தைத்தலைக்கட்டுகிறார்.

கஂ௫. [illegible]

(வ்-ம்.) [illegible]! [illegible]-ஏதேனுமொருவ்யாஜத்தையபேக்ஷிக்கிற தேவர், [illegible]- கர்மஜ்ஞாநபக்திகளையாவது ப்ரபத்தியையாவது ஸேவித்தவர்களை, "[illegible]" இறே, இங்கு வைராக்யஶப்தம் ஆகிஞ்சந்யைகவேஷமான ப்ரபத்தியைச்சொல்லுகிறது, ஸ்தாநப்ரமாணத்தாலே, [illegible] மீனுக்குத்தண்ணீர்வார்க்கிற ந்யாயத்தாலே, [illegible]- பரிக்கிறது ரக்ஷிக்கிறதென்றபடி, [illegible] - கர்மாத்யுபாயங்களாலே தரித்ரனை, "[illegible]" [illegible]-என்னை, [illegible]-ரக்ஷிக்கிறதென்கிறயாதொன்று, [illegible]-அந்தரக்ஷணமானது, [illegible]-ஜலமில்லாதப்ரதேசங்களிலே, [illegible]-தண்ணீர்ச்சாலைவைக்கிறதாக, [illegible] என்று சாலாந்தமான தத்புருஷன், விகல்பேந நபும்ஸகலிங்கமாகிறது.

[illegible]

உத்தரஶதகம் பரிஸமாப்தம்.
